

БИБЛИОТЕКА

Холмской Семинаріи.

Сочиненія	Место	1358
Книги		3512
Шкафа		11.
Полки.		11.

БИБЛИОТЕКА ХОЛМСКОЙ ДУХОВНОЙ СЕМИНАРИИ

№ № старой		№ № новой	
Сочиненія	.	Сочиненія	.
Книги	. .	Книги	. .
Шкафа	. .	Шкафа	. .
Полки	. .	Полки	. .

11-62

1044/10

IV eq.

[Autor Max Ferdinand]

1044/10
U W A G I

N A D

U W A G A M I,

C Z Y L I

OBSE RW ACY E N A D X I A Z K A,

K T O R A w R O K U 1785 W Y S Z Ł A

P O D T T U Ł E M

U W A G I N A D Z Y C I E M

J A N A

Z A M O Y S K I E G O

K A N C L E R Z A i H E T M A N A W. K O R P:

*Ex Libris
Pauli Symonaster*

w W A R S Z A W I E,

P. DUFOUR Konsyl: Nadwor: Druk: J. K. Mcl
i Rzpłtey, Dyrektora Druk: Korp: Kad:

M. DCC. LXXXIX.

AKC. K. 1326/73

~~103 311~~

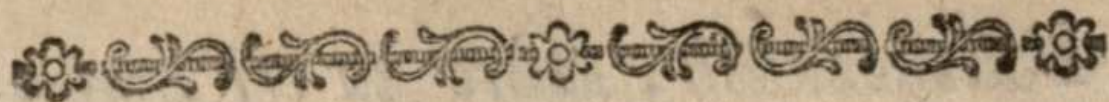
S 44

S-44

250

S-44

P O W O D.

W tak wielopiszonym wieku : iaki jest ten w którym żyjemy, pisać ieszcze Uwagi nad Uwagami, czyli Kommentaryusze nad Kommentaryuszami, byłoby to niezmiernie mnostwo produktow literackich, z naprzykrzeniem publiczności, aż do zbytku rozmnożyć, gdyż roztrząśnienie z pod prassy wychodzących Pism powszednich, nie zawierających w sobie, tylko obojętne wieiadomienia; można zostawić Pismom Peryodycznym, tym Cenzorom i Zurnalistom, którzy sobie prawo tego sążenia przywłaszczyli. Lecz rozciągnąć te literacką obojętność, do tych Pism

Politycznych, które za cel poprawę rządów, przeistoczenie ustaw Kraiowych, i ztąd wypływającej prawdziwej, czy mniemanej szczęśliwości mają, byłoby naganną oziębłością o powszechne dobro, ziętażcza iż w wolnym Narodzie: którego sam sobie Prawa stanowi, każdego Obywatela jest powinnością, wszystkie do tego końca dążące propozycje, iak nayściśley examiniować, i Współobywatelom o prawdziwej wartości tych Projektów ostrzegać. Między Pismami takowy zamiar mającemi, wyszła niedawno Xiążka pod tytułem: Uwagi nad życiem Jana Zamoyckiego, Kanclerza i Hetmana W. K. w której bezimienny Autor, rozliczne wielostronne środki, i do wykonania podobne, i niepodobne sposoby, do ocalenia Kraiu i uszczę-

śliwienia Ojczyzny, z prawdziwą
o Dobro publiczne troskliwością
podaie; lecz ta patryotyczna gor-
liwość, często go w takie zachwy-
cenie Enthusiasmu unosi, iż mało
się radząc ograniczoney fizycznej
i moralney naturalności, ani się
oglądając na pierwiastkowe grun-
towe ustawy towarzystwa, na o-
koliczności czasu, zwyczajów, i
obyczajów; wystawia sobie na po-
wietrzney sferze Platonickie Rze-
czypospolite. Dla czego zaś
Autor tym swoim politycznym
wykładom, i do poprawy losu
Kraiewego dążącym Proiektem,
nadał tytuł Uwagi nad życiem
jednego wielkiego Ministra, kie-
dy historyczne wystawienie dzia-
łań i czynów tego sławnego Oby-
watela, w tym dziele nie znajdu-
jemy, a nawet zdania i maxymy
tego Ministra, ledwie kiedys

wzmiankowane: ciężko zgadnąć, i często Autor swego Bohatera, tak z oczow zgubi, iż w rozwekłym przeciagu, ledwo gdzie o nim wspomnienie się znaydzie, a na to miejsce, szczególnie swoje własne zdania i myśli nam wystawia Autor; Ja zaś przecie nie w tym roztrząśnieniu z oczow nie myślę wypuścić mego Autora, lecz szczególnie postępując za powodem textu [*] chciałbym iedynie poweciagnąć zbyt rozbuiane Proiekta, one naturalnemi okryślić graphicami, oraz takowe propozycye wrzez Matematyczne rozbieranie, i ocenienie, do prawdziwey ich

(*) Liczby Marginesow na skrajnościach kart przypisane, znaczą liczbę karty oryginalnego textu Uwag nad życiem Zamoyckiego, gdzie się ta materya znayduje, którą się w tych uwagach roztrząsa.

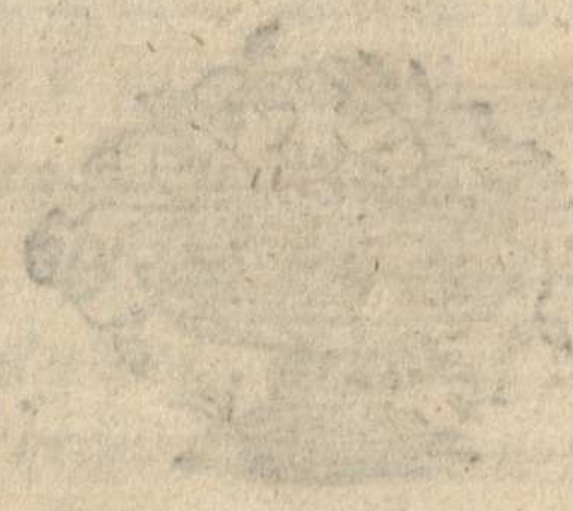
wewnętrznej wartości zredukować, a ile możności unikając wyboczenie, nie chciałbym na miejscu Patryotycznych myśli cnotliwego Autora, moje własne zdanie i Projekta wystawiać, gdyż do poprawy obyczajów i rządów, nie mam ani dostatecznej powagi, ani zdolności, a nawet nie czuję żadnego wewnętrznego powołania, abym był Kraiu reformatorem. Ostrzedz tu muszę, że każdemu, któren nie czytał Autora uwagi oryginalne, ciemne, niezrozumiane, a nawet dziwaczne te moje uwagi zdawać się będą, a gdyby komu czytaniem tych powszednich miłąkch myśli, zatrudniać się chciało, to także te uwagi nad życiem Zamoyskiego są potrzebne, bo przyłączyć ich do tych moich przypisków, wcale ani sposobności, ani czasu nie mam, a do tego po

mimo licznych omyłek, przesadnych Projektów, i tey nabrzmiałey nadziei z którą Autor tak skutecznego uszczęśliwienia Rzeczypospolitey z podanych propozycji oczekuje, to to dzieło tak zbawienne w sobie zawiera myśli, i tyle ma w sobie głębokich uwag, iż jest warte aby się w ręku każdego Obywatela znajdowało. Jakoż uczony Autor w tych uwagach wielką biegłość w polityce i w dziejach, a przedziwną wiadomość różnych Nauk ukazuje, a choć go często dość ostro krytykuję, przecież znam szacunek, któren winienem talentom, a nade wszystko tak cnotliwym żądaniom dobra powszechnego, i tey chwalebney miłości Ojczyzny, która iedynie zdaie się naszego ożywiać Autora, wcale mi nieznanego, którego wielce poważam,

choć też często przeciwnego iemu
zdania; najzadufalsze iego Pro-
iekta mu psuję, kiedy tego inte-
res prawdy, lub Dobra publi-
cznego, wyciągać mi się zdaie, a
może też czasem niewinne uprze-
dzenie, albo omylne zdanie, mnie
do tego wiedzie; w tym nas naj-
lepiey publiczność rozsądzi.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

UWAGI NAD UWAGAMI

X I A Z K I:

UWAGI NAD ŻYCIEM

JANA ZAMOYSKIEGO

KANCLERZA I HETMANA W. K.

NA wstępie Dzieła Stanowi Rycerskiemu przypisanego, wychwala Autor cnoty JW. Andrzeja Zamoyckiego, a nieco przykremit wyrazami, wyrzuca całemu Narodowi iakoweś zaślepienie, iż podane od tego zacnego Obywatela (którego wielkie przymioty i cny charakter, i my zarówno z nim szacu-

iemy) Prawa, przez niebaczną iakąś niewiadomość, zostały odrzucone, którego sporu między Narodem, i Autorami Projektu Prawa cywilnego, rozeznawanie nie jest w kompetencyi partykularnego człowieka, zwłaszcza kiedy prawne wiadomości, nigdy moją nie były pryncypalną nauką, ani też żadney z Prawnictwa nie czynię profesji. Tego podobno nikt nie zaprzeczy, iż w tym zbiorze projektowanych ustaw wiele się znajduje dobrego, a z prawem natury, z prawem Narodów, i z prawem towarzyskim, bardzo zgodnego, i że cały zamiar tych ustaw, jest uszczęśliwienie wszystkich Kraiu mieszkańców; ale còż kiedy te z gruntu formę rządów przeistoczenie, w zafundowanym na przeciwnych ustawach towarzystwie i wiekami umocowa-

nych zwyczajów i obyczajów, inż
mieysce mieć nie może; naywyż-
szy stopień doskonałości w Pra-
wodactwie, i to zabezpieczające u-
szczęśliwienie każdego współczłon-
ka towarzystwa, ledwoby gdzie
przy pierwszym formowaniu no-
wey Rzeczypospolitey wprowadzo-
ne bydz mogło, dopieroż w pod-
starzałych Narodach, gdzie różnią-
ce się Stany, są iuż w zadawnio-
ney possessyi różnych Praw, Przy-
wileiów i Prerogatyw, które bez
gwałtowney konwulsyi w Kraiu ra-
zem zniszczyć i uchylić nie podo-
bna. Za czasów Solona Rzeczpo-
spolita Ateńska, nierównie była
młodsza od Polskiej, a przecież
ten sławny Prawodawca, nie filo-
zofskiej wytworności, i ludzką
doskonałość przechodzące Prawa,
iey musiał nadawać, kiedy na za-

pytanie, czy te jego ustawy są najlepsze; odpowiedział: najlepsze z tych, które Ateńczykowie teraz znosić mogą, a te nowe ustawy zapewne zasadzały się na dawniejszych Prawach Drakona, i przystosowane były do zwyczajów, i sposobu myślenia tego Narodu, w niezmiernym mnożwie Praw, Konstytucyi, Statutow, i Ustaw, które od czasów dawnych Piastów, aż do teraźniejszego czasu uchwalono. Znayduie się tyle mądrych, i do uszczęśliwienia Obywatelów dążących Ustaw, aby ich tylko w tym ogromnym iż tak rzekę lesie wyszperać, od niektórych błędów oczyścić, z starożytney prostoty niektóre na styl nowy przekształcić, do okoliczności i obyczajów przystosować, a dopiero niektórymi nowemi prawami brakującą re-

szte dopełnić. Choć też dawnym
 Ustawom zchodzi często na tym
 pretendowanym naywyższym sto-
 pniu doskonałości, przecież sama
 starożytność, w oczach polpalitych
 iuż im ziedna jakąś świętą wiele-
 bność, że z chęcią przyjmowane,
 i z ochotą pełnione bywają. Nie
 moja rzecz nad tym ważnym Ar-
 tykułem moje uwagi rozszerzać,
 ani też przetrząsać projektowane
 Prawa JW. Zamoyfskiego, dla od-
 krywania w nich iakowych wad;
 niech mi iednak wolno będzie, nad
 tą materyą parę słów powiedzieć.
 Nayprzod moim zdaniem opisanie
 i wyznaczenie Praw osobistych Kró-
 la, w Prawie cywilnym, nie jest
 na swoim mieyscu, gdyż osoba Kró-
 lewska, nie w Rządzie cywilnym,
 ale w politycznym ma swoją loka-
 cyę, zaczym też tak okryślenie,

iako i rozprzeſtrzenienie obowią-
 zkow, władzy, i prerogatyw Mo-
 narchy, nie do cywilnego: lecz
 do reprezentującey cały Naród, w
 zgromadzonych Stanach Maieſtatu
 całej Rzeczypoſpolitey to Prawo-
 dawctwo należy. Powtore niewiem
 iak rzeczy tak blahe, iakiemi ſą
 tytuły oſob partykularnych, mo-
 gły zatrudnić wielki geniusz powa-
 żnego Prawodawcy, iż przez wy-
 raźną uſtawę Patronom wyznacza
 tytułu Wielmożności; ta bardzo o-
 bojętna grzeczność, która Rzeczy-
 poſpolitey ani zaſzkodzi, ani nay-
 mnieyſzey korzyſci przynosi, mo-
 gła bydź bez naymnieyſzego u-
 ſzczerbku dla WW. Patronow zo-
 ſtawiona polerowaney maniernoſci
 terażnieyſzego wieku, tak boga-
 tego w wynioſłe tytuły, gdzie ob-
 ſita w komplementa podchlebność,

iuz

już ledwo śmie umknąć Ekonomom
i Podstarościom tey Wielmożności,
toć nie łatwo się kto tak zapomni,
aby poważnemu a bardzo mu po-
trzebnemu Patronowi, tego tytułu
niemiał dołożyć, choć też mu pra-
wem nie jest nakazane, bo jak
prędko Konstytucya to stanowi:
potrzeba było oraz wyznaczyć ty-
tuły sędzących ofob, gdzie w tey
progreffyi postępując, zapewneby
nam w naszym ięzyku, tak teraz
w komplementa obfitym, na tytu-
łach braknęło, gdyż z tytułami od
Wielmożności, aż do Najiaśniey-
szego, ledwobyśmy do iakiego Sę-
dziego wyżzey instancyi doszli. Te
wszystkie mało znaczące od prawo-
dawczego istotnego celu zboczenia,
możeby z łagodnością poprawiono,
gdyby wszystkim odmianom i po-
prawom, zaraz w przedmowie

Uwagi

B

go praw projektu, drogę nie zagrożono, gdzie się z nieiaką wynio-
 słością utrzymuje, że najmniey-
 sza odmiana przerwałaby iednocią-
 gły łańcuch tych ustaw, i zniszczy-
 łaby w gruntownych początkach
 wszystkie skutki z tego Prawoda-
 wstwa oczekiwane, tak że w przy-
 padku tych odmian i wyrwania choć
 iednego ogniwa z tego łańcucha,
 iużby lepiej było wszystko odrzu-
 cić i przeistoczyć, a przecie iako
 ludzkie dzieło ciężko, żeby mogło
 bydź bez wszelkiew omyłki, gdyż
 żadne Prawo z pierwszego piora,
 podobno w zupełney doskonałości
 nie wyszło, a nawet nayzbawien-
 nieylze ludzkie ustawy, z czasem
 iakie odmiany i poprawy wyciąga-
 ją. Doznały tego niektóre dawne
 Rzeplte, które uporczywie i przy
 odmianach okoliczności i czasu,

przy dawney formie rządow, i sta-
 rych Prawach obstawali, i z stratą
 nawet imienia swego Narodu, tę
 źle zrozumianą stałość przyplacili.
 Ow naszego wieku admirowany *Codex*
Fridericianus iefzcze za życia
 swego Prawodawcy, musiano prze-
 formować. Co się zaś u nas przez
 odrzucenie tych nowych Praw nay-
 szkodliwszego stało, iest to, iż
 przez ten postępek Rzeplta na za-
 wsze sobie zawarła wrota, do grun-
 townego przeformowania i uregu-
 lowania Prawa cywilnego, bo któż-
 by się kiedy mógł odważyć na po-
 deymowanie takiej pracy, kiedy
 mu się równego losu obawiać po-
 trzeba, a uregulowanie osnowy ta-
 kich ustaw, nie może nigdy bydz
 w Narodowych licznych Zgroma-
 dzeniach stanowione, bo choć nikt
 nieiest sposobnieyszy do projekto-

wania rozlicznych samodzielných ustaw, i onych examinowania iak publiczność, przecież tych Praw wykształcenie, w każdym rządzie rzeczy ulokowanie, fzczególnie w cichości gabinetowey, i od małej liczby ofob; dokonane bydź może.

5.) Pochwały, które nasz Autor ostatniemu, a desperackiemu ufiłowaniu Kartaginczykow, przy fkonaniu swoiey Rzepltey czynione udziela; są bardzo sprawiedliwe; a ta ostatnia refzta Patryotyzmu tego iuż zepsutego Narodu, ztąd musiała pochodzić, iż w tym iuż zkorumpowanym w tey części świata wieku, iednak początkowy związek towarzyski, iefzcze nie był potargany, i te węzły wspólności nie do tego krefu rozwiązane, iak w terażnieyfzym wieku niemal w wszystkich Narodach nasze,

go wieku to się widzieć daie, co dowodzi JJ. *Rouffseau*, okazując dość nie wątpliwemi wnioskami, iż tych pierwiaſtkowych Paktow towarzyſkich, ledwo gdzie iakie ſlady widzieć można.

Edukacya.

7.) **N**Ad wychowaniem w tych Uwagach bardzo wiele dobrego powiedziano, choć też różniące się części tey materyi bez przyzwoitego rozdzielenia i rozporządzenia do kupy pomięszano. Lecz te zbawienne myśli, tak iak owe milionowe propozycye, przez niezrachowaną liczbę Pedagogow, Philantropów, Instytutorów, Guwernorów i Professorów podane, podo-

bno nie łatwo gdzie uskutecznić, nemi będą, kiedy po dziś dzień pomimo ogromney liczby pism w tey materji wydanych, mało iefzcze musi być co udecydowanego, kiedy ci Nauczyciele ludzkiego rodzaju, z wielką zaiadłością iefzcze uporczywie się z sobą kłocą; zaczym też w te materje mało się wdawać, ani też w wszystkie tropy za naszym Autorem iść mogę, fczególnie nad niektórymi punktami moje uczynię obferwacye.

Wychowanie dusz pospolitych, z których zwyczajnie wzrąb ciał politycznych, czyli więkfsza i czynna część Narodow iefst złożona, moim zdaniem, procz objaśnienia rozumu, powfzedniemi a nieodbycie potrzebnemi naukami, także coś machinalnego w sobie zawierać powinno, gdzie te powfzednie subiekta

regularnym wprawieniem do pracy codziennej, do rządneho życia, do cnot pospolitych, i zgoła przez przyzwyczajenie w te ich obroty wprawiać, w których dla spokoyności kraju, dla szczęśliwości Państwa, i swoich familii, całe życie ruszać się powinni, każdemu z osobna tylko tyle udzielając nauk i oświecenia, ile stan, kondycya i profesya każdego wyciąga, nie zaś iak w dawniejszych szkołach, wszystkich bez excepcyi od Infimy, aż do Poetyki, Retoryki &c. przepędzano; bo co Rzemieślnikowi po tym ięzyku Łacińskim, Rolnikowi po Poetyce, a Zołnierzowi po Teologii. Edukacya głów ciemnych, i tępych subiektów, ieszcze powinna bydź machinalnieysza, i takie przyćmione mózgi, powinniby bardziey światła górnieszych nauk, iak sowy

promieni słonecznych się chronić, bo cała natura tak dziwacznych dziwotworów fizycznych utworzyć nie może, iak te uczone dziwolągi, u których wrodzone głupstwo z szkolnemi mądrościami się pomieściły, produkują, których uczone prace, zapewne nie rozprzeźstrzenia granice wiadomości ludzkich, lecz dość iasne nauki przyćmia, i wszystkie święte i światowe, pewne i niepewne prawdy, tak pomącą, że w długie wieki następnym po sobie Fanatykom, Pedantom i głupio-mędrkom; obszernie zostawiają pole, do dysput, swarow i kłócenia całego Narodu ludzkiego; te zaś uprzywileiowane od natury wielkie filozofskie dowcipy, któremi opatrność kiedy nie kiedy przesady wytepia, rozumy oświeca, i granice nauk i wiadomości rozprzeźstrze-

nia, nie potrzebują żadnych przepisów, i nie cierpią żadnego niewolącego określenia, dofyć na tym, aby ich w świątynią nauk wprowadzić, resztę ich gorliwa aplikacya, i wygórowany dowcip dopnie.

W tym się zupełnie zgadzam z Autorem, iż przykładami, praktyką i śladowaniem natury, daleko lepiej nauczać można, iak nieprzeftannym gwarem i bechtaniem, na którym Pedanty cały nauczzenia sposob zasadzają, gdyż też to za zwyczaj iedyny ich talent, że gadać umieją; gdyż myśli albo uczynków nadaremnieby kto u nich szukał.

Jeżeli mamy narzekać z Autorem na edukacye, która w Polsce dawana była, to oraz wychowanie całej Europy przyganić należy, gdyż ten nayważniejszy dla całej

ludzkości interes, bądź dla barbarzynney ciemności przeszłych wieków, bądź dla iakich błędnych przesądów, tak Duchownych iako i Swieckich, ogólnie zaniedbanym, albo przewrotnemi sophismami zupełnie zepsutym został. To podobno u potomności zawstydzi nie jeden polerowany i błyszczący swemi naukami Narod, iż naypierwey w Polsce, w Kraiu, któremu ledwo barbarzyństwa nie przyznawaią, naypierwey tę prawdę uznano, i wprowadzono tę rozumną edukacyą, nad którą jedna z nayoświeceńszych Magistratur czuwa, i według naydoskonalszey planty budowłą struktury całego zbioru nauk zarządza.

25.) Nie wiem co Autorowi winna lekarska nauka, że iey tak przygania, zaciągnięcie się pod iey

znak tak mocno trudni, i ledwo ią wcale z pomiędzy Klafs, a nawet z Kraiu nie ruguie. Zaprzeczyć nie można, że w tey nauce żadney ieszcze matematycznej pewności nie ma; lecz tey też w żadney innej scyencyi nie mamy, a przecież trudno ie pokassować, i cofnąć się nazad do grubey niewiadomości. Medycyna oświecona Anatomią, Pathologią i innemi naukami, ma tyle moralney i fizycznej pewności, iak iaka inna ludzka wiadomość; to prawda że ta lekarzka sztuka, postępując po samych doświadczeniach, musiała naturalnie wiele ofiar zarznąć, nim do iakiey konklazyi przyść mogła, i dziś różne ieszcze tey nauce, podobne zarzuty dobrym sumnieniem czynić można, kiedy się do iey świątnicy wkradną ciemne półgłówki, albo

wefolutkie letkie podrygacze, nie wſpominaiąc tego lekarſkiego haydamactwa; którzy Sydenhama nie znaią i o Hypokrateſie nie ſłyżeli, lecz proſto z warsztatow i z przedpokoiów, porzuciwszy naczynie, albo liberye, do Doktoryzowania w naszym wolnym, od nikogo nie ſtrzeżonym Kraiu ſię udaią; lecz ta wina oſob nie powinna ſpadać na naukę, w ktòrey ſię dobrze rozpatrzywszy, dziwić ſię należy, iż w tych nayzawikłańſzych trudnoſciach, do tego ſtopnia doſkonałoſci doyść mogła. Co ią zaś naybardziey mięſza, trudni, i z niepewnoſci wydobyć niedozwala, ieſt ta w tym wykwintnym wieku, nieſkończona różnoſć temperamentów, pochodząca z różnoſci życia i myſlenia, używania pokarmów, napoiów, odzieży; nateżenie, lub

opuszczenie sił duszy i ciała, dla
którey każdej kompleksyi by nie-
mal osobney medycyny potrzeba.
Pośliemy kilku doskonałych Dokto-
rów między Tatarskie, lub Arab-
skie Ordy, gdzie ludzie tak iedno-
stawnie bez wykwinności, iak w
pierwiasłkowej naturze, bez zby-
tku i bez mizeryi żyją, a nic pe-
wnieyszego, iż na tę małą liczbę,
nieoddzielnych od ciał żyjących
wad i słabości, bardzo prędko nie
zawodne lekarstwa ustanowią. Jak
mało czasem potrzeba do wydar-
cia śmierci z gardła prostego wie-
śniaka, tylekrotnie sam doświad-
czyłem, kiedy prostotnemi lekami,
czasem tego się do życia przywró-
ciło, którego wieśniacka zabobon-
ność iuż na ziemi położyła; iak o-
graniczone te moje wiadomości, i
fzczupła moja Apteczka, to nawet

iefzcze po wsiach są rzeczy dość
 rzadkie, a naypożyteczniejszy
 Kraiowi Obywatel, iakim iest rol-
 nik, bez naymnieyszego ratunku,
 nawet w nayłatwieyszich do le-
 czenia słabościach ginie, bo do któ-
 rych tylko trafiło mi się użyć, ia-
 kiegokolwiek z Medycyny, czy Chi-
 rurgii Lekarza, ten nayczęściej u-
 ratowanym został, lecz to nie far-
 bowaną wodą, iak Autor chorych
 ludzi radzi, bo u wieśniaków cięż-
 ko znaleźć imaginaryjne choroby.
 Jak wielka liczba pracowitego po-
 spolstwa w kwiecie lat swoich gi-
 nie, którychby można prostotnemi
 lekami ratować, to każdy po wsiach
 widzieć może; co zaś bardziey za-
 ludnieniu iest szkodliwego, iest to:
 iż w wielu mieyscach niemal po-
 łowa kobiet w połogach razem z
 płodem ginie; gruba niewiadomość,

i zabobony bab odbierających, a naybardziej gorzalczane pijaństwo, te nędzne matki, razem z nowo wydanemi na świat Obywatelami w grób w pędzają. O zapobieżeniu temu nayzskodliwyszemu dla Panów i Rzeczypospolitey wyludnieniu, mało iefzcze gdzie zamyślają, a nawet mało iefzcze o ten naywალ-nieyszy interes dla właścicielów tych niewolników, iakiey dbałości dostrzedz można. Gdybym był tak zadufany w skuteczności moich projektów iak nasz Autor, zapewnebym w pierwszym ferworze moiey gorliwości, o ocaleniu i rozmnożeniu plemienia ludzkiego, ustanowił po każdym Powiecie przynajmniej iednego Lekarza albo Chirurga, aby miał pieczę nad zdrowiem wieśniaków i nad odbierającemi babami; byłoby oraz powin-

nością tego fizyka, mieć staranie o wytepienie zabobonów, szkodliwych zwyczajów, iako też odpędzenia szarletanów, kuglarzów, i inny szkodliwy owad; przykazałbym moją Autorowską władzą i powagą, aby nie tylko Xięza Plebani, ale nawet ta Szlachta, która na żadne publiczne Rzeczypospolitey usługi iść niema ochoty, i nabyte w szkołach nauki, w oborach i w stajniach nadaremnie grzebie, aby zamiast próżnych a im do rolnictwa lub polowania niepotrzebnych wiadomości, uczyli się Medycyny, Chirurgii, Pharmaceutyki, a te nauki na ratowanie bliźniego obrócili, a dla tego w domach swoich samą treść wyboru prostych lekarstw zawsze na pogotowiu mieli; ale ponieważ świat ma nadto uporczywości, aby nay-
 zdro.

zdrowszey rady usłuchał, kiedy go do tego nie przymuszają, ia zaś tych gwałtownych frzodkow nie chciałbym używać, zostawuję to więc czasowi, któren tak nieznacznie błędy, zabobony, i przesady wytępia, za których utrzymania ciemne pułgłówki umęczyćby się dały, aż bez gwałtowności nawet famych głupców do iakiegoś promienia zdrowego rozumu przywiedzie, choć też na to długiego przeciągu czasu potrzeba.

25. Ze zabóystwa lekarzów nie tylko nagany, ale nawet przykładowey kary są warte, nikt nie wątpi, żeby tym lekarzoin zaś i z tego zrobić występpek, że czasemby mogli zachować przy życiu człowieka wyrokiem iakiegoś przeyrzenia, czy od natury na śmierć skazanego, iże przeto iak Autor

mówi mięszaią urządzenie opatrności, to za wielkim przeproszeniem jest, czysty sophizm, tym szkodliwszy, iż tym sposobem sądząc, można iakiemu ludzkości obrońcy, któregoń mężoboyfki oręż na zabicie niewinnego człowieka podniesiony wstrzymał, albo utonionego do życia przywrocił, zadać kryminalny występki, iż tym sposobem urządzaniom opatrności się sprzeciwił zatrzymując przy życiu tych których może iakiś przedwieczny wyrok na śmierć skazał. Dobroczytna opatrność wszystkie żyjące stwarzając kreatury, do iak najdłuższego kresu życia destynowała, a wszystko ożywiająca natura, nie może mieć tak niszczącego celu, w swoich zrzędzeniach, i zapewneby wymiar lat życia ludzkiego i teraz ieszcze wyrowny.

wał wieku starożytnych Patryarchow, gdyby człowiek był został Bogu i naturze wiernym, i swoją przewrotnością sam tego życia nie skracał. Kiedy Autor wszystkie choroby na regeſtr medycyny kładzie, dziwno mi, iż iſzcze i te ſzkaradną chorobę, która ludzki rodzaj tym bardziey trapi i wytępia, iż ſame ſzrodło plemienia zaraza, to ieſt, iż ten iad weneryczny, który przez dworaków, żołnierzy i włocegi, aż w nayodlegleyſze, niewinnych zwyczajow zakątno ſchronienia roznieſiony, także lekarzom nie wyrzuca, którzy iſzcze jego rozſzerzeniu nieiaką tamę zarzucili, a która choroba tak iak milionowe przez wykwinność, obżarſtwo, zbytek i nędzę, wprowadzone ſłaboſcie, dziś koniecznie zności rożlicznych lekarſtw

wyciągaia, jeżeli ziemia nie ma
 być do połowy wyludniona. Ze na
 Ukrainie mniej rodzajow chorob
 panuje, to podobno nie koniecznie
 z nieprzytomności Doktorow po-
 chodzi, lecz z tego, iż w tym ob-
 fitym a rafinowaną wytwornością
 iefzcze nie zarażonym kraiu, bez
 zbytku, i bez tey okropney nędzy,
 ludzie żyją, którą uciążliwe prywa-
 tne samowładztwo, w infzych stro-
 nach wprowadziło, a którym bun-
 towniczego kozackiego duchu, w
 tym kącie iefzcze obarczyć nie by-
 ło można, a przecież i między tym
 iefzcze prawie w ręku natury ży-
 iącym ludem, różne choroby sam
 widziałem. Zeby zaś ofobliwfze
 iakie choroby w Woiewodztwie Kra-
 kowskim panować miały, iak nasz
 Autor powiada, te przy tak gę-
 stym ucześzczaniu w tym Wdztwie

postrzedz nie mogłem, a ieżeliby tam takowe zdrowia wady zagęszczone bydz miały, toby chyba między mieszkańcami gornieyszch piąter w wymyślnych roskofzach żyjącemi, lecz nie między pospółstwem się mieściły, bo ciężko, w ktòrey inney stronie, widzieć tak zdrowych, krzepkich, cielistych, i iż tak rzeke potężnych ludzi iak w okolicy Krakowa.

26.) Ten co naszemu Autorowi Włochy tak nie ludne wystawił, iakiemi są nasze kraie, nie musiał bydz bardzo ściśly obserwator, i tę ludność chyba tylko po wsiach rachował, gdzie oną zapewne nie lekarze swemi zboieckimi lekami wytępili, lecz duch Mnichowski, a za nim idące próżniactwo, tey nie-ludności pierwszą przyczyną by- bydz musiały, a ten rachmistrz po-

lityczny, zapewne musiał omiiać wielką liczbę znacznych miast, w którym każdym po kilkadziesiąt, i do kilkukroćstotyfięcy dusz się znayduie. Same Królestwo oboygą Sy-cylii, przeszło sześć milionow ma mieszkańców, a nie posiada tylko 1836 mil kwadratowych; w całych zaś Włofzech, które mało co nad trzy tyfiące mil kwadr: zawierają, ośmnaście milionow jest ludzi, kiedy mi na dziewięciu czy dziefięciu tyfięcy mil kwadr: dziefięciu milio-now Dusz nie znaydziemy.

Nie mogę sobie przypomnieć nazwiska tego Francuza, któren nay-pierwey napisał, że lekarze swoim rezonowaniem wszystko popfowali, i iuż potym w kilkunastu xięgach ten znalazłem wyrok, któren też nasz Autor powtarza, właśnie iak-by bez rozumowania iaką chorobę,

często dziwacznie powikłaną, można poznać, albo w leczeniu na ślepo postępować. Hipokrates zalecił w prawdzie iak nayściśleyfze obserwowanie chorego, wszystkie odmiany choroby, i skutki, które czynić mogą zadane lekarstwa (a) lecz w tych docieczeniach ten rozsądny lekarz, nie mógł zakazać rezonowanie, bez którego nawet w tey mierze nic pewnego stanowić nie można, i bez którego nie zwy- czaynych chorob dochodzić, ani nowych leków wynaleść nie podobno,

(a) Nie nadaremnie dobroczynna natura obdarzyła tak rozlicznemi lekarskimi własnościami, niezmiernie mnoſtwo ſwoich produktow, lecz aby ſtworzenia one dochodziły, i na poratowanie ſwego zdrowia używali, zaczym nie godzi ſię też według powieſci namienionego Hipokrateſa chorego, bez lekow zoſtawić, *Impium eſt relinquere ægrum, ſine remediis.*

Hip:

i gdyby zaraz od początku w me-
 dycynie to wielkie axioma uznane
 było, toby cała lekarska nauka by-
 ła została w rękach tych bab usłu-
 żnych, które w ciemierzycy, w
 dziekciu i w różnych kuglarskich
 ceremoniach, tak wielkie znaydują
 skutki, a owa czarodzieyska ele-
 ktryzacya medyczna, i owe iado-
 wite zioła, iakimi są cikuta *pulsa-*
tilla &c, które naprzeciw iadow i
 chorob wprowadzone, aniby znane
 nie były. Tak ciemne, iako też ia-
 skrawe półgłówki, mogły wiele
 swoim rezonowaniem popsuć, ale
 na coż te przypadkowe zdrożności
 zaraz na całą naukę rozciągać (b)

(b) Prawdziwie dziwować się potrze-
 ba iak przy tak oświeconym rozsą-
 dku, nasz Autor mógł proponować
 tak przykrą ustawę, iakim jest to pra-
 wo, aby lekarze pod karą nie podieli-
 li się nikogo leczyć, aż wprzódy spo-

28.) Nic zbawiennieyszego, iak
 żeby iakaś Magistratura po ściśłym
 subiektow wyexaminowaniu, wy-
 znaczyła im szczególnie te nauki,
 przyzwoite ich zdolnościom i po-
 tności, albo stosowane do ich po-

wiedź odprawi. Przy chorobach
 chronicznych gdzie w opóźnieniu nie-
 masz żadnego niebezpieczeństwa, zo-
 stawię te propozycye na swoim miej-
 scu, ale gdy kogo paraliż, albo ap-
 oplexya ruszy, na pleurę, albo in-
 ną gwałtowną chorobę zapadnie, to i
 w tym razie czekać na spowiednika,
 a zostawić chorego bez ratunku, choć-
 by też tym czasem miał skonać? a
 w przypadku, że czulego lekarza
 politowanie nad bliźnim uwiedzie,
 i że go przed przybyciem Xiędza
 poratuje, to iaki pieniacz go może
 za to przestępstwo Prawa szykanować,
 kłócić, i domagać się kary za to, że
 chorego przeciwko Prawu utrzymał
 przy życiu, iakichby excepcyi i ob-
 iaśnienia takie Prawo nie wyciągało,
 a wszystkie excepcye, objaśnienia i
 tłumaczenia wbrew się sprzeciwiają
 powszechności prawnych ustaw, i

trzeb, żeby zaś niektóre klasy nauk zupełnie wyrugować z szkół, oobliwie z tych naywyższych świętyń nauk, które *universitas* nazywają, to podobno w tym przesadnym wieku i nauk przepychu, nie ka-

temu duchowi iasney, a niewielostronney prostoty, którym Prawa tchnąć powinny. Cóżby dopiero takie zarządzenie za Hiszpańskie inkwizycye by nie w prowadziło, w szperające przykre badania Religii, tak chorego iako też lekarza, którzy różnego mogą bydź wyznania, a to w nayokropnieyszym momencie. Do iakiey by to obłudny Dyffydenckich lekarzow prowadzić nie powinno, a lekarzom starego zakonu, mogłoby to dać okazyę do iakiego urągania się z Świętych Religii tajemnic. Gdziekolwiek zbyt wytworna Policya swym zarządzeniem, wszystkie sprawy nawet i obojętne kierować usiłuje, i z naganną ciekawością swoje szperania, aż do wglądania w wewnętrzne familiow rządu, i do tajemnic domowych rozciąga, iuż tam żadney szczęśliwości cywilney szukać nie potrze-

żdemu do smaku przypadnie, choć Logika i Metafizyka, nie każdemu uczonemu są potrzebne, iednak o-
wym dziwotwornie uczonym Poli-
historom, Sylogifmy i argumenta,
są tak potrzebne iak Matematykom

ba, coż dopiero tam za uciemiężenie nastąpić musi; gdzie same powsze-
chne Prawa swemi groźnemi karami
nawet do regulowania obojętnych
spraw Obywatelskich się wtrącaią. W
tym tylko Narodzie można się spo-
dziewać cnoty, otwartości i szczer-
ości, któren się bardziey chwalebniemi
zwyczajami, i nieskażonemi obyca-
jami rządzi, nie zaś tam, gdzie mno-
stwo wymędrkowanych Praw i dy-
spozycyi, ledwo mietzkańcom nie
przypisuią, czym . . . iak . . . i w którą
godzinę: ma ieść, spać, wstawać,
odziewać się, i iakiego kroiu suknie
nosić. Tak wytworne zarządzenia, któ-
remi samodziernkich rządów, niektó-
rzy rządzczy całe Narody uszczęśli-
wiać usiłuią, z niemałym podziwie-
niem tych mędrców wartogłownego
roзумu się to dzieie, iż zamiast sko-
jarzenia iakiego dobra, to szczegó-
l-

definicje i demonstracje, a bez Metafizyki wyższe nauki, nie wielki postępek sobie obiecywać mogą, do tego zachwyconym abstraktywnym głowom, umknąć tę zawiłą naukę, to się ich chciwość naby-

nie spokojność i bezpieczeństwo publiczne, te ich ustawy kłóca, sprawy Obywatelskie bałamuca, a Narod do obłudney skrytości, a przez to do nikczemności prowadzą, z tego co się już w tej materji praktykowało, ledwo się obawiać nie potrzeba, aby dla porównania, i na iedno kopyto nastroszenie umyślów, któremu zrzeszonych Rządzców politycznych, kiedy do głowy nie przyszło, aby nawet iednostayność sposobu myślenia wszystkim wiernym poddanym nie przepisał, co zapewne nie wszystkim do smaku przypadnie, bo sam widziałem tak przeciwne buntownicze subiekta, którzy znacznych majątkow w swoiey Oyczyźnie odbiegli, a iak mówili przed excesssem rządu i porządku do krajow nierządu uciekali. Jak naymniey Praw, ale przykładnie zachowanych powinnyby bydź po-

wania tych górujących ciemnych nauk, tym bardziej zaostrzy, że za temi wiadomościami za granicę (tak iak niegdyś Greccy mędrco- wie, do Egiptu po Mythologie i Hieroglifiki jeździli) biegać będą, a dla honoru Narodowego oświe- cenia, potrzeba, żeby wszystkie wia- domości potrzebne i niepotrzebne w Kraiu uczone.

wszelne polityki Axyoma. To sz- mo o Policyi mówić można; w Lon- dynie żadnych zarządzeń Policyina- wet dostrzedz nie można, a beśpie- czeństwo ośob i majątków tak zape- wnione, że nawet dla donoficielów wody, piwa &c: miedziane i cyno- we dzbanki i flaszki na ulicę wyrzu- caią, a nikt ich nie weźmie, choć po kilka godzin leżą. Przemądre roz- rządzenie Policyi Paryzkiej w nay- większym foliale by nikt nie pomie- ścił, która do tego kilkanaście tysię- cy szpiegów utrzymuje, a przecież tam i w kieszce ciężko co przed rzezimieszkami zabezpieczyć; ró- żność obyczajów tę różność sprawo- wania stanowi.

29. 30.) Podobno ten wiek nie zaraz się wróci, żeby Teologia miała nad wszystkimi górować naukami, i być panującą nauką, ale ponieważ całemu stanowi Duchownemu jest potrzebna, więc też w szkołach publicznych uczona być powinna, a nie może być bez bardzo szkodliwych konfekwencji dla Rzeczypospolitey do zakątów Seminaryjskich relegowana; Rzeczypospolitey bowiem bardzo wiele na tym należy, aby każdy Xiądz był Obywatelem, i te powinności, które winien Oyczyźnie, przenosił nad wszystkie następne swego stanu obowiązki, zaczym też pod oczami publiczności i pod dozorem Edukacyney Magistratury, powinien być wychowany, a nie zaś w zakęcie Seminaryjskiej osobności, gdzieby fanatyczne na-

uczyciele, mogli wpaiać w niego, owe tranfalpowe sentymenta i maxymy, tak często się sprzeciwiające obowiązkom Obywatelskim w Narodach, w których Duchowieństwo ma tak wielkie wpłynienie w moralność, iak w Religii Chrześcijańskiej. Każdy Naród chcący w zepsutym wieku obyczaje poprawić, powinien zaczynać od stanu nauczającego, bo za nauką i przykładem tego stanu, gmin zwyczajnie idzie; święte cnoty Duchowieństwa, powoli nayprzewrotnieysze wieki poprawią, a zepsute tego stanu obyczaje, naycnotliwsze Nacye wprędce zepsuią. To zdanie by można licznemi przykłady z dzieiow poprzeć; doznała tego Polska w pierwszey połowie tego wieku, kiedy polityka Domu Saskiego, dla zapewnienia w Polszcze te-

go stanit, któren wychowanie, nauki, i nawet sumienia miał w rękę; temuż pobleżaniem, darami, a naybardziej przesladowaniem odszczepieńców podchlebiał, bo nie wiernych przeciwników; i rostrzalaiających cenzorow, żadne Duchowieństwo na świecie cierpieć nie może, gdyż mu daleko wygodniej, kiedy w Narodzie różności zdań nie masz, bo każdy w ten czas naukom wierzyć, a nie szperać powinien, a wten czas nawet ta próżna, ale rozumy polertuiąca Polemika, iuż nie jest potrzebna, i iuż można się obeysć bez przykrego przeszperania owych ciemnych swarliwych produktów pras Rzymskich i Padewskich, a na to mieysce w daleko wefelszy humor wprawiające produkta z pod pras Węgierskich sprowadzać, tak się też i

u nas stało; wielkie dostatki ten stan w rokoszne życie wprawiły, a żadney nad sobą karzącey nie mając zwierzchności, ani tego obocznego bodźca dysput i emulacyi, musiał się za naturalnym biegiem moralności, koniecznie z korrumpować, a gdzie na ten czas szukać nieskażonych obyczajów, kiedy źródło nauk i przykładów nadplute.

36.) Ze Rycerskie szkoly, szkoly Rękodziel i Rzemieślnicze, iakich Autor żąda, byłyby bardzo Kraiowi pożyteczne, wcale nie wątpię; żeby zaś do ich zafundowania i opatrzenia, mieli się dobrowolnie przyłożyć owi gorliwi o polepszenie losu Oyczyzny Opaści, i cnotliwe Klasztory, których Autor wzywa, to wątpię, aby dla ciężkości czasów, i szczupłości do-

chodów, które zaledwo na nieodbyte potrzeby kuchni, piwnicy, stajni, pfiarni &c. wystarczą, iego patryotyczne żądanie wypełnione być mogło, a nawet ten projekt uskutkowawszy, znalazłby się zaraz drugi patryota, i dowiódł iż szkoła Rolnicza, w którejby teorię i praktykę, tak Kraiowego, iako też Zagranicznego rolnictwa, w całej iego rozciągłości, z wszystkimi różnymi naczyń, pługów, siewników &c. na rozmaitości gatunków ziemi rozróżnionych, z doświadczeniem na oddanych gruntach, do tego gospodarską Botanikę, i ogrodnictwo, leśnictwo, wraz z plantacją lasów, bydłochow z konowalstwem, i całą weterynaryą, a nawet owczarstwo, pasiecznictwo czy chowanie pszczół, rozmnożenie iedwabniczek, i zgo-

ła gospodarstwo w całej jego obszerności, uczono, jest bardzo potrzebna, bo gruntowe gospodarstwo, jako iedyne źródło Kraio-
wych potrzeb i dostatków się poprawi, i z tey szkoly będziemy mieli nie takich Ekonomów i Podstarościch, którzy o tym nie tylko nie slyszeli, ale nawet ledwo kiedy wiedzą, iak skiba na zagonie złożona bydź powinna, i w prowadzeniu tych porządków by nigdy końca nie było, a i bez nich na Opactwach, w Klasztorach, i w innych domach bardzo dobrze bywało.

38.) Zawsze gorliwy o Obywatelską, a nawet o naturalną każdego człowieka wolność nasz Autor, nie postrzega tego, iż tak licznemi ustawami, których pod prawnym rygorem chce mieć wpro-

wadzone, znacznie nawet w obojętnych dla powszechnego dobra rzeczach, cywilną obarcza wolność, i ten zakaz wyjazdu za granicę, byłby nowym ogniwem do towarzyskiego pęta; zaprzeczyć temu nie można, iż zupełnie otwarte do wyjazdu wrota, czasem więcej złego iak dobrego, lub korzyści dla Kraiu skoiarzyły, zwłaszcza kiedy tępo ciężkie subiekta, albo zbyt letkie podrygacze, choć znaczemi pieniędzmi w tę się wybierają podróż, w których się te prawdą głupie wierze: *Poleciała gęś za morze z nadzieją tęgą: A nazad powróciła gęgą.* I takie półgłówki za wywiezione skarby, nie wielkie oświecenie do Kraiu wprowadzili, iednak choć się powracali, często z nadwreżonym zdrowiem, i zepsutemi obyczajami, przecież te obco-

wania z polerowanemi Narodami, przynajmniey frogie umyſły ułagodziły, i los nieſzczęśliwy niewolniczego rolnika nieco znośniejſzym czyniły. A choć też trzpiotowate Peregrynanty, domowe cnoty i wady w inſze obyczai zamienili, iako to poſpolicie pianaſtwa w lubieźność, politykowanie w żarciki &c. przynajmniey nieludzkie i dzikie okrucieńſtwa w lituiącą ludzkość przemienili, tak iż pod temi zfrancuzałemi Paniczami, poddańſtwa już daleko łagodniejſzym traktowane bywało, i może po części tym poſtronnie ułagodzonem obyczaiom, winniſmy zachowanie iakiey części rolniczych nędzarzów, z którychby ſtarożytna obyczaiów frogłość, Kray ieſzcze bardziej była wyplenila; lecz czy te woiażowania ſzkodliwe, czy nieſzkodli-

we, przecież z obszernego Państwa nie podobna zrobić klasztorną klauzurę, zwłaszcza że temu spółkowaniu świat swoje oświecenie, obyczaje ułagodzenie, a nauki, sztuka i sztuki, postępki i wydoskonalenie winny, a Polska bez tego obcowania, tak iak niektóre odłączone barbarzyńskie Narody, pewnością ieszcze w pierwiastkowym zostawała Sarmatyzmie; wszak wszyscy prawie owi sławni Polacy, którzy swoją Ojczyznę, swemi talentami i cnotą wspierali, którzy imię Polaków w postronnych Nacyach wślawili, których z tak głębokim uszanowaniem ieszcze wspominamy, do cudzych Kraiów wyjeżdżali, i po Zagranicznych Akademiami się ćwiczyli; przykładem tego ten nawet wielki Zamoycki, którego godną pochwałę nasz Autor

wdzięczney wystawia pamięci. Kiedy się więc z doświadczenia okazuje, że te podróże wielkim umysłom nigdy niezkodziły, że ich owfzem wydoskonalaiać w naukach i wiadomościach, coraz większe oświecenie w Kray wprowadziły, zaczym też Francuzi podobno temu niewinni, że Polacy swóy Kray tak mało kochaią, iak Autorowi się zdaie, i niż mi pokaże między temi Obywatelami, którzy ani Guwernerów, ani cudzych kraiów, ani Francuzczyzny nie znaią, którzy ani stroiu, ani mowy nie odmienili, a których liczba nie iest mała, którzyby z prawdziwego patryotyzmu, choć z połowę z zbywającego nad pierwsze życia potrzeby, maiątku, gotowi łożyc na ratowanie Oyczyzny (nie wyciągam osobistej iey z niebezpieczeń.

stwem życia obrony, choć i to jest powinnością każdego Obywatela) znaczną iefzcze liczbę; to mi pozwoli o tym mniemaniu: że Francuzi są winni temu, że miłość Ojczyzny tak mocno nadwątlona, powątpiwać. Gdyby exkuzowanie siebie, i prawdziwe wystawienie przyczyn niefzcześnieśliwych przypadków na tym zawisło, aby na pierwszego nawiiającego się postronnego winę zwalić, mógłby iakki Patryota Hollenderfki tym famym prawem, fatalne dzisieysze rewolucye fwego Kraju, na Polaków złożyć; wszakci i my tak iak inne Narody mieliśmy i mamy fwych awanturników, którzy po Kamfzatce, po Madagaskarze, po Ameryce, i po infzych Kraiach, dziwotworne fwoje awantury roznofili, i niemniey iak Francuzi choć

też w mnieyszey liczbie w dzie-
 iach awanturnicznych się wstawili,
 a te niespokoyne burzliwe duchy,
 chcąc gwałtem w Kraiu zatrzymać,
 zapewne dobra powszechnego w ni-
 czym nie pomnożą, i owfzem we-
 wnętrzną spokoyność zawfze kłó-
 cić będą. Jakże dopiero zamknąć
 wyniście przed przemyślnym Ku-
 pcem, któren po nowe dostatki z
 Kraiu w swoich handlownych spe-
 kulacyach wyjeżdża, albo to wyi-
 ście trudnić chciwemu się doskona-
 lenia w swoim rękodziele rzemieśl-
 nikowi, a rozciągając ten wyiazdu
 zakaz na tych Kawalerów, którzy
 w Cudzoziemskich woyskach, z ta-
 ką dystrynkcyą i z sławą dla Naro-
 du Polskiego służą, często z ob-
 fzernemi wiadomościami Taktyki i
 sposobu woiowania do Kraiu po-
 wracają, byłoby to te napełnione

chwalebłą ambicyą zacne Obywatele do gnuśności przymusić, boby może czasem sam kaprys Magistrackich Osob nad tą częścią rządu przełożonych wyiazdu im zabronił. Nie jest to moim usiłowaniem zupełnego zbiiania tey dobrej myśli Autora, lecz szczególnie wystawienie niepomyślney konsekwencyi, która nadto zakazami obarczona, cywilną wolność za sobą ciągnie; i z iaką ostrożnością takie zakazy stanowić należy, aby lekarstwo nie było gorzse nad samą chorobę; ponieważ pierwfsze impressye wpoionych w wychowaniu sentymenów, tak się głęboko w duszę ludzką wpaiaią, że ich nawet widzenie lepszego nie łatwo wygluzować potrafi; zaczym też nie bardzo obawiać się potrzeba, aby iakiegokolwiek rządu Obywatel, miał

się tak zaraz zakochać w innym, choćby też oczywiście lepszym od iego Oyczyzny rządzie, albo żeby też nieco nabrane przeciwne zdania nie miały być przytłumione, gdy znowu w swoim Kraiu iaki czas przebywa. Oftry Lacedemończyk zawsze na wesołych Ateńczyków z pogardą iak na zniewieściałych kuglarzów się spoglądał, a Ateńczyk wzajemnie z politowaniem nad mniemaną mizeryą tych politycznych pokutników się patrzył. Wszyscy nasi wielcy ludzie zostawali znowu Polakami, iak tylko w granice Oyczyſte powrócili; nie potrzeba się nawet tego obawiać, aby nam naszego rządu Monarchiczni poddani mieli zazdrościć, nawet świeżo w niewolę zagarnieni Galicyanie, na których iak nad ubogim chorym nowicyusz Lekarz wszystkie iady

doświadcza, Despotyzm wszystkie formy rządów probuje, iednak już o nas zapominać zaczynają, i bardzo pięknie i wesoło się bawią.

30.) Choć dzieło tak wielkie myśli i zbawienne propozycye zawierające, iak te są Uwagi, nie należy z wyboru słów przetrzątać, i porywczó iaką niewłaściwość wyrazów Autorowi przyganić, choć też honor literatury wyciąga tego ostrzeżenia, aby tak ważne maxymy powabnieyszemi uczynić, i przez przyjemność stylu do czytania zachęcać, zaczym też zostawuję Grammatykom z profesji, decydowanie czy się należy z Autorem: mamkow i lalków; czyli też mamek i lalek mówić. Jakie zaś błędy w edukacyi pochodzić mogą z tych nieżywych posążków, iakimi są dziecinne lalki, wiedzieć

nie mogę, kiedy się Autorowi nie podobało, co za gatunek lalek pod tym wyrazem rozumi, nam powiedzieć; w tym się zapewne wszyscy zgodzą, że dobrego charakteru rozumne i cnotliwe mamki, piastunki, i cnotliwe uczone nauczyciele, nierównie do wychowania dzieci byłyby lepsze, nad ten motłoch głupich kobiet, i ciemnych nieuków, lub trzpiotowatych Guwernerów; gdyby było w czym wybierać, i gdyby nawet oświeceni rodzice, często nie byli przymuszeni do powierzenia swoich dzieci, pierwszym się nawiaiającym, jeżeli je chcą mieć wykarmione, i nie zostawić ich bez wszelkiej edukacyi. Roztrząśnienie wszystkich patryotycznych zbawiennych zdań i myśli Autora, nad edukacją tu powiedzianych w za bardzo rozwle-

kłe, a nudne moralizowanieby mnie zapędziło, gdybym chciał wewnętrzny walor każdego projektu z osobną okazać i jego podobieństwo, lub moralną niepodobność, w exekucyi tu wyłuszczyć; bo chcieć do iednego razu edukacyą publiczną i prywatną, według zamiaru naszego Autora, od wszystkich wad oczyścić, i zupełnie doskonałą zrobić, byłoby to cały Naród przestworzyć, i potomności w pierwszym po nas pokoleniu wystawić tak wydoskonalone i nie naganne towarzystwo, którego ieszcze pod słońcem nie było, a uskutecznienie takiego przedsięwzięcia, daleko trudniejszy, iak gdyby kto chciał krzywe od wieków wydrążone korytá Rzek proflować, kiedy z iedney strony wysokie góry, a z drugiej nieużyte

śkały; to dzieło, jeżeli wcale nie podobnym nie czyni, przynajmniej ludzkie siły przechodzi.

Prawo dawstwo.

49.) **N**Arzekania Autora na krótkość wymierzonego do Seymowania czasu, iż nie potrzeby Rzeczypospolitey czasem, ale czasiey potrzebami rozrządza, i na inne niektóre wady, tak się dziś już sprawiedliwemi zdają, iż w publiczności te narzekania iednostaynie powtarzane wszędzie słyszeć można. Co zaś daley o tey wszechmocności *liberi veto* mówi, którym ieden człowiek w niszczeniu niemal tak dzielny, iak Stworca w stworzeniu, i to słowo: nie pozwalam, właśnie iest w oppozycyi z Boskim *fiat*, tak iż iak nasz mówi Autor

ieden obywatel staie się wfszystkim,
 a wfszyscy niczym; w tę materję
 nawet i wdawać się nie śmiem. Co
 też teraz tym mniej potrzebne,
 kiedy zdroźność owego mniemane-
 go wolności Bożyfzcza, do tego
 powszechnego przyfzła uznania, iż
 o tey delikatney zrzenicy iuż dziś
 z takim beśpieczeńftwem mówić i
 piśać można, toć iuż rzecz do swo-
 iey doyrzałości dąży, i sama upa-
 dne; bo przed 30. lat nie życzył-
 bym był Autorowi po takim napi-
 faniu, po Polskim świecie się prze-
 fuszać, bo gdyby zaraz po napifa-
 niu o skutecznym rad fposobie, fla-
 wny pamięci X. Stanisław Konarski
 był się na iakich ziazdach nawinał,
 niewiem czyliby go świętość Ka-
 płańskiego charakteru i pofzanowa-
 nie iego wielkich nauk od infultow
 było zabeśpieczyło.

30.) Tak się dziś wszystkie niemal głośy na to w publiczności zgadzają, iż Polszcze w Panowaniu następstwa potrzeba; iż przy tym moim wrodzonym wstręcie, do uznawania inszego (po Prawach) nad sobą przewyższenia, procz fizycznych i moralnych przymiotow, i żebym uznawał nad sobą Panowanie niemowlęcego Kopronyma, dla tego, że go w purpurowe pieluszki obwinęli, gdyż w tey mierze prawdziwie jestem zdania tych Amerykanow, którzy w ustawach nowey swoiey Rzeczypospolitey napisali: iż większego *absurdum* nie masz iak to wierzyć, iż człowiek do Panowania nad ludem się rościć może, nieśmiem się naszemu Autorowi sprzeciwić, iż familia Panująca Polszcze, teraz jest potrzebna, a w inszym mieyscu dokłada,

izby nieodwłocznie jednemu z najs-
 potężnieyszych Domów ten Tron
 w dziedzictwo oddać potrzeba. Nie
 zarzucam tu tey trudności, na któ-
 reń Dom by głofy pogodzić można,
 ale pytam się, w którym z tych
 Domów Panujących wielkich ludzi,
 prawdziwie do tak zawiślanego
 rządu zdalnychby znaleźć można?
 W tych Familiach, które są Panu-
 iącemi w Europie, i wielkiemi Mo-
 carstwami rządzą, samowładztwo,
 rozkofze, i podchlebstwa, otacza-
 jąca ich płaszcząca podłość, tak te
 ziemskie Bostwa po większey czę-
 ści zepfowały i odrodziły, że procz
 dumy, uporu, prezumpcyi, niecier-
 pliwości, żadnego sprzeciwienia
 nie cierpiącey i zaciętości, ledwo
 w którym iaką iskierkę fizycznego
 wigoru, i pierwiastkowych natury
 sentymentów, i wewnętrznego u-

Źrucia ludzkości znaleźć można.
 Pomnieysze Domy, których ambi-
 cya wyrownywania drugim, ieszcze
 bżywiała, i których siły okolne
 opory nateęzały, albo niebespieczeń-
 stwa w tey nieprzeestanney czynno-
 ści utrzymywały, która iedyną cia-
 ła i duszy jest sprężyną; iako to
 Domy: Brandeburski, Sabaudzki,
 Brunświcki, i niektórych mniey-
 szych Xiążąt, których szczęśliwa
 mierność w tym nateężeniu utrzy-
 mywała, tak że całe szeregi na-
 stępstwa wielkich ludzi wydawały;
 zdaią się samą propozycyą Autora
 bydz exkludowane, bo te mniey-
 sze Domy w początku, nie do-
 styc dostatecznie, by nas od na-
 paści postronney nie mogły zaslonić.
 Dom zaś Brandeburski, któremu
 Autor nie bardzo sprzyia, podobno-
 by był za bardzo niebespieczny dla

naszey wolności, zwłaszcza, że się
też zupełnie zgadzam z rozsądnym
zdaniem iego, iż Polakami nikt tak
dobrze rządzić nie może iak Król
Polak.

Cały przenikniony, i aż do u-
przedzenia napełniony nayzaco-
wnieyszą prerogatywą nie rodzić
się żadnego współczłowieka podda-
nym, lecz byź posłusznym dobro-
wolnie obranemu rządzcy, to uczu-
cie wszystkie moje zmysły, na wy-
myślenie iakiego sposobu nie zawo-
dnego do Elekcyi prędkiey, spokoy-
ney, w wyborze rozumney, nie par-
cyalney, korrupcyi nie podpadaią-
cey, a za cel szczególnie szczęśli-
wość Oyczyzny mającey; w tym
smażeniu i dręczeniu mego mózgu,
wszystkie używane i nie używane
obrania sposobu przepędziłem; Ele-
kcyę *viritim*, przez Posłów, przez

zebrane po całym Narodzie skrutynia, przez obranych Elektorow, ledwo nie przez rzucanie losu, a nareszcie przez pewną Kommissyą, na przykład Edukacyiną, powiększoną obranemi Kommissarzami z wszystkich Woiewodztw, dozorującą nad Seminarium czy Nowicyatem Królów i Ministrow, z których Kommissarzow, aby każdy zawsze miał *Candidata in Petto* (jak Włochy mówią) wszystko mi się to przez głowę przewinęło; przecież mój dowcip daleko nie dostarczający, aby nie zawodny wynalazł śrzodek, a co daleko ieszcze iest rzecz trudniejszy, aby naypozorniejszy z tych sposobów, mógł znaleźć powszechną approbatę, a obiecywać sobie powszechne przekonanie, w tak różnostronnej materii, byłaby to niemniejszy pre-

sumpcya, iak chcieć cały rodzaj
 ludzki przedysputować, i onego do
 iedney wiary przyprowadzić, a ja
 żadnych nie lubię czynić propo-
 zycyi nad te, które matematy-
 cznym sposobem okazać mogę, a
 często te moje geometrycznie do-
 wiedzione mechaniczne projekta,
 iefzcze powątpiewaczow znay-
 dują. Gbyby się znalazł sposób
 przy burzliwych nawet Elekcy-
 ach ocalenia Kraiu, to wolne Kró-
 low obranie ma nie tylko coś
 wspaniałego i powabnego w sobie,
 ale też daleko przyzwoitsze do rzą-
 dzenia stworzeniami rozumnymi,
 iakiemi są ludzie, nad te dziedzic-
 czne i od famego przypadkowego
 urodzenia zawisłe Panowanie; cóż
 bowiem w tym razie nie spadnie za-
 ciężar na Narod, kiedy ta Królująca
 familia nadto płodna, w liczne po-
 tomstwo się rozmnoży, którym

przesadna Polska tytulatura, tytuł
 Najjaśniejszy zarówno z Panują-
 cym Królem nadawa, którym wszy-
 stkim krwi Królewskiej Osobom,
 dla utrzymania okazałości tey nay-
 wyższej iasności, bardzo licznych
 dochodow potrzeba, gdyż ta jest
 różność między Patryarchalnym
 i Monarchicznym rządem, że w
 pierwszym Patryarcha czy Oy-
 ciec, całą rodzinę żywi, a w
 drugim poddani Pana i rodzinie
 jego utrzymywać muszą; albo kie-
 dy ta rodzina rozniósłszy po róż-
 nych Panujących domach posago-
 we pretensye, po niejakim czasie
 zgaśnie, còż za mnostwo Preten-
 dentow do takiej sukcesyi, którzy
 swoje Prawa orężem popierają, a
 każdy z swej strony wiernych pod-
 danych do posłuszeństwa zwołuje,
 z przykazem złamania karku tym

współ-obywatelom, którzy się równe prawo mającego, przeciwnego kompetytora strony chwycą. Doznawała wszystkich okropnych skutków tych pretendentzkich wojen, między Domami Yorck i Lancafter, Anglia niemal przez wiek cały; na początku naszego wieku Hiszpania, w środku tegoż Dom Austriacki, a za świeżey pamięci Bawarya; cożby ieszcze za liczny szereg Państw przytoczyć można, w których sukcesyonalne wojny większego spustoszenia narobiły, iak nasze Elekcyje. Jakież okropne sceny nie wystawiały światu na widok, niektóre Panujące Domy, nim po zgwałconey wolności na Tronach się umocniły, przy każdej Panowania odmianie. Nie dawnemi czasy w Danii okazywało się ieszcze to straszne widowisko wojny, mię-

dzy panującą Familią i Narodem, kiedy w samym momencie skonania Króla, wszystkie bramy pozamykano, mosty pozwodżono, harmaty po kasztelach i wałach nie z strony pola ku nieprzyjacielowi, ale na miasto naprzeciw obywatelom rychtowano, infze wszystkie morderckie maszyny z zbroiowni wyprowadżono, a żołnierstwo wszystkie wraz z dworskimi satellitami i szepaczami pod bronią dzień i noc stali, dopoki Narod nie zrzekł się naturalnej i człowiekowi właściwej wolności, i niewolę nie zaprzyściągł. Podobno wszystkie burze zaiadłej wojny domowej, nie mogą w oczach Filozofa wystawić okropniejszego obrazu, iak ta postać prawdziwej tyranii, w którejby się iasniey pokazywała szkaradna przewrotność, do której dumne sa-

mowładztwo prowadzić może tak,
 iż tę przyrodzoną naturalną czu-
 łość, do tego krefu przytłumi, iż
 zamiast płacenia naturze w okro-
 pnym momencie utraty Autora swe-
 go iestestwa rzewliwego trybutu,
 wyrodny od natury fyn, szczególnie
 myśli zabezpieczyć wyniosłą swoją
 ambicyę, przez straszące brząka-
 nie niewolniczym łańcuchem, aby
 przez momentalne go rozwolnie-
 nie lud nie domagał się przyrodzo-
 ney swoiey własności, to iest ieże-
 li nie naturalney, przynaymniey
 cywilney wolności, i nie określił
 mu samowładztwa granice, choćby
 mu też dostoięństwo i całą świetność
 Tronu zostawił.

52.) Pomiiam ślepy traf losu
 w tym proiekcie, lecz tylko to na-
 mienie, że ponieważ według tey
 propozycyi Seymu Elekcyinego

potrzeba, więc już wszystko na ie-
 dno uczyni, czy Woiewodowie,
 czy wszystkie Stany Króla obiera-
 ją, ponieważ zarówno, tak jedna
 jak druga Elekcyja, znacznego cza-
 su wyciąga, a dla zapobieżenia
 wszystkim intrygom i cudzoziem-
 skim fakcyom, potrzeba żeby Bez-
 krolewie nad dni, a naywięcey nad
 tygodni kilka trwać nie mogło, tym
 dożywotnym Elektorom, iakiemi-
 by byli Woiewodowie, by więcey
 nie potrzeba, jak żeby się za-
 czafem w swoich dostojenstwach
 dziedzicznemi zrobili, a mieliby-
 śmy piękną liczbę Suweranow, i
 w tych Elektorach wielkie podo-
 bieństwo z *Imperium* Rzeszy Nie-
 mieckiey.

56.) Nazwiska któremi rzady
 rozróżniono, iako to Despotyzm,
 Oligarchia, Aristokracya, Demokra-

cya, &c. niemal razem z ustanowieniem towarzyskiej społeczności są wprowadzone: zaczyn mógł Autor te starożytne nazwiska cytować bez dołożenia: ia to nazywam Oligarchią &c. gdyż te nazwiska nie teraz są wymyślone, ale tak dawne, że ich początku nawet odkryć nie można.

59.) Wielka prawda, że rozpryśnione siły Republikańskiego rządu, nie długo opierać się potrafią zjednoczonej przemocy Despotyzmu; lecz gdyby też można w wolnym rządzie zakonserwować cnotę, duch patryotyczny, i zachować go od wszelkiej korrupcyi: zapewneby nayogromniejszy Monarchie, przed dzielnością małych Republikańskich Narodów, iak niegdyś naywiększe Mocarstwa, przed iednym miastem Rzymem drżały.

Montesquieu rozładnie za sprężynę wolnego rządu, naznacza cnotę, co to samo znaczy co patryotyzm, miłość Oycyzny, i ten wspaniały szafunek majątku i życia, dla swego Kraiu; a w ktòreykolwiek Rzeczypospolitey ta sprężyna iefzcze nie nadwątlona, lub cale skruszona, nie bardzobym życzył ziemczonym nawet Despotom, taki Naròd zaczepić, bo zapewneby doznali skutku tey dzielności, którą wspaniałe męstwo, machinalną bitność takiego woyska przewyższa, ktòrego poruszająca sprężyna iest boiaźń. (c)

(c) Gdybym chciał przewyższającą przemoc, którą ma nad sztuką woyska naydawnieyszego ćwiczenia, odważna waleczność nowo zebranego ochotnika, dowodzić licznemi przykładami z starożytności; zapewneby mi partyzanci sztuki Taktyczney,

62.) Aby Korpus Legislacyjny był zawsze na pogotowiu, aby mógł na każdą wyciągającą potrzebę w całym Rzeczpospolitą reprezentującym Maieście, prawodawcze rozpocząć czynności; tego są:

którzy o wewnętrznej wspaniałej waleczności ledwo jakie wyobrażenie mają, a całą siłę na machinalnych poruszeniach i obrotach wojska zakładają; odpowiedzieli; że po wynalezieniu prochu i machin wojennych, tak się też sposób wojowania odmienił; że bez poprzedzonego ćwiczenia z nowemi zaciągami; choćby też natchnieniem najwyższą ofiarą za Ojczyznę, naprzeciw regularnego wojska ostać się nie można; ale mi ci wyzwolenicy nauki Taktycznej pozwolą przytoczyć z parę przykładów naszego wieku; na początku którego w Szwecyi same chłopstwo z własnej ochoty; prosto od rolniczych i kopalnych robót z ról i pól zgromadzone; znieśli do szczytu regularne wojsko Duńskie, które to Królestwo w niebytności Króla (Karól XII. na ten czas

ma potrzeba wyciąga; żeby zaś ta
 prawodawcza władza zawsze zgro-
 madzona była, tego nie widzę w
 prawdzie potrzebę, gdyż nie mam
 do podawania tyle projektów iak

w Benderze siedział) ogniem i mie-
 czem pułtoszyło; a co więcey, na
 poprzedzonym batalię zpotykaniu,
 uformowany Regiment Jazdy tych
 wieśniaków, którzy oklep na brono-
 włokach siedzieli, a pałafze na po-
 wrozach przypasane mieli, cały Re-
 giment Gwardyi konney Króla Duń-
 skiego tak porazili, że tyle żołnie-
 rzy z życiem nie uszło, aby było
 można dostateczną strażą pozostałe
 Sztandary okrywać; a w terażniey-
 szym lat dziesiątku, 800. zbieraney
 drużyny Amerykańskiey, pod Kom-
 mendą Generała Morgan 1200. ludzi
 wyboru woyska Angielskiego, podkom-
 mendą Pułkownika Tarleton, w okolicy
 Kopwens tak porazili, że ten Pułkownik
 przeszło 800. ludzi tak zabitych, ia-
 ko też i w niewolę zabranych utra-
 cił, a to takiego woyska, którego
 podobno żadne Europeyskie woysko
 w regularności i w waleczności, nie
 przewyższa.

nasz Autor; iednak decyzye tego punktu, zostawię biegleyfzym nademnie w Polityce. Co zaś się ty-
 cze połączenia tey władzy, z mo-
 cą wykonywaiącą, na przeciwko
 tegobym się z mieysca mego ową
 mało znaczącą cząstką głosu, któ-
 rego mieć mogę w publiczności,
 iak nayfolenniej zaprotestował.
 Wszyfscy filozoficzni Statystowie, i
 wfzyfskich wieków Politycy, iak
 naydowodniej okazali, iż gdziekol-
 wiek więcey nad iedną z rządzą-
 cych władz iest w rękach iedney
 Osoby, iednego ftanu, albo iedne-
 go zgromadzenia, tam żadney wła-
 ściwey niemasz wolności; a co wię-
 cey w takim ziednoczeniu naywyż-
 fzych dwoch Władz rządzących,
 żadnego czuwaiącego ftanu nad
 ftanem, i władzy nad władzą, do-
 zoru nie masz, a bez wfzelkiej
 zwierz-

zwierzchności, albo przynajmniej
 napomnienia, nawet towarzystwo
 z Aniołów złożone z czasemby
 się nieco nadpsuło, co w niedołę-
 żności ludzkiej jest dowiedziona
 rzecz, że każda ludzka ustawa ko-
 niecznie zwolnić i pflować się musi
 kiedy kto tey maszyny jeżeli nie
 nowe nakręcanie, przynajmniej
 jakim potrącaniem, albo odporem
 zwolniony, albo zbyt przytkorzo-
 ny ruch nie ożywi, lub wstrzy-
 muie. W rządzie władz cywilnych,
 a nie władz politycznych, tak od
 przepisow prawodawstwa, iako od
 dozoru wykonywającej władzy,
 dependująca władza sądownicza w
 przeciwney szali, tak mało zawa-
 ży, że te złączone władze, w za-
 dnych czy dobrych czy bezpra-
 wnych czynnościach, iużby żadne-
 go odporu nie miały. Gdyby zaś

ta naywyższa władza do tego punktu się zapomniała (co i między naywiększami cnot Bohaterami nie jest rzeczą niepodobną) aby miała krzywdzić Obywatela, albo uciskać cały Narod (bo o złomaniu praw nawet nie wspominam, bo te do upodobania znosić i stanowiąc może) ta naywyższa władza; do kogoż się udać! do tego Bóstwa, co światem zarządza, iak nasz Autor mówi, to jest bez wątpienia rada wielce budująca, gdyby tylko światowi politycy na niey polegać chcieli, bo tym sposobem mogłby kto żalącego się o iaką krzywdę, do ostatniego Sądu Boskiego odesłać; gdzie nieochybnie krzywdziciel sprawiedliwą karę odbierze, gdyby tylko skrzywdzonym do tego czasu cierpliwości stało. Od równoważności wydziału, mocy róż-

żnym stanom lub rządzącym Magi-
 straturom ponadawane y, w których
 tak wszystkie naiezdne, iako też
 odporne siły, są umiarkowane, tak
 iż przy ustawicznym się z sobą pa-
 fowaniu, i przesłowaniu, przecież
 jedna drugiey przemodz nie zdoła,
 a zarownie wszystkie rządzące wła-
 dze, są interessowane wzajemnego
 na siebie czuwania, zawisła pra-
 wdziwa każdego wolnego Narodu
 szczęśliwość, a całości Państwa i
 wolności trwałość, nie naiakieys
 imaginaryney iedności, którą sobie
 wszyscy nasi Autorowie w głowach
 uroili, a która chyba między Pa-
 fterskiem, ale nigdy między polo-
 rownemi Narodami mogła się kie-
 dys znajdować, ale na tey wszy-
 stko ożywiaiącey emulacyi, i te-
 go rownoważnego sił podziału, ta
 prawdziwa harmonia wewnętrzna

zasadza się, choćby też czasem nie co burzliwą bydź miała. Kto chce widzieć tę prawdziwą jedność, niech idzie do Moskwy i do oryentalnych Państw, ale niech ją nie szuka w wolnych Narodach. Wszystkie osobiste siły i przesilenia, do iednego centrum dobra powszechnego wyrzchtowane, to nawet kłotnie i swary, ieżeli nie koniecznie na dobro publiczne, przynajmniey na większe objaśnienie wszystkich materyi, i na utrzymanie w Narodzie owej żywey zapalczywości, która wszystkie działania orzeźwia, a od gnuśney niedoleżności i zotopienia się w spokojnych roskofzach, strzeże. Lubo się dość obfzernie namieniło, że upatrzona przywara w rozłączeniu władz prawodawczych od wykonywającej jest wcale imaginaryna, muszę tu nie

co osnowę textu mego Autora wyprzedzić dla uniknienia pomieszania materyi i nudnego powtarzania, niektóre reflexye nad następującym oddziałem tych Uwag powiedzieć na karcie 71 i 75. znowu Autor na rozdzielenie tych władz narzeka, i za wielką tego rządu wadę poczytuie, że Narod przez swoich Reprezentantow na wykonywającą władzę, to jest Radę Nieustającą narzeka, nie które ich czynności przygania, i tę Radę w jakimś ma podeyrzeniu, nie moia rzecz roztrząsać godziwość, czy niesłuszność tych narzekań, ale w tym przekonany iestem, że zamiast upatrywania w tej ustawie iakowey wady, to na takowym pafowaniu się sił nalegających i odpierających, i na tym wzajemnym na siebie czuwaniu, cała doskonałość dobrego

rządu zawisła, choć wcale utrzymać nie myślę, aby często w tych przyganach nie miały się dziać pokrzywdzające niesprawiedliwości, bo to jest los wszystkich ludzkich ustaw, że do najwyższej zbawienności coś koniecznie nagannego przymieszać się musi; z natury żaden człowiek zwierzchności i dozoru nad sobą cierpieć nie lubi, a uwolnić go od tej przykrości, to albo dumne samowładztwo sobie przyrości, albo w rozkosze i gnuśne niedbalstwo wpadnie, a na ten czas same przypomnienie mu jego powinności, buntowniczym będzie kryminałem. Zeby u nas tylko można prawodawstwo czynniemyjszym zrobić, jego patriotyzm oświecić, że z burzy i hałasów nie wiele dobra dla Rzeczypospolitej wyniknie, że tylko

konkludowane mądre rezolucye, iakie zdrożności poprawić, i bezprawiom w następnym czasie zapobieżć mogą, takowe maxymy mówię, gdyby można powfzechnie w umysły wpoić, to te swary i przygany, zamiast co złego dla Rzeczypospolitey, owfzem wiele dobrego uczynić powinny; gdyż takie dysputy wszystkie umysły w tym rzeźwym nateżeniu utrzymują, bez których wszystko powoli zgnuśnieie. Ruguymy z literatury wszystkie próżne uporczywe dysputy, i znieśmy ową przykrą, a często nierozumną grubą krytykę, a nowo wychodzące produkta literackie, iuż nie owe przezornie wystawione propozycye, dowcipnie wytłumaczone prawdy, i przezornie twierdzone mniemania, lecz nabrzmiała czczych słów na-

dętość, albo grube fałsze bezwsty-
 dnie za szczere prawdy wystawio-
 ne, zawierać w sobie będą. Tą pra-
 wdą musiał być przenikniony ow
 sławny literator Paryzki, którego
 imienia sobie przypomnieć nie mo-
 gę, gdy odrzucił ofiarowane sobie
 miejsce w Akademii Francuzkiej,
 i nieprzyjęcia tego z znaczną pen-
 sją złączonego honoru, za którym
 się wszyscy uczeni uganiaią, tę
 szczególnie Akademikom dał przy-
 czynę, mówiąc: a któż was i wa-
 sze dzieła będzie potym sądził.
 Niechay woysko nayregularnieysze
 i nayporządnieysze, będzie zosta-
 wione przez iaki czas, bez czu-
 wającego dozoru, i opuści swoje
 popisy, i częste musztry, to to
 w prętce tak zkozaczeie, iż śla-
 wne żołnierstwo Pruskie przemie-
 ni się w Ordy Filistynow. Po-

nieważ ta zamiana nieustannego Seymu w Kommissye, czy Radę, którą Autor na karcie 77 proponie, nie rozdziela prawodawczej władzy, od wykonywającej; gdyż te same Osoby do ułatwienia tych spraw szczególnych, muszą być użyte, które są ziednoczone z Korpusem naywyższej Władzy, a za tym zostaje suppozycya, iż tchną duchem tego prawodawczego ciała; więc też w niedostatku prawa, zapewne sobie sami go utworzą, a nierozdzielna całość pewnikiem tego nie zgani, co nayprzedniejsza część tego ciała ustanowiła. Ta propozycya wzięta z Rządu Angielskiego, wcale to zdanie popierać nie może; bo tam choć Parlament przemienia się w Comité, dla roztrząśnienia pewnych spraw szczególnych, przecież żadna wy-

konywająca Władza nie jest przy tym prawodawczym zgromadzeniu, która szczególnie przy Królu i Ministerium zostawa, a zaczęym w tym powszechnie pochwalonym rządzie, wykonywająca Władza zupełnie od prawodawczey jest oddzielona, a to rozdzielenie wcale nie przeszkadza aby Król z Narodem nie formował jedno ciało, bo tey gruntowney sentencyi, którą Autor na karcie 73 napisał, że Król i Naród, koniecznie jedno ciało składać powinni, nikt któren nie jest z rozumu obrany, nie zaprzeczy; choćby też nie miał o tym ziednoczeniu takie wyobrażenie, jakie o tym złączeniu może mieć Turczyn, albo dzisieyszy Duńczyk.

Tego nie można mieć za złe naszemu Narodowi, że zawsze był

troskliwy o swoje prerogatywy i wolności, aż do podeyrzliwości, ale że ten wspaniały Naród nie chcący żyć w Anarchii, obierając Królów i Magistratury, przecież niechciał im być posłusznym; że stanawiając mądre i zbawienne Prawa, onych sam pełnić niechciał, i na tych Rządców, którym sam pieczę nad temi prawami oddał, za to się oburzył, kiedy go do wypełnienia tych własnych swoich ustaw, według swych obowiązków chcieli przymusić; że ta wyuzdana rozwiozłość, do tego go czasem przywiodła, że wykonywającą władzę co raz bardziej określał, a na końcu tak okępował, że już ledwo iey wolno było bez obrażenia delikatności wolnych uszów, o wypełnienie Statutów się domówić, a przecież nie przestał

ten Naród Prawa stanowić; że Królom w Paktach przepisywał różne obowiązki, a zarówno na nich się oburzał, za wypełnienie, i za zaniedbanie tych przepisów, nad tym naywiększego dziwactwa, i bez przykładu w dzieiach ludzkich postępkiem, wydziwić się nie można, i to sprzeciwiające się zdrowemu rozumowi dziwaczenie, chyba większe oświecenie umorzy, i po części wykorzeni, iakby się iuż doszło do tego stopnia poznawania, a poskromiłoby się dzikie pretensye, tych napaśtnych rostrząscielów cudzych postępków, którzy żądają zamierzonych skutków, a na sprawujące tych skutków środki pozwolić nie chcą. Bądź to tych badań i przygan ściśłym ograniczeniem, bądź też hańbiącym tych dziwactw wyfizdzeniem, iuż nie

masz się czego obawiać z naszym
 Autorem, aby Exekutorowie pra-
 wa z boiaźni tych hałaśliwych na-
 rzekań, mieli ręce opuścić, i żeby
 dla uniknienia dziwaczego strofo-
 wania iakiey niespokoyney gło-
 wy, mieli zostawić prawa bez e-
 xekucyi, kiedy reprezentujące Na-
 ród prawodawckie Zgromadzenie,
 zarównò o zaniedbaną exekucyą,
 iako też o roszczone samowładz-
 two troskliwie, pochwali wszyst-
 kie chwalebne czyny władzy wy-
 konywającej, tak iak zdarzone
 zdroźności zgani, bezprawia uchy-
 li, i onych powtorzeniu, swemi u-
 stawami zapobieży, Ustawy i wy-
 roki wszystkich Narodów, Rządów,
 i Magistratur, zawłze duchem pier-
 wiastkowey formy rządów, a ztąd
 pochodzących dobrych lub złych
 maxym, zdrowego lub przefądne-

go rzeczy wystawienia, i Panujących swego wieku cnotliwych, lub skazonych obyczajów tchnąć będą tak w zepsutym wieku przed poprawieniem obyczajów, do póki szczęśliwe zbrodnie czczone, a skromne nie okazałe cnoty wzgardzone będą. Nadaremnie będą wszystkie usiłowania gorliwych Patryotów, i troskliwych o święte prawa ludzkości i poczciwości Filozofów w skorumpowanym wieku; nadaremnie oświeceni Reformatorowie wszystkie zakąty polityki przeplondrują, i wszystkie fizyczne i moralne sprężyny poruszają, wszystkie ich patryotyczne exorty, iak gorliwe Misyjonarskie Kazania, ledwo momentalne poruszenie sprawiają, po których rozrzucone polpolstwo, prosto do karczm dąży, aby czym prędzey

gryzącego sumnienie mola, trun-
kami uspić. Ow wzór cnot pa-
tryotycznych. Kato Utycki, dzień
i noc od stóp do głowy uzbroiony,
z wyrychtowaną włoczną, prze-
biegał Kraie swoiey Rzeczypospo-
litey, wszędzie szukając ratunku
dla upadaiącey wolności; lecz na
wspomnienie świętych słów: Oy-
czyzna, Wolność, Prawa, Honor
Narodu, wszędzie znalazł głuche
uszzy, albo nic znaczące, niedołę-
żne, konaiącego patryotycznego
ducha westchnienie; wszystkie ie-
go patryotyczne perory z wiatrem
spelzły, bo iuż pierwiastkowa cno-
ta dawnieyszych Rzymian zgasła,
która od wprowadzonych bogactw,
a zatym idącym zbytkiem zupełnie
przytlumiona była. Jakże znie-
wieściałe Obywatele mieli bronić
wolności, kiedy ich ciała osłabio-

ne rokoszami, nie pozwalały im ciężkiej nosić broni, i na oczywiste narazić się niebezpieczeństwo, albo czynić ofiary części majątku, który im cały, już na rozmnożone potrzeby niedostarczał. Nadaremnieby nawet iaki Monarcha ruszony wspaniałomyślną ludzkością, chciał udarować niewolniczych poddanych wolnością, której użyć bez poprzedzonego przygotowania by nie umieli. Ow koronowany Autor Xięgi Anti-Machiawela, w której wszystkie przewrotne maxymy, a święte prawa ludzkości wyniszczającej szkaradney polityki niegodziwego, czyli satyrycznego Machiawela, zwyciężkami dowodami zbiia, a na to miejsce stanawia uszczęśliwiające rodzay ludzki, pełne sprawiedliwości i filozoficznej ludzkości

ści rządów reguły, które iednak porwany przez ambicyą i ehciwość, tak mało w praktyce wykonywał. Fryderyk II. Król Pruski, mówię, zagrzany sentymentami filozoficzney ludzkości, które wyczytał z Dzieł owych przyjaciół plemienia ludzkiego; i zastępców świętych praw ludzkości filozofow Kolmopolitow, czy Obywatelów całego świata, na początku swego panowania chciał w niektórych swoich Kraiach stany Prowincyonalne przywrócić; i dla tego zwołał Szlachtę Pruską, na Seym do Królewca; ta z radośną nadzieią ziechawszy się, całe trzy dni obrady swoiey, kłóciła się o pierwszeństwo, a dla klasyfikowania dawnieyszych Graffow, Baronów i Szlachty, od późnieyszey, iedynie szperali po Dyplomatach, i podobnemi ważnemi zatru-

dniali się intereffami, co widząc Król skaffował ten ziazd, mówiąc: ponieważ Szlachta Pruska od wolności i obrad odwykła, więc ten ziad kassuję. Toby poniekąd można rozciągać, do przypuszczenia do Obrad publicznych Deputowanych od Miast, którym starożytność niesprawiedliwie tę właściwą każdemu Obywatelowi należytość odebrała, i których Autor z chwalebney żądry dobra powszechnego, chciałby mieć przywróconych, bez dołożenia, gdzieby chciał mieć tych mieyskich Reprezentantow pomieszczonych; czy mają tak iak w Szwecyi, w Rzeszy Niemieckiej, niegdyś w Dannie i w inszych Państwach, osobny Stan w swoiey własney Izbie formować, czyli się też w Izbie Pofelskiej mają mieścić, gdzieby

podobno dla owey przesądney
wzgardy, którą Stan Rycerski w
wszystkich Europy Narodach, prócz
w Anglii i w Holandyi, na ten sła-
wetny a bardzo pożyteczny stan
pogląda, nie bardzo figurowali, zwła-
szcza jeżeliby tylko tych Miast
coś znaczących, które swemi do-
statkami, i oświeceniem nad Kra-
iowemi interessami, mogłyby coś
swym zdaniem, i przykładaniem
do powszechnego dobra iaką cząst-
kę przyczynić, toby szczerpła ich
liczba, przewyższającą wielością,
zupełnie przytłumiona była. Je-
żeliby zaś te wszystkie rolnicze
osiadłości, i słomianych chałup
zbiory, których Miastami nazywa-
my bez poprzedzonego oświece-
nia i przygotowania, do tych O-
brad publicznych przypuścić, to
od tego nędzą i niewolą znikcze-

mionego motłochu, któren nawet
 nie zna swego mieysca gromadz-
 kiego interesu, a o prawodawctwie
 cywilnym, i politycznym, nawet
 żadnego nie ma wyobrażenia, chy-
 ba nikczemne niewolnicze milcze-
 nie, albo iakie wrzaskliwe bydlę-
 ce beczenie, nie zaś rozumne ia-
 kie Obrady spodziewać się można,
 i powoliby fzczególnie wodzowie
 iakich fakcyi, krzyki swoich par-
 tyi, ich głosamiby powiększyli, a
 nie wielka ztąd dla Rzeczypospo-
 litey korzyść, że Czopowe Go-
 rzałczane w Warszawie nieco pòy-
 dzie w górę. Tak to jest rzecz
 trudna, ieżeli wcale nie podobna,
 od pierwszego zamachu z zepsu-
 tym ludem co zbawiennego dla do-
 bra pospolitego udziałać. Na koń-
 cu panowania Augusta III. kiedy
 powszechna korrupcyja naywyż-

szego doszła stopnia, pokazywano mi w Lwowie ubogich nędzarzów bogatego Szpitala, znacznemi Włościami opatrzonego; na moje zdziwienie nad tym uboſtwie przy takich doſtatkach, powiedziano mi, że Admniſtracya tych Dòbr, cały cyrkuł wſzyſtkich ſtanów, i różnych kondycyi ludzi przeſzła, a nic ſię ubogim nie poprawiło: Arcybiskupi, Kapituła, różne Prałaty i Xięża, Panowie, Szlachta, Magiſtrat i przednieyſi Mieſzczanie, na przemianę temi Wioſkami zarządzali, a ubogich ledwo plewy z ſwych włoſci doſzły; w porównaniu owych czaſow z naſzemi, ta pocieſzna wynika konkluzya, iż my ſię już o więcey iak dzieſieć procentu poprawili, kiedy pomimo tych nieſzczęśliwych rewolucyi, które ſię w Rzeczypoſpolitey

zdarzyło, przecież dawnieysze dzikie obyczaje znacznie ułagodzzone. Ciemna a chlubna do tego niewiadomość, znacznie oświecona, edukacya poprawiona, Administracya sprawiedliwości przykładownie wykonywana, Władza wykonywająca i rządzenie dochodów publicznych ustanowione, i zgoła duch przemysłu i dowcipu w całym Narodzie ożywiony; a to porównanie rodzi pochlebną otuchę, że z czasem możemy doysć, w oświeceniu, obyczajach tego kresu, któren mógł kiedyś nayrządnieysze polerowane towarzystwa uszczęśliwiać. i że iuż nam nie będzie potrzeba z gminem posępnych Moralistów, na Królów, na Panów, na Duchowieństwo, na Szlachtę, na Pospolstwo, i ledwo nie na Opatrzność narzekać, gdyż naszey

bezzrządności żadne fzczegòlnie rządzące, albo rządzone Stany, lub ofoby. lecz forma Rządów przyczyną była, gdyż wszystkie mieszkańce iednego Kraiu, zawfze takimi będą, iakiemi ich edukacya utworzy, prawa uformuią, i duch Narodowy nadmie, nie ów niedostatek imaginaryney iedności, którą nam Patryocyczni Moralisci zawfze wyrzucali, i ledwo nie przepisywali wielkość i formę duszy Obywatelskiey, i miarę ciała, nad którą wyrażać nie był powinien. Lecz zupełne przez *liberum rumpo* zniszczenie prawodawczej Władzy, i nieczynne uczynienie wykonywającej mocy, wszystkich nierządów i bezprawioów były przyczyną; a te gwałty i rozboie, które Autor na karcie 83. opisuje, które nam zapewne nie wielki ho-

nor czynią, łatwiey ustanowie-
niem obostrzonego, a pod pilnym
dozorem trzymanego Sądu, wyko-
rzenie: iak owemi patetycznemi
perorami, któremi polityczni nau-
czyciele fzkaradność takich lu-
pieztw wystawiać ufiłowali.

Zgadzam się z tym zdaniem Au-
tora na kar: 68. wyrażonym, iż
sam wiek nie iest mądrością; ie-
dnakże niektóre urzędy i funkcye
potrzebuią doyrzałego rozumu, i
tego doświadczenia, które tylko li-
cznych lat przeciąg naddawać mo-
że, a które nawet przedwcześnie
talenta mieć nie mogą, i żeby przez
śędziwość tym urzędom iakąś sko-
jarzyć powagę, a nie podać ich w
pośmiechowiſko. Gdyby u nas te-
go mądrego przepisu lat pewnych
nie było, uyrzelibyśmy może nie
raz w Prawodawczej ſwiątyni, te

przedwcześnie mądre dziecka, w których JJ. OO. lub JJ. WW. Matki wielkie rozumy tak ukryte upatrują, że ich żaden inſzy, procz macierzyńskiego bystrego wzroku dostrzedz nie może; Swiatu chciały pokazywać, aby miały tę pociechę słuchania z Galeryi ich piskliwych głosow, choćby też na ich obranie wielkie summyłożyć przyfzło.

Władza Sądownicza.

78.) **N**ie wiem co za zrządzenie nasze zdania tak rozróżniło, że ustawicznie sprzeciwić się muszę kochanemu Autorowi, którego tak wielce poważam i szacuję, kiedy na fundamencie pierwiaſtkowych sta-

rożnych zwyczajów, znowu mu
 zaprzeczyć muszę, aby Sądow-
 nicza władza od wykonywającej ko-
 niecznie, iak nasz Autor pretenduje,
 była oddzielona w wszystkich wol-
 nych towarzystwach, gdzie Pra-
 wodawstwo zostawało przy zgroma-
 dzonym Narodzie, statecznie moc
 sądząca przy władzy wykonywa-
 jącej została, tak że Monarchowie
 lub Rządcy oraz byli Sędziami w
 tych wszystkich sprawach, w któ-
 rych sami osobiście interessowanemi
 bydź nie mogli, a w takich wła-
 snych sporach, na Arbitrow kom-
 promitowali, gdyż ta Sądownicza
 iako Prawa exekwująca władza, jest
 poniekąd częścią władzy wykony-
 wającej, a zaś w tych obfzernych
 Państwach gdzie taż władza temu
 wystarczyć, ani nawet tym zatru-
 dniać się nie mogła, ustanowiła,

lub też przez Obywatelów obranych potwierdzała Sędziów, i onym przez swoją powagę, te iey właściwą częśćkę władzy udzieliła, iakoż wszędzie iefzcze pod imieniem Królów i Rządzców, oskarżonych pozywają i wyroki swoje wszystkie wydawają Trybunały. Wcale tu niejest moją myślą przyganić tey Konstytucyi, która te Sądy od Tronu oddzieliła, bo to jest za zbawienna ustawa, aby co naprzeciw niey mówić można, tylko na ścisleyse wyłufzczenie fundamentalnych pierwszych ustaw towarzyskich okazanie, iż ta Sądząca moc z wykonywającą nie jest w żadnym pogodzić się nie mogącym sprzeciwieniu, choć ie też gdzie Prawa albo zwyczaje rozdzieliły, tak iak w Polszcze gdzie Sądząca władza od Królów oddalona, ale nie można

mówić, żeby ta częśćka wykonującej władzy im odebrana była, kiedy zwyczaj Królom w wszystkich prawie Sądach zasiadać i sentencyonować pozwala. Prawodawstwo zaś w żadnym wolnym rządzie nie było, i nie jest z wykonywającą władzą złączone, i gdziekolwiek się te dwie władze zjednoczą, tam niech się lud z wolnością pożegna.

83. 87.) Przy niewiadomości Praw, nie mogę się wdawać w roztrząśnienie tego co tu Autor o Sądach kryminalnych mówi, i ciężko by mu podobno zaprzeczyć, aby w tych ustawach nie było iakich przywar. Bo też to nayistotniejszy Prawo, interessujące życie honor, i majątek człowieka, w polerowanej Europie ieszcze ledwo gdzie jest nie co objaśnione, i w tey

już Epoce, kiedy nietylko wexo-
 we i infze mnieyfzey wagi Prawa,
 ale też próżne ceremoniały i dzie-
 ciństwa niektórych Dworow, aż do
 nudności w wszystkich bzdurftwach
 prawnie ustanowione; ta zaś kry-
 minalna formalność, w ciemney
 Barbarzyńskiego wieku, opisow zo-
 stawiona. W tey polerowney Fran-
 cyi gdzie tak pięknie tańcować i
 śpiewać uczą, którego Narodu
 chlubne niektóre Osoby na nas Po-
 lakow iak na iakich Barbarzyńcow
 oglądaią; te kryminalne Sądy w
 daleko są okropnieyszym stanie iak
 u nas, świadkiem owe liczne ró-
 żnych Sądow prawne zaboystwa,
 które im zastępcy rodzaju ludzkie-
 go Filozofowie wyliczać, i wyrzu-
 cać nie przestaią. Na honor Narodu
 śmiało twierdzić można, że u nas
 prędzey popełniony kryminal bez-

karnie się przemknie, iak żeby niewinny miał być stracony, chyba to czasem iak mnie upewniano przed Konstytucyą Roku 1768. do Trybunałów *cum paratis inquisitionibus* przywieziony, iaki o złoczynstwo obwiniony, przez to, że mu oczywiście źle z oczow patrzało, i wiele pięknie pisaných Manifestow oddalszego i nudnego dochodzenia, Sędziow dyspensowało, na śmierć został skazanym; iednak niezawądziłoby te obwinienia trochę więcej trudnić, i aby tylko na dowiedzionych faktach się zasadzały, a mniemany Delikwent mógł się odwodzić, jeżeli ma na to dokumenta, i świadectwo, a gdyby mu się zdawało, że Sąd parcyalny, aby mu wolna była zostawiona apelacya, bądź to o decydujący wyrok do wyższego Sądu, bądź też do iakiey Aka.

demii, w której *facultas* Juryftow i Doktorow Prawa, wydawaią uznawania fwoie Prawne o legalności, albo zbytney frogsći ferownego Dekretu; zkąd zaś wziąć fundusz na żywienie tych oskarżonych więźniow? Czy go pobożni Xięza Trynitarze zaftąpić maią, czyli też zkąd inąd ma bydź wzięty, tego decydować nie mogę, gdyż to nie jest w moiey mocy; ktożkolwiek się przyłoży do takiego utrzymania przy życiu, nie przekonanego więźnia, godzien nayżywfzey wdzięczności od całego człowieczeństwa, i taka dobroczynność właśnie przyftoyna Ministrom nayswiętfzey Religii, którą duch i ustawy naygo-rętfzą miłością bliźniego tchną, i cały fwój zamiar na dobroczynności zakłada.

89.) Ze się JJ. WW. Starostowie za czasem opuścili w swoich obowiązkach, pod któremi swoje Starostwa dzierżeli, to bardzo naturalnie zatym iść musiało, że nad niemi tey przynikającej władzy nie było, bez ktorey wszystko w świecie gnuśnieie; spustoszałe zaś Zamki w prędkim czasie będą naprawione, i Kancellarye oporzędzone, iak tylko Prawodawcza władza ustanowi sekwestracye Starostw, za naymnieyszey opieszalosci dowiedzeniem, aby z dochodow te wszystkie spustoszenia i nowe potrzeby wystawione były, to iak wykonywająca władza tey ustawy dopilnuie, uyrzemy wprędce restaurowane publiczne gmachy, porządne Kancellarye, i Archiwa.

Kupiectwo.

96.) **P**oiąć tego trudno, iak Au-
tor z deklarowanym wstrętem prze-
ciwko Metafizycznym abstrakcyom,
w politycznych Uwagach, nad ży-
ciem iednego sławnego Ministra,
mógł się zapędzać w głębokie szpe-
rania początkowych ustaw natury,
i tchniętego w żyjące stworzenia
pierwszego instynktu, które bada-
nia tylko w tych ponurych szpera-
niach szkolnych mędrcom, a zatym
w dziełach Klasyficznych nie zaś w
uwagach nad Kupiectwem mieścić
się powinny; żeby zaś dobroczyn-
ny wszystko ożywiający i przy ży-
ciu zachowujący Stworca, do swo-
ich kreatur miał powiedzieć: mo-
cnieyszy słabszego zwyciężay, to

iest taki sophism, któregooby można metafizycznym, moralnym i fizycznym bluznierstwem nazwać, którego okropne skutki w naturze nie widzimy, bo ani Słoń Wielbłąda, ani Jeleń Sarnę, ani Byk Barana, zwyciężać nigdy się nie kuśi, gdyż go do tego ani instynkt, ani żaden interes nie wiezie. A co się temu tylekrotnie powtarzanemu i za axyoma nam podanemu wyrokowi ieszcze bardziej sprzeciwia, jest to: iż Wilk nie równie słabszy od Konia i Wołu, przecież wiedziony potrzebą własney konserwacyi, tak często te daleko mocniejszy zwierzę zwycięża. Cożby za zgubne wytepienie w naturze się działo, gdyby tak niszczący instynkt w stworzenie był wpoiony. Opatrzność Stworzycielska, formując organizacye drapieżnych zwierząt,

do trawienia mięsiva, a nie roślin, nie mogła bez sprzeciwienia się swoim własnym zamiarom, bronić tymże zwierzogryzom, żywić się żyjącemi ciałami; lecz zamiast faworyzowania niszczącey drapieżności, opatrzyła słabsze stworzenia, ową boiaźliwą ostrożnością, która ich od zdrady chroni, a nadawała im tę szybkość w nogach, skrzydłach, i skrzelach, która ich przed zgubą unosi. Na wielką pocięchę ludzkości, tego szkodliwego natchnienia, ani w tych ręku natury żyjących, a od nas nazwanych dzikich ludziach, ani też w polerowanych Narodach nie postrzegamy, aby z samey wewnętrzney pobudki, człowiek miał słabszego zwyciężać, chyba go interes przywłaszczzenia iakiego owocu, odzyskania iakiego połowu, zazdrośna

miłość kompana niecierpiąca, lub
 iaka krzywda rozdrażni, a w pole-
 rowanych towarzystwach, ani wo-
 ienni zaboycy, ani nawet kaci, ni-
 kogo darmo niechcą zwyciężać,
 ale im za to zapłacić trzeba. Nie-
 chayże ta Opatrzność, która czu-
 wa nad konserwacją słabzych, do-
 brotliwie broni, aby to zdanie nie
 było nigdy za axyoma przyjęte,
 bobyśmy i wszystkie słabsze towa-
 rzystwa pewnikiem byli zwycięże-
 ni, i podgarnieni pod przemoc po-
 tężnych samodzierców, którzyby
 już nawet nie usiłowali usprawiedli-
 wiać te swoje łupieztwo, owemi
 pozornemi wywodami, któremi ich
 Manifesta tak wytwornie są okra-
 fzone; gdyżby im dosyć było tę
 początkową natury ustawę przy-
 toczyć: mocniejszy słabszego zwy-
 cieżay. Owe przewrotney filozo-

fi systema wojny wszystkich, przeciwko wszystkim Hobesa, nic gorzszego w sobie nie zawiera, a przecieź człowiek z natury nie jest tak zły, jak go jego czarny pędzel maluje; szczególnie interes, ambicya, chciwość, a naybardziej powabność owej sławy, którą Dzieiopisowie, Panegieryści, podchlebcy, i Poetowie, tak nierostropnie tym publicznym zaboystwom, w swoich mowach i pismach udzielili, wiedła człowieka do zwyciężenia człowieka. Gdyby po wszystkie wieki zamiast ubóstwienia tych zboieckich Bohaterów, sędziowie spraw ludzkich, filozoficzni Autorowie, te rozboie temi szkaradnymi farbami byli malowali, które im przynależą, mielibyśmy w Dzieiach mniej świetnych czynow, a człowieczeństwoby mniej wyte-

piane, i uciśnione było. Gdyby
 Alexander W. był wiedział, że go
 wszyscy sprzyiającey ludzkości Fi-
 lozofowie, będą mieli w obrzydze-
 niu, i że go temi czasy ieden Au-
 tor Angielski porówna z odważnym
 rozboynikiem Bagshot, byłby za-
 pewne swoiey dzielności granice
 przepisał, a nie plondrował i ra-
 bował całej Azyi, a całemu świa-
 tu zniszczeniem nayhandlowniey-
 szego Miasta Tyru nie szkodził, a
 dzikiey zapalczywości okrutnym
 morderstwem kilkudziesiąt tysięcy
 niewinnych, a całemu światu po-
 żytecznych Kupców, na krzyże
 przybitych nie nasycił; wykwintne
 pochwały przewrotnych Oratorów
 i Poetow Greckich, próżną chlu-
 bę w nim wznieciły, zasługiwac
 sobie na takową admiracyą i po-
 chwały, co też iawnie wyznał,

gdy w niebespieczeństwie i największych trudach zawołał: " O „ Ateńczycy, wieleż to ja cierpię, „ dla podobania się wam, i abym „ był godnym waszych pochwał, „ Gdyby te szafarze sławy w swoich piśmiech i mowach, byli swoje pochwały samym tylko obrońcom Ojczyzny swojej, zastępcom wolności, i bronicielom niewinnych sąsiadów, od napaśtnych napaźdów dawali, wieleby był rodzaj ludzki wojen uniknął, bo te nigdy nie pochodziły z instynktu natury, ale z chciwości dostatków, albo sławy, których potym zemsta przedłużała, i między niektórymi Narodami, wiecznemi prawie uczyniła.

97.) Choć w prawdzie uczony Rainal przepisał reguły Handlu iakieby być powinny, gdyby mia-

ły cały Naród ludzki uszczęśliwić, nie zapędzał się iednak ten rozsądny Autor w chimeryczną Spherę imaginacyjnego Kupieństwa, ale iego stan aktualny, tak iak go przemoc wprowadziła, i iak się między mocnemi i słabemi, między oszustnemi zdziercami, i rzetelnemi poczciwcami praktykuie, opisał z mądrości uwagami nad tym społkowaniem Narodow różnych części świata, przy tkliwych narzekaniach na gwałty i bezprawia, które te święte węzły łączące wszystkie Narody w iedną Rzeczpospolitą targaią i rozrywaią.

98.) Nic zbawiennieyszego dla plemienia ludzkiego bydź nie mogło, iak żeby Monarchowie, i Magistratury Republikańskie, chcieli usłuchać rady l'Abbé de St: Pierre, i naszego Autora, i z całego ro-

dzaiu ludzkiego uformowali iedną
 związkową Rzeczpospolitą. ale
 że to ziednoczenie i pod złączo-
 ną władzę się poddanie, niecier-
 piącey dependencyi Monarchow wy-
 niofłości, wiele im do smaku bydź
 nie może, i że pierwfzey potęgi
 Mocarstwa, nie łatwo się podobno
 wyrzekną Burmistrzowanie nad
 mnieyszemi Państwami, a z tych
 mnieyszych Potencyi, te które przez
 zkoncentrowanie i natężenie wszy-
 stkich sił swoich są na samym wzra-
 staniu i daleką sobie urosciły per-
 spektywę, nie przychylą się do
 tego wiecznego związku, który-
 by im wszystkie drogi do dal-
 szego rozszerzenia się zataraso-
 wał. Przeto też cnotliwego Xię-
 dza, przez JJ. Rousseau obszerniey
 objaśniony projekt, podobno nie
 tak prędko iefzcze uskuteczniiony
 będzie, a tym czasem w tym sta

nie, w jakim zostały rzeczy na tym świecie, tak polityczne Towarzystw zbiorę, iako też osobiste iestestwa, muszą w zostawionych im miejscach, ciasnych czy obszernych, swoim obrotom krążyć, i odporną siłą, okolnych ciał napierające siły odierać, i podobnie iak owe milionowe światy, i różnego rodzaju ciała, po niezmierny Niebios obszerności krążą, a wzajemną atrakcją, i repulsją w równi, i w tych regularnych obrotach się utrzymują, która nieustanną stanowi harmonię, z których gdyby jeden zatraciłszy śródciągłą moc, a w różne części powierzchni, te centralne siły bez związku porozproszyl, niechybnie od przewyższającego w masę i w siłę Luminarza, by był porwany, albo od błakającej Komety na sztućki pokruszony.

99. 100.) Wspólne Prawo każdego człowieka do ziemi, koniecznie w podział tej ziemi, w towarzyskie i w osobiste własności, musiało być przemienione, kiedy rodzaj ludzki tak się rozmnożył, że ani samorodnymi produktami, ani łowami zwierząt, ani rybołówstwem wyżywić się niemógł, i koniecznie do uprawy roli i zasiewów udać się było potrzeba, a tych gruntów zapewne nikt uprawiać nie zechce, kiedy każdy może mieć prawo zbierania, i pasania na tymże gruncie; więc dla tejże uprawy, potrzeba było prawa własności, bo mało gdzie widzimy, aby jakie wspólnie żyjące Ordy, miały się bardzo tą uprawą zatrudniać; więc to nie jest niewolą przemysłu, iak Autor mieni, ale owszem jego zachęceniem. Ale nie wiem na co flu-

żyć mają te szperania początkowych przyczyn, różnych następnych powodzeń, w takich Uwagach gdzie o radę do ocalenia Ojczyzny i poprawienia iey losu rzecz idzie; te głębokie wyfizukanie pierwszych przyczyn różnych zdrożności, mniey są potrzebne. Gdybyśmy też nareszcie na fundamencie natury prawa, oczywiście dowiedli, że ten ludzkiemu rodzajowi w ogólności bardzo pożyteczny, ale nie równy podział ziemi jest niesprawiedliwy, to to bezprawie tak mocno ugruntowane wiekami, ugodami i Prawami, tak utwierdzone, że go cała zgraia Autorow, Filozofow, i Prawnikow nie wzruszy; zostawmy więc te wytworne badania szkolnym Mędrcom, a wróćmy się do właściwey tym Uwagom materyi,

100.) Jak żadney rzeczy fizycznej ani moralney w całej naturze niemasz, któraby była ogólnie zła albo dobra, tak też Kupieństwo swoje wady mieć musi, i przyświadczyć muszę, że handel bardzo wiele z tych tu od Autora długim rejestrem wyliczonych niepomyślności za sobą ciągnie, ale wszelako z tąd wnosić nie można, żeby w obfzernym Państwie, Kupieństwo wykorzenić przynależało, bo przez to zniesienie, każdy cywilizowany Narod obróciłby się w dziką Ordeę, a nawet i te dzikie Narody, które ieszcze w Ameryce i w Australney Afryce się znayduią, mają iakiż zamianowy handel, którym futra, skóry, i inne natury i przemyślu produkta, za rzeczy im potrzebne zamieniają. To co iuż wiele Autorow naszym towarzystwom wyrzuca, i

nasz Autor na karcie 101. powta-
 rza, że za czasem Narody o iedne-
 go Kupca wojnę będą wiedły, nie
 jest taką zdrożnością, iakby się za
 pierwszym weyrzeniem zdawać mo-
 gło, i cała hańba takiego postę-
 pku spadłaby na ten Narod, którem
 obcego Kupca skrzywdzi, albo
 mu sprawiedliwości odmówi; te
 zaś rządy, które aż do porwania
 się do broni za każdym współczłon-
 kiem swego towarzystwa się uy-
 muią, nic nie czynią przeciwnego
 pierwszym towarzyskim związkom,
 w których się cały Narod zobowią-
 zał, każdego swego współczłonka
 złączonemi siłami protegować. Gdy-
 by wszystkie rządy od dawności
 przeniknione były tą prawdą, że
 winny dawać protekcyę każdemu
 obywatelowi, możebyśmy nie byli
 utracili, ów za Jagiellonów kwitną-

cy handel; bo upominając się aż do wydania wojny obce Narody, o skrzywdzenie przez łupieżę i ro-zboie swoich Kupców, które rabun-ki nasz Autor na kar: 83. opisuie, przymusiłyby były pokoy lubiącą Rzeplą do skutecznego zapobieżę-nia tym bezprawiom, aby niszczą-cych wojen uniknąć, a trafunkowo obrażona ludzkość, prędkoby ode-brala była satysfakcyą. Traktaty handlowne bez uciążliwości własney i bez uciskania obcego, na funda-mencie sprawiedliwości i rozumne-go kierowania Kupiećstwa zawarte, nie w sobie zdrożnego nie mają, o-wszem oznaczają przykładną pie-czołowitość rządow o swoje Kupie-ćtwo. I Polska gdyby się od da-wności chwyciła była tych polity-cznych z postronnemi ugod, to han-del rozumnie kierowany, a nie po-

rzucony ślepemu losowi, byłby się
 znacznie rozkrzewił, więcey Kraio-
 wi korzyści przyniośł; a tak czę-
 sto w szale zysku i straty, nie stał
 się był tak szkodliwym dla Kraiu,
 gdyż i w tey części działań ludz-
 kich, nie ograniczona wolność tak
 iak w wszystkich innych czynach,
 może się stać szkodliwą. Z tych po-
 wodow musiano nawet żadnych o-
 brębów niecierpiące rolnictwo, w
 niektòrych Kraiach zakazami ob-
 ciążyć, kiedy szczególnie więkzse
 dochody z swych gruntow kalku-
 lujący Rolnik, zasadzał one winni-
 cami, morwami, farbierskimi ko-
 rzeniami i ziołami, często na pie-
 niądzach od głodu umierał; toć
 troskliwe o zachowanie życia swo-
 ich obywatelow, rozumne rządy,
 musiały dla pomnożenia żywności
 te zyskowne plantacye czasem z
 ich

ich wykorzenieniem okryślić, albo wcale zakazać.

102.) W zepsutym wieku nadaremne zawsze będą usiłowania rządów na raptowne wytepienie zbytkow; wymyślny nałog prędzey pokarmu i rzeczy pierwszey potrzeby, iak przepychu i zbytkow odstąpi, a chciwość zysku, wynaydzie tyfiączne drogi do wprowadzenia *Contrabando* zakazanych towarow. Cała despotyczność samowładztwa zmarłego Króla Pruskiego, wfzyskimi surowemi zakazami, ostremi karami i pilnym strzeżeniem, nie mogła zabronić wprowadzenia kryiomo kawy, i iey zbytnie używanie zmnieyszyć. Potrzeba wprzody obyczaje poprawić, i skromność wprowadzić, nim się nawet o takie zbytku pohamowanie pokusić można; zażywana w tych

zakazach zbyteczna ostrość, zaludnieniu gorzey iak woyna szkodzić może; zchwytana wielka liczba Kontrabandzi^erow, z czynnych Obywatelow, porobi więźniow, a konfiskaty i grzywny, przeistoczą ich na uciążliwych żebrakow, albo na niebezpiecznych rozboynikow i złodzieiow, a łagodnieysze pobłażanie, ciągnie za sobą pogardę zakazow, i urąganie się z tych ustaw. Takie oszczędnicze przepisy łatwe są do wprowadzenia tam, gdzie lud nieutraciwszy iefzcze pierwiastkowey prostoty i cnoty nie upuścił iefzcze z ręki wodzy swey chuci, i ma iefzcze iakież nad namiętnościami panowanie; tak owen zbior ludzi z różnych Narodow, w którym to ziednoczenie rozróżnionych umysłow sprawiaie tę wrzącą fermentacyą, która nieiako umysły

do pierwszych praw natury wraca; Bostonczycy prędey się wyrzekli ulubionego trunku herbaty, niż bez ich własnego zezwolenia włożone na te ziołka cło płacić mieli. Przed kilką laty czytałem w wiadomościach publicznych, iż w Włoszech w małym zakątnym miasteczku; Arędarz rzezi i mięsiwa, przelożywszy Gubernatorowi pokrzywdzającą go niską cenę tego mięsiwa, którą stratę całkowemi kadłubami, i ćwierciami mięsa, tak jasno Gubernatorskim oczom dowiodł, iż zezwolić musiał na podniesienie kilku baioków na funcie. Zdziwieni tą drogością mieszkańcy, woleli wspólnie tygodniem prędey post wielki zaczynać, iak dawać tej otuchy łakomstwu. Nadaremne były przykazy rządu, a nareszcie niewczesne ulitowanie samo kupca;

iż z miłosierdzia przykładnego, a-
 by mu się mięsiwo nie popsuło,
 przywrocil taxę do dawney ceny:
 zawzięty lud dla ukarania chciwo-
 ści, statecznie całe ośm tygodni
 pościł; musi to bydź lud iefzcze nie
 zepsuty, choć w fkorumpowanym
 Kraiu. Często gornieyfze przykłady
 i poruszenie tey mocney sprężyny
 umyślu ludzkiego, iakim iest prò-
 żna chwała, i boiaźń fzyderstwa,
 z łagodnością bez wfzelkich gwał-
 towności, więcey skutkuią iak te
 groźne zakazy i surowe kary, do
 których się zazwyczaj zwykły u-
 dawać despotyczni rządzcy, co
 frogością chcą zarządzać ludzkiemi
 umyślami, nałogami, a nawet mia-
 rą i sposobami myślenia. Tak przed
 kilku wiekami w zakazie noszenia
 złota i srebra na sukniach Damskich,
 przez dołożenie, iż od tego zaka-

zu excypuie się wszystkie nierządne kobiety, żony Katów, i inne nieuczciwe osoby, którym owszem przykazuje się dla rozróżnienia ich od Dam zacnych, aby galony nosiły, to sprovediono; iż w Francyi iefzcze przed terminem wyznaczonym zakazu tych bogatych sukien, iuż nawet nigdzie śladu nie było; a u Dworu Fryderyka Wilhelma I. Króla Pruskiego, gdzie powszechnie oszczędnicza prostota wprowadzona była, bogate stroie zaraz zniknęły, kiedy zamiast względów i pochwał, te wytworne suknie znalazły pogardzające wyfzydzenie; pod tymże Panowaniem bez zakazu zagranicznego sukna, fzczególnie przez wfpomaganie fukienników, i przenofzenie Kraiowego sukna nad obce, tak się te rękodzielnie wzmogły, iż w prędkim czasie

wprowadzać zaprzestano obcego sukna. W wolnym Rządzie Polskim, gdzie ieszcze tak mało mamy Fabrykantów kraioowych, zdrowy rozum nawet nie każe się chwycić inszych środków, bo zakazać Towary, które ieszcze mało, albo wcale w Kraiu się nie fabrykują, na nic więcey się nie przyda, iak na zaostrzenie appetytu do tych zakazanych rzeczy, a do ukradkowego onych wprowadzenia, i skrzywdzenia komor Rzeczypospolitey; iak zaś te ręko-dzielnie wprowadzać, rozmnożyć, i utrzymywać, nie moia rzecz tu wyłązczyć, bobym zapewne mało kredytu i wniścia znalazł, a mam wielki wstret od pifania próżnych pròiektów.

101. 104.) Potrzebaby wieków na ^uskutecznienie tego co Autor tu

na dwóch kartach pomieścił, w rządach nawet domowych, nie tak pośpiesznie idą poprawy gospodarskie, a w rządach Narodowych daleko więcej ięszcze na to potrzeba czasu, bo każda odmiana potrzebuje poprzedzonego przygotowania, jeżeli zamiast bydź pożyteczną, niema się stać szkodliwą. Nic sprawiedliwszego, ażeby ta najszacowniejsza część mieszkańców Kraiowych, która swoją pracą żywi wszystkie wyższe i niższe stany, używała tey istotney własności człowieka, wolności; przecięż tego naydroższego kleynotu temu ludowi długą niewolą znikczemnionemu, i prawie do bydłocy natury upodlonemu, bez poprzedzonego przygotowania do przyięcia oney, porywczo do iędnego razu powròcić nie można;

boby się znaczna liczba z tych użytecznych pracowników, na hultajstwo, kradzież, rozboie i włóczęgi po Kraiu mogła udawać. Odmiana gnuśney pańszczyzny w czynsze, albo wydziałowe roboty, jest propozycya bardzo zbawienna, ale do tey odmiany ten lud także wprzod przygotować należy. Wątpić nie można, że czynsze z gruntów chłopskich przyłączone do tych co z dworskich płacone będą, kiedy się ich osadzi, więcey uczynią, iak ta z fukiem, i z okrucieństwem zebrana krescencya, a przez to nowe zaludnienie, Rzeczpospolita więcey poddanych, a Pan mieyscowy więcey dochodow z propinacyi pozyska. Wbar-dzo wielu wioskach wyrachowa-łem, że pomierny bardzo czynsz, z samych gruntow chłopskich, wię-

cey wyniesie iak zyskane zbiory; lecz ten będzie mądry, któren do pierwszego razu i naylepszą dani-
nę od wszystkich odbierze, kiedy niewolnicze iarzmo, do tey prze-
wrotności ten nędzny stan ludzi przyprowadziło, że w nieczułości bez troskow o własne mienie, i przyszłość żyie; zapewneby w gnu-
fności czas przepędził, a liche zbior-
y na pijaństwie ztrwonil. Były iuż takie przykłady, gdzie w pier-
wszey rzewliwości sentymentów ludzkości, tych nędzarzów od pań-
fzczyznianych robót uwolniono, a musiano się do dawnych zwycza-
iów wrócić, kiedy chłop nie tylko daniny oddać nie mógł, ale też tak się opuścił, że go ieszcze wspar-
ciem od zguby potrzeba było ra-
tować. Gdziekolwiek od dawno-
ści, zakupieństwa i czynsze są wpro-

wadzone, tam i chłop się ma le-
 piey, i dobra są intratnieyfsze; ale
 to się musiało stać powolnym wpro-
 wadzeniem, z rozsądnym wybo-
 rem subiektów, albo też iefzcze
 przed zepfuciem tego ludu, nim go
 ciężka niewola tak upodliła. Wy-
 działowey roboty wprowadzenie,
 także wielkie sprzeciwienie tak z
 strony chłopow, którzy machinal-
 nego wzwyczaienia, nie radzi od-
 stępuią, a każdą nowość mają w
 podeyrzeniu, iako też z strony
 Dworów, gdzie wielu właścicie-
 low i dyspozytorów, ledwo iedno-
 dzienną pańszczyznę, rozumnie roz-
 rządzić zdołaią, dopiero iakby te
 roczne pługi, radła, brony, kofy,
 sierpy, fury, i inne dni, oszczę-
 dzać, i na przyzwoite pory roz-
 dzielić; na toby im nowey nauki
 potrzeba, a czymże znowu niezli-

czone domowe roboty porobić?
 pewnie na to naiemnika potrzeba:
 na przeciwko tey rady bardzo wie-
 lu Jchmościow się zaprotestuie,
 którzy nie zwykli iednego groszą
 na potrzeby gruntowe wydawać.

Wydziałem roli dla chłopow, i
 wyznaczeniem z tego gruntu da-
 niny i powinności, Seym wolny
 ciężko aby się mógł zatrudniać,
 bo niezmierna rozmaitość gatun-
 ków gruntu, i ceny produktów
 różność, uboństwo, albo doftatek, i
 zamożność rolnika, są to takie
 miejscowe partykularności, w któ-
 rych generalne Ziazdy Narodowe,
 w powszechności nic stałego sta-
 nowić nie mogą; naywyższe pra-
 wodawstwo aby tylko mogło wy-
 dołać rozrządzeniom ogólnym, a
 te szczególności, wprzody na miej-
 scu powinny bydź poznawane. Pod

Krakowem grządka więcey czyni iak na Poleciu morg cały, toć te różności wprzody poznać należy.

103.) Warzenie piwa, palenie wódek, i szynkowanie, tak iak inne działania, przy wolności, potrzebują iakiegoś ograniczenia; inaczey na złe mogą bydź używane, albo po naszych Miastach, ieden pieniądzeyfy, i mocnieyfy wszystko pod siebie podgarnie, a potrzeba żeby znaczneyse zyski, między wielu, lecz nie między wszystkich podzielone były. W nayrządnieyzych bogatych Miastach Zagranicznych i w naszym Gdańsku, wolno każdemu przy osiadaaniu obrać sobie handel, rzemioślo, lub szynkowanie, do własnego upodobania, ale ustawy nie pozwalają nikomu, ani dwoistego rzemio-

sta robić, ani rozróżnione gatunki
 handlów połączyć, ani nawet przy
 rzemieśle mieć szynk, albo gospo-
 dę; czy zaś te rozdzielające zy-
 ski i zarobki prawidła, aby się
 wszystkim coś z nich dostało, są
 dobre, albo przemyśl ciemzące,
 nie mogą decydować: kwitnący stan
 jednak tych Miast wnosić każe, że
 nie muszą być szkodliwe. Taró-
 żność postaci, która się między
 Miastami Pruskimi, w ten czas
 kiedy ieszcze były pod panowa-
 niem Polskim, a naszymi rolnicze-
 mi Miastami widzieć się dawała,
 musiała po części i z tąd pochodzić,
 że Pruskie Miasta statecznie przy
 propinowaniu się utrzymywały, ic-
 dnak mimo tey konieczności: że
 do kwitnącego stanu Miast, wolne
 propinowanie jest potrzebne, prze-
 cięż raptowne iey wprowadzenie,

na los puszczanie mogłoby więcej szkody, iak korzyści przynieść. Widziałem niektóre Biskupie Miasta, które tę mają wolność, a jednak w stanie są wielkiej nędzy i ubóstwa. Mieszczanie kolejno robią i szynkują trunki, a piackie asamble za tą koleją idą, na końcu której żony tych Mieszczan, u sąsiadek upominają się o mężowskie i żonine długie, które sąsiadka kryskami na swoiey ścianie płaci, i tak wzajemnie się kwitują zmazaniem krysek; a te Miasta mało co okropności niewolniczego iarzma doświadają, a jeżeli ich takie czasem dosięga, to bardziej przez swoje własne upodlenie, iak przez natężone samowładztwo. Gdyby wszyscy ludzie mieli zdrowy rozum, a z tym naturalnie idącą cnotę i mi-

łość swego plemienia, a swoią przewrotnością tak często towarzystwu w ogólności i bliźniemu w szczególności niezkodzili, a wrodzonym czy nabytym światłem umieli sami z sobą się rządzić, pewnikiem by na świecie o żadney niewoli nieślyszano, i wszelkie regulujące ustawy byłyby niepotrzebne; ale że w Narodzie ludzkim liczba niedołącznych półgłówek, i przewrotnych niecnotów daleko większa, iak ludzi rozumnych, i poczciwych, więc też w rządnych towarzystwie, potrzebne są Prawa i Magistratury, któreby pierwszym gatunkiem ludzi zarządzały, a drugi od złośliwych zapędów broniły i zaślaniały. Choć przez wrodzoną miłość wolności, ten nayszaco-wnieyszy dar Opatrzności nad wszystkie przymioty natury cenię, iż-

bym gotow przed niewolą na
 koniec świata uciekać, albo tak
 iak mówi *l' Abbè Rainal*, temu
 co na zniewolenie mnie rękę sciąż-
 gnie, w wnętrznościach gotow pui-
 nał utopić, przecież nie sądzę ni-
 kogo godnym tey nieograniczo-
 ney wolności, pòki nieda nie wą-
 pliwe, cnoty i zdrowego rozumu
 dowody, i iż ma dosyć zdatności,
 aby sam sobą władał, i bez uszko-
 dzenia komu potrafi z sobą zarzą-
 dzać; bo nicby zbawiennieyszego
 dla szczęśliwości i spokoyności pu-
 bliczney bydź nie mogło, iak
 żeby wszystkie ciemne i iaskrawe
 pułgłówki, to jest zaiadłe fanatycy,
 chciwe drapieźcy, gnuśne leniu-
 chy, trwoniące roskofzniki, i z ca-
 łą zgraią mędrków pomieśzanego,
 albo przewrotnego rozumu, nigdy
 z opieki nie wychodziły. Gdyby
 mnie

mnie ta chęć łechtala, abym się
 uczynił reformatorem świata, ob-
 myśliłbym dla tych dwuno-
 żnych dziwotworów moralnych,
 przy każdej Parafii, albo zgroma-
 dzeniu, nieustającą opiekę, z o-
 strych Cenzorów, i rozsądnych Gu-
 wernorów, bez których zezwole-
 nia i rady, aby nic im czynić wol-
 no nie było; nad temi Parafialne-
 mi Cenzorami, ustanowiłbym Pro-
 wincyonalne obyczajow Urzędy, a
 nad temi znowu najwyższą Magi-
 straturę, a prawodawczey Władzy
 bym zgubieniem Kraiu, i nieochy-
 bney nieszczęśliwości pogroził, ie-
 żeliby tak mądrych ustaw przyi-
 mować się wzbraniała. Ale, ponie-

kne role, które na scenie świata grają, iako też przez połitowanie nad temi wytwornisiami, trzeba im pozwolić, aby daley świat burzyli i odurzali.

Moskwa.

106) **W** tym Artykule Polityka nie wielką tajemnicę znajdzie, gdyż ta wiefzcząca powieść: „Ze „ Moskwa podpadnie wielkiemu zamieszaniu; niech Polska ma na nią baczność, w ten czas będzie „ ratować się mogła „, gdyby też naszą baczność nateżyła, przecięż ani nam Woyfka, ani broni, ani pieniędzy, lub innych frzodków nie da, na odebranie awulfow; a gdybyśmy też one z tey strony odebrali, to nam wżelako na fołi,

na Wiślańskim porcie schodzi. Kiedy więc skutecznieyszey rady Oyczyźnie dać nie możemy, to zostawmy tę baczną następny Politykom gabinetowym; ten niespokoyny gatunek ludzi, nie opuści żadney zreczności, do odzyskania albo nabywania, aby tylko do tego miał sposobność, choćby też z swey strony miał go kiedyś iaki Patryota Moskiewski przeklinać; albo żeby na siebie miał ściągnąć wszystkie te filozoficzne na gwałćicielow i łupieżców, przez Autofa na karcie 98 i 99 zebrane złorzeczenia: te groźne deklamacye, łakomstwo i ambicye nie odstraszą, nie dopieroż iefzcze kiedy idzie o odzyskanie swego, o zemstę, i o oddanie wet za wet.

Dom Brandeburski.

106. &c.) **B**odayby mi wprzòdy
 ręka zdrętwiała, nimbym ją ścią-
 gnął do usprawiedliwienia drapie-
 żnych łupieżców, iednak to co się
 temu Domowi wyrzuca, każdemu
 Narodowi niemal wymówićby mo-
 żna, a my sami w początkach na-
 szey Monarchii, nie iedną podo-
 bno Prowincyęśmy pod siebie pod-
 garnęli. Choć te dawnego iefzcze
 barbarzemu przykłady, oświecone
 dziś Narody nie usprawiedliwią;
 to iednak podobno nigdy nie usta-
 nie, aby mnieysze Mocarstwa, przez
 tę wrodzoną emulacyę, niecierpie-
 nia mocnieyszego i wyższego, za-
 wfze choćby też i drapieżnemi spo-
 sobami, usiłować nie miały do wy-

rownywania pierwszym potęgom; i tę fatalną dla rodzaju ludzkiego namiętność, ambicyi i łakomstwa, z którey wszystkie nieszczęśliwości i uciski, które człowieczeństwo trapią, iak z źródła wypływają, żadne filozoficzne moralizowanie nie wytepi, ani załtanowi; na przeciw tego skutecznieyszego odporu potrzeba, i ten to tylko odpór, któren od większych gwałtów i ucisków wstrzymuie, i iakążkolwiek równoważność polityczną między Mocarstwami, a cywilną między Współobywatelami stanowi. Gdyby w każdym towarzystwie, a nawet w każdej samoistney osobie, te odporne siły zawsze nateżone były, za ledwobyśmy kiedy slyszeli o polityczney oppressyi, ani też o cywilney niewoli. Kto wolności swojej nie chce, albo też nie umie

bronić, ten nie umiejąc szacować
 tego klejnotu, nie wiele też z zgu-
 bą wolności straci, i owszem po-
 zbędzie się kłopotu myślenia
 przy własnym zachowaniu, oraz
 o ocalenie swoiey Oyczyzny, o
 ktòrey całości tak, iak o prywa-
 tnym kierowaniu kròkow iego, iuż
 potym kto infzy za niego myśleć
 będzie. Despotyzm Pruski, na ktò-
 ren nasz Autor tak często utysku-
 je, nie musi bydź iefzcze tak ucią-
 żliwy, kiedy w Roku 1785. w Heils-
 bergu mógł panującemu Domowi,
 te wszystkie łupieże i okrucień-
 stwa z taką żwawością wyrzucać.
 Zdradzałbym święte prawa ludz-
 kości, gdybym Autorowi śmiał
 przyganiać odważne wyobrażenie
 bezprawioiw i zbrodni, choć też
 to wyobrażenie nieco przesadne
 bydź się zdaie; ieżeli zaś w samey

rzeczy z mieszkańcami Wielkopolskiemi, z takim okrucieństwem postępowano, niechayże w dzieiach ludzkości, pamięć Rządców i wykonywaczów tych okropności, na zawsze będzie w przekleństwie.

Państwa Cesarzkie.

III.) **Z**E cel czynnych rządów N. Cesarza Jmci, iak nasz Autor powiada, iest podatek i woyfko, a takie zamiary podobno prędzey do pogneńbienia Sąsiadow i uciskania poddanych, iak do pocieszenia strapioney ludzkości dążą; przez co też ten rozładny Monarcha nadgrodeę swoich trudów, bardziey na własney wielkości, iak na wielbieniu rodzaju ludzkiego za

świadczone mu dobroczynności zasada, a nawet przez wrodzoną sprawiedliwość nie powinien mieć za złe swoim poddanym, że się gorąco modlą, aby najwyższa Opatrzność, tę nieustanną bezfenną czynność tego wielkiego umyśłu, spokojnością obdarzyć raczyła, żeby nieco odetchnąć i poznać się mogli z ustawami swego Monarchy, których do roku więcej wychodzi, iak Stwórca przez wszystkie wieki, natury i objawionym prawem mógł ustanowić; przecież Psalmista mówi: *że sprawiedliwy na dzień siedm razy upada*; còż dopiero za cywilne grzechy nie muszą się dzieć w Gallicyi, gdzie też exekucya nawet od nayposłusznieyszych mało kiedy wychodzi. Ale iak Uwaga Autora nad tym artykułem, tak też i mój przypisek, iak żadney

nowey wiadomości, tak też i żadnego pożytku Poliszcze przynieść nie może, przeto poydźmy iuż do Woyfka, gdzie Autor zwyczajnym trybem swoim zagłębia się zaraz w niezgruntowną studnię początkowych instynktów i skłonności do woionwania, a potym różne skutki tey klòtliwey moralności człowieka wywodzi, z których tu tylko niektóre na przebieganiu nieco dotknę.

112.) Już się wyżej okazało, że choć mechaniczne siły Wilka są daleko mnieysze, iak siły Konia lub Wołu, iednak ten drapieżnik te potężne zwierzęta zwycięża; a według znowu powtorzoney tey ulubioney sentencyi naszego Autora “ Lew nierównie słabszy od Słonia, tak temu wielko-zwierzczu nie będzie chciał bydź po-

wolny, iak żadne małe Państwo wielkiemu Mocarstwu będzie chciało być podległe „ Gdyby też to zdanie Autora było w naturze niezawodne, tobyśmy już od dawnego czasu w świecie mieli polityczną Oligarchią, ieżeliby już wcale nie przyszło było do uniwersalney Monarchii; lecz tak moralne siły, iako też fizyczne, nie tylko w proporcyi masy i szybkości, wywierają swoje siły, ale też iak w Mechanice w pomiarze ramienia wazulca, im właściwego, i tężości wewnętrznego swych części złączenia, takowe sprawują skutki. Niech kto funtową kulę, na przeciw dziesięciu funtowego naboju drobnego szrótu wystrzeli, to ten nieskleiony drobiazg na wszystkie strony rozprószony zostanie; ale niech połowę tego ołowiu w

jedną masę stopionego, lub jakim
 tegim klejem zlepionego, naprze-
 ciw takiej kuli wystrzeli, to ta
 kula nie tylko w równym pędzie
 wstrzymana, ale też wstecz odpę-
 dzona będzie. Rozdzielone, a mię-
 dzy sobą fermentujące siły iakie-
 go małego Narodu Republikant-
 skiego, nie łatwo od ściślo koncen-
 trowanych sił potężnego samodzier-
 cy zwyciężone będą, jeżeli ta pier-
 wiastkowa towarzystw kleiowatość,
 która na hasło Ojczyzny, wszyst-
 kie wewnętrzne swary umarza,
 wszystkich koiarzy i iednoczy, za
 szczególny zamiar mając obronę i
 całość Ojczyzny.

113.) Nie naszych to wieków
 nastalo, że wszyscy wojownicy ie-
 dnego Wojska, choćby ich też było
 krociami tysięcy, iednego Wodza
 rozkazów słuchać muszą, ten zwy-

czay równo z woioowaniem nastął, i sama natura takiego działania, tego pojedynczego ruchu i kierowania wyciąga; bez tego sił w ieden punkt ziednoczenia, wszystkie dorywkowe cząstek usiłowania, nigdy taki nie uczynią skutek, iak kiedy cała skupiona massa razem uderzy. Tę prawdę poznawały nawet te dzieci prostotney natury, które w pokoju żadney zwierzchności ani starzeństwa cierpieć nie mogą: dzikie Amerykanie pod czas woyny, mają swego wodza, i onemu są posłuszni.

113.) Aby dzisieysze woyny miały bydź bardziey morderckie, i ludzi gubiące od tych, których starożytność prowadziła, to nie tak łatwo dowodzić, iak wyrzee Autcrowiby przyszło, a w dzisieyszych czasach niedowiarstwa, nikt

na gołe słowa wierzyć nie chce, ale wyciąga dowodów. W starożytności dla najmniejszych sprzeczek między niezliczonemi maleńkiemi udzielnemi Narodami, bardzo często przyzło do wojny, przez co też tych bitew daleko więcej było iak teraz, a na każdą wojnę, prawie wszyscy Obywatele co broń nosić mogli w pole wychodzili, a ich żadnemi wytwornościami i roskofzami niezwałone siły, przy impetyczney zawziętości, mężney odwadze i pogardzie życia, kiedy z sławą nie mogło być zachowane, daleko straszniejszy były iak te nasze ogniaste maszyny, co pioruny na wszystkie wiatry ciskaiają. Jest rzecz nie tylko w Taktyce, mechanicznym sposobem dowiedziona, ale też nawet statecznie przez doświadcze-

nie potwierdzona, że mężne, a w skorochodnym marszu, szyki utrzymujące wojsko, w nacierającym ataku, z samą ręczną bronią, zawsze równą liczbę pociskowej broni wojska, przy wszystkich armatach i machinach pobiite; i że od tey ręczney broni pochodząca rzeź, daleko musiała być bardziey zboiecka, iak te, które z naszych straszliwych hukow pochodzą, z tyfiącznyeh przykładow tylko iedną przyłacząc batalię pod Kanaś, w którey iak Dzieiopisowie świadczą, miało zginąć z okładem sześćdziesiąt tyfięcy samych Rzymian; na szczęście ludzkości za naszych wiekow, nikt mi podobney rzezi na iednym polu nie pokaże.

(114.) Pierwsze mechaniczne ustawy natury po dziś dzień się u-

trzymują, iż przy równych wazulca ramionach, większy ciężar lekfszy przeważy, a przy równym meztwie fzyku, i z równym impe-tem nacieraniu, licznieyfsze armie, woysko mnieyfsze pobiią, a zatym mocnieyfszy flabfszego zwycięzy, a famą sztuką żadnego bitnego dobrze rządneho, a ściſło ziednoczonego Narodu iefzcze nie pobito, ktòrą przemyſlnością mogli go raz pobić, ale zapewne nie podbili go, ieżeli w liczbie, w mierze i w wadze nieprzyiacielowi wyrównywał, albo go przewyższał; a że teraz iaki famowładzca z kilkunafstu tyſięcy woyska wkroczy w Kraie Narodu milionowego, ale między ſobą ſię kłó-ćącego, zgnuſniałego, gdzie ſrzodką-żna ſiła, ktòra powſzechne dobro ſprawuje, iuż zupełnie uſtała, a ten początkowy kley, ktòren towarzy-

stwo, iednoczył iuż zupełnie rozpu-
 fzczony, i onego sobie podbiie, albo
 też nawet zebrane krociowe druży-
 ny, których cnota i miłość Oyczyzny
 nie iednoczy, a zatym też żaden
 wspaniały umysł nie ożywia, zła-
 twością rozpędzi, ztąd nie można
 wnosić iak Autor mówi, że słaby
 mocnieyszego zwycięża, bo to jest
 wina mocnieyszego, że swoich sił
 nie chce, albo nie umie użyć.

116.) Zgadzam się na to, że
 Szlachcie Obywatel nie może
 bydź takim żołnierzem iakiego tu
 Autor opisuie, i któren obraz choć-
 by się nieco przyfadle zdawał bydź
 przyćmiony, iednak te choć upo-
 dlaiące i hańbiące plemie ludzkie
 prawdy, aż nad to są iasne, żeby
 ich zaprzeczyć można, ale za còż
 Szlachcie nie ma bydź dla obrony
 swoiey Oyczyzny takim żołnierzem,
 iak

iak bywało dawne Polskie Rycer-
 stwo, albo iakim i teraz jest ka-
 żdy Obywatel Kantonow Szway-
 carskich? Odpowie mi kto na to,
 że naprzeciw regularnego Woyska
 musztrowanego, takiego Zolnierza
 potrzeba wystawić, właśnie iak
 żeby Obywatelowi schodziło na
 czasie, na sposobności, i na zdol-
 ności, w te ćwiczenia się wpra-
 wiać; nie musi to bydź tak zbyt
 trudny kunszt, kiedy pod czas woj-
 ny, nayprostotnieyfszych, tępych,
 niezgrabnych pastuchow i cepakow,
 po kilkudniowey sledwo mustrze,
 zaraz w glidy wrażają: do tego
 kilkakrotnie iuż razy okazałem, że
 Rycerskie woysko, którego honor,
 miłość Oyczyzny, i obrona wła-
 snego majątku, rodziny i wolności
 ożywia, zawsze ten zdradą i przy-
 musem zebrany, a boiaźnią znie-

wolony motłoch nayfzykownieyszego woyska, na wszystkie wiatry rozpędzi.

118.) Wydziwić się dość nie można, iak nasz Autor przy takich sentymentach ludzkości, i przy takim oświeceniu mógł formować tak szkodliwe całemu rodzajowi ludzkiemu życzenie: aby nikczemne niewolnicze Narody Azyatyckie, pod swòy barbarzyński nayokropnieyszzy despotyzm, miały podbić owe wolne, oświecone, prawdziwey godności ludzkiej wyraz na sobie noszące Greckie Narody, którym Europa większą część swego oświecenia, swych nauk, swoje sztuki, kunszta, a nawet i rozumne, i ludziom przyzwoite prawa i rządy winna; te nawet i w swoich burzliwych niespokojnościach, cóż wspaniałego świata

wystawiające widowiska, małych a wolnych towarzystw błędy, moralne i mythologiczne o swoich bożyszczach baiania, cóż w sobie mają dowcipnego i przyjemnie mamiącego, że te dziwaczne Bogowdzieie w czytaniu podziś dzień miłe iakieś uczucie sprawiają, i te z honorem na sobie noszące imie ludzkie, waleczne i dowcipne Narody, miały bydź zwyciężone od niewolniczych, zniewieściałych, niedołącznych Persow, których barbarzyńskie zbytki do zwierzęcey rozwiozłości, a okropny despotyzm do tey wiekuiştey nikczemności przyprowadził, iż przy różnych odmianach panowania, lub zamordowaniu swoich tyranów, następnych rewolucyach, tym ciemnym niewolniczym Azyatyckim głowom, nawet nigdy na myśl nie

przyszło, przypomnieć sobie pierw-
 wfze ustawy towarzyskie, i nowo
 obranym, lub w trącającym się Mo-
 narchom swoim, nieograniczoną
 władzę nieco okryślić, a między
 Panem i Narodem iakiekolwiek za-
 wrzeć pakta. Wielbić należy Opa-
 trzności rządu, iż garstka Greków
 ten ogromny gmin barbarzyńców
 wstrzymała, któren według tey
 przemocy, którą nasz Autor za
 wymiar, z ustaw natury- sprawie-
 dliwych zwycięstw kładzie, by był
 wprędce całą Europę podbił, a przez
 rząd despotyczny w tey części
 świata, tak umyśli do powszechno-
 ści ziednoczył, żebyśmy iuż teraz
 ani zakłóceń politycznych, ani swa-
 rów cywilnych, ani nawet dysput
 teologicznych nie słyszeli, bo u-
 niwersalnego Monarchyby iuż za-
 den Sasiad nie napastował. Kłó-

tnikomby iednowładzca kazał ſby
 pourywać; ſwarom ſzkolnymby ſpa-
 leniem Xiąg, i zakazaniem nauk za-
 pobiegł, a dysputy w Religiiby ſa-
 me uſtały, żeby Zendaweste, al-
 bo Alkoran do wierzenia podano,
 a wszelkie dalſze ſzperania zaka-
 zano, ażebyśmy także uczestnika-
 mi tey iednoczącey ſzczęſliwości,
 którą przemoc daie, zoſtali byli,
 zapewneby w Polſzcze, ſwarów i
 kłótni nigdy nie ſlyſzano. Co do
 Rzymian to te życzenia Autora:
 aby ſię były Narody ſkupily na wy-
 tępienie tych zbóieckich łupieżców
 ſwiata, ieſt bardzo ſprawiedliwe,
 bo ten Bohatyrſki Naród, któren
 ſzczególnie niſzczącym woiennym
 tchnął duchem, bez żadney ko-
 rzyſci dla rodzaju ludzkiego, tyle
 milionow obcych ludzi, a na koń-
 cu i właſnych Obywatelów wyrznął,

a po trzech częściach świata okrutną tyranją i okropną niewolę rozniósł; to gdyby ta stolica rabuśłów świata, była zaraz w początkach została z gruntu zburzona, zapewne plemie ludzkie niezliczonych ucisków i nieszczęśliwościby było uniknęło, gdyby na ten czas wiadome już były te prawidła równoważności Mocarstw i te sprzymierzenia Państw mnieyszych, któremi od Traktatów Westfalskich rozszerzającym się Mocarstwom w Europie burmistrzającym, pewne granice oznaczają; lecz do poznawania tey prawdy polityczney, tak iak do wyłuszczenia innych wiadomości ludzkich, wieków potrzeba było.

119.) Ta klęska awanturniczego Bohatyrza Karola XII. choć pułnocney Europie pokoy skojarzyła,

przecież Polfcze nie wiele korzy-
ści przynioſła, gdyż iey przywró-
ciła dwór nayrozwieźleyſzy, któ-
ren obyczaje do reſzty zepſuł, a
do tego tych Sąſiadów wzmocniła,
którzy ſwoią przemoc na uciska-
nie Polſki obracaia, bo Dom Bran-
deburſki przez to Szwecyi oſłabie-
nie, zyłkał Pomeranii część, i por-
ty nad Odrą, a zatym ſtał ſię dla
Polſki oraz potężnieyſzym. Mo-
ſkwa przez to ugruntowała tę o-
gromną potęgę, którą wſchodnim
i pułnocnym Pańſtwom burmiſtrzu-
ie, którą czy nas także ucilka,
niech każdy Polak rozſądzi, coby
może nie było naſtąpiło, gdyby
Szwecya zoſtała była przy doſta-
tecznych ſiłach, wpływania w wſzy-
ſtkie polityczne intereſſa; może-
by ta Potencya nie była ſię na to
patrzyła ſuchym okiem, kiedy Pol-

skę szarpano, bo oświecona polityka nie pozwala się patrzeć z obojętnością na Sąsiedzkie interessa,

120) Ta wytworna propozycja na woienny pojedynk poprzedzonym na puł roku wprzody obwieszczaniem wszystkich Dworów, o tey przdsiewziętey bitwie znowu nieco sofizmem trąci, i chyba w Utopii, ale nie w Europie kiedy uskuteczniiona bydź może; na cóż zamiast tego obwieszczenia woyny, nie lepiej według systemu l'Abbé de St: Pierre, wzywać posrzednictwa, lub pomocy Sąsiadow, aby perswazyą, lub pogroźką odmowioną satysfakcyę otrzymać? a do tego co za niegrzeczność polerowanych Dworów, nie odpisać na listy choćby też niesprawiedliwego krzywdziciela, wszak ci mu w odpisie lepiej wyłulzczyć mo-

żna, niegodziwość iego postęp-
 kow, iak tym pogardzającym mil-
 czeniem, które go zapewne z błę-
 du nie wyprowadzi, ale go iefzcze
 bardziey zaiątrzyć może. To co
 daley w różnych materyach Au-
 tor napisał, iest tak rozsądnie po-
 wiedziane, iż mu nie tylko przy-
 świadczyć, ale też i życzyć nale-
 ży, aby z iak naywiększą atten-
 cyą rozważane było.

126.) Admiruję patetyczne
 Krasomowstwo Autora, którym
 świętość praw i nayzbawienniey-
 sze ztąd skutki na Narody tak Re-
 publikantskich, iako też Monar-
 chicznych rządow spływaiące tak
 przekonywaiącym sposobem wy-
 wodzi. Tacy naiezdnicy cudzych
 maiątkow, iakiego wyobrazenie na
 karcie 129 130 widziemy, mogą
 się znaydować i w naycnotliwszych

towarzystwach; ale kiedy się w
 wolnym rządzie, którego poruszają
 iąca sprężyna jest poczciwość i
 cnota, tak wyrodne syny znajdują,
 których porodzenia godzinę
 skrzywdzone matki przeklinaią, i
 którzy jak Autor na karcie 129 o-
 pisuje, gotowi Oycę, Matkę i naj-
 enotliwszego Wuia, pokrzywdzić,
 a którzy pierwsze posiadają w Kra-
 iu Urzędy, już tam nie wielką o-
 tuchę o dobru publicznym, i oca-
 leniu Rzeczypospolitey sobie ro-
 ścić można. Rozśmieszyłbym za-
 pewne czytających te moje Uwagi,
 gdybym powiedział, że takie po-
 czwary rodzić się nie powinny; ale
 to podobno nie wielką będzie zdro-
 żnością, kiedy powiem, że gdzie-
 kolwiek ieszcze cnota jest w posza-
 nowaniu, a zbrodnie w ohydzie,
 tam takie monstra natury znajdo-

wać się nawet nie mogą; bo to zapewne nie jest pochlebna pochwała, ale bardziey ostra satyra, co Autor tamże mówi: iż wielu znayduie się Obywatelów, którzy swoią poczciwość prawu są winni, a lepiey żeby nie prawu, ale przyrodzonemu instynktowi, i cnotliwej edukacyi tę poczciwość byli winni.

130.) Dziwaczne pretensye mego Autora, nareszcie do niecierpliwości mnie przywiodą. Jak to kto śmie wyciągać, żeby do Swiątyni praw nie wpuszczano naygłębszych Polityków, naydystryngwowanśze Osoby, co wfszystkiemi dystryktoryami Kraiowemi i Zagranicznemi są przyozdobione, dla tego że u postronnych Dworów mają wielkie względy, a na to mieysce wprowadzać owych prosto-

tnych pocziwcow, co z niebe-
 spieczeństwem życia sąsiada rato-
 wali, Oyczyzny bronili, chętnie
 płacą Podatek, albo też co uży-
 tecznego wynaleźli, a którzy sami
 tak mało swoje zasługi znają, że
 ich wychwalać nawet nie umieją;
 żeby oni wewnątrznie przekonani
 byli o swoiey zdatności, toby się
 modnie ustroili, a Angielskimi ka-
 retami z wielkimi Dworami przy-
 jeżdżali, żeby się mogli w świe-
 tnym zgromadzeniu pomieścić, za-
 miast co w starożytnego kroiu pa-
 kłakach chodzą, albo telegami się
 włóczą. Czy możesz też WM. Pan
 Mości Panie Autorze z doprawdy
 pretendować, aby niektórzy tak
 świetni Panowie, takim upartym
 prostakom te mieysca, które tak
 pięknie zdobiją, ustąpili, i piękne.

mibyś WM. Pan Antykami, Sale i Izby przyozdobił.

131.) Ten tu na kilku następnych kartach, malowany obraz dobrego Króla, podobno nie jest z podślonecznego świata wzięty, przynajmniej w portretach najlepszych Monarchow, których pamięć nam dzieie świata zachowały, ledwo gdzie iakie podobieństwo doyrzeć można; na còż te wykuintne nad ludzkie siły przesadności? to inzego nigdy skutku czynić nie może, tylko tak iak owych Stoikow zbyt wygurowana moralność, którey gdy nikt nie mógł dopiąć, to nareszcie ta filozofia sama upaść musiała: a do tego w tym dobrego Króla obrazie, takie przeciwne są pędzlowe ciągi, że ich z sobą pogodzić nie można. Bo dobry Król nie ma uciskać lud

podatkami, a milliony ma łożyć
 na iego wygody, na wprowadze-
 nie rękodzieł, na ustanowienie pu-
 blicznych szpiklerzow, aby z nich
 w czasie nieurodzaiow, mógł się
 cały Naród żywić, na wyposażenie
 Szpitalow, i ledwo nie na u-
 utrzymanie wszystkich Mieszkańcow,
 aby bez pracy żyć mogli. Choć-
 by taki Król był Alchimiſtą, nie
 potrafiłby tyle złota narobić, aby
 na to wszystko dostarczał. Tym
 wielowładnym, lub samowładnym
 Monarchom, którzy mogą wiele
 dobrego udzielać, a przecież tego
 nie czynią, takie przypomnienia
 mogą sprawić dla strapioney ludz-
 kości jakąś ulgę, lub podźwignie-
 nie; u Polskich zaś Królów którzy
 mają zarównno iak do czynienia
 złego, tak też do czynienia do-
 brego ręce związane, te ugryźli.

we przymówki, szczególnie umartwienie czułej duszy, lecz żadney korzyści sprawić nie mogą. Gdyby nasz dobry Król nieograniczoną szczodrobliwością, aż do wyniszczenia swego Skarbu, tyleby nie był na wszystkie strony porozlewał dobrodzieystwa swoje, sam wzgląd na naydroższe iego zdrowie, od którego nasze uszczęśliwienie cywilne, exystencya polityczna, i ucalenie Rzeczypospolitey zawisło, powinienby wstrzymać ostrość piera, nawet tych Moralistów, którzy w nayniewinnieyszych postępkach ludzkich, zawsze coś zdrożnego upatruią, i nieuchronne od natury ludzkiej omyłki z surową zawziętością sądzą. W Polsce gdzie Narod nawet do naylepszych swoich Królów zawsze iakąś urazę, coś naganne-

go, i coś go straszącego upatry-
 wał, zamiast podżegania tey ro-
 fczoney zawziętości, która za-
 wfzetym szkodliwsza była dla Kra-
 iu, im bardziey targała te święte
 węzły, które Króla z Narodem tak
 nierozdzielnie łączyć powinny, a
 na których się cała harmonia i szczę-
 śliwość Kraiu załadza, to nale-
 żałoby, aby gorliwi o dobro Oy-
 czyzny Patryotowie, i Nauczyciele
 rodzaju ludzkiego, zgodnemi głósy
 usiłowali wykorzenieć, te przesądne
 przygany, i roszczenie niesprawie-
 dliwych pretenfyi, a przy zaspo-
 koieniu podeyrzliwego obawiania,
 natchnęli ducha Narodowego, zau-
 faną miłością wzajemną Obywa-
 telską, i aby wżyscy swego Kró-
 la kochali, kiedy Monarcha tak go-
 dzien kochania, iak nasz Król z ta-
 ką łagodną ludzkością nam panu-
 iący

iący, w którym się owa sentencya sławnego w starożytności Filozofa, na bankiecie siedmiu Mędrców powiedziana, tak sprawiedliwie się prawdzi, że, iak mówił ten Mędzec Pitakus: tam Państwo nayszczęśliwsze, gdzie Naród niczego się nie obawia od Króla, szczególnie się o niego boi i troska się o jego zachowanie. Choć z wielkim pozorem sprawiedliwości, Moralistowie wyciągają: aby wszystkie Urzędy samemi poczciwemi Mędrkami, wszystkie zdolności do sprawowania zleconych im funkcyi mających, osadzone były, to iednak to żądanie chyba w Rzeczypospolitey Platonickiey może być w swoiey zupełności uskutecznione, gdyż nawet w samowładnych rządach naszego świata, Monarchowie w tym rozdawnictwie, muszą za-

chować iakieś względy na te ie-
 dynowładne nad pospółstwem przy-
 mioty, urodzenie i dośiatki, ieżeli
 nie chcą przeciwko sobie, i tym
 nowo utworzonym kreaturom swo-
 im oburzyć powfzechną indygna-
 cyę, cóżby dopiero w Polfczce
 wfzczeły się za hałasy, gdyby Król
 w szafunku Urzędów, pominął te
 familie które od wiekow są w pos-
 fessyi pierwfzych godności, a te
 rozdawał rolniczey Szlachcie, któ-
 rych imiona iefzcze w żadnym Ka-
 lendarzyku politycznym nigdy nie
 figurowały, i którychby w odle-
 głych zakątach po ubogich snopka-
 mi pokrytych domkach szlakować
 potrzeba; albo niższych Klafs oso-
 bom, choćby też wfzystkie potrze-
 bne do sprawowania tych urzędów
 przymioty i zdolności miały, zwła-
 szcza kiedy prawa ludziom tych

na ostatku namienionych kondy-
 cyi, przystępu do tych Urzędów
 zabroniły. Narzekanie na niegodzi-
 we Urzędów osadzenie, jest tak po-
 wżeczne, iż w wszystkich Kra-
 iach się go nasłuchać można, a nay-
 bardziey od tych ludzi, których
 bez względu na ich wielkie zasłu-
 gi, tym szafunkiem skrzywdzono,
 albo też ich przyiaciół, lub posłu-
 sznych im dependentow ominęło.
 W Angielskim Parlamencie złoże-
 ni Ministrowie, i ci którzy w Mi-
 nisterium wniść pragną, statecznie
 składają stronę przeciwną, złączo-
 nemi głosami na Ministrow krzy-
 czą, a z gorliwego patryotyzmu
 wszystkie ich złe i dobre działania
 zarówno ganią, za szkodliwe Pań-
 stwu i zdradzające Narodową wol-
 ność wywołują, do pöty aż się sa-
 mi tych rządów dochrapiają, dopie-

ro im znowu tą samą monetą wy-
 płacaia. Nie mający nigdy żadnego Urzędu ani funkcyi, ani iey
 żadaiać, podchlebiam sobie, że też
 z naywiększą bezstronnością o tym
 rozdawnictwie mogę sądzić, które
 ieżeli nie iest zawfze nayzczę-
 śliwsze, to podobno okoliczności
 czasu, wewnętrzne i zewnętrzne
 zaforlowania, i te względności,
 których rozdawnicza władza na u-
 kontentowanie każdego, i utrzy-
 manie spokoyności wewnętrzney
 zachować musi, bardziey winne,
 iak iaki uprzedzony fawor, i zły
 wybor. Zamiast tych iątrzących
 wyrzucañ, żaluymy bardziey do-
 brych Monarchow, że to dobre,
 które pragną, często dla sprzeci-
 wiaiających się okoliczności uskute-
 cznić nie mogą, a natychmiast
 przeciwko własney woli do wyrzą-

dzenia złego są przymuszani, choć go sercem i rozumem nie nawidzą. Muszę się iść wrócić do wyżey wspomnionego wyposażenia Szpitalów, i powiedzieć że te bogate wyposażone gęste Szpitale, nigdy takiego pomyslnego dla Narodow nie uczyniły skutku, i iedynie nabożnych próżniaków rozmnożyły. Póki wielkie mnostwo funduszow takiego schronienia i pielgrzymujących gospód po gościncach w Anglii się znaydowało, póty przemyśl i czynność tego Narodu głębokim letargiem uspiiony zostawał; część iedna ludu w świętym życiu próżniackim, w Szpitalach cudzą pracą się karmiła, kiedy druga w pobożnych świętych mieysc podróżach, po Kraiu spacerowała, i żywiła się po Klastorach, po gospodach funduszo-

wych i po domach, i dopiero ten świątobliwy gmin próżniacki przymuszony był udać się do pracy i przemysłu, kiedy ów dziwotwór Królów Henryk VIII. w paroxyzmie zapalczywego szaleństwa, te wszystkie fundusze poznosił, i na swoje tak liczne potrzeby obrócił. W Stolicy i przy wielkich Miastach, gdzie wielkie jest zeyście różnego ludu, nie można się obeysć bez jakiego schronienia dla postronnych kalek i chorych. lubo i na to w Hollandyi inszego nie masz schronienia, tylko przy Kościołach i Bożnicach, gdzie Duchowieństwo kaźdey Religii, kaźdego chorego swego wyznania przyiąć, i z składek zgromadzenia utrzymywać i leczyć jest obowiązane. Dla wszystkich zaś Kraiowych kalek i starcow, naylepsze schronienie jest w

własney Parafii i tych mieyscach w których się ubogi urodził; tam nie tylko nędzarz znajdzie przyzwoitszą wygodę, iak w ciżbie zarazonego powietrza Szpitalnego, ale też oraz odbierze sprawiedliwą nadgrodeę dobrych lub złych uczynków, cnotliwego, a szczególnie z zawistości losu niezcześnie-
wego, każdy go znaiący cieszyć i wspomagać będzie. Tym zaś rozpustnym hultaiom, piiiakom, i burdom, i ten kawałek chleba z ludzkiej czułości wymuszony, goryczą przyfolonym zostanie, kiedy go na tym mieyscu pożywać muszą, które było widowiskiem ich zbrodni, które dla nich daleko okropnieysze iak mieysce katowskiej exekucyi, ieżeli w nim rozwiozłe życie prowadzili, albo za czasow rewolucyi, Kraiowe lub Zagrani-

czne Żołnierstwo na złupienie Współ-
 mieszkańców naprowadzili, i tych
 Współobywatelów sami ponieważ
 rali i, pokrzywdzali. Co dla odra-
 żenia od podobnego życia hultay-
 skiego, tym może być skutecz-
 nieysze, że rodzice pokazaniem
 żywych przykładów, nieszczęśli-
 wego końca takich niecnot, nie-
 którym do swawoli skłonnym dzie-
 ciom, mogą ich od rozwiązłych
 zapędów wstrzymać. Sprawiedli-
 wiebym tu wychwalał Pasterkie
 rozrządzenie w Dyecezyach rządzo-
 nych i administrowanych przez J.O.
 Xięcia Jmci Prymasa, którym Bra-
 ctwą Miłosierdzia i Parafialne Szpi-
 tale są ustanowione, gdybym się
 nie musiał obawiać, iż przez to
 obrazić mogę modestyę tego Xią-
 żęcia, i poddać się w podeyrzenie,
 że jest iaki Partyzant i podły

podchlebca; kiedy te Uwagi bez
czyiego natchnienia, w oddalonym
a od Stolicy nawet nieznaionym
piszę zakęcie. W Stolicy i w Mia-
stach wielkich, robocze różnych
rekodzieł domy, gdzieby każdy
mógł znaleźć przyzwoitą swoiey
zdolności robotę, któraby go choć
ubogo, ale uczciwie wyżywić mo-
gła, iefzcze potrzebnieysze, iak
Szpitale; lecz w Kraiu gdzie do-
chody Publiczne są bardzo szczu-
płe, a oddzielone od szafunku Krò-
lewskiego takowych funduszow, od
Kassy Kròlewskiej wyciągać nie
można, która tak licznemi iałmu-
żnami dla świetnego i podłego u-
bóstwa, aż nadto iest obarczona,
aby przy innych niezliczonych wy-
datkach na to była dostarczaiąca.
Na toby potrzeba składek maie-
tnieyszych Obywatelow, ale còż,

kiedy u nas do publicznych potrzeb i pożytecznego iakiego przedsięwzięcia, nie łatwo się kto zechce przyłożyć (d). To nie dziw, że naylepsi Monarchowie i Rządcy Narodów, nie mogli wszystkim dogodzić, i każdego ukontentować, ale to jest szkaradna przewrotność u-

(d) Ta chwalebna staranność, którą niektórzy Panowie pierwszey godności, i inni czci godni Obywatele, teraz usiłują wprowadzać niektóre rękodzielnie, fabrykatów pierwszey potrzeby, iak jest robienie płócien, co jest celem przedsięwzięcia tey prześwietney patryotycznej Kompanii, która za troskliwym staraniem JO. Xcia Jmci Prymasa uformowana; tudzież owa szczodrobliva skadka wielkomyślnych i pełnych miłości bliźniego Obywatelów Woiewództwa Krakowskiego, na utrzymanie żebraków i nędzarzów, i używanie onych do przygotowania do Sukiennicznych Warsztatów, Wełny Kraiowej, i innych pożytecznych robot, a zapobiegania przez to: próżniactwu, wło-

myśłów ludzkich, że dobrym Monarchom i Rządcom naybardziej się sprzeciwiano, i ich czynności ganiono, a natychmiast złych Tyranow za życia wielbiono, w Niebiosach wyniesiono, a nawet po śmierci ich żałowano; tak w przedce po śmierci Nerona, tę hańbiącą

cęgom, i ztąd wynikającym zbrodniom, iako też niektóre inne tey ważności korzystne dla Kraiu i ludzkości filantropiczne, i inne ustanowienia, wzniecają nadzieję, iż za temi przykładami naśladowania godnemi, poydą i inne wielkomyślne Ofoby, których dobro powszechne, i szczęśliwość Kraiu interesuje, a miłość bliźniego ożywia, a przez powszechniejsze krzątanie około tak ważnego dla Oyczyzny interesu, z czasem potrafiemy próżniaków pożytecznie zatrudniać, rękodzielnie i manufaktury wskrzefić i handel orzeźwić, przez co może bydź kiedyś Narod uwolniony, od tego gatunku Kontrybucyi, którym się Cudzoziemcom za różne Towary oplaca.

naturę ludzką, poczwagę, niemal powszechnie żałowano, a że powrotu tego najokropnieyszego Panowania życzyło, można widzieć z tey radości, którą okazał gmin zaślepiony, słyszając fałszywą wieść o zachowaniu tego straszyciela przy życiu; daleko mnieysza liczba była tych co umieli ocenić stratę, które Państwo poniosło, przez śmierć najcnotliwszego Filozofa Cesarza Markusa Aureliusza, i co żalowali pełnego ludzkości Panowania, tego ulegającego ułomności ludzkiej Monarchy, a wskrzeszenie iego zapewneby nie wielką było sprawiło radość, a ten zawistny los prawie wszystkich rządców, aż do grobu prześladował. Sprawiedliwy Arytides, bezżądny, ubogi Phocyon, Wielki Epaminondas patryotyczny Kamillus, waleczny Scypio, a na-

wet naszego Narodu; wielcy Ludzie tego doznawali; dopiero od podłej interessowności, zazdrości i przesądów oczyszczona potomość, sprawiedliwie i bezstronnie sądzić sposobna, i oddawać może zasługom przyzwoite pochwały w nadgrode.

138. 139.) Ta prawdziwa czy figurowana opowieść nędzney nie-
szczęśliwości skrzywdzonego po-
czciwego Rolnika, tak jak ten o-
braz tych millionów kroców i Mi-
riad ludzi w niewoli ięzających, tym
bardziej czułą ludzkość rozrzewnić
może, że nie zawiera nic w sobie
przesadnego, i coby często niemia-
ło bydz w tych uciskach praktyko-
wanego, że zaś bez poprzedzone-
go przygotowania, razem cały stan
Chłopski na zupełną wolność wy-
puścić rzecz jest, nad którą się mo-

że zastanowić potrzeba, iuż wyżej namieniłem, do tego zważaiąc niedostarczaiącą liczbę rąk rolę uprawiającą, zdawałoby mi się zamiast zachęcenia Rolnika do kunsztow i rzemioł, aby mu ile możności łagodnemi sposobami utrudnić, opuśczenie roli, i przenoszenie się do innych stanow, tak jak tego żądnemu z Panow nie chwaleę, kiedy z tych pracowników gwałtem w stajni, w pokoju, w piwnicy, w kapeli &c. czyni próżniakow, gdyż nasza cała sustentacya i wszystkie nasze dostatki, iedynie na gruntowych produktach się zasadzaią, do rzemioł i handlu, zaś można ludzi od ciężkiej pracy odwykłych używać i Cudzoziemcow zaciągać.

141.) Wydzieranie cudzego majątku iak zawsze w sobie niesprawiedliwe, tak takie pokrzywdzenie

niewinnego człowieka, szczególnie za to, że się w pewnym stanie nie urodził, do litości pobudza, jednak ściślejsze badanie tytułów szlachectwa w powszechności więceyby dobrego iak złego dla Rzeczpltey przyniosło, zmnieyszyloby się przez to znacznie uprzywileiowanych do próżnowania liczba, a z niemłym pożytkiem dla Kraiu, tey rozszczoney Szlachcie, naznaczyłoby się mieysce w czynney klasie pracowitych i obrotnych mieszkańców bez wydarcia im sprawiedliwie nabytego majątku.

142. Ze pierwłzey godności O. soby w ubiorze swoim mało co iefzcze fabrykat Kraiowych, zażywają, to podobno nie pochodzi z uprzedzoney pogardy dla tych rzeczy domowych, ale z niedostatku przyzwoitych na przystoyną o-

dzień materyow, wszak takich ręko-
 dzieł, mało więcey iak nic w Kraiu
 nie mamy; te błahe szpilki, ktòre
 ktoś czasem potrzebować może,
 moią wiadomością nigdzie w Kra-
 iu się nie fabrykują. Co do karet
 to podobno nie wszystkie te, któ-
 re Autor na dziedzińcu Zamkowym
 widział, były z Anglii sprowadzo-
 ne, wszak równey piękności nie
 tylko w fabryce P. Dangla i Krau-
 za, ale też u innych rzemieślni-
 kow w Warszawie się sporządza,
 a do tego w Krakowie, w Końskich,
 w Drzewicy, w Staszowie i w bar-
 dzo wielu mieyscach takowe po-
 wozy się fabrykuie.

Prawo Oszczędnicze.

145.) **R**Ozsąlnieysi Ekonomiści odradzaią w prawdzie rządowi nie wdzierania się w rozrządzenie wewnętrznego Kraiowego handlu, a to nie tak dla tego, aby i to kupiectwo nie było istotną częścią dobrego rządu, i nie potrzebowało wyższego dozoru, i roztropnego kierowania go tam, gdzieby mogło czynności Narodowe ożywiać, i zkoiarzyć prawdziwy dla Kraiów pożytek, lecz dla tego, że w samowładnych Państwach, te ciemne kreatury ślepey fortuny, w rozkoszach wychowane i do frazdek przyzwyczajone, Ministrowie, którzy wielką biegłość mają w intrygach dworskich, przedziwne talenta do rozporządzenia iakiego balu ma:

Uwagi

N

szkarady lub innych rozrywek, albo z przecudownym gustem w obradach towalnianych są obdarzeni, w handlowych zaś wiadomościach tyle mają znajomości jak Zydzi w ścieńciach Matematycznych; z swemi despotycznemi ukazami, zakazami, rewizyami, taxami, i tyfiącznemi przeciwnemi sobie dyspozycyami, handel bałamuca, i zamiast dzwignienia go, onego niszczą, albo z szkodą Kraiu obracają go do rozszerzenia w Kraiu niszczących zbytkow. Z takowey przyczyny ci Ekonomisci bronią tym napełnionym otuchą o swoich doskonałościach rządcom, aby swoim wykwinnym mędrkowaniem, kupiectwo w swoim naturalnym biegu nie bałamucili, żadnego zaś wstawionego Kameralisty nie czytalem, aby odradzał rządcom wdawa-

nie się w zagraniczny handel, i ten zostawić przypadkowemu losowi, i spekulacyom kupieckim momentalnych zyskow, choćby też tym kupcom dla prędkiego zarobku podobano się, Kray samemi zbytkami zarazić, a za wprowadzone cacka i łakotki przeplenić Kraiowe pieniądze. Kurs handlu tak iak bieg wody nieznaczniemi, a zwolna pochowistemi tamami od podrywania brzegów oddalać, a na spędzenie szkodliwych haków i na okrywanie miąłczyzn obrócić można, ale nato doświadczoney roztropności potrzeba, aby przykre mi Jazami okolic nie zatapiać, albo raptownym łożyska rozszerzeniem, i zagłębieniem Rzekę wcale nie osuszyc.

147. 148.) Prawie żadnego Narodu o handlu traktuiące, niektóre Pisma, nie trafiło mi się czytać, w

którychby smutni Autorowie nie dowodzili uszczerbek, któren ma handel ich Kraia z postronnemi Narodami; tak od dawnego czasu, niektórzy Francuzcy, Angielscy, Niemieccy i innych Nacyi Autorowie, oczewiściemi swego fasonu rachunkami okazali, zupełne wyczerpienie swych pieniędzy, a te Kraie mają po części kwitnące rolnictwo, rozszerzone wewnętrzne i zewnętrzne handle, rześiste rękodzielnie, i bogate góry; cóżby to był za cud, żeby Polska, która rzeczonych bogactw w tak małej szczyptości posiada, kiedyż zupełnie z pieniędzy oschła, a to moim zdaniem tak jest rzecz niepodobna, iak żeby sąsiedzi zatrzymaniem Rzek, chcieli poniżej leżące Państwa zupełnie z wody ogołocić. Pieniądze, które są cechą ceny wżyskich rze-

ezy, na wzor ciekłej materyi, do formowania wszędzie iakieś równi udążaią, tak że te wszystkie przemądrey wytworności, niektórych Monarchów i Ministrow usiłowania, ściągnienia wszystkich obcych pieniędzy do swego Kraiu, i zatrzymanie onych, zawsze nadaremne były, i dziwno mi, że tym głębokim Kameralistom nie przyzedł jeszcze koncept, zatrzymania w swoich granicach Rzek, i przymuszenia przeto poniżey leżące Państwa, aby u nich wodę zakupowali — Może to bydź, że bez troskow w zbytku żyjący gnuśny iaki Narod znacznie z pieniędzy ogołoconym zostanie, lecz sam niedostatek pozbawi go tych zbytkow, a potrzeba przymusi go do pracy; ten pieniędzy niedostatek bardziey galanternika od dostawienia pięknych o-

zdob i bawideł odstręczy, iak naj-
 furowszy zakaz. Produkta grunto-
 we dla szczipley gotowizny spa-
 dną do bezcennosci, co zachęci po-
 stronnych Kupcow, aby po tak ta-
 nie rzeczy pierwizey potrzeby za-
 ieżdżali, przez tę zagęszczoną kon-
 kurencyę zakupna, wszystko droże-
 ie, ta wzrastaiąca cena do rozmno-
 żenia tych Produktow zachęca, a
 przybywaiące pieniądze dawniey-
 szą utratę onych nadgradzaią, i
 znowu równią stanowią. Sławny
 P. Hume tę równią bardzo grunto-
 wnie dowodzi, i natrząsa się nad
 zaślepionym mgłym usiłowaniem,
 tych politycznych i ekonomicznych
 Szarletanów, którzy swòy Kray pie-
 niędzmi chcą zatopić, co nie tylko
 iest rzeczą nie podobną, ale też
 równie szkodliwą, iak nadto wielka
 oschłość i niedostatek, a tym co

koniecznie chcą zatrzymać wezbra-
 ną gotowiznę, radzi aby przed roz-
 płynieniem tego przybytku, nieia-
 ką część tego przyzbiorku ubrali,
 i z cyrkulacyi uchylili, dla zacho-
 wania iey na iaki niedostatek, al-
 bo gwałtowną Kraiu potrzebę. Ale
 gdzieby takie skarby ukryć przed
 łakomą chciwością, przed niena-
 fyconemi potrzebami trwoniącego
 marnotrawstwa, albo przed bu-
 rzliwą ambicyą, któraby przez ta-
 kie dostatki chciała sobie uślać dro-
 gę wiekopomney sławy, przez po-
 gnębienie sąsiadów, i podbicie przy-
 ległych Prowincyi. Podobno ieszcze
 nikt tego Zamku, ani tego zaklę-
 ćwa nie wynalazł, coby takie zbio-
 ry przed temi namiętnościami za-
 bezpieczyli; August II. prędko do-
 brał klucza do zamkniętych Sa-
 skich skarbow, i te spleśniałe me-

tałe dla swoich rozrywek przewie-
trzył, a Fryderyk II. Oycowskie
skarby na wojnę obroczył, i te wiel-
kie summy, które Sulli w Francyi
za swego sławnego Ministrostwa ze-
brał, zapewneby były Europę bu-
rzyły, gdyby zboiecka ręka nieby-
ła Henrykowi IV. życie wydarła.

151.) Nie podobna ściśle prze-
trząść rachunki dochodów Kraio-
wych naszego Autora, kiedy mi-
liczba mieszkańców nie wiadoma,
a rozległość Kraiu nietylko w mor-
gach, ale nawet w milach kwadra-
towych, ledwo do iakiegoś przy-
bliżonego podobieństwa, może być
determinowana, a w tym ieszcze
ciężey doysć proporcyi, którą ma-
ją grunta urodzayne do pustyń i
odłogów, kiedy żadnych ogólnych
Kraiu wymiarów nie mamy. Za-
czym też nie mogę mego Autora

śladować w wszystkich iego mniemanych rachunkach produktów gruntowych, i do exportacyi zbywających od domowych potrzeb zboż różnego rodzaju, a dopiero w te domyślne dochodzenia cyrkulujących pieniędzy wielość, i ilość gotowizny, z tak przedziwnie przenikającą bystrością dochodzone, wdawać się nawet nie mogę, gdyż w tym i cieniu jakieys pozornej pewności doyrzeć nie mogę, bez ktorey żadney kalkulacyi podobieństwo w sobie mającey, matematycznym sposobem zaczynać nie można; więc zostawuję ten rachowania sposob Kalkulatorom politycznym, którzy z obszerności Kraiu, z liczby ludności, z ceny żywności, z zapłaty roboeizn, i z infzych znakow, massę gotowizny Kraiowey, ledwo nie aż do ukrytych i

z cyrkulacyi uchylonych pieniędzy dochodzą. Gdyby cena zboża i rzeczy pierwszey potrzeby, zawsze nie ochybnie była w proporcyi ogólney massy pieniężney, to z wzmagaiaćey się co raz w Kraiu drogości, wnosićby należało znaczne pieniądze pomnożenie, coby powinno być nowiną bardzo pocieszną, dla tych co się zupełnego wyplenienia gotowizny obawiają, a ten jeden wniosek zbijałby dostatecznie trwożliwe rokowanie przyszłych nieszczęśliwości hypochondrycznych Prorokow. Podobno te pieniądze za te wszystkie przedawane za granicę łafzty i korce, które nam Autor wyklikwidował, na pierwsze nasze konieczne potrzeby na wygody i zbytki wcale niedostarczające by były, gdybyśmy tylko same zboża mieli z Kraiu wy-

prowadzać, którego ziarna w mniej
 urodzaynych latach probz iedney
 Pszenicy, nienaywięcey wychodzi
 za granicę; ale nie wiem zaco tak ści-
 śły kalkulator iakim jest nasz Autor,
 opuścił inne tak liczne Kraiowe pro-
 dukta, za które pewnikiem więcej
 pieniędzy wchodzi do Kraiu, iak za
 zboże, iak to: za konie, woły, wie-
 prze, barany, skóry, wełny, łoie,
 woski, miody, szczerć, pierze, lny,
 konopie, oley, smołę, żywicę,
 dziegieć, belki, bale, budulec, ma-
 szty, klepki, i różny materyał o-
 krętowy, potaż, weydaż, popioł,
 a nawet nieco rękodzielnych robot,
 iako to bruski i oselki od Wąchocka
 z Sandomirskiego, a garki i inne na-
 czynie gliniane od Cmielowa z tegoż
 Woiewodztwa, od przemyślnego
 Narodowego rzemieślnika, do por-
 tow Pruskich, a nawet aż do Rygi

i daley, z przedziwną odwagą Morzem wyprowadzone bywają. Dawnieyszymi czasy prowadzono z okolic Olkufza, Galman, aż do Szwecyi, a Czerwiec, albo koszenilla Polka z Podola i Ukrainy, po farbierniach Europy rozwożono; niedawnemi ieszcze czasy Podolskie i Bractawskie Woiewodztwa, dostarczały swoiey gorzałki do Multan i Wołoszczyzny, dokąd teraz ieszcze bardzo znaczna wielość dziegeiów z Polisia wyprowadzona bywa, Kiow i Kremenczuk, większą część swych potrzeb z naszej Ukrainy ciągnie, a nowy Cherfon niemal wszystkie swoje żywnoście, gorzałki, drwa, wapno i materiały okrętowe, ma z naszych wschodnich i południowych Prowincyi, dokąd dla niedostatku młynow, zboże po więkšej części iuż metra

krupy i kaszę obrobione, tak iak też cebulę i niektóre inne ogrodni-ny dostawiaią.

Jeżeli Beken maier się nie omylił, to za iego czasow przypędza-no do Szląska wołow na ośmdzie-siąt tysięcy; wiele ich zaś teraz tam z Polski idzie, łatwo doysć można z raportow Officyalistow po-granicznych Komor. Po drapie-żnym iuż Kraiu rozszarpaniu w Ki-szynie pod Działdowem od Roku 1773. aż do Roku 1781. *inclusive* przedano Wołow 20,196. co Rok na Rok wynosi po sztuk 2,244.

Dochodzenie przyczyn, czemu przed półtora wiekami z Polski wię-cey wychodziło zboża; iak późniey-szych czasow, wcaleby nie było na swoim mieyscu, w tych krótkich Uwagach; w iednym Roku 1618. prócz przywozow lądowych, samą

Wissłą spłynęło do Gdańska łasztow 128,789. a w sto lat później, to jest 1718. tylko 17,776. łasztow sta-
 nęło, choć wprawdzie ten R. 1618. nad wszystkie poprzedzone i na-
 stępne, lata był obfitszy, iednak zwy-
 kły najmiernieyszy spław w 17.
 wieku zwyczajnie był od 50. do 60.
 tysięcy łasztow, a w 18tym wieku
 od R. 1700. *inclusive*, aż do R.
 1750. przez lat 51. przystawiono,
 do tego Portu, wszystkięgo zboża
 1,347,782. łasztow, co ieden na
 drugi rachuiąc, uczyni na R. 26,426
 łasztów; toć iuż te produkta niżej
 połowy się zmniejszyły, choć mię-
 dzy temi niektóre bardzo były ob-
 fite lata, iak to R. 1728. w któ-
 rym z okładem 44. tysięcy łasztow,
 a w R. 1729. gdzie 64,122. łasztow
 weszło. Dla iakiegokolwiek prze-
 rzenia tych Kraiowych exportacyi,

przyłaczam tu Tabelę spławionych do Portow Bałtyckiego Morza niektórych produktow Kraiowych, ile w zakątnym odległym mieszkaniu, w szczupłym zbiorze własnych papierow, uwiadomienia znaleźć mogłem, z opuszczeniem tego, co Wartą do Sztetyna, lub Dzwina i innemi Litewskimi Rzekami do Rygi lub innych Inflantskich, Kurlandskich lub Zmudzkich Portow wyprowadzone być mogło, o czym u siebie nic znaleźć nie mogłem; iednak z tego krótkiego przedłożenia, widzieć można, że te summy za przedane zboże, ledwo połowę wyniosą, wwszystkich ogółem importowanych pieniędzy, które za rozmaite infze rzeczy do Kraia wchodzą.

152.) Namieniłem iuż wyżej, że żadney pewney nie mamy wia-

domości o wymierze rol ornych;
 zaczym nic pewnego o różnych
 produktach tychże pól stanowiąc
 nie można. Ale że się daley po-
 każe, iż Autor w ewaluacyi grun-
 tów, które Rzeczpospolita aktual-
 nie ieszcze posiada, przez połowę
 się omylił, i więcey iak w dwóy-
 nafòb liczbę morgów, które Kró-
 lestwo w sobie zawiera, powiększył;
 zaczym też można powątpiwać;
 aby wszystkie zbiory Kraiowe wy-
 dawały milion sto tysięcy łasztow
 czystych dochodow, czy w to
 wchodzi zbiory chłopów i miesz-
 czan, z tego co Autor mówi zga-
 dnać nie można, dokłada tylko, że
 po odtrąceniu trzech kroć sto tysię-
 cy łasztów na potrzeby Dziedzi-
 cow, zostaje się ieszcze ósmkroć
 sto tysięcy łasztów na sprzedaż.
 Lecz w tey ogromney wielości po-
 trzeba

trzeba było rozróżnić domową
przedaż, wchodzącą w Kraiową tyl-
ko cyrkulacją, od sprzedaży zagra-
niczney, która gotowiznę do Kra-
iu sprowadza; bardzo wątpię, aby
nasza cała exportacya na wszyst-
kie strony teraz, sto tysięcy łą-
sztow przechodziła.

152.) Nie mało się zadziwiać
potrzeba nad sprzeciwieństwem
zdań naszego Autora, gdzie tak
często temi sprzeczkami sam z so-
bą się kłóci, bo prawie w całym
ciągu swego szacownego pisma, dla
ocalenia Kraiu, wyciąga większych
daleko podatkow, i te następnie
potym w czwornasob nad te po-
mnaża, które aktualnie płaciemy,
a tu utrzymuje, że terażnieyszy
podatek zabierając chłopu za cza-
sem połowę zbioru, wewnętrzności
nam już gryzie, i że za czasem

iuż i ten lichy podatek nie będziemy mogli płacić. Czy go w niektórych mieyscach uciśnione poddaństwo nadal będzie mogło płacić, w to nie wchodzę; ale gdzie nie-litościwi Dziedzice, nędzne chłopstwo tak obciążyli, toć ich własnego niepomiarkowania będzie wina, kiedy po wyniszczeniu rolnika, sami za niego podatki publiczne będą płacić musieli. Gdziekolwiek chłop pańszczyzną i mieyscowemi daninami nie jest obciążony, tam z łatwością ten podatek kominowy zapłacić na zawzemi może, wszak on z ochotą dzieścinę Kościołowi oddaie, a niewiem gdzie by to dymowe dzieścinę przewyższać miało; w tych wioskach, które dzierżałem i te które trzymam, tak wytyczna, iako też bardzo letka pieniężna dzieścina, nierównie

podatek publiczny przenosi. Nie wiem wprawdzie, wiele w ogólności to Podymne, dawne Pogłównie przewyższa; sam zaś miałem w posesysyi takie wioski, gdzie to Pogłównie znacznie przenosi Kominowe, którego starodawny podatek przezorność właścicielska, dla niezakłócenia nowym układem poddanych, rzecz w dawnym stanie zostawiła, a przez tę roztropną iednostayność, i Dworskie kominy się opłacają, i jeszcze coś na Dwór się okrawa, a to w takiej okolicy, gdzie chłop dla rokoszy często żąda do swego chleba mięsa, aby się i daley jeszcze mógł delektować tym pierwiastkowym pokarmem ludzkim.

152.) Ze Kray bez znacznych publicznych dochodów, ani trwałości, ani powagi, ani bezpieczeństwa.

stwa mieć nie może, to jest pra-
 wda tak w oczy biiąca, że nawet.
 by tego do przyłożenia się do tey
 powszechney skłádki pociągać po-
 winna, ktòren nad naypierwszą
 nieodbytą natury potrzebę, kilka
 złotych ma intraty, aby z nich
 choć kilku groszami kontrybuował;
 że zaś bardzo wielka liczba osob,
 co *immediate* nic nie płacą, ia sam,
 że Dziedzicznej nie mam Possessyi,
 na sobie doświadczam, bo prócz
 co mogę do Skarbu importować
 za używanie ciem opłaconych rze-
 czy, to sam przez się nic nie pła-
 cę, a przecież używam dobroczyn-
 ności Praw i protekcyi rządów, za-
 còż nie miałbym się także do po-
 wszechney skłádki, od ktòrey nikt
 w Kraiu nie powinien bydź excy-
 powany, przyłożyć, aby się także

tylko wszyscy moi rowiennicy do tego przykładali?

153.) Te w wszystkich Państwach próżne zakazy, wywiezienia z granic pieniędzy, pokazują bardzo iawnie, że w wszystkich Ministeryach są czcze głowy, i gdyby się znalazł taki mędrzec, żeby w wszystkich Narodach przekonał administracye skarbowe o płonności tego usiłowania, zapewne rodzajowi ludzkiemu wielkąby uczynił przysługę. Bo gdyby ci wielowładni zakaziciele chcieli te swoje przezorne rozrządzenia z doprawdy co do litery mieć wykonane, potrzeba aby te drobne kurfuiące monety zupełnie zarzucili, a na to miejsce kazali bić pieniądze w wielkości kamieni młyńskich, gdyż taki pieniądz nie łatwo kto ukradkiem za granicę wywiezie; co

te zwykłe kursujące monety, to tak gładko przewiezione bywają, i tyle znaydują przefmyków, że tego nawet nayczuynieyszy trzęsi-kieszonkowe ostrowidze, nie dostrzegają, a na szczęście ludzkie podobno tego ieszczce nie zaraz doydą, bo to do-cieczenie prawieby przerwało społ-kowanie między Narodami. Na róż-nych granicach, osobliwie też na Ukrainie wydziwić się dosyć nie mo-głem przemyślowi wieśniakow, któ-rzy tak Rublami iako też miedzią na przemiany Rossyiską tam^ożną i Polską Komorę musieli oszukiwać, bo z tego zakąta żadnego inszego na sprzedaż swoich produktow i zakupienie niektórych potrzeb nie mają Portu, procz Miasta Kiiowa, gdzie iadąc, Polska Komora broni wywożenia Rublów, a tam^ożną nie wpuszcza miedzi, a powracając to

na wśpak, tamoznia broni wyiścia
 Rublów, a Komora nie wpuszcza
 miedzi. Niechże tu kto to pogodzi
 z temi publicznemi oświadczeniami
 faworyzowania wzajemnego mię-
 dzy zobopólnemi poddanemi handlu.
 Zadnym publicznym odgłosem nie-
 oświeconemu rządowi samodzier-
 skiemu, tak niesprawiedliwe kro-
 ki nie wpuszczenia nazad w
 swoje granice swoiey własney
 miedzi, i te trudności, któremi
 kupieństwo obarcza, nie wiem czy
 za złe mieć można; że zaś nayła-
 godnieyſzy Rząd Republikantſki,
 broni zarowno Rublom, aby do
 pierwszego wrocily gniazda, i za-
 rowno wolność handlu zyskowe-
 go dla Kraiu trudni, to ciężko te-
 go poiać, iak przy takim oświece-
 niu głosem powszechnym całej pu-
 bliczności, do takich kroków się

udać można, które na nic więcej się nie przydadzą, tylko że poddanych prowadzą do przekradania zakazanych rzeczy, i urągania się z ustaw Zwierzchności.

W terażnieyſzym kalkuluiącym wieku, kiedy nie łatwo kogo ſtepel, cecha, i ſamowładnie nadany walor uwiedzie, ale w caſey Europie handluiącey, pieniądze nie iak idealny znak rzeczy, ale według właściwey wagi, i ſzacunku metalu, iak towar iaki ſą cenione, i bar dziey w tym wewnetrznym, iak w nadanym im od ſtepla walorze, kursują; nie maſz skutecznieyſzego ſpoſobu do zatrzymania monety w Kraiu, iak ten, którego tak prze zornie używa Kommiſſya Skarbowa uwiadomiaiąc publiczność o wewnetrzney wartości wſzyſtkich zagranicznych monet, i porównanie

onych z monetą Kraiową; toć przy
tak pieczołowitym czuwaniu tey
chwalebney Magistratury, nie po-
winnyby się wkładać w wielkiey
mnogości w granicę fałszywe pie-
niądze, które nam przed dwudzie-
ścią kilku lat większą część złota i
srebra za blachy i skorupy z Kra-
iu wyprowadziły, ani też w takim
ceny porownaniu zagraniczne Men-
nice nie łatwo nam monetę do prze-
kucia wyłowią, zwłaszcza kiedy
tak iak teraz nasza moneta z ogra-
nicznemi monetami do rownowa-
żności ustanowiona; a ieszcze le-
piey, aby swoia moneta choć pół
procentu w walorze nad obcą mo-
netę wyniesiona była, to i mimo
zakazu nikomu nie przyidzie do
głowy, aby z stratą monetę za gra-
nicę wywoził. Jak szkodliwe han-
dlowi i przeciwne społkowaniu mię-

dzy Narodami te ustawiczne poniżenie w wewnętrznej wartości monety, które od kilku już wieków w Europie się praktykuje, wszyscy rozumni Politycy i Ekonomiści uznawali, i na to bezprawie narzekali; coż kiedy na nieszczęście ludzkie, nayszczęśliwszej rzetelności Narod, do tych kroków jest przymuszony, przez sąsiedzkie monet fałszowanie? gdyż iak się nie dopilnuie w trzymaniu -tey równi, to swoje dobre pieniądze straci, a za to skorupy do Kraiu ściągnie. Na przeciwko takiego wylewu w niektórych mieyscach żadna tama nie pomoże, ale go często naylepiej odeprzeć można, równym w tę stronę wylewem upodlonych pieniędzy. Podczas siedmioletniej wojny Pruskiej, Miasto Gdańsk nie mogące się żadnym sposobem od zato-

pu fałszywych pieniędzy obronić, tak wielką mnogość równie zniżonej monety naprzeciw wystawiło, że ten zalew nie tylko został odpartym, ale też temi pieniędzmi, nawet topicielskie przyległe Prowincye zostały pozalewane. Najsamowładnieyszeby nawet rządy nadaremnie się pokusiły, opierania się iakiemu impetycznemu wartowi, albo też walczyć naprzeciwko wkorzenionego, a powszechnie przyjętego zdania publiczności, choćby też to zdanie na samym tylko uprzedzeniu się zafadzało. Pokazała to u nas owa powszechna Narodu ewaluacya Czer: Zł: ośmnałtowa, choć wszelkiego fundamentu pozbawiona, iedynie na przesądnym ocenieniu zafadzała się, przecież ani prawo, ani rządy, przełamać iey nie zdołały, a

dalekoby pożyteczniej dla Kraiu było, gdyby prawodawcze i rządzące władze, wcześniej temu uprzedzeniu były ulegały, toby nasza piękna i szacowna moneta nie była się za granicę wyniosła.

154.) Ta nieokryślona wolność wywozu produktów Kraiowych za granicę, ktorey Autor każe uprzętnąć wszystkie przeszkody, ma tak swoje ograniczenie, iak wszystkie inne ludzkie działania; wszak podobno zyskowniej niektóre materiały w Kraiu wykształcić, i resztujące od domowey potrzeby towary dopiero za granicę sprzedać; gdyż Cudzoziemiec zakupiwszy futrowe skóry, wełny, lny, konopie i tym podobne produkta, iak one wykształci, to ich nam w tak wyfokiej cenie może odprzedać, że mu pierwszy materiał w

zysku zostanie, a te produkta bez
 najmnieyszego zysku, dla Kraiu
 szczerą darowizną za granicę wyi-
 dą; toć prosty rozum uczy, że-
 by wywoz takich materyałow,
 albo zakazać, albo cłem znacznym
 obciążyć, a wykształconym z nich
 fabrykatom dopiero wyście uła-
 twić, a podobnych towarów po-
 datkami wnieście utrudnić, aby
 przez to fabrykowanie Kraiowe
 zachęcać, i rękodzielnie rozmno-
 żyć. Kiedy zaś tych towarów iuż
 zupełny dostatek, to można obce
 zupełnie zakazać; lecz te absolu-
 tne zakazy, wcale nie są w moim
 guście, bo ieżeli przy korzyści nad
 cudzemi towarami, na przykład
 dwudziestą od sta, to iest dzieście
 na exportacyi surowych materya-
 łow, i drugie dzieście na impor-
 tacye fabrykat nałożonych, przy

oszczędzeniu transportów i innych miejscowych awantazach, w takich miejscach, gdzie podostatek jest pierwszych materiałów, takowe rękodzielnie się nie wzmogą, albo ustanowione się nie utrzymią, to już tam musi być utajona fizyczna, albo moralna wada, któreby koniecznie dociec i znieść potrzeba, inaczej przy tak górujących korzyściach, takowe rękodzielnie słabiejące, albo upadające, i w konkurencyi utrzymywać się niemogące, nie warte są, aby się o nie pokusić, albo na ich utrzymanie w kosztą zapędzać.

Gdy na wprowadzenie rękodzieł do Kraiu tak wiele teraz Osob rozumy swoje smażą, a tyle projektorowskich kuźnic się otworzyło, pomimo uroczyściego się wyrzeczenia projektorowskiego rzemioła,

przecię kuszony iestem parę słów nad tą materyą powiedzieć, a to tym mniey się mam przyczyny obawiać to wyiawić zdanie, iż za wielkie mam zaufanie w oświeceni Publiczności, aby te moje marzenia miały do ich przyięcia pokuścić, zwłaszcza że te Projekta nic osobliwszego w sobie nie zawierają, bo ani złote góry nie otworzą, ani Golkondskie kleynotowe kamienie nie ściągną do Kraiu, ani też wszystkich mieszkańców z bogacić nie obiecują, tylko szczególnie dążą do iakiegoś skutecznieyłego fabryk w Kraiu ugruntowania, nad te wszystkie chwalebne niektórych Panow i patryotycznych Obywatelow usiłowania, które po części mało skutkujące, drugie nie wiekuiistą trwałość obiecują, infze też nie wiele korzyści przyniosły, albo

wcale spełzły. Bez ściśłego badania tych wszystkich przyczyn, które tak zbawiennym dla Kraiu przedsięwzięciem sprzeciwić się mogły, to te podobno nayważnieysze były, że Planta gruntowna takiego stanowienia rzadko kiedy tak była do wszystkich okoliczności przystosowana, i z względem na wszystkie przypadki ułożona, iak sama potrzeba wyciąga; do tego większa część tych fábryk w Dobrach prywatnych, albo też pod prywatną tylko powagą stanowione były, a przez to pozbawione naywyższey Praw protekcyi, musiały podpadać tym wszystkim odmianom, pochodzącym z odmiany umysłu, następstwa, i odmiany osob rządzących, a zatym wolność i maiątek Enteprenerow i Rzemieślnikow, niczym nie zabezpieczone,

czone, utrzymywało ich w podey-
 rzliwej boiaźni, ani nic ich nie
 pociągało do statecznego przywią-
 zania się do swoich nowosiedlisk,
 a buntowniczy duch tych rzemieśl-
 ników, niemógł się nigdy oswoić
 z rządzącym batogiem niektórych
 Dyspozytorów, i uporczywie od
 tego stronili, aby sami dla siebie, al-
 bo swego potomstwa chcieli być
 uczestnikami uszczęśliwiającej kon-
 dycyi poddaństwa mieyscowego, a
 w tym uprzedzonym mniemaniu
 wszystkie nawet wielkie obietnice,
 które im Panowie i Dobra właścici-
 ele czynili, uporczywie zawsze
 w jakimś podeyrzeniu mieli; ztąd
 się pokazuje, iż w tym stanie, w
 którym aktualnie rzeczy zostają,
 nie łatwo któremu nawet z nay-
 możnieyszych i dobra publicznego
 pragnących Panów, gruntowne u-

stanowienie wielkich manufaktur
 się uda, i aby pomyslny początek
 miał mieć trwałość odmianom nie-
 podpadaiącą, co chcąc uskutecznić,
 potrzeba aby rządząca władza w
 to się wdawała. Na wprowadze-
 nie tych rękodzielni, obrać po Wo-
 iewòdztwach z Dóbr Rzeczypo-
 spolitey, niektóre Miasta, do tego
 pomyslną zręczność mające, te
 Miasta Królewskie, czy Duchowne
 z wolną propinacyą, z uchyleniem
 wszystkiey partykularney władzy,
 za zupełnie wolne na wszystkie
 czasy ogłosić, zaś dozór, pieczę, i
 protekcyą nad temi Miastami od-
 dać Kommissyi Skarbowey; to nie
 podobna, aby przy tym ścisku za-
 ludnienia w niektórych częściach
 Europy, ta ponęta nie miała zwa-
 bić wielką liczbę Rzemieślników,
 a nawet musiałoby się do nas przy-

błakać nie mała liczba tych Angiel-
 skiego, Francuzkiego, Niemieckiego,
 &c. Narodu, spekulujące głowy Kup-
 cow i Kapitalistów, którzyby ta-
 kich przedsięwzięciow własnym ko-
 sztem się podieli, zwłaszcza przy
 tak świeżo zdarzoney rewolucyi
 w Hollandyi, wieleby się znalazło
 z partyi tych zaciętych Patryo-
 tow, w których gnębiąca przemoc
 własną Oycyznę im ochydzila;
 te miłośniki wolności, w obiera-
 niu sobie Oycyzny nowey, zape-
 wneby Republikantcki Polski rząd,
 nad wszystkie inne rządy obierali;
 aby tylko dostateczne zabezpiecze-
 nie wolności i majątku znaleźli.
 Namienię tu w krótkości tylko nie-
 których gatunków rękodzielnie. W
 Lubelskim są bardzo liczne stada
 Angielskich owiec, a zatym w
 przednią wełnę, to Woiewództwo

obfituie, a co więcey, znayduie się w tey okolicy Margiel foluszowy, czyli Glinka mydlasta, (*Marga fullorum, seu smeētis*) zaczym ma wszystkie zręczności do mieszczczenia fabryk fukiennicznych, zwłaszcza przy wielkim dostatku materyałow budowlnych, to iest drzewa, wapna, różnych kamieni i opoki, a nawet przedni piaskownik się tam znayduie, żywności są tanie, Wisła wielką podae zręczność do przywozu i wywozu; Miasta Urzędow lub Kazimierz, nayzręcznieyszą mają pozycyą z wszystkich innych. W Sandomirskim, gdzie tak liczne są Kuźnice, które tak przednie wydaia żelazo, możnaby mieć Stalownie, Drótuciagnie, Topornie, fabrykowanie Strzelby, Broni, Kofs, wszelkiego naczynia i instrumentów; po

nieważ tam także kopie się Miedź, Ołów, Galman, Kobald, można by tam ustanowić fabrykacye Miedzu, Szyferweifu, Bleywaffu, i farb bardzo rozlicznych, a do tego można ieszcze warzyć Witryol, Koperwas i Hałun, iako też na wysmażenie z Kiffow, czy Pyrytów Siarki, choć nie wiele znaczącą fabryczkę założyć. W Woiewództwach Braclawskim, Podolskim, Wołyńskim i Kiiowskim, możnaby bardzo znacznie Maydany saletrzane pomnożyć, bo nie tylko że ziemia tych żyznych Kraiow, sama przez się tym gatunkiem soli napoiona, ale też te liczne mogiły, wysypowane różne szańce i wały są iakby umyślnie przygotowane do wylugowania z niey Saletry, fczególnie drew brakuie, ale naywięcey Okolic tak są obfite

w Torfy, żeby nie tylko do tey operacyi wystarczyły, aleby też na niezliczone inne potrzeby służyć mogły za opał, byleby się tylko komu chciało ich kopaniem i fuszeniem zatrudniać. Widzę że rozrukany Patryotyzm pomimo mego projektów się wyrzeczenia, ledwo do wprowadzenia Jedwabniczek, i zasadzenia tey od Natury błogosławioney Prowincyi, Morwami, Winnicami, i Oliwkowemi drzewkami nie zapędził, żebym sobie na szczęście nie był przypomniał, że to są tylko moje próżne marzenia, iednak wracam się ieszcze do moich Manufaktur w wolnych Miastach ustanowionych, okazując iakie awantaże Kommissya Skarbowa takim dziełom bez kosztu swego może skojarzyć. Nayprzód upatrzywszy iaką pewność

i bezpieczeństwo z strony Entreprenorów, może onym przez swoją powagę ziednać w Kraiu kredyt, a potym prócz innych różnych dopomagań, to ta Patryotyczna Magistratura, zaleceniem wszystkim swoim Celnym i innym Officyalistom, aby potrzebne Materyały dla tych Manufaktur w swoich okolicach skupowali, aby z gotowych fabrykatów przy Celnym Komorach trzymali składy, i one sprzedać starali się, bardzo skutecznie takie przedsięwzięcie wspierać może, a to bez wszelkiej expenfy i zbytniego zatrudnienia.

157.) Nie wiem komaby się mogło udać to przemycenie Komór naszych, aby na jego upewnienie Autor z jakimkolwiek pozorem prawdy mógł wnosić ową ogromną wielość wina kontrabando do

Kraiu wprowadzoną, iak w przepisaney Nocie z gatunkiem niezawodności to twierdzi, bo pisać domyślnie na samym mniemaniu, sama roztropna rozśądność nie powinna pozwalać. Mieszkaiąc w pobliżności tego winnego Kordonu, nawet śladu tego przemycenia dostrzedz nie mogłem, tak teraz są wszystkie szlaki strzeżone, a na pochwałę naszych Celników, trzeba powiedzieć, że w przetrząsającym Rzemieśle, wszystkich Zagranicznych trzęsikięszonków przechodzą, tak się w tym kunszcie przeciwicyli, iako z doświadczenia upewnić mogę, iż przy moich podróżach, daleko mnie ściśley zrewidowano na Polskich Komorach, iak na Zagranicznych mytnicach, gdzie nayczęściey samym parolem uczciwego człowieka się kontentowano.

159.) Nie mając żadney zape-
wnioney wiadomości o exportacyi
i importacyi rzeczy, które z Kra-
iu wychodzą lub wchodzą, i o ich
wartości, nie mogę też nic decy-
dującego nad równoważnością han-
dlu, i w którą stronę szala tey
wagi jest nachylona, powiedzieć;
zaczynam tey pewności pozbawio-
ny nie mogę Autorowi zaprze-
czyć, żeby nie miało coś więcej
pieniędzy z Kraiu wychodzić, iak
wchodzić; lecz że się naszemu Au-
torowi w swoich rachunkach omył-
ki przytrafić mogły, zaczynam też
nie powinien mi mieć za złe, że
przyuczony do Matematycznego
rozbierania rachunków, bez doło-
żonych dowodów niezawodność
iego kalkulacyi okazujących, o tym
zapewnieniu, że z Królestwa Pol-
skiego na dziesięć millionow wię-

cey wychodzi pieniędzy, iak wcho-
dzi, mocno powątpiwam; bo ie-
żeli cała massa naszey gotowizny,
ledwo sto millionow dochodzi, iak
sam Autor twierdzi, to oczywi-
sty rachunek, że w przeciągu lat
dziesięciu, i jedney złamaney bab-
ki w Kraiu zostać się nie powinno,
a że to mniemanie na czystej chy-
merze jest zakładzone, to już wyżej
obszernie okazałem. Z tego zaspoko-
ienia troskow o zupełne wyplenie-
nie pieniędzy Kraiowych, wcale
nie wypływa zaniedbanie zabie-
gow do przeszkodzenia, aby się
Kray z dostatkow nie wyniszczył,
i owszem pieczołowite rządy po-
winny temu trwoniącemu marno-
trawstwu Narodowego majątku,
ile możliwości przeszkadzać, i wszel-
kiemi siłami starać się pomnożyć
Kraiowe bogactwa, tak przez wcią-

gnienie pieniędzy Zagranicznych, iako też przez nayrzeźwieyszą cyrkulacyą wewnętrzną, a zatym wkrześć przemysł, wzruszyć i utrzymywać iak nayobrotnieyszą w Narodzie czynność; tak ruchawe obroty przy pomiarkowaney oszczędności, i w przepychu skromności są nayskutecznieysze środki do zapobieżenia ostatecznemu zubożeniu, równie nieszczęśliwe iak zbyt wielkie bogactwa zazwyczaj do dziko barbarzyńskiego zbytku prowadzące, które zgubiły Kartagińską, Rzymską, i inne Rzeczypospolite, przez które Portugalia i Hiszpania znikczemniała, a Holandia nikczemnieie; przecie my nie jesteśmy takimi marnotrawcami, iak nam Autor wyrzuca, wszak pomimo prywatnego zadłużenia, które na szczęście dla zniszczone.

go kredytu, nie jest ieszcze tak bardzo wygurowane, w publiczności podobno od wszystkich Narodow, naymniey Narodowego długu mamy, wszak to co naybardziej teraz figurujące Państwa, iakiemi są Anglia i Francya winny, przechodzi prawie imaginacye, i ledwo iuż nie przewyższa wartość całych tych Państw, wszak przy szczerpłych dochodach wydatki nasze tak są okryślone, że nam się ieszcze przy każdych rachunkach, coś w Skarbie zostaje, toć nam nie zaraz do deklarowanego bankrotu przyiść może, prócz tego w stanie naszej słabości zbyt wielkie bogactwa, i zgromadzone Skarby, byłyby dla nas wielkim niebezpieczeństwem, bo to są zbyt łakome rzeczy, nie tylko z strony złodzieiow i rozboynikow prywa-

tnych, różnemi ukrytymi zdradami i chytrym czuwaniem na to dybiących, ale też z strony.... trzeba się refzty dorozumieć, bo niebezpieczno o tym ani mówić, ani pisać.

160.) Muszę tu znowu z okazji namienionego uwolnienia od poddaństwa, i domaganych przez Autora różnych fabrykat, osobliwie płociennych do dopełnienia moich Uwag, nad tym Artykułem już powiedzianych, się wrócić; osobliwie co do robienia płocien. To fabrykowanie nie może się pomyslnie pomieścić, tylko w bardzo zaludnionej okolicy, gdzie od pierwszej potrzeby rolniczych robot, zostaje dosyć rąk do obrabiania włókna, i uprzedzenia go do tkackich warsztatów. Łatwo się każdy domyśli, że do tego przedzenia nie mo-

żna użyć tych zgrubiałych od ciężkiej ziemiogrzebnej pracy rąk, ani tych, które od frogiey niewoli zupełnie już są opuszczzone i zgnusniałe, gdyż z takiego przedziwa chyba na wory byłoby zdatne płótno; zaczyn takowe manufaktury tylko w ludnych Miastach, lub ich pobliskości mogą być przedsięwzięte, albo też, tam gdzie wsi i rolnicze osady, tak są zaludnione, że znaczna część ludzi nie znajdzie już dosyć roboty, i żywiącego zarobku, bo na tak szczerpłe zyski przynoszącą pracę, nie można drogich sprowadzać Cudzoziemców, chyba tylko niektórych tych robot nauuczycielów, albo też maystrów do warsztatów, do blechu, magli, kolandry i inney przyprawy. Gdzie u nas tak są ludne okolice, tego nie wiem, chybaby do tego dali się u-

żyć poczciwi Zydkowie, i ich ulubione Zydowice, bo ten płodny Narod, tak się w niektórych okolicach rozmnożył, że się samemi szlachrami wyżywić nie może. Nie możnaby z większą korzyścią dla Kraiu wypełnić od praw natury wymaganą sprawiedliwość, iak przy tey okazji, każdą rodzinę tych starozakonnych tułaczów, która swemi własnymi rękami uprawia pewną wielość włókna, i one w przepisanej cienkości uprzedzie, i na całą przyszłość uprząć przyrzecze, udarować Incolatem, i uwolnić ją od uciążliwego pogłównego, i aby już w podatkowaniu z Chrześcijańskimi niższymi klasami poddanymi Rzepltey porównani byli. Możeby ci Zydkowie nawet tak iako w tym staropolskim Kraiu, któremu wykwinna polityka przy

podgarnieniu Hiszpańskie imie na-
 dała, do roli się nawet wzięli; ale
 przy nadawaniu im pewnych praw
 i swobod, potrzebaby im potę-
 żnych wyznaczyć protektorow,
 gdyż ten niewierny lud nadto po-
 deyrzliwy, aby miał zaufać Panom,
 właścicielom, lub rządcom Dobr,
 w którychby się sadowili, a przy
 stanowieniu Rękodzielni w Kraiu,
 młodź Zydowska przez preferencyą
 powinnaby bydź brana do naucze-
 nia się Rzemioł, przez to nie tyl-
 ko zatrzyma się do pracy przyzwy-
 czaione ręce przy rolnictwie, ale
 też te próżnujące Zydowskie ręce
 do pożyteczney roboty się obroci;
 przy takich rękodziel wprowadze-
 niu, byłaby także właściwa pora,
 dla Panów i Dziedziców użycia
 wielkomyślney ludzkości, i udaro-
 wania wolnością każdą chłopską fa-
 milią

milią, która pewną wielość lnu wyprodukuje, włókno uprawi, i uprzedzie w przeznaczoney cienkości, zaręczam za to, że całe gromady do razu uwolnić nie przyidzie, za tych zaś, których się tym sposobem uwolni, upewniam, że żaden zę wsi nie poydzie, poki takowy Dziedzic panować będzie, i dopoki iaki nieobyczajny Podstarostka samodzielną swoją Juryzdykcyą batogiem nie zafunduje. Za takie lub inne zasługi nadana wolność, ani żadnego zamieszania w Kraiu nie uczyni, ani liczbę włoczęgów nie pomnoży, bo tylko takim udzielona będzie wolność, którzy warci bydź wolnemi; a ci którzy dla niedołężności, gnuśności lub rozwięzłości tey szczęśliwości nie dostąpią, nie mogą nawet na niesprawiedliwość narzekać, bo niech te wzory dobrych

rolników naśladowią, to i oni tych swobod uczestnikami zostaną; ale czy nasi Panowie zechcą się do tego przychylić? to jest inna kwestya, której rozwiązać nie mam powołania.

160.) To jest żadnemu powątpiewaniu niepodległa prawda, że każdy czynny współczłonek towarzystwa, bądź iakiegokolwiek stanu, przez swoją pożyteczność daleko powinien być szacowniejszy dla każdej Rzepltey, iak najświetniejszy próżniak; ztym wszystkim w tym stanie, w którym aktualnie rzeczy zostają, nie przyzwoicieby było wyższych stanów osoby do niektórych wzgardzonych robot pociągać, choć też te działania szczególne przez niesprawiedliwe uprzedzenie w pogardzie zostają, zaczyn też nieprzystoynieby było, żeby za radą Autora, Szlachcie bez utraty Szlacheckie

go imienia, udawał się do tych upodlonych poniekąd rzemioł, iako to: szewstwo, kuminiarstwo &c. boć temu wszędzie dystyngwowanemu i czczonemu stanowi, potrzeba zostawić nawet przy naywiększym ubóstwie, iakaś iskierkę powagi, i nie pozbawiać go tego honoru, któren go od niższych stanów charakteryzuie; przy zupełnym zaś poniżeniu nie widzę wcale potrzeby, troskliwego zachowania Imienia, Herbu i zaszczytu Szlacheckiego, i zapewne kiedy skromney poczciwości wstydliwemu Szlachcicowi do tey nędzy przyjdzie, to zapewne sam się zrzecze tych zaszczytów, aby poważne iakie imie nie upodlił; wszak procz cechowych niektórych grubych Rzemioł, zostaie dla Szlachty służba Woyfkowa, Rolnictwo, Handel

(oprocz kramarzenia, którego bym nierad dopuszczał) Scyencye wszystkie, Literackie nauki, a do tego wszystkie wolne sztuki i kunszt, a nawet niektóre poważniejszye Rzemiosła.

161.) Nie znając położenie Chorodnicy, ani te rękodzielnie, które tam mogły być wprowadzone, i potym zatracone, nie mogę też wchodzić w roztrząśnienie patriotycznej proźby, za przywrócenie fabryk do Tronu zanieśionej, i która mi tym mniej potrzebna się być zdaie, im ten nasz dobry Król skłonniejszy do zafundowania, popierania i utrzymania tego wszystkiego, cokolwiek tylko Kraiowi może przynieść iakową korzyść; nieochybnieby i bez tak gorliwego żądania Autora, ten million i więcejby było na to łożone, gdy

by z wszystkich stron, Tron otaczające liczne potrzeby tego dopuściły. Niewiem czy się znajduie iaki zakąt w Kraiu, gdzieby niebyło śladów dobroczynney szcudroblowości Królewskiej; wyliczyćbym nie potrafił te wszystkie struktury, budowle, i inne dla publicznego pożytku wystawione dzieła i fundusze, które ten Król Filozof, ludzkości sprzyiający, swoim kosztem nie wystawił, albo do nich się znacznie nie przyłożył. Pod Mogiłą w Krakowskim, z znacznym kosztem tego Monarchy kopano na sol przez lat kilka, do tey także kompanii co w Chęcińskim pod Rączkami soli szuka, tak iak i do tey kompanii, która Góry Olkuskie od tylu lat zarzucone na nowo otwiera, i kruszce na pożytek Kraiowy dobywa, Kassa Królewska się

przyłożyła; w Miedzianey Górze pod Kielcami, kosztem Królewskim dobywają miedziane, ołowiane i innych metalów i półmetalów Krużce, z którey miedzi już mamy trojaki i grosze, a za czasem ta miedź może dostarczać na insze potrzeby, gdyż się także w innych miejscach tey okolicy dostatkem znayduie; w teyże Miedzianey Górze, także warzy się Witryol. Zaraz na początku Panowania za staraniem troskliwego o pomnożenie kunsztow Króla, stanęła Kompania rękodzielna, ale że ta fabryka w Warszawie umiejsczona była, to przez drogość pierwszych potrzeb i przez znarowienie Rzemieślników, którzy naypospolitszey swoiey roboty, ceny znaleść nie mogą, fabrykaty w konkurencyi z tańszemi towarami utrzymać się nie mogły, a

zatym ta Rękodzielnia, tak iak i fa-
 bryka faianfowa upadła; to nie iest
 winą Monarchy, gdyż kunszt, mi-
 strzostwo rękodzielne i wiadomo-
 ście Entrepreneurowskie wcale w
 polityczne nauki do rządu nie po-
 trzebne nie wchodzą. Przez cały
 przeciąg swego Panowania nie prze-
 stawał ten dobry Pan, wszelkiemi
 usiłowaniami przemysł wskrzeszać,
 i pracowitość zachęcać; napomi-
 nania, pochwały, nadgrody, dy-
 stynktorya, i wszystkie sprężyny
 pobudek, ten Monarcha poruszał,
 aby tyło obroty Narodowe orze-
 zwić, i iak nayruchawszemi uczy-
 nić. Pr: y początkowym solowar-
 stwie pod Buskiem w Wiślickim,
 widziałem z iaką intereffowaną cie-
 kawością ten N. Pan zasiągał uwia-
 domienia, i zainformował się o
 naymnieyszey manipulacyi, z iaką

spuszczającą się łagodnością do nay-
 podlejszego Rzemieślnika i robo-
 tnika, wszystkich do cierpliwey
 pracy i uskutecznienia przedsięwzię-
 tego dzieła zachęcał, i hoynie ob-
 darzał, a chwalebna ciekawość wi-
 dzenia i poznania wszystkiego, nie-
 ochybnieby tego Monarchę przez
w injezianey Goner
 naygłębsze sżyby była wprowadzi-
 ła w podziemne pieczyśka, gdyby
 czuła troskliwość o cały Kray oca-
 lające szacowne zdrowie dobrego
 Króla, przytomnych Osob się te-
 mu przedsięwzięciu, aż do upor-
 czywości nie sprzeciwiła. W. Pań-
 stwach Dziedzicznych życie Mo-
 narchy nie może bydź tak powfze-
 chnie interessujące, gdyż naye-
 ściey Następcy czasem iuż z uprzy-
 krzeniem sobie na tę odmianę cze-
 ka; w Elekcyinym zaś Państwie,
 gdzie prawie każde Bezkrólewie

mniey więcey okropne sprawuie skutki, iakaż pobudka do troskania się o zdrowie i życie Panującego Monarchy, zwłaszcza kiedy te wszystkie ma cnoty i przymioty co nasz dobry Król?

165.) Ze wiele bardzo usiłowań prywatnych, na wprowadzenie iakich manufaktur nadaremne były, temu nawet dziwować się niemasz przyczyny, gdyż wielu Instytutorów nie mający żadnego obeznania z tym rodzajem działań, żadney dokładney planty takich ustaw formować nie umieli, a zatym często bez zapatrywania się na obfitość, lub niedostatek potrzebnych materiałów, na trudne czy łatwe fabrykatów odbycie i inne okoliczności, na ślepo takie przedsięwzięcia stanowili; nie którym na dostatecznym wątku i kredycie do uskutecznienie.

nia tych zamiarów zbywało, zacyym zbyt wczesnie łożone summy chcieli odebrać, i często dali to zaraz w początkach Manufakturzystom poznać, że nie są sprowadzeni dla tego, aby co zarabiali, albo dla iakiey Kraiowey korzyści, lecz fczególnie aby właściciela zbogacili; inni choć też z dość łagodną ludzkością z Rzemieślnikami się obchodzili, przecież następcom nie wiązali ręce, aby się nad temi nowosiedlcami paśtwić, i ich uciemiężać nie mogli, ale ich bez naymnieyszego zabezpieczenia prawnego, na los dependuiący od humoru mieyscowego samodziercy; zostawiły, niewspominaiąc innych licznych błędów, które zaraz w początku tych stanowień popelnione bywaią. W niektórych mieyscach nayprzód turbowano się o rzemie-

ślników, a iak ich liczbę znaczną sprowadzili, nie mało się temudziwowano, kiedy się ci Manufakturzyści spytali: czym i z czego, mają co zrobić? a że nad wszelkie spodziewanie, z niczego nic nie umieli robić, dopiero po materyały, po naczynie, do stawienia gmachów i warsztatów się udawano. W tym stanie widziałem początki sukienniczey manufaktury, gdzie Sukiennicy Postrzygacz i Farbierz, ani tych wszystkich potrzeb z sobą nie przywieźli, ani też kapitały na życie dostarczające nie przynieśli; nim tym czasem wełnę skupowano, warsztaty, kołowrotki &c. sporządzono, a naybardziej to ogromne narzędzie Postrzygacza i Farbierza wystawiono, potrzeba było przez półroku rzemieślnikowi dać strawne, któren nie mając roboty, a-

by się nienudził, poszedł na gospo-
dę, i tam grą, kuflem, i muzyką
się bawił, a przez tak długi prze-
ciąg, tak od roboty odwykł, że
kiedy go do warsztatu przywoła-
no, to ręka zamiast rzucania czo-
łenka, przez osnowę, wszystkie po-
ruszenia czyniła ciskania kuli do
kręgli, a nogi co miały podnóżki
przebierać, to formowały taneczne
pląsy, a tu przy tak przykrey ro-
bocie, po proźnowaniu, fukienniko-
wi narobiony dług nad karkiem cię-
żał, i wielu do tey rozpaczy przy-
wiodł, że wszystko porzucili i
pouchodzili, a tak fabryki pousta-
wały, summy łożone poprzepadały,
i rzemieślnika na zawfze się zgu-
biło, bo nacyjściey potym, na
włoczęgę, i kultayskie się udał
życie.

Prócz wystawionych Kuźnic i wprowadzenia tyle Fabrykantów i Rzemieślników przez sławnego Ministra, Wielkiego Kanclerza Małachowskiego, fundatora Miasta Końskich, godne wdzięczney pamięci fundacye, które Kraiowi ozdobę i korzyść, a poblížszym mieszkańcom wygodę i znaczny pożytek przynoszą, gdyż na swoje produkta zawsze tam zyskowne znayduią odbycie, to niewiadomo mi, aby ktò mógł w wyższym stopniu bydź natchniony duchem dzieł takowych, iak ten czynny Obywatel, ktòren z Wioski Przyfuchy, tak przystoyne zrobił Miasto; ten za rozporządzeniem iednego fabryk-maystra, tak poprzednie wszystko przygotował, że kiedy pomimo fanatycznego wyklinania, za zarazenie Kraiu Heretykami, i któ-

rzy tylko robić, a kruszące medytacye czynić nie umieli, razem z Szląska sprowadził dwadzieścia cztery familie; każda z nich nie tylko mieszkanie, warsztat, narzędzie i materiały do roboty potrzebny, już gotowy zastała, ale też potrzebne sprzęty domowe, leguminy i inne żywności; a nawet na tarczanie grochownicy, lub inną podściółkę znalazła. Takim rozporządzeniem mogła się utrzymać ta fabryka; i fundatorowi łożone kofzta sowicie nadgrodzić; iakoż po dziś dzień Rzemieślnicy w tym mieście się utrzymują. Te przykłady ukazują, iż i do podobnych ustanowień, potrzeba coś więcej wiedzieć, iak wytworne napisanie dyspozycyi Ekonomiczney, albo Krafomow-
skiej perory powiadanie.

165.) Nim można przyftąpić do zakazania Zagranicznych towarów, tak tych pierwſzey potrzeby, iako i tych które wygoda i przyſtoyność w potrzebę obróciła; potrzeba mieć wprzody podostatkiem takich rzeczy w Kraiu, a te w równey, albo przewyższaiącey doskonałości Cudziemiſkich towarów fabrykowane, i kilku procentami taniey przedawane, to te cudze fabrykaty w konkurencyi utrzymywać ſię nie mogą, i ſame przez ſię z Kraiu zniknąć muſzą. Przeſądna zaś predylekcyja do tych cudzych rzeczy, prędzey wyſzydzeniem, iak temi gwałtownemi zakazami wykorzenić można. Wcałe nie ma ſię czemu dziwować, że wchodzą do nas takie towary, których fabrykowanie ſztuczne, wytworne, a dla niedostatku rąk, o-

choty i przemyśłu przytrudne; ale cóż nato mówić, kiedy tak ciężkie rzeczy wprowadzamy, iak są marmury Szwedzkie, kiedy sami lepsze w naszych górach mamy; że z Gdańska zwożemy skorupiaftą lichą dachówkę, którą lepszą na miejscu możemy robić, zwłaszcza kiedy Gdańszczanom do wypalenia tych skorup drwa dostawiamy, albo że z Hamburga Pekielfleyfze z naszych własnych wołów odkupujemy, i one na Komorach cudzych opłacamy; wstrzymuję się nad tym artykułem iaki wyrok dołożyć, bo zapewneby nie był bardzo podchlebny.

166.) Ta od naszego Autora wymagana ustawa, aby Urzędy naszych Miasteczek, miały zlecenie przetrząsać Kupieckie bryki przeieżdżające, zapewneby nam
wewnę-

wewnętrzny szczypty handel, do
szczętu wygubiła; najpoczciwszy
Kupiec, któren chętnie włożone
Cło od towarow opłaca, dla uni-
knienia tey szkodliwey towary
mniącey i plamiącey przetrząski,
często kilkadziesiąt mil obieżdża,
a tak na przemiany Pruskie i Ce-
sarckie Kraie omiiaią, aby się u-
chronili tych przykrych rewizyi;
cóżby dopiero z przednieyszemi
towarami się stało, żeby ich rol-
nicze ręce opuściwszy dopiero
widły przetrząsały, i iakieby decy-
zye nad pozwolonemi, lub zaka-
zanemi rzeczami stanęły od ta-
kiego łyczakowego Magistratu,
zwłaszcza zaraz po posileniu się ży-
tną kawą; czyby nieborakowi Kup-
cowi płótno za batyst, a plisze za
akfamid nie pokonfiskowano? T go
zaprzeczyć nie można, że dla pro-

pinacyi, wieleby ztąd korzyści przybyło.

Chwałę powolność naszego Autora, że się chce z kontrabando towarami łagodniey odchodzić, iak się z niemi N. Cesarz Jmć obchodzić każe, i że zamiast niszczącego spalenia, te rzeczy chce nazad za granicę odprzedać; ale nie wiem czy mu wiadomo, że niesprawiedliwość niektórych rządów, do tego stopnia doszła, że własnym fabrykatom, nawet powrot do rodowitego gniazda bronią, zaczym zamiast zyskania połowy wartości, możnaby iefzcze coś strofu dopłacić, albo na festunku taczkowym spacerem się zabawić.

166.) Wino może bydź wprawdzie wszędzie zatrzymane, i nie tylko Urząd Mieyski, ale też i każdy Wòyt na wsi o Kwit się za-

pytać może; lecz iak te 60. odstą mają bydź ustanowione, i iak wino przewozem pomączone, ma bydź bez pokrzywdenia Skarbu, lub Kupca otaxowane, tego docieć nie mogę.

167.) Te wszystkie wielkie trudności oszczędniczego prawa, tak skutecznie ułatwiwszy, przystępuje nasz Autor iuż do najłatwiejszego, iak mówi punktu, to iest, do ubioru Damskiego; moim zaś zdaniem tuby dopiero był sęk najtwardszy; nam mężczyznom (Adonifow i towalnianych Rycerzów wyiawszy) nic łatwiejszego iak te okazałście i piekrzenia w stroiu odebrać, bo mamy w nadgrodzie tyfiączne zabawy i zatrudnienia, dostoięństwa, urzędy, nauki, i tymi podobne rozrywki, które nas dostatecznie zatrudnić, i od tego me-

fkiej płci niepotrzebnego piękrze-
 nia, oderwać mogą; kiedy piękna
 płeć przy wrodzonym instynkcie
 podobania się, tych podchlebnych
 dla ambicyi rozrywek pozbawio-
 na, naturalnie od tego natchnienia,
 musi być uniesiona. Z iaką łatwo-
 ścią iednostaynie się bez prawoda-
 wczey ustawy na Seymikach zgo-
 dzono, na zrzucenie ozdobnych
 Szlif od Mundurow, a z iaką sta-
 tecznością tę uchwałę wypełnia-
 my, że nawet ieszcze do żadney
 trzpiotowatey głowy nie weszło,
 wyfizukania zarzuconego ornamen-
 tu, aby tą nowością się dystyngwo-
 wać, tey stateczności podobno bez
 pokrzywdzenia umysłu Damskiego,
 od tey lubey płci spodziewać się
 nie można; bo jeżeli Autor bez
 względu na trwałość, ma szczegòl-
 nie w myśli momentalną rewolu-

•yę, to się chętnie z nim zgadzam,
 że nic łatwiejszego bydź nie mo-
 że, iak wpędzić w entuzjazm pa-
 tryotyczny niewieście umyśły; czy
 zaś w przednieysze i naypowa-
 żnieysze przymioty tey płci wcho-
 dzi nieodmienna stateczność? te-
 go zaprzeczyć nie śmiem, a twier-
 dzić także nie mogę; nawet nie
 mogę zapewnić, czy raz przyję-
 ta oszczędnicza prostota w stroiu,
 wytrzyma naprzeciw tentacyi mod
 Paryzkich, i żeby ta patryotycz-
 na nowośći wzgarda, miała się roz-
 ciągać do zapatrzenia się z obo-
 iętnością na te Lalki, które nau-
 czyciele gustu z tey stolicy pię-
 kności, z taką powagą i tak serio
 peryodycznie do Anglii, Niemiec,
 Włoch, i aż do Moskwy, iakby
 nayważnieysze expedycye wypra-
 wuią, żeby choć tylko mimo ia-

zdem ubiór tego pożązka znaleziono, że piękny, śliczny, ładny, gustowny, i iednym słowem przecudowny; podobno tey stoickiey oziębłości, nad takimi cudami nie w naszym wieku szukać potrzeba, mało kiedy słyszac z pięknych ust pochwały, zalety, admiracyi i podziwienia wyrazy, prócz nad rzeczonymi pięknościami. Bardzo żałować muszę pracy naszego Autora podjętey, w napisaniu tak pathetyczney do Dam perory, która od tych Dam, których Autor z przecudnego gustu w stroiu wychwala, (e) że w tym wszystkie Na-

(e) Nie tak pięknemi zabawami, iakimi są wyborne stroie, musiały się zatrudniać Damy Amerykańskie; kiedy *Marquis de Chatellux* podczas ostatniey wojny przejeżdżał Północne Prowincye tey części świata, zastał u Pani *Beech* 2200. grubych koszul,

rody celuie i przewyższa, czytana nie będzie, a nawet od osob wytwornego gustu czytana być nie powinna, gdyż całe to dzieło

które ta godna córka sławnego *Franklina*, wraz z zacnieyszymi Obywatelkami miasta *Philadelphii*, uszyła dla obrońców wolności prostych żołnierzy, którzy dla niedostatku jeszcze własnych rękodzielni, i przerwanego z materyami odzieży handlu, na wpuł goli, ochoczo w polu bronili swego Kraiu i wolności, a przecięż ten podróżnik (choć manierny Francuz) wychwala tę grubą robotę tych *Dam Amerykańskich*, i one do dawnych *Spartanek* i *Rzymianek* przyrównywa; też podobno ta część naszych *Dam*, która się bardziey domowym gospodarstwem, edukacją dzieci, ratowaniem chorych, i tym podobnemi czynnościami, iak strojami zatrudnia, nie bardzo się zafrasuje, że z tego powodu partycypować nie może, tey pochwały daney wybornemu gustowi w stroiach, zwłaszcza jeżeli przyrodzoną pięknoscia mogą się obeysć bez tych kunsztownych piękrzydeł.

naszego Autora, nie zawiera w
 sobie ani romanfowych awan-
 tur, ani dowcipnych powieści, ani
 ładnych wierszykow, ani ośobli-
 wskich nowinek, zgoła niczego z
 tego, co przyjemnym i zabawnym
 nazwać można. Jakże można ro-
 ścić tak dziką pretenfję, aby tak
 smutne rzeczy czytane bydź mia-
 ły; zostawmy tak nudną zabawę
 ponurym Anglikom, gdzie nawet
 kobiety niektóre tym patryotycz-
 nym entuzjazmem zachwycone,
 zabawy swoje na politykowaniu
 zakładają. Wcale nie powątpiwam
 o Republikantckim duchu zacnych
 naszych Obywatelek, i zarówno z
 Autorem wychwalam ich czułość
 nad losem Ojczyzny; ciekawy ie-
 dnak byłbym wiedzieć liczbę tych
 Patryotek, któreby uczyniły by-
 ły w tym okropnym razie, wsipa-

niałą offiarę swoich kleynotów, złota, srebra i przednieyszych swoich stroiow, na okupienie Oyczyzny tym haraczem, gdyby się do zbierania tego był znalazł poborca, i gdyby tym okupem było można chciwość naiezdniow Kraiu zaspokoić.

171.) Gdyby w Francyi wszyscy właściciele nie mieli więcey nad 600. millionow liwrow dochodow, a te wszystkie na podatki obrócić musieli, zapewneby iuż dawno byli, albo pod czas ciężkich lat od głodu poginęli, albo z tak uciemiężaiącey Oyczyzny, na wszystkie krainy świata się rozbiegli. Nie potrafię wyrachować dochodów Obywatelow tego Państwa, które mieć mogą z samych gruntow; ale gdyby też cała ta ogromna summa 600. millionow liwrow

z samey tylko roli wybierana była, toby może do 10. liwrow na ieden morg naszey miary przypa-
dło, bo Francya do 60. millionow morgow Chełmińskich urodzayney roli mieć może, a zaś iedno na drugie rachując, po odtrąconym siewie w tym Kraiu, każdy taki morg do 30. liwrow uczynić może, w to prawda wchodzi naniem robotnika dla tego, co sam ten grunt nie obrabia, toć wszystkie grunta tego Królestwa około 1800. millionow liwrów dochodu rocznego czynią, a przecię ledwo połowa dochodow publicznych z gruntow są wzięte; bo Cła z tak ogromnego handlu, dochody z osad w różnych częściami świata, Cło exportacyi różnych fabrykat, pieniądze z sprzedaney soli, i inne niezliczone podatki, nie mały w tey summie o-

gólny czynią artykuł. Wiem ia, że niektórzy Ekonomisci, iako też nasz sam Autor, wszystkie te gatunki podatków na końcu o grunta opierają, i te wszystkie Kontrybucye tak zważają, iakby z ziemi samey pochodziły, jednak moim zdaniem należy tu różnienie uczynić między produktami, które sama powierzchowna płaszczyna ziemi wydaie, i które iedynie w te podatki wchodzą, które się na łany i morgi nakłada, i tych które z wnętrzości ziemi dobyte bywają, iak to kruszce, półkruszce, farby, kamienie, salia, bitumina, a nawet dochody w rybach, iezeli płaszczyny wod w rachunek morgów nie wchodzą; do tego te wszystkie fabrykaty Kraiowe, które się z Kraiu wyprowadza, iezeli iaką opłackę dają, i ci

Rzemieślnicy co takie cudze roboty robią, jeżeli z swoich domow, lub ofob co płacą, iako też te Kupcy co przewozowy handel między obcemi Narodami prowadzą, a także iaki podatek dają, toć takie podatki i innych wielu, których nie podobna wyliczyć, nie zasadzają się na gruntowey płaszczyźnie.

174.) Lubo w famey rzeczy to zdanie niektórych ździerców, że podatek dobre mienie Obywatelów powiększa, jest fałszywe, iednak w pewnym okryśleniu ma też coś prawdy w sobie. Niech rządca iakiego gnuśnego i dzikiemi produktami natury żyjącego Narodu, onego do podatku przymusi, a te dochody na poprawienie gospodarstwa, i zachęcenia do roboty obróci, to ten ubogi Naród wpręt-

ce się z bogaci. Utwórzmy sobie jakąś ofadę, żadnych podatków nie płać; z dwóch tych okoliczności jedna się ziści: albo mieszkańcy są gnuśni, i w tym przypadku zostawiają bogactwa ziemi, w tym początkowym łożysku, gdzie ich natura ukryła, i tyle tylko produktów wyprowadzą, ile na niedoleżną potrzebę życia, a w tym przypadku i bez tej podatkowej uciążliwości, ten Naród się nie z bogaci, takimi są niektóre dzikie Ordy; albo te mieszkańcy są przemyślni i pracowite, a przy tych przymiotach bardzo wiele produktów nad pierwszą potrzebę wyprowadzą, a te zamianą dadzą, za inne rzeczy wygody lub przepychu, i tym sposobem utworzą sobie nowe potrzeby, ci choć tym sposobem się z bogacą, przecież nie

nadto mieć nie będą, gdyż i zby-
 tek stanie się potrzebą, ponieważ
 na szczęście dla rodzaju ludzkiego,
 mała zawsze będzie liczba tych ła-
 komych skąpców, co martwe skar-
 by zgromadzą, szczególnie dla
 tego, aby onych stróżami byli.
 Dobrze rozmiarkowane letkie po-
 datki łożone na poprawy Ekono-
 miczne, i na utworzenie nowych
 bogactw, przez zwawą cyrkulacją,
 orzeźwią wszystkie czynności Na-
 rodowe, czynne ręce do pracy za-
 chęcą, tak iak wymuszony poda-
 tek leniuchow do pracy przynie-
 woli; z tych powszechnych skła-
 dek Miasta, Porty, Kanały, drogi,
 rękodzielnie, flotty i tyfiączne
 wspaniałe pożyteczne dzieła wy-
 stawione bydź mogą, czego pry-
 watne dostatki uskutecznić w oso-
 bności niezdolają. Kiedy iefzcze

wyższa Burgundya (*Franche Comté*) do Imperyum należała, obywatele mało płacili, a byli gnuśni i ubodzy, iak zaś Ludwik XIV. ten Kray zawoiował, i tyrańskim zdobycielów zwyczajem podatkami obarczał, przymuszani byli mieszkańcy wyjść z swego letargu, i do pracy się rzucić, zaczym potym więkksze podatki z większą łatwością wypłacali, iak mnieysze, i poniekađ lepiej się mieli. Bogdayby jednak ta maxyma nigdy nie była użyta, bo w rękach chciwego lub marnotrawnego despoty, zarowno uciemieźliwą będzie!

Wielką prawdę powiedział JJ. Rousseau, że nie idzie o to, wiele poddany płaci, tylko o to chodzi, czy ma na to dostarczające dochody, i czy ten podatek nazad się do niego wraca. Uważałem w wielu

mieyscach, że chłopi nie wielkie pańszczyzny robią, i nic nie płacą, a przecię lud jest nędzny; to ztąd pochodzi, że niema czym co począć, bo przez ubóstwo, ani bydła dostatek, (zatem brak nawozow) ani potrzebnych sprzętów, a często nawet zasiewów potrzebnych niemasz za co kupić; tych ubogich Wieśniaków, w bydło, w owce, w pszczoły, w sprzęty i zasiewy zapomogłszy, i w iaki kapitalik w proporcji przemysłu i zabiegów na uprawienie i dobywanie roli, i na iaki wieśniacki handel opatrzywszy, i dalekoby więcej płacić mogli, i lepieyby się mieli. Wyżey namieniony Autor rozsądnie powiedział: że łatwiey millionem drugi million, iak z niczym pierwszy talar zarobić, a do tego bardzo dobrze, żeby pracowitym rol-

nikom nastreczyć zarobki, żeby i pod czas prożnującej w rolnictwie pory, mogli z wyrobków co zyskać. W Francyi za Ministrostwa Kolberta, iedna Prowincya przekładała ostatnią swoię nędzę, i że nie była w stanie zapłacenia podatków z dopraszaniem się o ulgę w tey uciążliwości, ten naybiegleyfzy w wiadomościach skarbowych Kame-ralista, wcale nie był skłonny do opuszczenia tey okolicy podatków; ale natychmiast posłał kilkakroćsto-tyfięcy liwrów, za które w tey Krainie kazał kopać kanał do spławu, a rozrzeźwiona przezto cyrkulacya, znacznieysza konsumpcya, a przezto zyskowny produktów odbyt, i zarobki mieszkańców około tego dzieła, tak te okolice zapomogły, że i podatek z łatwością

zapłacono, i majątek Kraiowy się powiększył.

177.) Wszystko to co tu Autor w materji podatkovania przekłada, jest tak rozsądnie napisane, że oprócz należytey pochwały, prawie niemasz co dołożyć; według mego zdania iednak nie podobno nigdy, aby w powszechności iednakowy podatek z sprawiedliwym wydziałem, mógł być ułożony; w Tartaryi tylko gdzie wszyscy zarówno z rolnictwa i bydłochowu żyją, takowe iednostayne podatkovanie ma w sobie w proporcji równości stanów coś sprawiedliwego, w swoim wydziale; wszyscy mieszkańcy z zbiorów i przychowków, zarówno Chanowi rocznie dzieścinę oddawają, tak chłopci iako też Murdzowie, z tą różnością: że chłop oddaie podwoyną dzieś-

cinę, to jest jedną Kraiowemu, a drugą gruntowemu Panu, to jest Szlachcie Tatarski z swoich własnych i swych Rolników zbiorowi przybytków, tę daninę Monarsze daie, a dla siebie od tychże w iego gruntach osiadłych rolników; drugą dziesięcinę bierze; iuż potym każdy od zdzierstw dalszych wolny. W cywilizowanych zaś Narodach, gdzie tak wielka różność stanów i kondycyi ludzi, i taka rozmaitość dochodow z różnych funduszow, działań i obrótow, sama potrzeba wyciąga, aby też i podatki stosownie rozgatunkowane były. Tak rolnik jeżeli tylko z famey skiby żyie, oddaie w robociznie, lub w gotowiznie część pewną swojego zbioru; jeżeli ten wieśniak ma pszczoły, bydłochów, owczarnie &c: aż do przedaynego

odbytu, albo nawet iaki iefzcze
 prowadzi handel, może coś z tego
 proporcjonalnie opłacać. Rzemie-
 ślnik nie mający gruntu, jeżeli swo-
 ią konsumpcyę, akcyzami nie opła-
 ca, powinien iaką część dać swego
 zarobku; toż samo najemnik i flu-
 żący powinien z swoiey osoby coś
 do publiczney składki się przyłożyć,
 a taby powinna być zawsze za-
 chowana proporcya, że ten co
 więcey posiada, więcey używa, i
 więcey partycypuje z majątku Na-
 rodowego wspólnego, powinien też
 więcey dawać, iak ten co mniey-
 fzey części jest uczestnikiem. Już
 wyżej okazałem, że nie wszystkie
 podatki na końcu na grunt spadają,
 a choć też niektóre z tych opła-
 cek na końcu o rolnicze dochody
 się opierają, nie ochybnieby rolni-
 ka zniszczyły, gdyby bez wszelkie-

go okrażenia prosto od niego wybierane były. Na przykład. Zyd, w swoich arędownych spekulacyach, każdą wieśniacką rodzinę, pod dzierskie samokupstwo mu zaprzędaną, według większych lub mniejszych dostatków mieyscowych, do pewney kwoty czystego zarobku, na troynasob nad wartość podróżonych trunkow taxuie, niech ten zysk, którego jedna osada czy familia tym sposobem mu uczyni, wyniesie do Zł: 15. niechże kto tę ukrytą daninę przemieni w prosty podatek, a za to chłopom trunki przedaie według samey wewnętrzney wartości, to co w browarze kosztować mogą, i niech zamiast Zł: 15. tylko Zł: 19. od każdego Gospodarza wymaga, to ten pobor nie tylko wznieci utyskuiące narzekanie, ale też gromadę w prędcę zni-

łączy, bo już nie jest dobrowolny, ale wymuszony; zaczynam też opłatki na konsumpcyę nałożone, mogą być tym łatwiej wybierane, że są dobrowolne, zwłaszcza jeżeli uciążliwie, nie przyciskaiają tylko same artykuły przepychu, zbytku, albo tych, bez których się można obejść, i takimi są u nas owe rozumne podatki na karty, na tabaki i tytonie nałożone, a w Anglii w rozkoszach żyjące bogacze, karety, konie, psy, liberye i inne zbytki sowiąc opłacaiają, i ten sposób pożytkowania dla dobra publicznego z dumney prożności, albo z rozwiozłej roskoszy, jest najlepszy, bo w rządym towarzystwie, niepowinien nikt pretendować, aby za darmo mógł być głupim, ale żeby swoy chlubny przepych dobrze opłacił, a przez te jego zna-

cznieyszą przykładkę, można uboższym Klafom mieszkańców w podatkowaniu w rzeczy pierwszey i drugiey potrzeby znaczną ulgę uczynić. Gdyby zaś wszystkie podatki prosto na gruntach się zafadzały, wielka liczba mieszkańców wcaleby nic nie dawała, a bez tych opłacek na rzeczy włożonych, Kupiec ktòren naywiększe zazwyczaj ciągnie zyski, wcaleby nic nie płacił, i w prędcyby handlowna Klafsa opanowała wszystkie bogactwa, i cały towarzystwa wspólny majątek, pod siebieby podgarnęła.

178.) Nie wielki nasz Autor czyni honor odwadze N. Cefarza Jmości, iż go w tym tak wielce admiruie, iż śmiał nadtrącić tey przesądow Arki, ktòrey dotknięcie kiedyś śmiercią miało grozić, bo nie wiem czy wielkiego mę-

ztwa potrzeba, żeby w tym wieku, gdzie wszystkie węzły, które pierwiastkowe towarzystwa wiedno ciało iednoczyły, tak zupełnie są potargane, że nawet śladu tego początkowego kleju, któren towarzystwa spaiął, dostrzedz nie można; gdzie każdy samoiśny poddany, żadnego wyobrażenia nie ma o wspólnym Narodu interessie, z oziębłą obojętnością nad losem Współ Obywatelów, bez zaufania w wspolney od niey pomocy, nie zna żadnego powszechnego dobra, tylko to, które się iego osoby dotyka; przy affystencyi trzechkroćstotyfięcy zbroynych szepaczów, z których każdy gotow na skinienie Monarchy nietylko Współobywatelowi, ale rodzonemu oycu życie wydrzeć, zwłaszcza że żelazne Berła Monarchów, taką boiaźń

w zniewieściale umyſły wpoily, że i w niedoſtatk u płatnego exekutora Monarchicznych rozkazów, ſami Obywatele na wzajem do wypełnienia tych rozkazow z oſtatnią ſwegoſciąby ſiebie na przemiany niewolili, toć w tych okolicznościach nic łatwieyſzego iak uſkutecznieć daleko uciążliwſzych uſtaw, iak te ſą urbaryuſze, w których Monarcha łaskawie kontentuiąc ſię 40. od ſta; toć mu mieſzkańcy iak nayżywſzą winni wdzięczność, że im z dochodow gruntowych ieſzcze 60. procentow tak dobrotliwie zoſtawił, choćeżby dla wydatkow gruntowych Ceł, i niektòrych innych opłacek, te dochody, do dwudzieſtu od ſta czyſtęy intraty zredukowane zoſtały, toć i to dobroczynność, że i tey reſzty nie wyciągają Rządy. Ze w tych rozrzą-

dzeniach szczęśliwość ludu, jest jedynym celem, iak nasz Autor powiada, o tym, tym mniej wątpić można, im dawnieysze o tym jest Monarchow zapewnienie, i od początku Monarchiow, aż do naszego czasu wszystkie Prawa, Statuta, dyspozycye, ukazy, regulamenta i rozrządzenia, tak Tytułow iako i Neronów, iednostaynie nas o tym upewniaią, że te wszystkie rozrządzenia, innego zamiaru nie mają iak publiczne dobro i szczęśliwość poddanych, toć to musi być prawda, kiedy to iednostaynie wszystkich czasow Monarchowie nam to tak uroczyście twierdzą.

179.) Ta maxyma naszego Autora, że rządy wszystko winne współczesnym, a nie potomności, tak powszechnie teraz przeniknęła rządzących Politykow, że tey po-

tomności i nawet *anticipative*, chleb
 ziadaia, zaciągaiąc na iey konto
 tyfiącami millionów długi, iak w
 Anglii i w Francyi widziemy; czy
 zaś ta potomność z tego posagu,
 który owa dziwacznie się zdawaią-
 ca *Quantitas negativa* Algebraistów,
 tak oczywiście realizuie, będzie
 bardzo kontenta, to przyszłe wieki
 pokażą. Kiedy prywatny marnotra-
 wca swoje włości długami nad war-
 tość obciąży, zostaię przynajmniej
 sukcellorowi dobroczynność pra-
 wa, odstąpienie tych Dobr wierzy-
 cielom, ale czy następcom to *benefi-*
cium Legis & inventarii zarowno służy,
 ieszcze nie wiadomo, bo tego przy-
 padku ieszcze nie było, a zaiste
 ciekawa będzie rzecz w dzieiach
 Królestw, ieżeli ktòren Narod kie-
 dy będzie przymuszony swoią Oy-
 czynną Kredytorom odstąpić, i od

nich subarendować swoje Kraie, albo z gołemi rękami z Państwa wychodzić. Większa moim zdaniem ta polityczna maxyma, żeby dla momentalney korzyści nie pokrzywdzać całe wieki następne, a jeżeli nam miło, żeśmy Miasta publiczne, gmachy, mieszkalne domy, dobyte pola, i zasadzone owocowe drzewa, od poprzedników naszych odebrali, z których oni często dla krótkości życia, nie korzystali, za còż nie mamy także podobnym sposobem potomności się zasługiwać?

186. Na pograniczu nowey Galicyi mieszkając, nie zdarzyło mi się postrzedz tego wywędrowania naszych chłopów, o którym Autor powiada; częścicy widziałem z Cesarzkich Kraiow wychodzących ludzi do Polski; zwiedzając zaś w Roku 1781. nad Dnieprowe puste

kraie, widziałem z niemałym poruszeniem, że z naszej Ukrainy całe gromady do Sieczy na nowo siedliny, które Moskiewscy Panowie tam zakładają, przychodzili; gdym się ich pilnie wypytywałem o przyczynę tych wędrowek, żaden mi się na uciemnienie z strony Panów swoich nie uskarżał, i szczególnie żalili się na żołnierzy, na lukach stojących.

188.) Wcale nie żyjemy teraz w tym wieku, żeby na gołe słowo nawet naysławniejszego Autora zaraz dano wiarę, zwłaszcza w materyach rachunkowych, gdzie potrzeba pokazać wprzód fundamenta, na których ten kalkul zakładany, a nadto i jeszcze potrzeba okazać go dowodami. Jakimi sposobami Autor dochodził liczby morgow, które Rzeczpospo-

lita posiada, i którą od 180. do 200. millionow domyślną liczbą kładzie, nigdzie nam nie powiada; zaczym godzi się ten rachunek nieco roztrząsnąć. Geografowie i polityczni Rachmistrze, którzy wszystko pod swoją kalkulacją podciągają, całą obfzerność Królestwa Polskiego z wszystkimi attynencyami, przed rozszarpaniem na 13,875. mil kwadratowych wyrachowali; niewchodząc w ściśle nicowanie dokładności tego rachunku, ani też w tę wielość, która nam z tey płaszczyny ubyła, tyle dość pozornie powiedzieć można, że cała powierzchowna płaszczyna, naszego bardzo iefzcze obfzernego i pierwszym w Europie w wielkości Monarchiom się równaiące Królestwo, zawiera w sobie około 9250. mil kwadratowych, ale dla okrągley-

szey liczby przyimuję z Autorem 10,000. mil \square , długość tych mil wielkich Polskich i Niemieckich, których 15. idzie na gradus większego ziemi okręgu, według ewaluacyi z wymiarow matematycznych w różnych czasach od rozmaitych Geometrow, w różnych Kraiach świata od Pana Pikard, aż do P. Maupertuis, X. Liskaniego, a nawet aż do tego wymiaru, który w Roku 1783. w Anglii przez Generała Wilhelma Rey był uczyniony, wyciągniony, wynosi na naszą miarę 12,500. łokci Krolewskich, stop 25,000. albo prętow $1666\frac{2}{3}$. Morg Chełmiński ma długości łokci 225. a szerokości łokci 75, albo 300. prętow kwadratowych, pół osma łokciowych, kwadrując iedną milę, to jest prę-

tow $1666\frac{2}{3} \times 1666\frac{2}{3} = \frac{2777777\frac{7}{9}}{300}$
 $= 9259\frac{7}{27}$ morgow, które iedna
 mila kwadratowa w sobie zawiera,
 tę liczbę moltiplikuiąc przez tę li-
 czbę mil \square które Królestwo w so-
 bie zawiera, to iest $9259\frac{7}{27} \times 10000$
 $= 92592529$. któren wygurowany
 rachunek pokazuje, że cała obszer-
 ność płaszczyzny, którą Rzecz-
 pospolita posiada, nie docho-
 dzi 93. millionow morgów, a
 w te, wszystkie pułtynie, lasy, ba-
 gna, rzeki, wody, góry, drogi, i
 cokolwiek tylko używaney, czy
 opuszczoney ziemi, wody, lub tę
 płaszczyznę zabieraiące, orne i
 nie tykane grunta wchodzą, zkad
 dowodnie się ukazuje, że Autor li-
 czbę morgow w dwòynasob powię-
 kfzył. Wcale nie iest moią myślą,
 abym zaprzeczył Autorowi, żeby
 wszystkie do kupy zebrane grunta,

nie

nie mogły tyle podatku bez niszczącego uciemżenia płacic, ile na ocalenie Kraju wyciąga; ale na okazanie, że trzeba na pewniejszych osadzać takie rozmiarowania fundamentach, i z większą dowodnością ich kalkulować, Morg jeden naylepszey sprawney roli po odtrąconym zasiewie w roku urodzaynym, wydaie do dzieśięciu korcy Pszenicy, którą po dzieśięć złotych tylko rachuiąc, to taki kawał ziemi uczyni złotych sto; bardzo podły grunt, owsem zasiany, na rok mniej urodzayny, wyda korcy dwa, ten owies tylko cztery złote rachuiąc, do tego przydawszy morg na ugór, wypada dochod roczny iednego morgu Zł: 34 $\frac{1}{2}$. nie rachowawszy nic za robotę. Ale na còż się przydadzą te wszystkie wykwinne szperania, uczy-

Uwagi

T

nić tylko ogólny wymiar z iakąkol-
 wiek pozornością prawdę docho-
 dzącą, i bez braku na wszystkie
 grunta, po pół złotego nałożyć, te
 dobra gdzie wiele jest pustek od wszy-
 stkich innych uwolnić podatkow, a
 które są ludnieysze i urodzayniey-
 sze, te ieszcze czopowe, lub niektò-
 re inne podatki płacić mogą, pusty-
 niom ieszcze naddać wiekuisty przy-
 wiley, że iakby się zaludniły i nay-
 obfitszemiby się stały okolicami,
 już nigdy nie mogą bydź większym
 podatkiem obciążone.; ale naprzy-
 kład pod czas inwazyi nieprzyaciel-
 skiey? O! w niebepieczestwo Oy-
 czyzny, nikt nie może bydź ochro-
 niony i każdy Obywatel co sam nie
 chce iść na wyparcie naiezdniaka,
 w tym razie powinien ostatni fze-
 lag, któren mieć tylko może, od-
 dać na ratunek Kraiu. Ten ni-

kczemny podatek, któren od □ mi-
li 4630. złotych tylko wynosi, po
niektórych ieszcze odtrąceniach u-
czyniłby Rzppltey do czterdziestu
millionow dochodu, któren goto-
wem ieszcze do połowy spuścić,
żeby się na mnie nie dąłano, bo
wiem, co to jest u nas za przykry
wyraz, Podatek.

190.) Nie wątpię aby Autor nie
mógł dostać wiele rzetelnych in-
wentarzew i rachunkow, ale w tych
zapewne o chłopskich zbiorach
wzmianki nie było, a iednak w tey
ogólney summie morgow, mieszczą-
się oraz wszystkich poddanych grun-
ta, co w proporcyi do pól Dwor-
skich, to jest tey roli co na wła-
ścicielow zasiewaiają, nie małą część
pewnikiem czyni, lubo w tym nic
pewnego stanowić nie można, gdyż
ten rozdział na kaźdey wsi jest od-

mienny. Orzeczonych chłopskich zbiorach, gdzieby iaką wiadomość cożkolwiek pewną zafięgnąć można, wcale niewiem, chyba u iednych XX. Plebanow, tam gdzie iest dzieścina wytyczna.

Polska.

203.) **W** różnych wyobrażeniach które nam Autor na widowisko wystawia, wszędzie się dostrzedz daie, owa oryginalna śmiałość, z którą obiekta swoje maluje, co mu zaś naywięcey zalety daie, iest to iż zawfze cnotę z należytą powabnością, a zbrodnie z ohydnąszkaradnością tak mocnemi ciągami maluje, tak że go nateżony Patryotyzm często w zachwycenie porywa; dowodem tego, to tu Poe-

tyckie malowanie poranku, które pomimo swoiey przesadności, wcale w tym dziele nie jest na właściwym miejscu umiejsczone; w żadnym mamiącym obrazie podobno tak łatwo przesadne zmyślenie dostrzedz nie można, iak w tym wyprowadzeniu ptaszekow na scenę, które znaiąc brzydkość despotyzmu, i szacunek wolności w granicach samowładztwa nie śmiały dziobki swoje otwierać; a dopiero wesoło na Republikantzkim gruncie świerczą i śpiewają, co podobno wcale przeciwnie dziać się powinno, gdyż te niewinne stworzenia nigdzie tyle nie mają prześladowania, iak w naszym Kraiu, gdzie niewolą rozfrożone pospolstwo, niszczącą ręką wszystko, co tylko dopadnie, aż do pisłklat w gniazdach niebacznie wytepia;

gdzie heroiczna chęć wołowania z zwierzęty w żadnym czasie nawet nie szkodzącym mieszkańcom leśnym nie przepuści, a zwierz w żadney porze nie mając iakiego czasu przymierza, tak na rzeczy zniknie, że nasi następcy przed upłynieniem wieku, chyba w obrazach i kopersztychach wyobrażenie sarny, lub ielenia będą sobie mogli wystawiać, nie zaś takiego zwierza w naturze, którego podobno już w niektórych nawet leśnych okolicach existencyi nie będzie.

210.) Autor dziwi, się że te rozległe lasy, i okropne pułstynie w których tylko dziki zwierz i czołgający gad mięszka, gdzie mu się podobało zwadzić potężnego Boreasa z ogromnym Dębem, gdzie ten wiatr pułnocny porwawszy się

w zapasy z tym niebotycznym drzewem, i z okrutnym łoskotem, do góry go korzeniem przekoziołkuie, i rozliczne okropne sceny tey natury widowisku wystawione dzieią się, których piękne opifania dalekoby przystoyniey figurowały w Dramach, i heroicznym Rytmopismach, iak w patryotycznych uwagach, że te pufcze nie są w urodzayne role, i w ludne ofady do tych czas przemienione, ia zaś bynajmniey się temu nie dziwię, bo pomimo częstych rewolucyi Kraiowych, i tych niebepieczestw, które Rzeczpospolitą od przeszło dwoch wiekow w polityczney niepewności utrzymuia, nawet pomimo prywatnego despotyzmu, które zamiaft zaniedbania, albo niszczących skutków, powinienby dla własnego pożytku wszystkie

partykularne majątności, i iż tak
 rzekę te wioskowe Monarchie do
 kwitnącego stanu wydzwignąć,
 gdyby każdy właściciel był w sta-
 nie poznawania własnego interes-
 su, i osobistego pożytku, są li-
 czne okoliczności, które tak zba-
 wiennym przedsięwzięciom nie
 bardzo sprzyiają; nayprzód szczu-
 pła ludność, która ledwo na obro-
 bienie gruntów, w rolniczym już
 stanie będących wystarcza, niedo-
 puszczając z opuszczeniem gotowey
 roli dobywaniem nowych pól się za-
 trudnić, wzywać zaś obcych Ko-
 lonistów, temu nayprzód, Obywa-
 telow wiążące ustawy w zagrani-
 cznych samowładnych Państwach
 się sprzeciwiają, gdzie polspolicie
 mieszkańców iak w oborach zamy-
 kają, a na żadną stronę nie wypu-
 szczają, a gdyby też obcy Koloni-

sta odważył się rządow politycznych niewolę, przemienić w niewolą prywatną, to zapewne nie z iakiemi dostatkami, ale z gołemi rękami do nas przyidzie, a tak tego obcego iako też Kraiowego nowosiedlca, w bydło, w sprzęty rolnicze i domowe, w zasiewy, a nawet w całoroczne żywności, potrzeba opatrzyć, mieszkania i pobudynki gospodarskie im wystawić, a na to wszystko potrzeba wielkich nakładów, na które wielu z właścicieliów dostarczaiące nie mają kapitały, inni przez wrodzone przywiązanie do swoich kochanych groszow, nie mogą się odważyć na doczesne się rozstanie z temi ulubionemi skarbami, drudzy przez źle zrozumianą oszczędność, nie śmiają na własną i Kraiową korzyść, iak na niepewną grę te swoje go-

towizny wystawić; naymoźnieyfi
 zaś Obywatele, choć mają bardzo
 wielkie dochody, przecięż dzięki
 obyczaynemu wiekowi, i te na
 przyſtoyne życie, ledwo są dostar-
 czające, a zatym o tak kofzto-
 wnych przedsięwzięciach, choćby
 też cały Kray uszczęśliwić miały,
 nawet pomyśleć nie można; z tey
 przyczyny nawet daleko ważniey-
 ſze, i ludzkość ieſzcze bliżey do-
 tykaiące działania, wykonywać
 nie można, boć nie mało ieſt ta-
 kich duſz czułych, które ſami nad
 nędzą i opreſſyą ſwoich poddanych
 ubolewaią, ale iak im ulżyć ucią-
 żliwości? przez zapomogę, albo
 opuſzczenie danin, majątku, lub do-
 chodów ubędzie; przez zmnieyſze-
 nie robocizny, albo do uprawienia
 roli naymować potrzeba, albo też
 tyle pſzenicy na przedaż nie będzie,

a zacoż potym nieodbycie potrzebne stroie, meble, kuchenne i piwniczne wygody kupić? Potrzeba bardzo ponurego moralisty dziwaństwa, aby wyciągał, żeby te potrzeby powcigać, licznych pokojowych stoiakow orszaki, koni, psów, i caley Pańskiey okazałości się pozbywano, a iakże bez takich rzeczy przystoynie żyć można? Gdyby wszyscy ludzie byli sprawiedliwi, i skromni, i nie potrzebowali nic więcey nad pierwsze potrzeby natury, i te własnemi rękami z ziemi wyprowadzać chcieli, aniby tey moralney exhorty, ani oszczędniczego prawa, nawet ledwo związku towarzyskiegoby potrzeba było, i teraz dla tey szcupley liczby skromnych Filozosow, ustawy prawodawczey władzy, które każdemu iego własność zabezpie-

czaią, słabszego od napaści mo-
 cnieyszego bronią, wcale nie są po-
 trzebne, gdyż im samo prawo na-
 tury, zdrowy rozum, i miłość bli-
 zniego za prawidło służy. Gdybym
 był tak porywczy do prawoda-
 wczych projektów, iak inși Ich-
 mość, co więcey zaufania w swoim
 świetle i powadze maia, prędki-
 bym znalazł sposob na zaludnienie tych
 rozległych pustyń; przepisałbym
 właścicielom konieczną alternatę,
 albo osadzenia takowych puszczy,
 albo onych sprzedania; ażeby zaś
 przez namiętność zazdrości, kupu-
 iącym tego nabycia nie trudnili,
 postanowiłbym taxę tych wcale nie
 nie importuiących odłogów, w pro-
 porcyi wyżej wzmiankowanego
 podatku po groszy 15. od morgu,
 taka niwka nie powinna by kosztować
 nad złoty dziesięć, niech tam

będzie coś więcej, niechby wreszcie Dziedzicowi nad tym jaki grosz wiekuiętego czynszu został, to tym gruntom wszystkie prawa własności i wiekuięte, od napaści i podwyższenia podatków zabezpieczenie nadawszy, znajdzie się wielka liczba ludzi, co się do dobywania tych pól rzucą, a gdyby się do tego prawa ięszcze przyłączyło iakąś częśćkę przywileiów i prerogatyw Szlachećstwa, tą pęną wielka liczba cudzoziemskich kapitaliřtów, którzy nabycia tak drogich praw i wiekuiętych swobod, iak nayszacowniejszy kleynot ludzkości pragną, do nas gromadnie się przywabi. Coś odległe pufzcze Ameryki tak pętko zaludniło, gdzie procz Zamorskiej przeprawy, potrzeba było z dziką naturą, z zaraźliwym powietrzem i frogiemi

Ordami walczyć, jeżeli nie ta powabna pojęta własności, wolności i swobody? Co za zuchwała śmiałość partykularnego Człowieka, tykać tak rzecz świętą, iaka jest czyja własność, i chcieć szafować cudzym dziedzictwem i Narodowemi prerogatywami! trzeba surowo... Stoycie straszliwej surowości przepotężni Sędziowie, wfakci zaraz z góry powiedziałem, że bez wfzelkiey prawodawczey pretenfyi, ale szczegòlnie dla osobliwości tak dziwacznegò zdania, to tu przekładam. Gdybym się chciał bardzo pozornemi racyami usprawiedliwić, przytoczyłbym wielkie axyoma badaczów pierwszych praw natury, że tylko robota, uprawienie, zasiewanie lub zasadzenie iakieś, prawo własności samoistnym Osobom do gruntu daie, inaczey ta ziemia

wspólnie do całego rodzaju ludzkiego należy; że niedopuszczać nikogo do używania tej rzeczy, z której posiadacz żadnego dla siebie nie ciągnie pożytku, jest to nie piękna zazdrość, która kościogryzom, ale nierozumnym i wspaniałym przyśtoi stworzeniom, i tym podobnych przyczyn dość wiele, ale wolę jednym słowem powiedzieć, że nie tylko nikomu nie myślę narzucić moich przepisów, ale nawet radzącym sposobem tego nie podaję, bo pewien jestem, że z tego nie będzie.

214.) Czyli kiedy nastąpi ta od Filozofów żądana szczęśliwa Epoka, że się wszystkie towarzystwa w jedną związkową Rzeczpospolitą połączą, o tym przedzy powątpiewać, iak to sobie obiecywać można; ale gdyby też przez iakieś

cudowne zrządzenie, Mocarstwa
 Europy zrzekły się polityczney in-
 dependencyi, i poddały się pod moc
 i wolą generalną, to iednak przy-
 tym zewnętrznym bezpieczeństwie
 politycznym, niechciałbym zare-
 czyć mieszkańcom cywilną szczę-
 śliwość, bo w tym stanie, w ia-
 kim rzeczy zostaią, bardzo wątpię,
 że natenczas, iak Autor mówi, bę-
 dzie naypierwszym zamiarem to-
 warzystw, starać się o iak naywię-
 kszą szczęśliwość swych mieszkań-
 ców, bo podobno ta powieść, któ-
 rą Rousseau napisał, wszędzie się
 prawdzi; że pospolstwo zawsze pra-
 gnie dobrego, ale go nie zna, a
 przednieysy i możnieysy, znaią do-
 bro powszechne, ale go nie chcą.
 Woyny w prawdzi między nay-
 większe klęski i nieszczęśliwości,
 które ludzkie plemie trapią, poli-
 czyć

czyć potrzeba; iednak z drugiey strony polityczne wojny nigdy tyle złego nie zrobiły, iak bitwy domowe, despotyzm, Anarchia, rozwiążyły zbytek, uciemienia polityczne i prywatne. Postronne zaś wojny często wskrzesiły prawdziwy patryotyzm, rozszerzały niektóre wiadomości ludzkie, i przez heroiczne czyny, cnoty Obywatelskie nad naturę ludzką wywyższały; a boiaźń podpadnienia pod postronne iarzmo, wzniecała w umyśle natężone zawsze bohaterstwo, przerywała domowe kłótnie, broniła od gnuśney niedoleżności, i przeszkadzała wzmaganiu się rozpufty i zbytkow, do których zapewnione bezpieczeństwo; i przez pokoy pomnożone bogactwa koniecznie prowadzić muszą. Musieli tą prawdą bydz przeniknione owe wzory głę-

bokiey polityki, Senatory Rzym-
 skie, którzy tak dobrze znać mu-
 sieli skłonność do korrupcyi, nicze-
 go się nieobawiających ludzi, kie-
 dy swoiey Rzeczypltey zburzenie
 Kartaginy odradzali, i jest wielkie
 podobieństwo, że gdyby te łupie-
 żne świata niszczycciele, byli zosta-
 wili jakiś poboczny bodziec, któ-
 renby ich był w ustawicznych obro-
 tach postronnych i w iakieyś boia-
 żni utrzymywał, żeby była ta
 Rzeplta iaki wiek dłużej potrw-
 ła. Polszcze daleko szkodliwszy
 był roskoszny pokoy przez całe
 Panowanie Augusta III. trwający,
 iak wszystkie te okropne niaizdy,
 które za Jana Kazimierza na iey
 zgubę się oburzyły. Ta reflexya wy-
 cisłka mi serdeczne westchnienie do
 Opatrzności, za kochaną Oyczy-
 zną, aby nad utrzymaniem Króle-

stwa czuwające najwyższe zrządzenie, natchnęło wspaniały Narod nieustanną boiaźnią o zgubę swego Kraiu, wolności, a nawet Polskiego imienia, i żeby nigdy z beztrofkiwą spokoynościa nie polegał na iakim pozornym bezpieczeństwie, a nawet nie zausał tym gładkim oświadczeniom, którym teraz niektórzy drapieźni sąsiedzi grzecznie przyrzekają, że już więcej tego Kraiu nie chcą urywać: (f) przy podaney zręczności najmniejszy pretext, którenby im flu-

(f) Podobno ten Filozof czy Kraśmówca nie zaraz się iefzcze urodzi; którenby zdołał nieskonczonności żądź ludzkich, w pomnożeniu potrzebnych i niepotrzebnych rzeczy, bogactw, dośatków, powagi, władzy i sławy, granice założyć, albo żeby potrafił Monarchom i Rządzcom Narodów okazać tę próżność, a nawet ludzkim siłom nieznośny ciężar, któ-

żył za pozor usprawiedliwienia się przed światem i potomnym następcom, z tak napastniczych naia-

ren zbytne rozszerzone Prowincye na rządy ściągają, albo przekonać ich o tym uszkodzeniu, które wynika dla Kraiu i Mieszkańców, gdy dla zbytney liczby i rozległości dokładnie urządzone byź nie mogą; kiedy skrajności odległych Prowincyi tak są oddalone, że ich centralne promienie frzodrządney władzy, zaledwo dosięgnąć zdołają; kiedy ta nie pomiarkowana pożądlwość jest wrodzoną naturze ludzkiej namiętnością, a nawet w prywatności mało ieizcze znayduie rozumnego poskromienia, gdyż umiarkowane żądź określenie, jest darem nader rzadkim małej liczby filozoficznie myślących ofob, i nigdy podobno nie będzie przymiotem powszechnym rzeszy w powszechności, tak morłochowego iak też prześwietnego gminu, a nawet tego naywyższego pospolstwa, co nayłaskawfze rozkazy wydaie, które tych granic nigdy znać nie będzie, ale nie tylko wszystko pod siebie podgarnąć usiłuię, ale też nawetby chciało wszystko pociągnąć do powszechności swe-

zdów, może zniszczyć te ceremonialne komplementa. A gdyby komu nasze Prowincye coś nie zrę-

go rządu, sposobu życia i myślenia. Pomiiam tu ów fanatyczny prozelityzm, któren wszystkich mieszkańców świata do iedney wiary nawrócić usiłuje, a namienię tylko owego rekrutującego ducha, któren nawet Żołnierzy i Mnichow ożywia, aby swoje zaciągi pomnożyli, choć też ich stan prawdziwie jest niewolniczym, a nie wiele podobno się znajduje takich niewolniczych poddanych, którzyby nie życzyli swemu despoty, zdobycie więcey Kraiow, i pomnożenie liczby współniewolników, choć to rozszerzenie granic, nie tylko im żadney nie przynieśie ulgi, ale im ieszcze pomnoży nowego uciemiężenia różne rodzaje, kiedy iuż z taką pieczołowitością od swego Monarchy nie będą mogły bydz rządzone. Wielką w tey materyi prawdę napisał sławny filozof l'Abbé Mably (iak mi się zdaie) o swoich rodakach, mówiąc, że Francuz nigdy przy zawarciu pokoju nie iest kontent, iak kiedy iego Król przez nabycie nowych Prowincyi, iest przy-

cznie przyległe były, toby niemi
może nadgradzał, innemu zabrane
Kraie, które szykowniey mu przy-

wiedziony do tey konieczności, aby
nim gorzey rządził. Od tego pochło-
nienia wszystkiego, zapewne wol-
nych Narodow żadne Theologiczne,
Filozoficzne, ani Polityczne morali-
zowanie nie zabezpieczy, lecz potrze-
ba się naprzeciw tego uzbroić w do-
stateczne siły, odparcia wszelkich na-
jazdów, któreby chyba w ten czas do-
piero ustały, iakby się Stworey podo-
bało przeistoczyć naturę ludzką. Do-
wodem tey prawdy, jest owe smutne
żałowanie całych Narodow utraty
iakiego choć oddalonego Kraiu, choć-
by też przez tę utratę pozbyło się
iakiego kosztownego ciężaru, a za-
tym rządy do większey dzielności
przywiedzione były. Nie dawno by-
ła taka powszechna żałość w Anglii,
z straty Północney Ameryki, a tro-
chę dawniey Hiszpania sakryfikowa-
ła wiele rzeczywistych korzyści, i
wielkie summy na odzyskanie Wysp
Filipińskich, choć te osady są pra-
wdziwym ciężarem bardzo kosztow-
nym dla tey Korony, a zapewneby
się każdy Patryota Rossyjski niezmiar-

padały do obkrażenia swego Państwa. W tak maniernym wieku, nie grzecznieby było, żeby nam w przy-

nie zafrałował, gdyby kto temu Mo-
 carstwu Kamfzatkę, albo Irkutsk wy-
 darł, choć te Kraie tak tey Monar-
 chii są potrzebne, iak Austrii Nider-
 land, albo Brandeburyi Newszatel w
 Szwaycarach. Państwa Rosyjskie tak
 obfzerney są ogromności, iż niemal
 dziesiątą część ziemi mieszkalney w
 sobie zawierają, i ieszcze przed na-
 byciem Krymu i Kubanu, do 300,000
 mil □ wynosiły, a rozrzuciwszy w o-
 gólności całą ludność na tę rozle-
 głość, to mało co więcey iak po sto
 ludzi na milę □ przypadnie, a taki
 kawał ziemi tyliacem dusz, ieszcze
 nie iest dostatecznie zaludniony, prze-
 cięż ta Monarchia mniey się zdaie
 bydz trofkiwą o pomnożenie mie-
 szkańców, iak o rozszerzenie granic,
 co też rzecz bardzo naturalna, bo
 kwitnący stan rolnictwa i wewnetrzna
 Kraiu szczęśliwość, iest rzeczą ledwo
 pod oczy podpadającą, gdyż te li-
 czne roie ziemiogrzebnych prostaków
 od Dzieiopisow, Rytmotworców, Pa-
 nagierystów i Oratorow, dostrzeżone
 nawet bydz nie mogą, a tak nikcze-

iąznych rozmowach przy komple-
mentowych oświadczeniach, z tak
grubą prostotą powiedziano, iak ów

mne działania bardzo lichy w piśmach
i mowachby figurowały; zwycięzkie
zaś woyny, poboy millionow ludzi,
zdobyte Prowincye, podbite Narody
założone Porty, liczne uzbroione o-
kręty, ogromny handel z drogiemi
cackami, to są tak wspaniałe czyny,
warte podziwienia, i podawania ich
w dzieiach i latopismach nayodda-
leńszey potomności. Zeby zaś rządy
naszych mocarstw miały niedbać o
zaludnienie, to trochę potwarzają trą-
ci; wszak wszędzie wzywają Koloni-
stów, aby z pieniędzmi, z dobytками,
z talentami, z przemysłem, i praco-
witemi rękami na puste nowosiedli-
ny przybywali, a bogactwa ziemi
przez kopalnie i urodzaje dobywali,
i z odwiecznych odłogow na rzecz
swoią wymusili, z których zbiorow
przy dawaniu z pomiędzy siebie nie-
iaka liczbę Rekrutow na rzeź wo-
ienną, sprzężaiow i koni pod Artyl-
leryą, Zołnierzom i Gońcom, nieco
celnych opłacek od domowych i przy-
woźnych rzeczy; zaledwo rządy po-
łowę produktow w daninie wymagają,

dziwotworny poetycki olbrzym
 Poliphemus powiedział do Uliffes-
 fa, gdy go ten do tey okropney ia-

a iuż osadnik od dalszey napaści zupełnie zabezpieczony, i chyba tylko przypadkowej od Urzędników, od Kommendantów, od Zołnierzy, i od przeieżdżających Kuryerów, ponieważ wierce podpadać może, toć te małe przykrości przy tak wielkich korzyściach niekogoby niepowinny odstęczyć. Teraźnieyfa woyna, tak z strony zaczepioney, iako też zaczepiającey; zapewne inszego nie ma celu, tylko zdobycze Kraiow! to pewnikiem dla wydarcia mieszkańców z pod Barbarzyńskiego Panowania, i okropnego despotyzmu dla udarowania ich wolnością, a gdy to w znikczemniałych długą niewolą Narodach, mieysce mieć nie może, dla ustanowienia im samodzielnych rządow przyzwoitych, albo dla oświecenia grubey niewiadomości tych Barbarzyńców, i ufzcześliwienia onych pod nowym rządem; tak dziwaczne zamiary w polityce Europeyskiej, mieysca nawet mieć nie mogą, dośc że się tym niewolnikom przemieni niedbały rząd Barbarzyński w tro-

skini zablakany Król Itaki, rozwe-
felaiącym winem poił: Jam ciebie
polubił, i ciebie też dopiero na o-

skliwe nieustanne niemi zarządzenie,
że już wielkością iedno płatnego ha-
raczu, razem uciemiężeni nie będą,
kiedy im się ta roczna danina, w co-
dzienną a prawie co godzinną opła-
ckę, od rzeczy, od działań, i wszel-
kich obrotów, po kilka groszy prze-
mieni; to te maleńkie, a mieszkań-
ców bawiące daninki, dzieścię razy
tyle uczynią, iak ten Barbarzyński ha-
racz, a razem nieuciemiężaią. Co
zaś do oświecenia tych z barbary-
zmu wydartych poddanych, to za
codziennie publikowanemi uniwersa-
łami, mandatami, rozkazami, reskry-
ptami i dyspozycyami, samo nastąpić
musi, a exekutorowie tych zarzą-
dzeń Monarchy, iak to Urzędnicy,
Zołnierze, Poborcy, i Rewizorowie;
są to tacy Professorowie, którzy da-
leko prędzey nauczą rozumu, iak
szkolne pedagogi, i te wszystkie pu-
bliczność oświecające pisma Auto-
row, którzy już niemal do tey wy-
kwintności przychodzą, że żądaią
od rządow politycznych, aby dla
ufzcześnieńia Narodów, obyczaj-

łatku ziem, iak iuż poziadam two-
ich towarzyszów, i innego pokar-
mumi nie stanie, bądź wesołey my-

nością się zatrudniali, wpaiając w
serca Obywatelskie cnoty, aby po-
skromili zbytki, wykorzenili luxum,
zapobiegali rozwiozłości. a wszy-
stkich mieszkańców przywiedli do
rozumney skromności, co się w brew
sprzeciwia głębokiey polityce, bo
przez takie zarządzenie, Obywatele
żyjąc w dostatkach zaczynaliby szpe-
rać w prawach przyrodzonych, wzglę-
dem wolności człowieka, a możeby
często zamiast ślepego posłuszeństwa
roztrząsali dyspozycye rządow, a nie
potrzebując tyle pięknych rzeczy;
delikatnych pokarmow i napoiow, u-
stałaby w nich ta boiaźń, aby im te
tak miłe cacka i łakotki nie odebra-
no, zaczymby prędzey bryknęli; a
skarbbby znaczną część swoich docho-
dow stracił, przez upadnienie tych
ogromnych summ, które z ceł, któ-
remi te śliczne bawidełka opłacone
bywają, ciągnie. Niektórzy ponu-
rzy moralistowie, pokazali przez to
swoią grubą niewiadomość w polity-
ce, iż proponowali wielkim Monar-
chom, które dla ztykaiącey się przy-

śli, bo widzisz iak ciebie Kocham.

115.) Już się namieniło że i przy najmocniejszym

ległości, zawsze między sobą mają jakieś zwady do rozpierania, i uftawicznemi woynami na wzajem się niszczą, aby z pomiędzy ległych Prowincyi, iakie wąskie pasmo Kraiu za wolny ogłosiły, przez co wszystkie nieuchronne swary pograniczne polubownieby zakończone były, gdyż ten słabszy Republikantski rząd, musiałby czasem nie co ulegać, a nigdy by satysfakcyi należącey uporczywie nie mógł odmawiać, a wspólnymby było interessem obu stronnych Monarchstw, czuwania nad konserwacją tych wolnych Kraiow, aby od niko go nie były podbite; takie ułożenie oszczędziłoby tym Monarchiom owe niezmierne koszta na pograniczne fortece, na krociowe woyska &c. Tę dziwaczną radę nasi statystowie, ledwo kacerstwem nie nazwali, bo na zawsze zarzuciliby tamę do rozszerzenia granic, co oczywiście sprzeciwia się polityce, gdyż tey głębokiy scyencyi *simbolum* iest *nunquam satis*; iey przykazania i reguły nad tym się zasadzają, aby wszystkie

bezpieczeństwie zewnętrznym, wszyscy mieszkańcy, albo też niektóre stany i klasy Obywatelów iedne-

usiłowania do tego dążyły, żeby wszystko podbić i pod siebie podgarnąć, a dla dopięcia tego, wszystkie siły mieć w ieden punkt zkoncentrowane, zaczym naymnieysze Obywatelów sprzeciwienie, iest szkaradnym buntownictwem, a nawet każdy postronny, ktoby im w tym dodał iakiey ochoty, iest bezecnym zdraycą, którego za tak brzydki występpek przed całym światem można ochydzić. W Państwach zaś nienawistnych, albo przeciwnych, to nie iest żadną zbrodnią, owfzem wspieranie Rebellizantow; to iest natenczas chwalebny uczynek; gdyby też nawet przyszło iakiemu zbuntowanemu Wielkorządzczy udzieleność, a nawet Koronę przyznawać, siły zaś postronne (tu precudowna nauka) iak naybardziej rozrywać i dzielić radzi, zaczym też ile możności sąsiadow między sobą kłócić, i przez wzniecone między niemi wojny, one osłabić, aby ich tym łatwiej pokonać można, a naybardziej zaś starać się należy, aby ile możności; wszystkie skarby i bogactwa w swój

go Kraiu, wszelako mogą być nie-
szczęśliwemi, jeżeli edukacya, we-
wnętrzne rządy, i moralne obyczaj-

Kray wciągnąć, a cudzy handel i
przemysł uciskać, choćby też reszta
ziemi przez takie postępowanie mia-
ła być wyludniona, bo według tych
maxym polityki, którym się Europa
rządzi lepiej nad dzikimi stepami
panować, iak patrzeć się na rażącą
polityczne oczy szczęśliwość licznych
wolnych Narodów. Zaden widok po-
dobno nie jest przykrzejszy Mini-
strowskiemu wzrokowi w Kopenha-
dze, iak luday i bogaty Hamburg,
albo rządowi Turyńskiemu Genewa.
Niech każdy sądzi, jeżeliby exorta-
mi, modłami lub protestowaniem,
wyznawców takiego katechizmu od-
stręczyć można, aby cały Narod lu-
dzki pod swoje środki iarzmo, gwał-
tem nie podgarnęli, kiedy do Pano-
wania nad światem, tak potężne ma-
ją powołanie, i przekonani w sobie,
że tylko ich bystry rozum do rzą-
dzenia rodem ludzkim, w ogólności
i każdym człowiekiem w szczegól-
ności, jest zdolny, toć zapewne nikt
racyami nie przełamie, tak wielko-
myślne zdania, naprzeciw którego

se, nie są do pewnego kresu wydoskonalone, a sprawiedliwość zarówno dla wszystkich zachowana, gdyż to polityczne towarzystwa bezpieczeństwa, nie obroni słabszego od ucisków z strony mocniejszego w cywilnym pożyciu, ani potłumi przepychy i zbytki możniejszych, tak iak nie wydzwignie z mizeryi nędzarzów; a bez iakiego określenia i warunku z naszym Autorem powiedzieć: że przy

usiłowania, szczególnie mężny i nie przełamany odpor wystawiony, iedynie tylko zabezpieczyć może; gdyż bardzoby się kto zawiodł, gdyby chciał polegać na świętości przymierza i traktatów na wieczne czasy zawartych; polityczna bowiem wiekuiłość, nic nie ma wspólnego z wiecznością Theologiczną i Metafizyczną, i tylko dopóty trwa, aż się iaka korzyftna zręczność nawinie, gdyż ta polityczna wieczną trwałość często nad lat kilka w sobie nie zawiera.

tym politycznym bezpieczeństwie, i chłop w poddaństwie, i Szlachcic w wolności, i żyd w pogardzie, i zgoła wszyscy szczęśliwemi będą, to z równym wnoszeniem mogłby kto dołożyć: że też winny i niewinny więzień, winny i niewinny na śmierć skazany, w swoim stanie iako więzień, i wisielc, szczęśliwym bydz powinien. W urągającym sposobie mowienia mógł to powiedzieć ów Xiądz temu garbatiemu co mu na kazaniu wychwaloną doskonałość, i stośowną piękność wszystkich dzieł, co z rąk Stwórcy wyfzły, szpecącym go garbem chciał zbiiać: że iest na garbatego bardzo kształtnie uformowany; lecz ten sposob mowienia nie może się zgodzić z powagą i gruntownością moralney filozofii.

115.) Trzykroć sto tysięcy wojska! ta liczba nie tylko co do naszego zaludnienia i zdolności utrzymania, ale też do potrzeby, aż nad to przefadzona, ledwo która z samodzielskich największych potencji, które nie tylko własną obronę, ale też nowe zdobycie, gnębienie sąsiadów, a może w skrytości uniwersalną Monarchję w zamiarze mają, tyle próżnujących trzyma szermierzy. Jeżeli Autor w tę liczbę mieści Stan Rycerski, na wzór starożytnych Obywatelów do broni wprawionych, i na każde zawołanie do obrony granic gotowych, aby w pole wychodzili; żołnierstwo łanowe i inną Milicyą z uzbroionych i peryodycznie musztrowanych, z Mieszczan i Chłopów złożonych, to wielka zgoda, a w tym razie moglibyśmy mieć nawet

iefzcze więcey, gdyby tak iak w
 niektórych Kantonach Szwaycar-
 skich, każdy do broni zdolny czło-
 wiek, był do tego zaciągniony;
 lecz woysko regularne, tak ogro-
 mne, uciążliwfsze byłoby dla Kra-
 iu nad inne uciski, a dla wolno-
 ści Obywatelskiej nic straszliwfsze-
 go bydź nie może, bo Kommenda
 nad woyskiem, nie powinna bydź
 rozdzielona, a w iednym ręku zie-
 dnoczone takie siły, mogą takie-
 go Wodza zawfsze uczynić despo-
 tą swego Kraiu, iak się to widzieć
 dało, w tych Rzeczachpospólnych,
 które woiennym duchem natchnię-
 te, dla obrony lub podbicia Saſia-
 dow, zbyt wielkie woyska utrzy-
 mywały, które często swoich Wo-
 dzow stały się niewolnikami. U-
 trzymywać tak straszne woysko,
 w zupełnym próżnowaniu, to iest

tak niszczące marnotrawstwo, że się z rozumną ekonomiką polityczną wcale zgodzić nie może, a Rządyby musiały bydz wcale nieczynne, gdyby tak wielogłowney poczwarze w gnuśności spoczywać dały; chyba niedołączna polityka by ich nie używała, do powolnego odbierania awulsow; iakby się udało sprawiedliwie odebrać świeżo utracone Prowincye, toć kiedyś do nas należały całe Prussy, Pomerania, Szląsk, Inflanty, wszystkie przed Dnieprskie i za Dnieprskie Krainy i Ukrainy, Multany i Wołoszczyzna, a przy zniszczeniu Kraiu, ale szczęśliwym wojny prowadzeniu, łatwo nawet za morze po Neapolitańskie summy popłynąć, do Czech, do Węgier, do Szwecyi &c. na tey przyczynie urosć pretensye można, że

wspólnie z nami pod iednym ber-
 łem kiedyś zostawały; wszak przy
 zręczności i przemocy tak sprawie-
 dliwość zachowującym politykom,
 iakiemi są nasi Europeyscy, gdzie
 ukryte dotknięcie Chorągwi, (o
 czym Autor na karcie 107 wzmian-
 kuie) niewątpliwe prawo daie do
 wielkiej Prowincyi, gdzie zabłą-
 kany do nieiakięys nieznaiomey
 wyspy okręt bez zapytania się od
 kogo ta ziemia może bydź posia-
 dana, imieniem swego Monarchy
 bierze intromisją, i taki akt w
 Prawie publicznym bez względu na
 mieszkańców dzikich, czy Cywili-
 zowanych, bardzo iest wielkiej wa-
 gi; nawet i tyle pozorów do uro-
 zczenia sobie iakiey pretenfyi nie
 potrzeba, a przy trzech kroć sto
 tysięcy woyska, musi bydź bardzo
 nateżona polityka, inaczey takie-

go straszydła utrzymać nie można, które kiedy postronnym połowem nie jest zatrudnione, to swoje własne wnętrzności gryzie, iak tego doznawały Prowincye Rzymfkie na końcu Rzeczypospolitey za Cefarzow, a iak go dziś doznawaią Turreckie i Perfskie Państwa, gdzie zarówno niewolniczy poddany, iako i samowładny Despota zostawał i ieszcze zostaje łupem i męczennikiem żołnierstwa. Na còż te zbyt wygurowane zakrawania, które gdyby też nie szkodliwe były, przecież i przy naywiększym naszym sił natężeniu, nie mogą bydź nawet przez połowę dopełnione; choćby temu armowaniu żadne postronne opory się nie sprzeciwiły, zwłaszcza że wyciąganiem niepodobnych rzeczy bardziey się interes psuie, iak naprawia, bo na-

wet każdy ochoczy do wsparcia Ojczyzny Patryota, opuści ręce, kiedy widzi że nie może dopiąć zbyt nateżonego zamiaru. Gdybyśmy tym czafem do czwartey części tego od Autora wymaganego woyska przyiść mogli, a te 75. tysięcy regularnego i dobrze ćwiczzonego woyska w dostatnią Artylleryą, w Rynsztunki, i w wszystkie inne woyskowe potrzeby należycie opatrzyć mogli, to przy iakiey liczbie rycerskiego ochotnika, przy nieco łanowey i inney milicyi, nie mielibyśmy iuż przy czyny lękania się iakiey napaści; skoiarzone też nowe Allianse i obronne, ale nie zaczepne (przy mierzenia z Mocarstwami, które pozycya, i interes z nami naturalnie łączyć powinien, do reszty naszą polityczną existencyę z nie-

iakaś przecię pewnością moralną
 zabezpieczyć powinny. Takowe
 związki w prawdzie spokojną
 Rzeczpospolitę w zakłócenie po-
 stronne, niekiedyś zawikłać mo-
 gą, kiedy *casus foederis* (którego
 dla utrzymania rzetelności i kre-
 dytu świątobliwie wypełnić nale-
 ży) wyciągać może dawania po-
 siłków zaczepionemu sprzymierzeń-
 cu; na szczęście że takie przypad-
 ki są rzadkie, niekiedy więcej do-
 brego, iak złego udziałać mogą,
 ponieważ woyny napastnicze, po-
 łączeniem sił obronnych, co raz
 bardziey są trudnione, a to wcią-
 gnienie w cudze sprawy, może nie-
 co wykorzenić tę obojętną samo-
 stność, która spokojne Narody od-
 ciąga od wdawania się w postron-
 ne interessa, choćby też cały Na-
 ród ludzki dotykać, i iakie wpły-

wanie w przyszłe bezpieczeństwo polityczne niektórych towarzystw mieć mogły. Tego oziębłego zanie dbania interesów sąsiedzkich, wiele dawnych Narodów zgubą swoją i niewolą przypląciły, gdyby bowiem były wcześniej przeciw wzmagałającym owym tak nazwanym uniwersalnym Monarchii, Afrykańskiej, Perskiej, Greckiej, a naybardziej Rzymskiej się w jaką powszechną ligę zprzymierzyły, to te mocarstw poczwary, znalazłszy nie zwyciężony z wszęch stron odpor, nie byłyby świat łupić, i tyle Narodów w niewolą nie wprawily. Gdyby od jakiego wieku Polska była przekonana o tey prawdzie, a zawsze wdawała się była w medyacye i godzenie Sąsiedzkich kłótni, a nawet do zbroynego bronięcia niewinnie naież.

dżanych Mocarstw się udawała, to zapewneby przy naszym obarczeniu i rozrywaniu, znaleźlibyśmy byli więcej względów, politowania, a może też skuteczney pomocy iakieśmy doznawali w tym okropnym czasie, kiedy nas tak nieprawnie szarpano. Już my przypłacili tey obojętności, wglądania w postronne interessa, a Porta która w tey zoftaie dumie, że wszystkie Narody iey winny iakis znak podległości, przez trzymanie ustawicznych Posłów, a sama wszystkie Mocarstwa z dziką wyniosłością tak pogardza, że wzajemność miałaby za poniżenie, kiedykolwiek tego przyptaci. Z tego posilkow dawania zaczepionemu Aliantowi, nie zawsze dla posilkuiącego wynika woyna, bo naiezdnik woli ten pomierny fukkurs mieć

przeciwno sobie, iak całe siły drugiego nieprzyjaciela na siebie ściągnać, a choćby też na reszcie i woyna dla Rzeczypospolitey wyniknąć miała, to czasem lepsza nawet niezczęśliwa woyna, iak niedołączny pokoy, jeżeli w nim wszystko ma gnuścić, albo do rozwiozłego przyść zbytku, bo woyna umyśly natęży, i iak na nowo orzeźwi, nawet znikczemniałe subiekta.

219.) Ledwo nie złorzeczę tey wodzie, która wstrzymała dalsze postępowanie kochanego Autora, odrywając przez to iego ciekawość w inną stronę, na przypatrzenie się tym precudownym widowiskom, które mu z wszystkich stron upiękrzona wystawiła natura, przez co ciąg naypięknieyszych patryotycznych, ku uszczęśliwieniu Oy-

czynny dążących myśli, przerwanym został, bo gdyby był tak kontynuował wydoskonalenie rządów i czynności Kraiowych, to ile z tego miarkować można, co tu na kilku kartach pomieścić, a co ciężko żeby w całych wiekach uskutecznione być mogło, mielibyśmy wystawione wyobrażenie najdoskonalszych rządów, i najwyższej szczęśliwości towarzyskiej, której ieszcze w żadnym wieku, i w żadnym Kraiu nie widziano, i którą nawet wielki dowcip Platona doskonale malowaćby nie potrafił. Uiszczenie takich zarządzeń, i dopełnienie ztąd wypływających pomyslnych skutków, wszyscy Filozofowie, wszyscy gorliwi przyjaciele ludzkości, serdecznie życzą, i letkowierni cudów ufacze tego oczekują, tak iak prawdzi-

wie uszcześliwienia ludzkiego pragnącym lubym, i poczciwym umyślom, bez badania w naturze podobieństwa, lub niepodobieństwa, zawsze się o tym marzy; ci zaś gruntowni fizycznego i moralnego przyrodzenia badacze, którzy znają powszechną równowagę wszystkich rzeczy w naturze, a przekonani są, że tak iak światło nie przemoże ciemności, i zupełnie nocy z natury nie wyruguje, tak też rozum i roztropność nigdy zupełnie nie przesili głupstwa i nikczemności, i owszem mądrość dla mało w szali uciążaiącey wagi, gdyż tylko z Duchowney złożona niematerialności, bardzo szczęśliwa, kiedy może utrzymać równią na przeciw głupstwa, które całym ciężarem swey grubey materialności, a co więcey nie rō-

wnie większą ogromnością, szale
na dół tłoczy; ci mówię kalkula-
torowie różnych skutków przesilo-
wania, i równoważności mocno
powątpiwaią, aby choć część ta-
kowych uszczęśliwiających zarzą-
dzeń, między ludźmi, kiedy mo-
gła mieć miejsce.

221.) Nie dziwno że tak ma-
rzące myśli, na końcu zmyśli zmo-
rzyły, i przy szemrzącym strumy-
ku naszego Autora uspiły; ten cno-
tliwy człowiek, ma dość otwar-
tości serca, że nam nawet swój
sen na dwa akty podzielony opo-
wiada: w pierwszym tak natural-
ne znajduią się widowiska, że bez
naruszenia prawideł podobieństwa,
było można te marzenia na iawie
widzieć, i za takie je udać pra-
wdy; drugi akt snu, już daleko
znaczniey powikłany, ale że nie

zwykłem nigdy własne ~~senki~~^{snow} marzenia roztrząsać, ani mi się też drżymać nie chce, zaczym nie mogę rozbierać te widowiska; szczególnie przy snu smacznego życzeniu, radziłbym kochanemu Autorowi, aby tę zdolność wystawienia sobie przez sen widowisk, zamiast przeszłości, według starożytnego snow przeznaczenia, ku przyszłości obrócił, a nie powiadał nam takie senne widoki, które mi po większey części dawno na iawie widzieli.

Sposob ratowania Polski.

230.) **J**Uż wyżej przekładałem niektóre Uwagi, które iakiś wstręt wzniecaią do oddawania Tron w

dziedzictwo, gdyby tu szło o mo-
 ie osobiste zezwolenie, bez które-
 go Rzeczpospolita obeysć się może,
 chętniebym na to przystał, gdy-
 by nowy Król dziedziczny dał iak
 nayuroczytsze zapewnienie, że iego
 plemie nigdy się nie wyrodzi, zepsu-
 ciu niepodpadnie, i że wszyscy na-
 stępcy z iego familii zarówno będą
 rozumnymi, skromnymi, ludzkimi,
 cnotliwymi, i iednym słowem ludź-
 mi wielkimi; ale że to iest rzecz
 niepodobna, przynajmniej z mego
 mieysca wyciągn^ałbym, ażeby te do
 panowania i rządzenia wielkim Na-
 rodem urodzone dzieci, nie w pie-
 szczotach koronowaney Matysi, nie
 w roskozach Dworskich, ale pod
 oczami całego Narodu, i pod cen-
 zurą publiczną sposobem Lacede-
 mońskim wychowane były, a co
 większa, żeby nie koniecznie pier-

worodność dawała prawa do Korony, ale cnoty, talenta i zasługi, co by wzniecało i utrzymywało między temi małeńkimi ziemskimi Bożkami, chwalebłą emulacją, pobudkę do wydoskonalenia się i nabycia tych przymiotów, które do rządzenia rozumnie ludźmi konieczne są potrzebne. Te trzy warunki od Autora Królowi dziedzicznemu przepisane, tak mało samowładztwo krępują, i tak łatwo mogą być pozornemi wykrętami tłumaczone i niszczone, że tak umiarkowane rządy od nieograniczonego despotyzmu, nie wieleby się różniły. Pomiiam artykuł pierwszy, o którego zgwałcenie naymniey obawiać się potrzeba, drugi zapewniający Obywatelowi bezpieczeństwo osoby, aby nie mógł być przed przekonaniem,

naniem,

naniem o iaki występki więzio-
 ny, przy zkoncektrowanych wszy-
 stkich władz rządzących w ie-
 dnym ręku, tak jest śliski i nie-
 pewny, że zapewne i nayniewin-
 nieyszego nie zabezpieczy, ieże-
 liby był Dworowi nienawistny, al-
 bo też tylko był w iakim podey-
 rzeniu. Nie tylkośmy widzieli li-
 czne ofiary osobistej zawziętości
 w abfolutnych Państwach, iak Mar-
 szałek Francuzki Marilak okropny
 między innemi wystawia przykład,
 że o iego niewinności mściwy ie-
 go nieprzyjaciel instygator i Au-
 tor zguby Kardynał Richelieu mu-
 siał sam bydź przekonany, że po
 iego straceniu szydzącym sposo-
 bem powiedział: iż Pan Bóg oso-
 bliwszym przenikającym światłem
 Sędziow obdarzył, że nawet tam
 kryminałow dostrzedz mogą, gdzie

żaden inſzy człowiek upatrzeć ich nie potrafi, ale nawet w wolnych Republikańckich rządach, kiedy pierwſi Wodzowie w rozszerzeniu ſwoiey władzy, nie doſyc okolnego oporu znaleźli; tak w przeſzłym wieku w Hollandyi cały kryminalny wyſtępek poczciwego ſławnego Barnewelda był, że ſię ſprzeciwił deſpotycznemu Stathuderowi, a że go wyrok ſtracenia nawet nie wiele koſztował, pokazuje ſię z tych pochwał, które ieden zaſtępcaniewinności iednemu z ſędziow daie, mówiąc mu: powiadaią, poſpolicie, żeſ niewiadomy, ale że to ieſt nieprawdą, oczywiſcie ztąd ſię pokazuje, żeſ przenikającym ſpobem wyſzperał głównego wyſtępku w tym człowieku, w którym nikt wady nie upatrywał; powtore mówią żeſ nieſprawiedliwy, ale

że to jest potwarzą, ztąd wnosić można, żeś śmiercią ukarał, szczególnie za grzech pierworodny człowieka, którego miano na świecie za niewinnego; przyłącza kalumnia powszechna, żeś chciwy i łakomy, ale i to jest fałsz, boś ferował Dekret za małą sumkę kilka tysięcy złotych, którego by ani ja, ani żaden poczciwy człowiek, za wszystkie bogactwa tego świata by nie chciał podpisać. W podeyrzliwym i mściwym despotyzmie, innych sędziów nikt sobie obiecywać nie może. Trzeci punkt, że Król bez zarejestrowania w Radzie żadnego prawa nowego ogłosić nie może, przecię coś więcej iak nic nie znaczy, gdyż za trzecią remonstracją, Król sam przyśzedłszy do Rady, te swoje wyroki zapisał, choćby też z uciemię-

żeniem Narodu, cały Kray zni-
 szczyć miały, to już na upór za-
 dnego lekarstwa nie masz. Czy ta
 Rada z takową odwagą iak Parla-
 menta Francuzkie będzie bronić
 praw Narodowych, i majątków u-
 bogich poddanych, tego nikt przed-
 czasem nie zgadnie; ale biada te-
 mu, co się odważy usta otworzyć!
 widzimy to co się teraz w Fran-
 cyi dzieie, gdzie pierwszemu Xią-
 żęciu krwi Królewskiej, takiego
 buntownictwa nieprzepuszczają, a
 Konfyliarzow protestujących za
 taką zuchwałość zbroynym żoł-
 nierzem w nocy z łóżek po-
 rywano, i do więzienia iak zło-
 czynców wtrącono, toć się to wszę-
 dzie stać może; łagodność dobre-
 go Króla, nie zawfze od takich
 gwałtow ubezpieczy, bo dobrego
 Króla nayprędzey frantowski Mi-

nister opanuje, a z przewrotną wymownością wszystkie bezprawia, pozorem dobra powszechnego, i utrzymania sforności pokryje. Jak już do tego kresu wrodzoną dobroć Monarchy omami, dopiero zaczyna się Epoka tyrańskiego panowania, gdzie już nie same tylko uczynki i słowa, ale nawet myśli, despotycznego Wezyra frogą zemstę, albo podeyrzenie na siebie pociągnąć mogą; wżak wszystkie Dzieie i Latopisma Narodow, pełne są okronych przykładow, które się działy pod panowaniem pełnych ludzkości Monarchów. Coby był nauczył administracyą Szwedzką, ow bót, czy z paloney skory sztybel, którego Karol XII. z Tureczczyzny chciał posłać do tak walecznego Narodu, aby nim rządził, tego nie wiem, ale

to wiem, że gdyby za Ludwika XV. Madame de *Pompadour*, albo du *Barry*, były posłały do tayney rady rządzącey 4, millionami ludzi, i trzafiającey kilkudziesiąt potronnemi Narodami, któren z swoich pantofli, żadenby z tych przepotężnych rządcow, nieśmiał bez głębokiego respektu spoglądać na tak poważne kapcie. W Królestwach bardzo bliskich absolutyzmu, i w samowładnych Niemieckich Xięztwach, przecież panujący Rządca nowych Podatkow, bez zezwolenia stanow nałożyć nie może, a mybysmy przy dobrowolnym podaniu się komu, nie mieli ten tak ważny punkt, w Paktach sobie nie ostrzegać, albo dziedzicznemu Monarsze, niektóre infze artykuły nie przepisać; byłaby to taka porywczą nieostro-

strożność, z ktòreybyśmy się przed potomnością wymówić nie potrafili. (g) Są wprawdzie w Prawodawctwie tak Politycznym, Cywil-

(g) Choć po ostatniej tey rewolucyi, ktòrą Autor wspomina, w Szwecyi władza Królewska znacznie rozszerzoną została, iednak cała prawodawcza władza przy Stanach zostawiona, a Król uroczyście przyrzekł, że iak Praw nowych stanowić nie będzie, tak też podatkow nowych nie nałoży, ani żadney rzeczy nie odmieni, bez poprzedzonego zezwolenia Stanow. Tak skromnie umoderowane panowanie Monarchiczne, nawet naytroskliwszego o swoią wolność, gorliwego Republikanta, zastraszyćby nie powinno, bo iezeli z iedney strony władza Monarchy w rządzącey i wykonywającej mocy, niczym nie jest ograniczona, z drugiey strony wszystkie Stany Narodu z władzą prawodawczą dostatecznie mogą utrzymać szale przemocy Monarchicznej, nie zaś z taką bezwładną nieczynnością, iakąby miała bydz ta Rada, ktòrą Autor proponuje, ktòrey cała dzielność na remonstracy-

nym, iako też Kameralnym i Skarbowym, czy Ekonomicznym niektóre rozrządzenia, które daleko lepsze w iednym ręku, iak w rę-

ach, i proźbach zafadzoną, na wzór Parlamentow Francuzkich, naprzeciw tyranii i uporu, żadnego skutecznego odporu wystawić nie mogą, a nad tą iedyną Radą, którą Autor stanowi, te Trybunały mają to przewyższenie, że ich iest wiele, w których wszystkie powszechne ustawy powinny bydź zarejestrowane, to choć ieden Parlament Edykta Królewskie zapisze, to drugie temu przyięciu ieszcze się mogą sprzeciwić, zwłaszcza że te wszystkie Magistratury, postrzegłszy że Rząd wielkimi krokami do okropnego despotyzmu dąży, tak się z sobą porozumiewać i łączyć zaczynają, że z iednoczonemi siłami uciążliwym rozkazom opierać się zaczynają, i do tey iuż przyfzły wielkomyślney odwagi, że nayprzykrzeyfze samowładztwu prawdy, bez ogródki Tronowi przekładają; tak dalece, że iuż zaprzeczyły Królowi moc stanowienia nowych podatkow, z heroicznym pa-

kach wszystkich sprawują skutki.
 Jak nie jest moja rzecz tak głąbo-
 ko się w takie roztrząsanie zapę-
 dzać, takby też takie wylufzcze-

tryotyzmem utrzymując, że tey wła-
 dzy nikt nie ma, tylko sam Naród,
 i że na to koniecznie potrzeba ze-
 zwolenia generalnych Stanów; ie-
 dnak przy tak wspaniałym zastęp-
 stwie praw ludzkości, Lud aż do o-
 statniey nędzy Podatkami uciśniony
 ztąd oczywście się pokazuje, że Szwe-
 cya nie służy za przykład tey mie-
 nioney szczęśliwości niewolniczey,
 iedni tylko nikczemni Duńczykowie
 w przeszłym wieku, związanemi rę-
 kami i nogami, pod nieograniczone
 samowładztwo się poddali. Na Pa-
 tryarchalnym rządzie zasadzone Mo-
 narchiczne panowanie z wszystkich
 form rządów jest naydoskonalsze, nay-
 czynnieysze, a sukcesjonalne na-
 stępstwo wszystkim rozruchom i in-
 trygom nayskuteczniey zapobiega,
 gdyby tylko w rodzie ludzkim znay-
 dowwały się mądre, wspaniałe, kro-
 mne, ludzkie, i wielkomyślne umy-
 śły, od natury przeciw korrupcyi i
 zepsucia uprzywileiowane, i tacy Fi-

nie wcaleby tu nie było, na swoim
mieyscu. W podatkowaniu nałóże-
nie cła, na wszystkie wchodzące
w Kray rzeczy zbytku, iako też
na wewnętrzne artykuły przepy-
chu, niechby przy Królu było; po-
datek zaś gruntowy, osobisty, lub
od rzeczy pierwszey potrzeby, ten-
by koniecznie zawsze powinien
bydź przy Narodzie, bo on sam
tylko wiedzieć może, iak wielkie
są iego dostatki i dochody, i wie-
le bez zniszczenia samego siebie
dać może, oprócz przypadku in-
wazyi w Kray, niezaczeptionego

powinniby lozofowie, iak^{to} Markus Aureliusz, ~~to~~
naygorliwszy Republikant nie powi-
nienby się wzdrygać nie ograniczo-
ne^{go} samowładztwa; ale proszę mi po-
wiedzieć w których Domach panują-
cych, te znaydziemy Aureliusze, a
ieżeliby się go znalazło, iakie nam
da zapewnienie, że iego następcą
nie będzie Kommodem?

nieprzyjaciela, na ten czas powinno być wolno Królowi, domaganie się u Obywatelów ostatniego halerza, i ruszenia z domów wszelkiej godności i kondycyi mieszkańców na pospolite Ruszenie, na Czerniawę, czy na formowanie regularney milicyi, aby naieżdnika z Kraiu wypędzić. Ale iak też tey naszey gorliwey rady nikt słuchać nie zechce, i te wszystkie przez nas obydwuch podane frzodki, które się nam tak zbawienne być zdają, przyięte nie będą, do czego coś więcey jest iak podobieństwo, còż tedy czynić przyidzie kochany Autorze, na ratowanie, czy ocalenie kochaney Oyczyzny? przyznam się po prostu, że tego nic niewiem, bo nie jestem z liczby tych mędrców, co na wszystko odpowiedzieć umieją.

Jużbym tu mógł z honorem mo-
 ie Uwagi nad Uwagami z Szkol-
 nym *dixi* zakończyć; gdyż pochwa-
 ła iednego z nayślawnieyfzych Mi-
 nistrow, i naycnotliwfzych Oby-
 watelow, iako Oratorskie dzieło,
 bardziey pod literackie sądy iakiey
 Akademii, lub krytyczne rozbie-
 ranie Zurnalistow, iak pod rozwa-
 żenie polityczne podpadać powin-
 no, ale że ten Panegiryk, prócz
 Krafomowskich wyrazow, wiele w
 sobie zawiera fizycznych, moral-
 nych, historycznych, a naybardziey
 politycznych Uwag, z których dru-
 gie aż nadto są ważne, ażeby ich
 milczeniem opuścić można, zwiła-
 fzcza tam, gdzie naszych rządow,
 a zatym idącego powodzenia Na-
 rodowego dotykaią, należy ich u-
 ważnie do prawdziwego wewnę-
 trznego waloru zredukować, a z

resztą dalszemu rozważeniu publicznemu porzucić.

141.) Zostawuję w swoiey zupełney wartości, to odwieczne przyślowie: że głos Ludu, iest głos Boski; uznawam przy tym tego nieskończonego przewyższenia, i doskonałości, które niemal zawsze zwykły miewać decyzye, i różne wybory, czy elekcye publiczne, nad samojestnym zdaniem i wyborem; iednak iak żadney reguły nie masz bez excepcyi, tak też i w tym, iak w wszystkich inszych ludzkich działaniach, nie z pewnością stanowić nie można; bo że i w powszechnych decyzyach całe Narody błędzić mogą, pokazują tak liczne wyroki śmierci, wygnania, i hańbienia nayniewinnieyszych i naypożytecznieyszych swoim Kraiom, wielkich ludzi, cobym mógł stra-

cenieniem cnotliwego Sokratesa, ludzkiego Phocyona, wygnaniem sprawiedliwego Arystydesa, wspaniałego Scypiona, i tyfiącznych pierwszey wielkości osob, którzy swoich własnych cnot i zasług stali się niewinną ofiarą zaślepionego gmi-
nu, dowodnie okazać, gdybym nu-
dzić chciał Czytelnika; a że też i
wybor osob do rządu, nie zawsze
się udał, choć powszechnym okrzy-
kiem całego ludu był potwierdzo-
ny, mógłbym także licznemi z dzie-
iow cudzych okazać przykładami,
(h) lecz tylko jeden domowy przy-

(h) Kiedy się nie uda Elekcyja iakiego
Cudzoziemca; którego interes i ca-
łość Kraiu, lub inne iakie ważne
przyczyny polityczne obierać kazały,
to wcale nie masz się czemu dziwo-
wać, gdyż Elekt mało komu z oso-
by mógł bydz znany; czym zaś tak
grubą omyłkę Elektorowie w wybo-

łącze przykład. Zaden podobno Monarcha, nigdy nie był bez poprzedzonych intryg, bez zakupienia głosow, i bez korrupcyi iakieykolwiek, tak iednostaynemi zgodnemi głosy, i prawie cudownym sposobem obrany, iak nasz Król Michał; czy zaś tego Monarchę w liczbie pomierno obojętnych, czy też w poczet niedoleżnych i złych Królów policzyć należy? zostawię Dzieiopisom i Politykom do rozważenia; w liczbie zaś dobrych Monarchów, zapewne się

rze znaiomego Rodaka, popełnioną by mogli pokryć, tego nie zgadnęzwłaszcza że się to stało w takim czasie, gdzie po takich burzliwych rewolucyach, Naród obfitował w wielką liczbę pierwfzey wielkości ludzi, których zupełny niedostatek szczególnie taką Elekcyę mógłby ponieść usprawiedliwić.

nikt nie odważy go pomieścić (i)
 W tych Rzeczachpospolitych, któ-
 rych cała rozległość na szczupłej
 okolicy zasadzona, w jednym mie-
 ście

(i) Z tego co sie tu powiedziało, po-
 kazuje się dość iawnie, że na prze-
 ciwko zdania Autora któren na kar-
 cie 241. mówi; że w podobnym wy-
 biorze tylko cały lud błędzić nie
 umie, że i ten cały lud omylić się
 może. W Rzeczypospolitey Rzymskiej
 Lud obierając Konfulow i innych
 Rządcow i Urzędnikow, iednak dość
 często w swoim wyborze się omy-
 lił; do naywyższey i samowładney
 Magistratury, ieden tylko Konful no-
 minował, a przez kilka wiekow to
 samotne mianowanie Dyktatora, na
 samych wielkich i tey despotycznej
 władzy godnych spadała. Nic pra-
 wdziwszego, iak to wielkie axioma
 Zamoyckiego, które Autor na teyże
 karcie 241, i 242 przytoczył. „Se-
 „nat iest Urzędem, Stan Rycerski
 „iest Narodem, wszyscy równi Szla-
 „chta iesteśmy, wszyscy tylko iedno
 „ciało czyniemy, a wszystkich wole
 „osobiste, składają wole powszechną,
 „którey stróżem iest Król; więc Król

ście mogła bydź zgromadzona, tam przy pierwfzey proftocie, nim fię obyczaię zepfuły, ftanowienia polityczne i cywilne, których tak

„Ia obierać każdy Szlachcic ma prawo. „wo. „ To wielkie zdanie zabezpieczając Stanowi Rycerskiemu prawo do obierania sobie Pana, wiekuißtą wdzięczność tego ftanu, temuż Obywatelowi zapewnić powinno. Czyby zaś nasze Elekcyę nie były fię odprawiały, z większą prędkością, spokojniey, i czyby nawet w małej liczbie wielkich dowcipow, doyrzałych rozumow, i zdań rozftadnych nie było więcey przenikającej polityki, doskonałe poznawanie wewnętrzney wartości Kandydatow, a zatem też i doskonałszy wybor fubiektu zdatnego do panowania, gdyby Elekcyę była przy famym zostawała Senacie, do którego gdyby też była iaka liczba Ofob Stan Rycerski reprezentująca wchodziła iak w tym ogromnym zgromadzeniu, i wielkim konkursie wszelkiego gatunku umyflow? to zapytanie niech każdy, iak mu fię zdaie, rozwiąże.

Uwagi

Y *

mało potrzeby ograniczone wyciągały, mogły podpadać decyzji publiczney, gdyż żadnego nie było Obywatela, aby nie miał iakieś wyobrażenie, o szczupłych intereśach, postronnych i domowych, a obieranie na Magistratury i Urzędy, z tym większym zaufaniem podrzucać było można pod okrzyki zgromadzonego gminu, że w małym Narodzie, każdy Kandydat od każdego mieszkańca był dobrze znany; w rozległych zaś Państwach nie każdy Obywatel dostatecznie znać może wszystkie odległe okolice, i ich potrzeby, ani też ten nieprzeyszany regestr intereśów wewnętrzných i postronnych wielkiego Narodu, do czego wielkiej biegłości, nauk i doświadczenia potrzeba, i w tym razie pośpolitość powinna polegać na wydoskonalo-

ney przezorności małej liczby o-
 ſwieconych Wodzow, którzy przez
 doświadczoną poczciwość i cnotę,
 zaśluzyli sobie na nieograniczone
 zaufanie, a to nie uchyla wcale
 tego troskliwego czuwania publi-
 czności, nad czynnościami tych
 swoich faworytów, których po-
 chwalamy spraw dobrych, do iesz-
 cze więkſzey pracy zachęcać, a
 poprawieniem ludzkich omyłek, i
 zganieniem zdrożności, zawſze na
 wóždy utrzymywać, i głosem pu-
 blicznym ich czyny oſwiecać nale-
 ży. Od niezliczonego tłoku zgro-
 madzonych ludzi, w Elekcyach roz-
 ſadnego wyboru nawet wyciągać
 nie można, a to nie tylko dla nie-
 wiadomości w tey mierze więk-
 ſzey części, ale też, że Kandydaci za-
 dnym ſpofobem od wſzyſtkich zna-
 ni bydź nie mogą; z iakiego pō-

wodu zaś kto nieznaiomemu Kandydatowi może dać swoją kreskę, albo uporczywie tych przekrzywić usiłuje, co znaiomego chcą obierać, z tego niech każdy sam z siebie da sprawę; na naszych Elekcyach nie zbywało na bardzo dziwacznych okrzykach. Przy obieraniu Augusta II. wielka liczba Szlachty wołała: już i my pozwalamy na Kontego, aby był Sajem a nie Francuzem.

248.) Ten naywspanialszy ludzkości postępek W. Zamoyckiego, pokazuje prawdziwie wielką duszę tego naycnotliwszego Męża, bo ścigał nieprzyjaciół Oyczyzny, ale własną urazę i krzywdę wielkomyślnie darował, to postępowanie z swemi nieprzyjaciółmi, warte wdzięcznego wspomnienia w dziejach ludzkości, ale ta ^{bez} karność zdray-

ców Ojczyzny, niepowinnaby nigdy być wspomniona, w depozycie Patryotyzmu. Wolno było czułem Zamoyskiemu własną krzywdę darować, i to jest akt heroicznej ludzkości, ale nie miał prawa darować zdradę Kraiu, a jeżeli ją jako powikłaną z swoim osobistym pokrzywdzeniem, w swojej partykularności darował, sądownicza władza tego żadnym sposobem nie powinna była przepuścić. W wolnych Narodach zdrada Ojczyzny, jest tak szkaradną zbrodnią, która pod żadną pokrywką, ani wymówką nikomu bez excepcyi od Naywyższego do nayniższego, w żadnym czasie lub okoliczności, nie powinna być darowana; z wszystkimi innymi występkami, można czasem z łagodnością postąpić, a nawet bez u-

szkodzenia, wielkie zbrodnie przepuścić, oprócz iedney zdrady Kraiu, bo to iest grzech, ktòren bez wszelkicy litości powinien bydź karany. Pierwszy Konful Junius Brutus, ten występek w własnych synach śmiercią ukarał, a ta surowość była przyczyną, że w pierwszych wiekach Rzepltey Rzymskiej, żadnego nie znano zdraycy, a u nas to nayobrzydliwfe szkaradzeństwo, raz płazem przepuszczzone, ośmieliło następnych zdrayców liczne zgraie, że potym tyle razy bezwstydnie Oyczyznę zdradzali, a nawet niczego się nie obawiali.

249.) Ktobykolwiek się zadziwił nad tym, iż cnota zaślugi, i wielkie talenta, mogą mieć nieprzyjaciół, pokazałby przez to, iż iest nowicyuszem w świecie, i o dzie-

iach Narodu ludzkiego, iako też o
 namiętnościach, żadney niema wia-
 domości; podła nikczemność tylko
 nie znajdzie nieprzyjaciół, zazdro-
 śników, ani przeciwników, bo ją
 wżgarda od tego zaślania, mialkie
 zaś subiekta i podłe umyśły, któ-
 rych liczba w każdym Narodzie
 przewyższa zawfze wielkie umyśły,
 bez wszelkiew inney urazy, wielkim
 dowcipom, wyfokim talentom, i
 licznym zaślugom, tego upakarza-
 jącego ich przewyżżenia nigdy da-
 rować nie mogą, i tak zawfze od
 początku świata, tak wygurowane
 cnoty i przymioty, w wfzyftkich
 Narodach przez wfzyftkie czasy
 zawziętych prześladowców znalazły
 i na przyfzłe wieki znajdą.

257.) Ta wfpaniała mowa do
 Tronu, iak Krafomowftwu, tak Pa-
 tryotyzmu, i odwadze wielkiego

Senatora, zarówno honor czyni, tylko tu kwestya zachodzi, czy iuż wprzódy Król prywatnie był o tych swoich zdrożnościach przestrzeżony, co ieżeli nie było, krzywdę mu uczyniono, że z taką ostrością iego omyłki i popełnione bezprawia, cenzurze publiczney wystawiono, i wcale niema się czemu dziwować, że go tak przykre strofowanie oburzyło, podobnoby się nikczemny niedołęźnik obruszył, gdyby mu kto iego błędy publicznie wyrzucał, i kilkakrotnie powtarzał mu te słowa; popraw się, czego roztropne uleganie każdego własney miłości, nigdy prędzey czynić nie dozwala, aż wszystkie inne przestrogi, poprawić go nie zdołają. W Anglii każdemu zgromadzeniu i samotnemu Obywatelowi, obwarowana wolność ostrzeżenia

Ministryum, a nawet i samego Króla, o tym wszystkim, co się komu uwagi godnym bydź zdaie, choć przez konieczne przyięcia tych adreśfów, cierpliwość Ministrow, aż do nudności czytaniem wielu głupich baśni wycięczona, ale też za to o woli powszechney uwiadomione rządy, o wszystkich swoich omyłkach ostrzeżone, i często w zapędach bezprawnych wstrzymane, a to prawo intereffowania się do administracyi wznieca w każdego Obywatela chwalebna chęć, przyłożenia się swoją częstką do publicznego dobra. Zeby i u nas tym publicznym głosem rządy zawfze były ostrzeżone, o iakich omyłkach popełnionych, możeby przez względność na wolę powszechną wczesnie się spostrzegły, a przez to uniknęły iątrzących tylko wyrzu-

cań na publicznych Obradach. Dziwować prawdziwie się nad tym można, że Zygmunt III. znaiąc przeczorną politykę, mądrość, i poczciwość Zamoyckiego, a będąc mu za tyle zasług i utrzymanie go na Tronie obowiązany, nie używał rady tego cnotliwego Ministra. Działania tego Monarchy nie bardzo usprawiedliwiały jego z Kandydatów wybor, i te preferencye, które mu tak zgodnemi głosy nad innemi konkurentami do Korony dano, jeżeli tego prócz statecznego Polaków do krwi Jagiellońskiej przywiązania, nie wyciągała iaka maxima statystyczna i polityczna konieczność; Zamoyckiego zaś w utrzymaniu tey Elekcyi podjęte trudy i narażenia się na niebezpieczeństwa, tak temu walecznemu Wodzowi, iak też i Kraiowi nie nay-

większa korzyść z tego Panowania urosła; poprzedzona Elekcyą sławnego Stefana, daleko lepiej się udała.

273.) Prawdziwie w wszystkie potomne wieki wielbić należy łagodność i czułą ludzkość Polaków, że przy takim Religii i zdań różnieniu, w ciemnym i fanatycznym 16. i 17. wieku, kiedy prawie wszystkie Europeyfskie Narody w Imie Boskie morderfskim dzikim sposobem się zabijali, w Polszcze na samych tylko wrzaskach i swarach się wszystko zakończyło, bez zmazania Ołtarzów krwią ludzką, i czynienia tak zboieckich ofiar naimiłosiernieyfszemu Bogu, choć nie zbywało i u nas na tych obrońcach praw Wszechmocnego Stworcy, którzy potęgę ludzką na obronę Rządcy Panuiącego wszy-

ſtkich ſwiatów, od niebeſpiecznego
 dla iego Wſzechmocności Herety-
 ków ataku, uſiłowali używać, i te
 fanatyczne podżegacze, w Świętey
 ſwoiey zapalczywości, wſzędzie
 na gwałt trąbili, i ludzi do zabóy-
 ſtwa wzbudzali, rozwiaiając werbo-
 wne Chorągwie na wojnę ſwiętą,
 iednak w oſwieconym umyśle lu-
 dzkich Polaków, z wielkim ſwoim
 żalem więcey znaleźli miłości bra-
 terſkiey i bliźniego, iak tey ſwię-
 tey zapalczywości, która miłofier-
 nemu Bogu z okrucieństwem pra-
 gnie ſię przyſługiwać; z tego bar-
 dzo dowodnie ſię okazuje, że na
 ten czas Polſka na całą Europę nay-
 więcey oſwiecenia miała, i że oby-
 czaie tak iuż ułagodzone były, że-
 śmy w tych wiekach zdrowym ro-
 zumem i polorem wſzyſtkie Naro-
 dy przewyższali, bo te wſzyſtkie

okropne obrazy, które nasz Autor tak żywemi farbami, i krzepkim pędzlem maluje, które za równo jego wymowności i ludzkości sentymentom honor czynią, nie mają nic przesadnego w sobie, gdy rozpuszczony fanatyzm niezliczenie więcej wystawiał morderstw, iak w tym obrazie zmieścić się mogło; ta rozfrożona wściekłość do tego stopnia doszła, że nawet naynie-winnieyszey wiek życia ludzkiego zaraziła. W owey Paryzkiej nocy, piekielney pamięci w Święto Świętego Bartłomieia, widziano małe dzieci o Religii ieszcze i wyobrażenia nie mające które swoie rowienniki, nożami i widelcami kłóły, i na sznurkach do Sekwany na utopienie wlekły. Wielbię cię nay-wyższey Opatrzności zrządzenie, żeś zachowała nasz Narod od tak

dzikiej zapalczywości szaleństwa;
i że ta przedwieczna dobroczyn-
ność zachowała w nas zawsze i-
skierkę tej świętej ludzkości i
braterskiej miłości, którą sam
Stwórca w serce człowieka razem
tchnął z duchem ożywiającym.

280. 284.) Na to zapytanie,
kilka razy powtarzane od Aułora,
czy to jest jeszcze ten sam Naród,
któren był przed dwiema wiekami,
i czy dzisieysi Polacy są prawdzi-
wemi Synami owych wstawionych
walecznych Mężów zeszłych wie-
ków? śmiało odpowiedzieć mogę:
że ten sam jeszcze trwa Narod;
tylko okoliczności odmieniły się;
szukać zaś w Narodzie w pokoju
żyjącym bohaterów, jest to samo,
iakoć chcieć znaleźć w wnętrzo-
ściach ziemi litych metalow, któ-
rych przody z kruszców w ogniu

trybować potrzeba. Zręczna okazyja, zapewneby nam i dziś iefzcze pokazała niewyrodných potomkow owych wielkich ludzi, ale nie trzeba od nikogo wyciągać nie podobnych rzeczy, aby kto sam ieden wystawiał się na ofiarę przemocy, kiedy jest upewniony, że go nikt wspierać nie będzie. Ow wychwalony Patryotyzm starożytności zawsze tylko napełniał bardzo małą liczbę dobrych Obywatelów; bo wyjąwszy same początki Spartańskiej i Rzymskiej Rzeczypospolitey, i niektórych małych towarzystw, to rzeczony patryotyzm nie bardzo był kiedy powszechnym przymiotem, a w Polfcze nawet nie wiem jeżeli był kiedy powszechnie w modzie; Miłośnicy dawnych wieków w pochwałach dany eſt

miłośnikom Oyczyzny, zawsze nam wprawdzie wystawiają wielkie wzory, tylko to szkoda, że to nigdy na cały Naród się nie rozciąga. Wielbię zarówno z Autorem wiekopomney chwały godne Imiona Karnkowskich, Tarnowskich, Firleiw, Zamoyskich, Zołkiewskich, Chodkiewiczow, i innych sławnych Mężów, ale wszak w ten czas Zborowscy i inni tego stępla Obywatele żyli, toć te pojedyncze wzory, cnoty, nie można wziąć za ogólny obraz tego wieku, inaczeyby go Autor na karcie 243. i na wielu innych mieyscach, iako to 309. 334. 335. 337. niesprawiedliwie skrzywdził, gdyż nam wszędzie wystawia zdradę, łakomstwo, dumę, swarę, i obojętność na nayniezczęśliwsze okoliczności, w których się Kray na ten czas znajdował,

dował, iednym słowem ledwo nie gorzże sceny, iak te co za naszych czasow widzieć się dały; na szczęście Narodu złączone siły kilkuna-
 stu lub kilkudziesiąt tysięcy, na ten czas dostarczały na ratowanie Oyczyzny, i na odparcie iakiego postronnego niazdu, a że zaw-
 sze się przecię znalazła taka liczba poczciwego i walecznego ochotni-
 ka, ztąd nie można konkludować na powfzechność, bo ta kupka cno-
 tliwych ludzi nie był cały Narod, i w tym samym czasie, kiedy ta garstka Bohatyrow z gorliwością biegła na ratunek Oyczyzny, da-
 leko większa część Obywatelow, nie tylko suchym okiem patrzyła się na rzeź braci swoich, ale też ielzce najmniefzych pieniężnych składek czynić nie chciano, Sey-
 my rwano, i wewnętrzną spokoy-

ność burzono. Ze za czasów Jana Zamoyjskiego, nie wielkie mia-
no względy na Posłów Brandebur-
skich, wcale się nie ma czemu dzi-
wować, ten Elektorat już z Pru-
sami złączony na początku 17. wie-
ku, nie miał nad ośm tysięcy goto-
wego woyska, które siły zaczym
nie były tey natury, aby mogły
zastraszyc tak wielki Narod,
a poskromienie hardości Posła ta-
kiey potencyi, ktorey iedne Mia-
sto Hamburg nie bardzo się lęka,
choć tak blisko przyległe Danii,
nie wielki honor może uczynic tak
bitnemu Narodowi, ktoren zwykł
wstrzymywac całą potęgę Rusinow
i Ottomanow. Ale niech kto z ie-
den przykład pokaże, że na nay-
większe niebepieczeństwo Państwa,
w gwałtowney potrzebie iednostay-
nemi głosy podatek uchwalono, po-

wszeczną składkę czyniono, albo *viritim* iak mawiano bezopornie cały Narod w pole ruszał, to tey epoce dopiero i w ogólności patryotyzmu powszechnego zaprzeczyćby nie można. Ze w ogólności zebrawszy, Polak nigdy nie był nader gorliwym Patryotą, tego mu nawet za złe mieć nie można, gdyż prócz wrodzoney cnoty i wielkomyślności (nader rzadki dar natury, zachowany szczególnie dla małej liczby dusz uprzywilejowanych) bardzo mało do tego znalazł pobudek w pierwszych gruntowych ustawach swego towarzystwa; ten początkowy węzeł tak słabo był ściągiony, a śródciągała moc iednocząca wszystkie samotne siły do iednego centrum, tak była nieczynnością rozwolniona, że te wszystkie samotne siły,

bardziej były rozpierzchające w
wszystkie okolne strony, iak frzod-
dające, do iednego punktu się zcho-
dzące, tak, że w późnieyszich cza-
sach iuż prawie tego pierwiałtko-
wego lepu, ktòren wszystko skle-
iać powinien, nigdzie nie było do-
strzedz można, gdyż żadnego iuż
interessu nie było, ktòrenby umy-
sły koiarzył: kiedy iuż *Liberum ve-*
to, czy *liberum rumpo* swoją dziel-
ność rozszerzyło, cóż mogły bydź
za przyczyny, ktòreby miały Oby-
watelow choć na partye połączyć,
kiedy i w naywiększym zkupieniu
samotnemu przeciwnikowi oprzeć
się nie mogły? wszystkie zaś do
siebie przeciagnąć, i wszystkie zda-
nia ziednoczyć, iest tak czysta
chimera, iak ta, ktòra iednakowe
wierzenie w całym rodzaju ludz-
kim wyciąga, więc do ustanowie-

nia czego, wszystkie te zjednoczenia nadaremne były; potrzeba zaś komu było co zniszczyć, a na cóż mu było potrzeba przyjaciół zbierać, albo ligi formować, (k) kiedy on to sam wszystko jedynym wyzionionym słowem: nie pozwalam, mógł obalić. W tych wolnych rządach, gdzie większość głosów decyduje, każdy Współczłonek towarzystwa, sam przez

(k) Pod tym wyrazem przyjaźni i związku, wcale się nie rozumie Kollegacki związek pokrewności, ani tych szczególnych zjednoczeń niektórych osób przez szczerą przyjaźń, żadnego Politycznego zamiaru nie mających, na których nigdzie zbywać nie może, lecz szczególnie polityczne Ligi, które się w wolnych Narodach między Obywatelami kojarzą, końcem pomnożenia powszechnego lub prywatnego dobra, tak przez bezprawioń zmieszenie, iako też rządów poprawienie, lub inną iaką prawo-

się nieskończenie mało waży, za-
 czym czy jaką ustawę popierać,
 czy też zniszczyć pragnie, to na
 dokazanie tego, musi formować
 partye; te Ligi w dobrej czy złej
 intencji zkojarzone, rodzą przy-
 jaźń i ziednoczenie; ta potrzeba
 cudzey pomocy, te różne prywa-
 tne związki za sobą ciągnie, a te
 często przeciwne sobie Ligi, łatwiej
 w potrzebie pogodzić, jeżeli mi-
 łość Ojczyzny ieszcze zupełnie

dawczą czynność, o którą podobno
 i najpotężniejsza Liga, lub koalicja
 różnych Partyi pokusić się nawet nie
 mogła, kiedy famoistna Osoba wszy-
 stko psuć i niszczyć mogła; te zaś
 związki, które się formują na utrzy-
 manie kogoś na Funkcyi, lub Urzę-
 dzie, albo na przeszkodzenie komu,
 jako partykularne łączenia, w poli-
 tycznym prawodawctwie wcale w
 konfyderacye nie wchodzą, i choć
 też ich wpływanie w Rządy, bardzo
 jest znaczne.

nie wygasła, i prawa wigoru nie utraciły, iak wszystkie famotne umyły, do zupełney iedności przywieść. Zamiaść wyrzucenia naszym Rodakom zradę, nienawiść własney Oyczyzny, wyrodność od swoich poprzednikow, i Bóg wie iakie inne zbrodnie, które im posępni moralistowie wymawiaią, to należy wielbić ducha Narodowego że przy tak gruntowych wadach, któreby w przeciągu iednego wieku każde inne towarzystwo powinny zgubić, tak długo trwałosc, tego Królestwa przeciągnął. Wprowadźmy w nayrządnieyszy, i naypotężnieyszy Narod Rząd Polski w całej swoiey rozciągłości, iakim był aż do śmierci Augusta III. naprzykład do Anglii, to choć żadnego wieszczego nie mam ducha, przecież Geomotrycznym spo.

sobem okażę, że tego Królestwa
 Polityczna existencya, całego wie-
 ku dotrwaćby nie mogła. Na cóż
 się frożyć na ułomności nieoddziel-
 ne od natury człowieka, kiedy tu
 wszystko wina na formę Rządu spa-
 dać powinna; tam zawsze mało
 cnotliwych będzie, gdzie nie masz
 żadnego pożytku z cnoty, a tam
 się nawet i cnotliwi zepsują, gdzie
 nie masz żadney władzy do do-
 brego nukaiącej, albo od występ-
 kow wstrzymującej. W Polfcze
 gdzie w późnieyszych wiekach ani
 talenta, ani cnota, ani żadne in-
 sze przymioty, nikomu dostoięń-
 stwa, Urzędy i honory nie zape-
 wniały, bo do tych osiągnięcia po-
 trzeba było koniecznie mieć uro-
 dzenie (które tylko przypadek da-
 ie) i bogactwa; na coś było się ko-
 mu z trudnością o nabycie tych

przymiotów starać, kiedy mu to żadnego honoru, ani pożytku przynieść nie mogło, zwłaszcza jeżeli rozdawnictwo łask i honorów zostawało w słabych rękach iakiego niedołęznego rządcy; bo mialkie subiekta nie tylko wielkich zasług poznawać nie zdołaią, ale ieszcze i to maią do siebie, że goruiące dowcipy aż do niecierpienia nienawidzą: bo zazdrość i prezumpcya wszystkich nikczemników nayistotnieyszy przymiot. Odpowie mi tu kto: że i pod nie bardzo gornomyślnemi rządami, czasem przez same zasługi ludzie z niskości do naypierwszych dostoięństw się wydzwignęli, na to można odpowiedzieć: że to po większey części stało się, albo przez okrażaiące drogi, że fobie ktoś wprzody w Palestrze, lub innemi działaniami

fortunę zebrał, albo też przez promocyę iakiego potężnego protektora, i tym podobnemi frzodkami doſtąpił honorów; albo też to ſię ſtało w owych wielkich rewolucyach, gdzie cały Kray był w niebeſpieczeńſtwie, co ieſt iedyną porą, w której wielkie umyſły gwałtem ſą w górę wynieſione, bo w tym razie ſtrach przymuſza rzeczonne miałkie umyſły, że pomimo ſwoiey zazdroſci, koniecznie do wielkich ludzi ſię udać, i ſami wyſzukiwać ich muſzą. Dożywotnia trwałość Urzędów, także przyczyną była, że nie bardzo ten ſię w nowe zaſługi ſpoſabiał, kto raz doſzedł celu ſwoich żądań, a tak powoli emulacya, i zawody w ubieganiu ſię do cnoty, i zaſług uſtawac muſiały. Gdyby Staroſtwa Sądowe, tylko doczeſnie rozdawane

były, a to pod ostrzeżeniem, że za naymnieyszą opieszalnością, odebrane będą, tobyśmy z tych Starostow, na których Autor tak utyskliwie narzeka, nawet bez nowego Prawa, naypilnieyszych, i nayprzykładnieyszych byli mieli Sędziow, toż famo o innych Urzędach mówić można. Z tych namienionych przyczyn widzieć się daie, że pobudki do zasług bardzo były słabe, a zaś dla literackich zasług, oświecenia publiczności, nad powszechnym intereśsem, tak Politycznym, iako też i Cywilnym, nie tylko żadney zachęcaiącey nie było nadgrody, lecz to było ieszcze bardzo niebezpieczna praca, za którą każdy Autor pewne znalazł przesładowanie, byle mu się tylko iaka przykra prawda z pióra wysliznęła, to iak ofzczerca za tak zuchwalałą śmiałość został ohydzonym;

z kądże tedy było się można spodziewać lubych błędów oświecenie tym światłem prawdy, przed którym oczy mrużono, i uszy zatykano, a na tych nienawistnych prawdomowców, kamieniami ciskało. Gdziekolwiek wprowadzony błąd, za nieomylną prawdę w powszechności przyjęty, takowy już bez cudu, samym domowym światłem, nie może być wykorzeniony, na to już koniecznie postronnego w tej materji nieuprzedzonego oświecenia potrzeba, i to jest co spółkowanie między Narodami, na które nasz Autor tak mocno narzeka, czyni tak potrzebnym i pożytecznym. Jak ma zacięty Turczyn poprawić fizyczne, moralne, i cywilne niezliczone przywary swego okropnego barbarzyńskiego rządu, kiedy w tym jest przesądzie,

że iego Duchowne i Swieckie prawa, są dziełem przedwieczney mądrości, że nic w tey mierze doskonalszego być nie może; niechże się tam kto o tym powątpiwać odważy, jeżeli ma wolą zostać męczennikiem prawdy: taki rząd tylko przez zgubę, i zupełne obalenie może być poprawiony. Między sprężynami poruszającemi różney formy rządów, rozsądny Montesquieu wyznacza dla despotyzmu boiaźń, dla Monarchii punkt honoru, a dla Republikantkiego Rządu cnotę; żeby zaś ta Patryotyczna cnota, obok z przepychami i zbytkiem utrzymać się mogła, tego podobno nikt zapewnić się nie ośmieli, bo zarażająca chłuba, wyrównania drugim w powabnych wygodach, i poniekąd nieiakaś konieczność figurowania we-

dług przyzwoitości swego stanu, bez względu na własne dostatki, wznieca gwałtowne potrzeby, a konieczna potrzeba, potrafi przymusić nawet umysł mierney poczciwości, do zaprzędania interessow miłej Oyczyzny. Wszak ci to nie z łakomstwa, ale z ośtatniey czyni potrzeby, do tego ieżeli to powszechne mniemanie jest prawdą: że przyśłowia charakteryzują Narody, to nasze przyślowie: *głupi daie, a mądry bierze*, ieżeliby było prawdziwe, nie bardzo musiało Zagranicznym korrupторам trudnić zakupieństwo dla siebie partyzantow, a zdraycow swego własnego Kraiu, bo podobno ta uwaga znalezienia samych tylko Fabrycyuszow, Zamoyfkich, i tym podobnych niedowiarkow tego przyśłowia, nie bardzo ich kiedy zastra-

fzyła. Nadaremnieby tu kto zarzucił tę naygruntownieyszą, i od nikogo niezaprzeczoną prawdę: że dobro powfzechne iest oraz dobrem famoistnym każdego Obywatele; choć tą prawdą wszystkie wspaniałe, skromną pomiernością się kontentujące umyśły, są przeniknione, iednak te niewolniki grubych zmyśłow, którzy tylko momentalnych pragną roskofzy, a na używaniu doczesnym, całą swoją zakładają szczęśliwość, w tey nauce nic do swego smaku nie znaydą, zaczym też więcey na nich skutkować nie mogą, iak owe święte prawdy, przez gorliwych Kaznodzieiow rozwiozłym grzesznikom pod pogrożeniem kary wieczney opowiadane, po których wyśluchaniu, prosto do swoich nałogow wracają, swoją boiaźń zaś

tych przyszłości, to powątpiwa-
niem o niezawodności, to oddalo-
nym iefzcze czasem, tego straszli-
wego momentu, i różnemi inne-
mi racyami iak mogą tłumią, i
wzruszone sumnienie uspokoią;
na utrzymanie takich temperamen-
tow, potrzeba coś skutecznieysze-
go nad naygruntownieysze mora-
lizowanie. (1)

Wfzy-

(1) Między przyczynami upadku Kra-
iu zapomniałem włożyć rozdawni-
ctwa Dóbr Królewskich. Ten chleb
zasłużonych z czasem wymuszony był
z szafunku Królewskiego od zakre-
dytowanych natrętników, którzy za-
dnego innego prawa do tego nie
mieli, tylko świetność urodzenia, i
znaczne dostatki, z któremi sobie li-
gi pokoiarzyli, że nawet niebеспе-
czno było im co odmówić, inaczej-
by byli przeciw Dworowi liczne za-
ciągi swoich rękodayników oburzyli,
a swemi narzekaniami na przewro-

Wszyscy Statystowie i Politycy
iuz od dawnego czasu, bardzo ia-
śnie okazali trudność, i prawie mo-

tność rządow że im za ich niezliczo-
ne zasługi, które im samym tylko
wiadome były, tyle nie dano Sta-
rostw, ile bez naruszenia wrodzoney
modestyiby pretendować mogli, a
że do każdego wakanfu takich Pre-
tendentow było sto, a Król nie miał
tylko ieden do rozdania, więc też
cała reszta urażona, została nie na-
wiśna Dworowi, i wszystkie usiłowa-
nia obracała na podburzenie Obywa-
telow, i pomnożenie Królowi nieprzy-
iaciół; z tego też to powodu podobno
wypływało: że nawet naylepszych
Królow nienawidziano, co też zawsze
między Narodem i iego Królami
wzniecało szkodliwe poróżnienie, a
nawet między Familiami tych Kom-
petytorow. Te iablka niezgody wpro-
wadzały, owe zawzięte nieprzyiaźnie,
które potym na fakcye się podzieliły,
scyfllye koiarzyły, a nawet cały Na-
ród na różne partye rozrywały; któ-
rzy zaś Królowie ulegając dla własne-
go pokoiu, natrętnictwu przepotę-
żnych pretendentow, a wielką liczbę
intratnieyszych Starostw, do znacz-

ralne niepodobieństwo, utrzymania się zupełnie wolnego Rządu Republikańskiego, w bardzo obszer-

nych już majątności małej liczby Osob poddawali, to z tego ustawicznego Dóbr przybytku, urosły owe ogromne fortuny, które za ledwo nieformowały *Statum in Statu*, i Właścicielom tak rozległych majątności do tej samowładnej independencyi przywiodło, że na bezpiecznie z praw Kraiowych urągać się mogły, a zaś same przypomnienie o uszanowaniu Maieństwa, i posłuszeństwie prawom, byłby to szkaradny występki obrażonej Pańskiej godności. Tym wyniesieniem szczególnych Dynastow, owa Republikańska równość, która Rząd wolny charakteryzuje, niemal do szczętu zniszczoną została, a w Arystokracji, czyli Oligarchii, która ztąd wyniknęła, ta najszacowniejsza równość, na której się cały fundament Rządu wolnego zafadza, już tylko w mniemaniu i w czcnych słowach, ale nie w samej istocie pozostała, gdyż pospolitsza Szlachta, od namienionej górnej zxiążęcałej Szlachty, za ledwo nie z motłochowym pospolstwem zmieszano, i niemal z równą wzgardą iak ten ni-

nym Kraiu, gdzie ani cały Narod
do obrad publicznych zgromadzić

kezemny gmin od tych Oligarchow
traktowaną bywaia, ztąd ziedney
strony owa wyniosła dumność, a z
drugiey płaszczące upodlenie, któ-
re do nikczemności wiedzie, konie-
cznie wynikać musiało. Gdyby w
tym Rzeczpospolita się była wcze-
śnie spostrzegła, a te Dobra na Skarb
publiczny odebrać rozkazała, albo
one prawem emphiteutycznym po-
zadzierzawiła, toby tyle dochodow
poprzybywało, żeby było można i
Woylko pomnożyć, i granice inne-
mi potrzebami od niazdow zabezpie-
czyć, a to źródło wszystkich nie-
zgod, kłótni i korrupcyi, zostałoby
było zatkane, i widowisko brzydkie-
go spuściznienia po Miastach i Zam-
kach Królewskich, nie obrażałoby by-
ło oczy, i nie podawałoby te roz-
myślnie narobione rudera Cudzoziem-
com na pośmiewisko: lecz jakim spo-
sobem takie zarządzenie stanąć mo-
gło, żeby z strony tych wielowła-
dnych possessorow Królewszczyzn,
w samey propozycyi zaraz przytlu-
mione nie było; potrzebaby było cu-
du, aby taka Konstytucya stanęła, a
cudow nikt wyciągać nie powinien.

niepodobno, ani też wszystkie famoistne uśłowania, do jednego punktu, lub wyrzchtowania, zkoncentrować nie można, zgoła tak rozpierzchnionemu rządowi, zawżze musi zchodźić na ziednoczo-ney frzoddzielney czynności, bez którey ciała polityczne, w swoich krągobrotach, ani ziednoczonego działania, ani zamierzonego celu w swoim biegu mieć nie mogą; dla tego w starożytnych i późniey-zych wiekach, skojarzono owe związkowe Rzeczypospolite, w którey każdy samodzielny Naród, formował samorządne towarzystwa, a dopiero generalna Liga, te wszystkie iestestwa, w iedno ciało polityczne łączyła. Wszystkie Narody Greckie, w naydawnieyszey starożytności, miały między sobą taki polityczny związek, a ich

Amphiktyony, musieli coś wspa-
 niałego i poważnego reprezento-
 wać, kiedy Filip Król Macedoński
 Oyciec Alexandra W. natarczywie
 się domagał, aby w tym związko-
 wym Senacie był pomieszczony;
 później za staraniem Aratufa, sko-
 iarzona była w Peloponezie Liga
 Achajczyków, a zaś w najciem-
 niejszym barbarzyńskim 12. czy
 13. wieku, stanął związek Anzea-
 tycki, w którym kilkadziesiąt Miast
 wchodziło, której Ligi dyrekto-
 ryum było w Lubeku, którego dzia-
 łania, opisy, w tego Miasta Archi-
 wum, jeszcze po dziś dzień się
 znaydują. Kantony Szwaycarskie,
 nic w prawdzie wspólnego nie ma-
 ją z sobą, prócz sprzymierzenia
 obronnego; Hollenderska zaś Rzecz-
 pospolita, w Stanach Prowincyo-
 nalnych, każda prowincya ma swo-

ie własne prawodawstwo, i rząd oddzielny, ale w Stanach generalnych, ma reprezentujący całą Rzeczpospolitą Senat. Coś podobnego w swoim nowo ustanowionym rządzie, ma nowa Rzeczpospolita, Prowincyi Amerykańskich, a w Imperyum Rzeszy Niemieckiej, widzimy związkową famych Monarchow, udzielnych Xiążąt, Gra-fow, liczby dość znaczney osob Stanu Rycerskiego, i niektòrych Miast wolnych, Rzeczpospolitą, którey głową jest Cesarz. Ta forma Rządu związkowego, do łatwości zmniejszonego wewnętrznego zarządzenia, łączy mocne zabezpieczenie polityczne, od postronnej napaści, gdyż zebrane siły ogromnego związku, mogą być zdolne do odparcia potężnych naziądow. Kiedy wielość interellow

i potrzeb rozlicznych Kraiow, i ob-
 szernych Prowincyi Rzeczypospo-
 litey naszej, niedozwalały aby mo-
 gły bydz dostatecznie roztrząsane
 i ułatwione na generalnych obra-
 dach Seymowych, niewiem, czemu
 przy takiej nieczynności prawo-
 dawczych zarządzeń, Prowincye,
 Woiewództwa, Ziemie, lub Powia-
 ty, nie udzieliły swoim partyku-
 larnym Seymikowym obradom, tę-
 dzielność wglądania, w wszystkie
 domowe potrzeby i rozrządzenia
 interessow partykularnych swoiey
 Krainy, które generalnego inte-
 ressu całego Królestwa w ogolno-
 ści się nie dotykają? na przykład,
 zaludnienie, poprawienie Rolnictwa,
 wprowadzenie Rękodziel, Rzemiosł,
 i Kunstow, do wyrobienia i wy-
 kształcenia własnych produktow,
 osuszenia błot, poprawienie dróg,

wyftawienie mostow, chędożenie rzek, i fposobienie ich do fplawu, lub połączenie onych kanałami, a przez to orzeźwienie handlu, w tych fzczególnie częściach dotykających fwoią włafną Krainę; bo co do regulowania ogólnego Narodowego handlu, to do powfzechnych obrad Narodowych należy: dobywanie Krufzczow, zapobieżenie wyludnieniu przez choroby i zarazy, lub umorzenie noworodnych dzieci, i inne klęski, przez wprowadzenie Lekarzów, Chirurgów, Aptek i dozorcow, nad zdrowiem miefzkańcow, zapobieżenie drożyzny, i nędzy poſpółftwa, która iefzcze bardziey Kray wyludnia, iak morowe powietrze, i tym podobne millionowe mieyfcowe potrzeby, które dla różności pozycyi i różnych okoliczności, bardzo

są od siebie odmiennie, a zatem też w ogólności, na Zieździe Narodowym od wszystkich, ani dostatecznie poznawane, ani też przyzwyczajone regulowane być nie mogą. Jakby z dostatecznym poznaniem rzeczy mógł się wdawać w regulowanie handlu z Włoknem

Siemieniem Litewskich Woiewództw. Posel z oddalonego iakiego Woiewództwa Prowincyi Małopolskiej, gdyby potrzeba iakich przepisow wyciągała, albo coby mógł doradzać w materyi Manufaktur Sukiennicznych w Wielkiej Polzcie, z Ukrainskich okolic Posel, gdzie takie fabrykowanie tak rzadką jest rzeczą, a wzajemnie còż Wielkopolanin do iakich prawideł dla Ukrainy przydać może, jeżeli mu te różniące się od wszystkich innych Kraiow okolice, nie są wia-

dome? Między wielu partykularno-
 ściami, powszechnemu prawodaw-
 ństwu mniej właściwemi (bo ta
 naywyższa i cały Maiestat Rze-
 czypospolitey reprezentująca wła-
 dza, nie powinnaby się zatrudniać,
 tylko walnemi, cały Kray, i wszy-
 śtek Narod intereffuiącemi ogół-
 nemi sprawami) czytam w Kon-
 stytucyi pozwolenie dane Staro-
 ście Nowomieyfskiemu rozbieranie
 Zamku Pustego w Nowym Korczy-
 nie; wiem że wielka część tych
 Posłow, co na to zezwolenie swo-
 ie dali, ani tego Zamku, ani tey
 Okolicy, w ktòrey stoi, nie wi-
 dzieli; te materye zaś na Seymiku
 traktuiąc, każdy wotuiący z pozna-
 waniem rzeczy mógłby o tym są-
 dzić. Jak postrzegam, to mnie ko-
 chany Autor swoim gorliwym Pa-
 tryotyzmem zaraził, od ktòrego

i ia aż do zachwycenia porwany, ledwom iuż nie stanawiał Stany Prowincyonalne, i onym do uszczęśliwienia każdego z ofobna Woiewòdztwa, władze, Prawa, i regulament przepisał, gdybym sobie na szczęście nie był przypomniał, że to ia nie Projekta, ale tylko Uwagi piszę.

282.) Pozwoli Autor sobie przypomnieć, że na karcie 68. nam powiedział, iż sam wiek nie jest rozumem, i przez to nie na wiek, ale na talenta wzgląd mieć kazał; a tu z taką admiracyą wychwala nam publiczną obradę, iż niewiadać tam było żadnych ośmnaścieletnich młokosów; toć ten wiek od doyrzałej mądrości w owym czasie musiał być wyłączony: idąc zaś za swemi prawidłami nie potrzeba było tego pochwalić, bo

to jest sprzeciwieństwo oczywiste, w które kochany Autor dość często wpada, a w tym tłoku zgromadzoney materyi, bez rozróżnionego ułożenia, podobno i ja w te ślady wstępuję, i czasem sam sobie się sprzeciwiam, bo te niezliczone Uwagi, rodzą także nieskończone mnostwo reflexyi, a w takiej wielości potknąć się czasem, jest rzecz ludzka.

285.) Jak przedziwnie rozsądne są rozumowania polityczne i moralne naszego Autora, tak prawie są zawsze omylne, ile razy się zapędza w Metafizyczne badania początkowego przyrodzenia, w tym miejscu wywodzi ztąd wrodzoną dobroć człowieka, że sobie co złego uczynić, nawet chcieć nie może; ja choć nigdy o tym nayistotnieyszym przymiocie duszy nie

powątpiwałem, i w tych Uwagach starałem się to moim sposobem dowodzić, lecz z tego wstrętu uczynienia sobie co złego, okazować wrodzoną dobroć, to tym sposobem konkludując, mógłby kto dowodzić dobroć Wilka i Tygrysa, bo i z tych drapieżców, żaden sam sobie nic złego nie uczyni, a w naszym zmańdżałym wieku, ta prawda już prawie wszystkich ludzi przeniknęła, że każdy sobie iak naywięcey dobrego uczynić usiłuje, jeżeli zaś to bez pokrzywdzenia bliźniego byź nie może, a przecięż nayczęściey ludzie koszttem bliźniego co dobrego sobie uczynić usiłują, a podobno to bardzo rzadko jest skutkiem niewiadomości, iak Autor mieni, ale to w kalkulującym naszym wieku, jest skutkiem ściślego rachunku, bo

iak kto z tych pospolitych, a na-
 wet wyobrażenia o wielkomyślno-
 ści, do głowy nie przypuszczają-
 cych subiektow, wykalkuluie, wie-
 le sobie będzie mógł w honorach,
 w wygodach, i w roskofzach do-
 brego uczynić, iak komu funkę,
 kawałek ziemi, lub inny majątek
 wydrze, to zapewne ani pretextu,
 ani zręczności nie opuści, ie-
 żeli mu się w tym Prawa niesprze-
 ciwią, albo też zaczepiona strona
 równą mocą nie odeprze takiej
 napaści; tym podobno sposobem i
 ci kalkulują, co swoją Oycyznę
 przedają, bo to podobno nigdy się
 nie dzieie z tey niewiadomości,
 związkow człowieka z człowie-
 kiem; bo podobno nikt tych związ-
 kow lepiej znać nie może, iak za
 zwyczaj tak oświecone Osoby,
 zaczym też nie sama tylko niewia-

domość jest przyczyną, złości człowieka, iak Autor mieni.

289.) Choć też nader szczupłą mam wiadomość o prawach i prawnościach, przecież ta różność między sprawą sprawiedliwą, a sprawą prawną, nie tak mi się dzika zdaie, iak Autorowi, nawet przeciwiego zdaniu prawda może bydź dwoiaka, bo iedna może bydź iawna i pod oczy podpadaiąca, a druga przed ludzkim wzrokiem ukryta. Gdyby iakie przenikające ferca ludzkie i wszystkie inne skrytości, iestestwo, sprawy ludzkie sądziło, zapewneby tey dystrynkcyi między sprawą prawną, a sprawiedliwą bydź nawet nie mogło, ale człowiek inaczey sądzić nie może, iak z świadectw, z dokumentow i wywodow, a do tego mało przecię jest na szczęście, tak absolu-

tnych Sędziow, aby arbitralnie według swego upodobania sądzić samowładnie mogli, ale mają prawa i przepisane formalności; niechże kto przyidzie do takiego Sądu z najsprawiedliwszą do kogo pretenzyą, a bez świadkow i dokumentow, zapewne nic nie wskura, tak jak nawet ten coby pewne prawem przepisane formalności opuścił. bez których Sędziemu zakazane jest w roztrząsanie sprawy wchodzić, toć i takiej natury sprawa choć i sprawiedliwa, wielkim podpada trudnościom, zaprzeczyć zaś nie można, aby się w tey materyi nie miały często dziać wielkie bezprawia, bo to jest los nieszczęśliwy więkzey części działań ludzkich, że na bezprawiach się kończą.

293.) Ze lud oryginalnie był, i powinien być swoim prawodawcą, o tey prawdzieby nawet najdumniejszy samodziśec powątpiwać niepowinien; czy zaś ten lud tak głęboko przenika rzeczy, że tylko mądre a do iego własnego uszczęśliwienia, iako też do uszczęśliwienia całego ludzkiego plemienia zamierzające prawa stanawia, to znowu jest inſza kwestya; tak mądre przeyrzenie i prze-zorne publicznego z prywatnym dobrem na przytomny i przyszły czas pogodzenie, tego zbawienne-go celu, rzadko podobno w pospo-litych głowach gminu się znajdzie, iednomyślność zaś nie tylko we-dług zdania Autora jest rzadko czynna, ale też w naturalney różności zdań i umyśłów, i w tym pomięszaniu przeciwnych między

sobą intereffow różnych Stanów i
osob, nayeściejey jest próżną ma-
rą, którą gdyby kto chciał wpro-
wadzić, nie tyłkoby musiał wszy-
stkie te tak przeciwnie intereffa po-
godzić, aleby nawet potrzeba roz-
różnione głów organizacye na ie-
dną formę przestworzyć.

298.) Choć nader chwalebne u-
siłowanie Zamoyckiego, że, iak Au-
tor mówi, Królom dobroczynność
zostawił, bydź zaś szkodliwemi za-
bronił, aleć też nie potrzeba by-
ło z Kròla malowany obraz zrobić,
bo odebrałszy mu prawie całą re-
fztę mocy wykonywaiącey, po-
trzeba było dla tey władzy (bez
ktòrey ani prawa wykonane, ani
żaden polityczny i prywatny rząd
utrzymać się nie może) iakiż in-
ny skład obmyślić, gdzieby ta czu-
waiąca nad prawami, obyczaiami,

i całością Kraiu władza rezydowała; bo kiedy dla przeciwności i nieprzelamanego uporu niektórych osób, nie było można wprowadzić w Radę Królewską Konfyliarzów z Stanu Rycerskiego, a rezydencya Senatorów, była nie pewna, i tak nie dostatecznie na zawsze uregulowana, zwłaszcza że ci Senatorowie bardzięj iak Stróże dla czuwania nad postępkami Królewskimi, iak do exekwowania praw do iego boku przydani byli, toć lepiej było zostawić rzeczy w dawnym stanie, iak ich tak nieskutecznemi frzodkami poprawić, jeżeli iefzcze przewidzieć było można, że i te nowe poprawy zupełną, i wykonane nie będą. Niechby się był lepiej Naród na dobrowolnie óbranego Króla dąsał, a własney uchwały prawa pełnił, niech-

by lepiej żył w iakiey niespokoy-
 ney podeyrzliwości o swoje swo-
 body, a był czynnym, iak żeby się
 aż do niedbałey gnuśności o po-
 wfzechne dobro opuścił, i zosta-
 wał w Anarchiczney independen-
 cyi; z takiego zwaśnienia więcey
 zawfze przykrości, iak uszkodze-
 nia wynika. Rządcy wolnych Na-
 rodow na wszystkie te utyskiwa-
 nia, narzekania, łaiania i hałasy,
 powinni być zahartowani, i nay-
 mnieyszey rzeczy temi przeciwno-
 ściami nie dać się zastraszyć, do
 odstąpienia przedsięwziętych za-
 miarow, które do uszczęśliwienia
 Kraiu dążą. Wcale nie sztuka być
 wielkim Wezyrem w Stambule,
 ale utrzymać swoje przedsięwzię-
 cie w Londynie, w Hadze, w War-
 szawie, na to potrzeba być głę-
 bokiey polityki wyzwolencem, a

ieszcze bardziej bydź uzbroionym
cierpliwością, na wytrzymanie za-
rzutow sprzeciwieństwa, nawet ła-
ianie i urąganie, a niezfatygowa-
ną pracą, wszystkie sprzeciwiają-
ce się wstecz zdania, i interessa po-
godzić, i do iednego celu ziedno-
czyć.

299.) Na początku tey karty,
Autor sam przyznaje potrzebę, czu-
wania władzy nad władzą, a daley
znowu wraca się do ulubionego
władz połączenia, utrzymując, że
moc wykonywająca, powinna bydź
iedna nierozdzielna, i od prawo-
dawczey władzy nie odłączona;
nie chcę tu na nowo wołować z
tym zdaniem, ponieważ iuż wy-
żey wystawiłem przyczyny na prze-
ciw przyczyn; zaprzeczyć zaś nie
można temu co Autor daley mówi:
że ten co Prawa stanowi, nayle-

piey ich też zna, i one tłumaczyć może, o czym nawet wątpić nie należy, tylko to naygorfza, że żaden statysta nie radzi pozwałać Praw tłumaczenie, a to dla przymuszenia Prawodawców do iasnego i prostego wyłuszczenia myśli Prawa, żeby żadnego tłumaczenia nie potrzebowało, bo dla uczy-nienia się na zawsze potrzebnemi, możeby na końcu prawodawcy tak ciemnego i zawikłanego stylu uży-wali, żeby go iak dawne Egipskie hiroglifiki i oryentalne zagadki, żaden nie przypuszczony do taie-mnic, ani zgadnąć, ani decyfro-wać nie potrafił. Nie rzadko się przytrafić może, że nowo uchwa-lone Prawo przeciwne bydz mo-że przypadkowemu interessowi o-sobistemu którego z Prawodaw-ców, w tym zaś przypadku zosta-

wić przy nim tłumaczenie, jest to samo iak Pana Woyta w swej sprawie uczynić Sędzią. Tam jest rząd dobry, gdzie wykonywająca władza, każdego Prawodawcę do wypełnienia tego prawa przymusza, którego dopiero podpisał, choćby mu też ieszcze pióro nie oschło, a iżeeliby w czym przekroczył tych ustaw, Sądownicza władza na nim exekwuje zaraz te kary, które mu się podobało temu naznaczyć występku. Takie konfyderacye powinny pociągać każdego praw stanowiciela, do przezornej ostrożności, do używania iasných a wcale nieoboiętných, lub obustronnych wyrazow, żeby to prawo nie mogło bydz kiedy tłumaczone na iego własne uszkodzenie.

306.) Na naywiększe nieszczęście i na hańbę rodzaju ludzkiego,

do tego stopnia przyszły rzeczy, przez zepsute obyczaje i wprowadzone zbytki, że bez sądów kryminalnych, ani się obeyść, ani mieszkańców zabezpieczyć nie można; większąby ten daleko przyługę uczynił ludzkości, ktoby wynalazł sposob niezawodny zapobiegania popełnienia występku i zbrodni (*m*) (a że na toby się mogło znaleźć nie zawodne sposoby, na parol upewnić mogę) iak ten

(*m*) Hańbienie uczciwego człowieka, przez sromotne publiczne kary za niebaczenie popełnione Polityczne występki, daleko więcey w towarzystwie złego iak dobrego sprawuje, bo nayuczciwszy umysł wprawi w tę okropną konieczność własnego samoboystwa, ieżeli bez honoru żyć nie może, albo wyzuc się z wstydu, i dopełnić wszystkie zbrodnie, kiedy mu droga cnoty iuż na zawsze zagrodzona; Wszechmocne samowładztwo, które bez badania się natury,

co nayrządnieyſzy i nayprzykła-
 dnieyſzy w czynieniu ſprawiedli-
 wości ſąd kryminalny uſtanowi; na
 ſamo to okropne wspomnienie na-

instynktu, wyobrażenia o honorze i przyrodzonych człowiekowi ſentymentow eſtymacyi, lub pogardy, zaſadza rządu ſzczególnie na ſwoich rozkazach, i iak nad ciałami, tak zarównie nad umyſłami, a nawet myſłami panować uſiłuje, poſpolicie zapobiega temu, aby hańbiąca zelżywość nie rozciągała ſię nad czas kary i ſromocie wyznaczony, i zapewne do tego przyidzie, że o tym oczyszczonym winowaycy, nawet zle pomyſlić, albo ſobie iego zhańbienie przypomnieć zakaza, czy zaſ iego tkliwy umyſł nad tym zabezpieczyć ſię może, to podobno nie łatwo ſię kto odważy utrzymywać, kiedy niegodziwy przeſąd częſto nawet exekwowanego kryminaliſty na całą niewinną iego familią rozciąga, która nieſprawiedliwa zelżywość przymusiła częſto nayuczciwſzych ludzi, że nawet wſławionego imienia wyrzec ſię musieli, aby uniknęli tey hańbiącey ſromoty.

tura się wzdryga. Choć też kryminalne procesa prawie nigdzie ielzche nie są do pewnego stopnia doskonałości doprowadzone, w Literaturze zaś ta materya temi czasfy aż do nudności jest przetrząfana, gdzie wszyscy Autorowie niemal nie Geometrycznie wymierzone kary każdego rodzaju występkom, w proporcyi wielkości zbrodni, bez względu na stan i kondycye ofob wyznaczają, a między aktualnemi ustawami, mamy świeży zbiór praw kryminalnych N. Cesarza Jmci, w którym wszystkie grzechy, zbrodnie, przywary, występki i błędy ludzkie, które kiedy mogły być popełnione, i niepopełnione, albo na potym mogą być pobroione, są wyregistrowane, na które każde wykroczenie z przedziwną akuratnością liczba batogow,

bykowcow, mietelek, iako też czas więzienia w dybach, kaydanych, pętach i łańcuchach, oraz robót publicznych i wystawienie u pręgierza są wyznaczone, tak że Sędziemu nie zostaie tylko odliczenia każdemu winowaycy przynależytey porcyi, bez względu na stan i kondycye ludzi, a to nie tylko w kryminalnych, ale też i w politycznych wykroczeniach, te same kary zarówno są wyznaczone, z proporcjonalnym iednak umniejszeniem, przeciągą trwałości, iako też liczby plag; i to przedziwne dzieło *Justitiæ distributiæ* może służyć za prawidło tym wszystkim, którzy drewnianym berłem rządzić, i cnotę batogami wskrzesić, lub wpaiać usiłuią, tak iak ci, którzy w Theoryi tey materyi chcą się dostatecznie zainformować, mo-

gą się udać do mądrego dzieła, przez P. Becaria o występkach i karach napisanego. Z codziennego doświadczenia, wynika że więkfsza część zbrodni, przez marnotrawców, leniuchow, włóczęgow, próżniaków, i wszystkich w rozwiozłym życiu żyjących popełnione bywają, zaczym nayskuteczniejszy sposob zapobieżenia zbrodniom, aby liczbę tak szkodliwych współczłonków towarzystwa, ile możliwości zmniejszyć, a dla wstrzymania skłonnych do hultajskiego życia, w każdym zgromadzeniu obmyślić dozor, którenby nikogo z opieki nie wypuścił, aż każdy da dowody, że sam sobą umie rządzić, i pokaże te sposoby, które mieć może do zarobienia sobie pożywienia, bez naprzykrzenia się współmieszkańcom, a te mieysco-

wych obyczajów przełożenia, powinny być w odpowiedzi za każdy kryminal popełniony w ich obrębie, (n) iako też nawet za ten, którenby mógł gdzie indziej zbroić, wypuszczony niedoleżnik. Ta dzika pretensya, choć już aż nadto dziwaczna, i do wprowadzenia nie

(n) W niektórych Wschodnich Kraiach od naydawniejszey starożytności ustanowione było prawo skazujące na znaczne grzywny całą Krainę, lub Okolicę, w której iakie zabójstwo popełnione było, to na pozor niesprawiedliwe prawo karzące niewinnych na grzywny, od wielu Autorów iak niegodziwie było ohydzone, a nie postrzegli w tym te badacze starożytności, że tylko tą surowością karano oziębłą niedbałość Obywatelów, o publiczne bezpieczeństwo; a taką ustawą chciano każdego przymuszać do czuwania nad bezpieczeństwem współmieszkańców i poddanych; podobno też zabójstwo w tych Kraiach musiała być rzecz ledwo kiedy praktykowana.

podobna, to to, co o wydziale sprawiedliwości i wymierze kar, nie do wielkości zbrodni, ale do pożyteczności lub szkodliwości Klafs ludzi, przystosowanych, powiem, daleko dziwaczniey, zdrowemu rozumowi, i wszystkim dotąd o równym wymierze sprawiedliwości dla wszystkich, mniemanym i okazanym prawdom, przeciwniey się zdawać będzie, a dosyć mam zaślepionego uporu, mego się trzymać zdania. Klasyfikacyę, którą w tey mierze w towarzystwie na iestestwa pierwłzey i drugiey potrzeby, na osoby obojętne, to iest te, z których Rzeczpospolita ani pożytku, ani szkody nie ma, i na Klafsę szkodliwą z próżniaków, publiczności się naprzykrzających, albo z oszukaństwa i łupieztw żyjących czynię. W pożyteczną Klaf-

fę, nie tylko się mieści pracuiący
 cy Rolnik, Rzemieślnik i Robo-
 tnik, ale też Stan rządzący i ra-
 dzący, tak rządy publiczne, iako
 domowe sprawuiący, tak iako też
 stan nauczaiący, duchowny, li-
 teracki i szkolny, wraz z stanem
 broniącym czy wojskowym, iako
 też Klasa Kupców i Artystów za-
 równo użytecznych i potrzebnych
 w każdym towarzystwie. Gdyby
 się więc zdarzyło, że z tych poży-
 tecznych swoim majątkiem czy wy-
 robkiem żyjących ludzi, któren za-
 bił iakiego hultaja, włoczęgę, draba,
 kuglarza, ofzusta, próżniaka, lub na-
 paśnego łotra, to według powsze-
 chnych ustaw, tak potrzebny czło-
 wiek powinien być śmiercią ka-
 rany; za tę zaś wprawdzie nie-
 ludzką dobroczynność, że publi-
 czność pozbyła się próżnego, albo

szkodliwego ciężaru, Rzeczpospolita straci ieszcze pożytecznego Obywatela. Nie wielkaby znalazł od sąsiadów pochwałę ten gospodarz, co z swoją szkodą roboczemu koniowi wleńb strzelił, za to że małpę błaznującą zabił; przeciwnie zaś, gdyby się przytrafiło, że z tey hultajskiej, próżniackiej Klasy, kto zabił, albo tylko skaleczył człowieka użytecznego, ten bez miłosierdzia powinien być stracony, zwłaszcza w takim Kraiu, gdzie niemasz Fortec, i inzego opatrzenia, aby złoczyńców do robot publicznych zażywać można, to i kradzież, lub inne kapitalne występki śmiercią ukarać można, bo przez tę surową sprawiedliwość, pozbędzie się oraz towarzysztwo próżnego ciężaru. Cóż to za wrzawa, co za hałas na taką

taką dziką niehumanność, na tak prze-
 brzydłą niesprawiedliwość i okru-
 cieństwo? Wszyscy Filozofowie,
 wszyscy zastępcy ludzkości, wszy-
 scy tkliwi, litościwi, miłosierni i
 czuli przyjaciele ludzkiego plemie-
 nia, widzę się na mnie oburzają;
 ale stoycie przezacni i cnotliwi o-
 brońcy Świętych praw ludzkości i
 sprawiedliwości, wszak ieszcze te-
 go prawa nikomu gwałtem nie na-
 rzucam: gdybyście chcieli cierpli-
 wie poczekać skutków takich ustaw,
 zobaczylibyście, że w prędcie całe
 plemie hultajskiego łotrostwa wy-
 ginie, bo nikt nie będzie chciał
 w tak obrzydłą i prawami upo-
 dloną Klasę bydź umiejsczonym,
 a zatyć z próżniackiey Klasy wy-
 niesie się do pracowitey i statku-
 iącey; wszak nayzbawiennieyfze
 nowe zarządzenie, nie może bydź

bez momentalney przykrości i bez
 czyiegoś uszkodzenia wprowadzo-
 ne, wszakci nie mówiłem, że-
 by zaboystwo bez wszelkier kary
 było przepuszczzone, znam całą
 przebrzydłość tak szkaradney zbro-
 dni, szczególnie przez szacunek
 pożytecznego Obywatelskiego ży-
 cia, nie chciałbym żadnego po-
 trzebnego człowieka utracić, a do
 tego z góry powiedziałem, że to
 są dziwaczney imaginacyi marze-
 nia, które w urządzeniach miey-
 sca mieć nie mogą, choć też mo-
 im partykularnym sposobem my-
 ślenia, wynikające ztąd dobre sku-
 tki, z matematyczną pewnością
 są wykalkulowane.

316.) Kiedy iakieś zawiśne zrzą-
 dzenie, tak przeciwnie sporządzi-
 ło moją organizacyą, od tey któ-
 ra ożywia tak lubego Autora, ż

się nieustannie z nim swarzyć mufzę, to pomiłani już te metafizyczne poprzedzone wyszperanie Stworzycielskich wyrokow do stworzenia powiedzianych, abym się w tak ciemney materyi nadaremnie nie klócił, i zupełnie się zgadzam z iego zdaniem, że edukacya w nikim dowcipu nie stworzy, ani z kaźdey głowy, Newtona nie potrafi zrobić, luboby się można spodziewać było po troskliwości Autora o honor i sławę swego Narodu, że w tym przykładzie na wystawienie naybystrzeyszego dowcipu, mógł taki wzór wziąć z własnych Rodaków, zwłaszcza jeżeli w samey rzeczy te Uwagi pisał w Heilsbergu, powinna mu cała okolica przypomnieć nieśmiertelnego Kopernika pamięć, którego przez to samo wart przeniesienia

nad filozofa Angielskiego, że jest
 naszym ziomkiem, i że przeszło
 wieku tamtego poprzedzał, a za-
 tym był mu nauczycielem, ale
 też pisał ieszcze w ciężkich oko-
 wach fanatyzmu i uprzedzenia, na
 ten czas, kiedy światło nauk ledwo
 zaświtać zaczynało; bo gdyby mu
 było wolno z taką śmiałością re-
 zonować, iak to mógł czynić ie-
 go naślednik, zapewneby i temu
 godnemu swemu dyscypułowi w
 materji Kosmograficznej, nie wie-
 le był zostawił do mówienia; ie-
 dnak z tego opuszczenia, czy i-
 mion zamiany, nie myślę Auto-
 rowi żadnego zadawać występku,
 naprzeciwno zaś upewniającego
 twierdzenia, że edukacya z ka-
 żdego człowieka potrafi zrobić Ty-
 tusa, albo Nerona, imieniem ro-
 zumu i doświadczenia, a naybar-

dziey imieniem godności człowieka, i dobroci serca ludzkiego, muszą się zaprotestować. To przewrotna edukacya z tak czułego, dobroczynną ludzkością napełnionego serca, iakie było Tytusowe, miałyby zrobić tak szalony dziwotwor i poczwarneho okrutnika, iakim był Nero? któren podobno lepszą miał edukacyą iak Tytus, choć też iego nauczyciel Seneka miał więcey sofistycznego blasku, iak gruntowney filozofii, przecież tak frogich, dzikich i szalonych sentymentow, nie mógł w niego wpaiać; że zaś wychowanie nie było temu winne, pokazuje chwalebność początkowego iego panowania (o)

(o) Z tego zmyślonego ubolewania nad stratą człowieka, które Nero na początku swego panowania obłudnie udawał, iż nauki pisania przeklinał, że go ta niewoliła do podpisania.

a zaś przyczynę tey iego poczwarney oryginalności, szczególnie w przyrodzeniu własnym, coś z tem-

nia wyroku śmierci, wnosić można, iż nie trudnoby było przywieść tego dziwołężnego okrutnika, do udawania zmyśloney dobroci, żeby go był mógł kto łatwo namknąć, aby iak Tytus żałował nieszczerze dzień stracony, w którym nikogo nieszczęśliwił, i niezostawił iakie znaki dobroczynności; żeby zaś łaskawego Tytusa szczególnie ludzkością i miłością bliźniego tchnącego mógł kto nakłonić do wyzionienia tego nayo-krutnieyszey frogości życzenia, aby wszystkie ludzkie głowy na iednym karku złączone były, żeby iednym zamachem cały rodzaj ludzki mógł wytepić, iak ten krwią ludzką nie-nasycony okrutnik Nero z tym się dał słyścić, temu nigdy niedam wiary; do tego nie tylko czule serce nigdy nakłonione byź nie może, ale też nawet do wynurzenia tak okropnego żądania nie pospolitey dzikości umysłu potrzeba, zacyzmy też w nayprzewrotnieyszey edukacyi nawet nie każdy frogi umysł na Nerona by się udał.

peramentow Tygrysa, dzika i małpy
 złożonego, szukać potrzeba; po-
 chlebstwo, podszczuwanie, a naybar-
 dziey nieograniczony despotyzm,
 mogły coś przydać do zupełnego
 zepsucia, ale naygorzsa i nayprze-
 wrotnieysza edukacya, może nie-
 skończenie zepsuć człowieka, mo-
 że nawet Tytusowemu podobne ser-
 ce, do czasu rozfrożyć, ale przy-
 wrodzoney czułości, na zawsze ni-
 gdy nie zrobi tyrańskiego Nerona.
 Piotra Wielkiego Imperatora, nay-
 grubsza i nayprzewrotnieysza była
 edukacya, która mu na całe życie
 wpoila pewne wady, iednak nie mo-
 gła w nim przytłumić wielkiego u-
 myśłu, i ten zdrowy rozum, któren-
 tak sławne iego panowanie chara-
 kteryzuie. W ciemne zaś głowy,
 i przewrotne serca, można coś ma-
 chinalney wtłoczyć cnoty, i po-

wierzchowny blask obłudney dobroci, ale Tytusow z nich zrobić nie podobno. Podobno ten Cefarz, którego pamięć na zawfze powinna bydź wdzięczna, kiedy nie pochlebcy ale potomni Filozofowie nazywali go rokoszą rodu ludzkiego, nie naylepszą miał edukacyą, a wątpić nie można, aby brat jego Domicyan iuż w purpurze wychowany, nie równie miał lepszą; a iakaż różność między tym łagodnym Monarchą, a tym dzikim okrutnikiem? Choć dziś ci wszyscy co swoy rozum szczególnie winni Guwernorom i Metrom, edukacyi wszechmocną z własnego uczucia przypisuią dzielność, iednak nie słyzałem ieszcze, żeby tę aż do formowania według własnego upodobania Tytusow i Neronow rozciągali. Niech taka o-

belga tak miłe całej ludzkości popioły, tego miłośnika człowieczeństwa nie dotyka, niech dla honoru ludzkości tak przebrzydłe mniemanie nigdy nie znajdzie kredytu, żeby z dobrotliwego ferca można Nerona zrobić; niech szkaradna pamięć tego przebrzydłego monstrum zawsze będzie w obrzydliwej ohydzie, tak iak dobroczynność Tytusa po wszystkie wieki powinna być błogosławiona; niech wiedzą rządzące Narodem ludzkim Tytusy i Nerony, co ich u potomności czeka!

344.) Znam Oratorską wolność, że w swoich wyrazach nie jest określona, wystawić rzeczy w rzeczywistej postaci, ani rachować liczbę nieprzyjaciół od swego Bohatyrza razem zwyciężonych, lecz zbyt wygurowana przesadność, na-

wet Poetom niepozwołona; a jeżeli ci swoim Bohatyrom przechodzące ludzkie siły, przywłaśczią czyny, przynaymniey im zaraz niewidome Bogi na pomoc sprowadzią. Sława naywaleczniejszego Hetmana Zamoyfskiego, i mężna bitność Rycerstwa i Woyfka Polfskiego, tak dobrze na prawdzie i rzeczywistych czynach ugruntowana, że bez tych wfzyftkich przesadnych amplifikacyi, powszechnie jest uznana, gdyby też przed małą kwotą mężnego Woyfka, niezliczone Turkow i Tatarow woyfka nie były broń złożyły, z pokorą o pokoy prosiły, a potym te niezmierne tłumy Bisurmanow, posłusznie przeznaczoną im drogą powracały. Wfzyftkie przesadne wyobrażenia więcey sławie szkodzą, iak przyczyniaią, bo naymniey-

fze niepodobieństwo, albo okaza-
 ne zmyślenie, naypewnieyfze na-
 wet czyny w wątpliwość podaie;
 czyż można dać temu wiarę, aby
 ogromne woysko z naybitnieyfze-
 go na ów czas w Europie żołnie-
 rza złożone, w czasie naywiększey
 wojenney sławy tego zuchwałego
 ludu, bez spotykania się, z żadnych
 stron nie będąc ani opasany od
 przeciwnego woyska, ani z któ-
 rey strony w reyteradzie przecię-
 te, miało przed małą garstką Ry-
 cerstwa broń złożyć? nie wiem iak-
 by się z takiego postępku Pafza,
 czy Seraskier przed Dywanem u-
 sprawiedliwił? Daleko większe iest
 podobieństwo, że podczas trwają-
 cego z Polską przymierza, ten Kom-
 mendant Turecki nie miał żadnego
 rozkazu otwartym boiem zache-
 piac Polaków, choć Muzulmańska

drapieżna polityka, pozwalała zawsze z nienawiści ku Chrześcianom, swemu wojsku, w Kraie sprzymierzone, rabusiowe zboieckie czynić wycieczki, a te łupieztwa w frzód pokoju czynione, pokrywano zawsze tym: że niepodobno swawolę Wojskową utrzymać; zaczym też i w tym razie, gdyby się było ochotnikowi Tureckiemu zdało urwać co Chrześciańskiego wojska, toby za to nigdy satysfakcyi nie było, ale Seraskier z Buńczukami by nie był wyszedł w pole, bo na tym zawisł był pokoy z Portą, że chętnie dopuszczali zrabowanie całych Kraiow, i znoszenie nawet wojska Sąsiedzkiego, aby tylko w takich akcyach, Wezyr, albo Seraskier z Chorągwią i z Buńczukami się nie znaydował przytomny, to nawet nie mieli za

żadne Traktatow złamanie, ale żeby był ktòren Pafza na ow czas broń złożył, byłby to głową przypłacił. Zeby był Pafza słyszał że iego Janczary i Spahowie Chrześcian białą, to zapewneby się był uczynił w Namiocie śpiącym, żeby nie był wiedział o tym zgwałceniu przymierza; ale iak spostrzegłszy że iego ludzi wszędzie bito, zapewne dał im hasło do cofnienia się, a sam posłał do Hetmana z próżnemi wymówkami i exkuzami, względem tey swawoli żołnierskiey, i tak się najczęściej podobne sceny kończyły: dosyć honoru dla nieśmiertelney pamięci Wodza, i dla naszego woyska, że tak wielkie woyska nie śmiały go z doprawdy zaczepiać, i że ie wstrzymali od rabowania Wołoszczyzny. Te przesadności wcale niewiem na

co się przydać mogą; często używane chlubne wyrazy, że przed szablą Polską, wszystkie drżą Narody, więcey nam uszkodzenia iak chwały i pożytku przyniosły. Nie wspominam tu o niepowetowanej poniesionej stracie pod Cecorą, która może także była poniekąd skutkiem zbytniego zaufania w swojej własnej sile i waleczności; ale tylko tę dołożę uwagę: że często kiedy na iedney skrajności Królestwa wtargnął, i Prowincye pustoszył nieprzyjaciel, na drugiej skrajności Obywatele w tym mniemaniu, że nieprzyjaciel na samo wspomnienie iuż strachem przenikniony, wcale nie kwapili się na ratunek Współobywatelów; nieprzyjaciel zaś tym czasem drżał, a Kraje Rzeczypospolitey pustoszył, i często trzeba było z stratą iakie-

go kawałka ziemi, nadgrodzić mu ten mniemany postrach. Niech te Narody swoje miłkie czyny kształcą, i przesadnie wynoszą, które w swych dziejach i latopismach, nie mogą na widok wystawiać światu wielkie działania; Polakom ta wytworna chluba, wcale nie potrzebna, gdyż mają do wyłożenia przed światem tyle heroiczych czynów, że żaden z najwaleczniejszych Narodów, ani odważniejszych, ani waleczniejszych, ani też większej liczby wspaniałych Bohaterskich działań nie pokaże, których dowodność tak iawna, że ich i najzazdrośniejszy Cudzoziemiec, zaprzeczyć się nie ośmieli. Imię Zamoyckiego zawsze będzie wielkie i sławne, choćby też przed samym postrachem tego I. mienia bitne i waleczne Szwedy

nie byli uciekali, boć podobno musieli się nieco opierać, kiedy ta wojna, z tym pułnocnym Narodem lat kilka się przeciągnęła. Wszyscy ci wielcy ludzie, których nasz Narod na scenę świata wystawiał, jeżeli w heroiczney waleczności nie przenoszą Bohatyrow postronnych, nieskończenie ich przewyższają ludzkością, cnotą Obywatelską i skromnością, gdyż w tym licznym gronie Bohatyrow nie mieliśmy, ani podstępnych Pizistratow, ani obłudnych tyrańskich Dyonizyuszow, ani frogich Syllow, ani wyniosłych Cezarów, ani też chytrych Oktawiuszow, których cała sztuka i waleczność iedynie dążyła do opanowania swojej Oyczyzny, i podbiiania w okropną niewolę Współobywatelów; wszystkie usiłowania pierwszej wiel-

wielkości Narodowych świętnych ludzi zawsze dążyły do ocalenia i uszczęśliwienia kochanej Ojczyzny, że nawet przy tych różnych zdarzonych zręcznościach, dostrzedz nie można najmniejszego kufzenia, aby swemu Narodowi niewolnicze miały kuć pęta, bo podobno przy tych gęstych rewolucyach, nie zbywało na okazji przyzarpnięcia do siebie tyrańskiej władzy, gdyby między temi tak wielkiej powagi Obywatelami, był się znalazł iaki obłudny Kromwel, ale prędzeyby był między niemi znalazł skromnych Patriotow, którzyby na wzór wielkomyślnego Andrzeia Dorya (p)

(p) Andrzej Dorya sławny Admirał najprzod w służbie Franciszka I. Króla Francuzkiego, a potem Karola V. Cesarza kilkokrotnie wzięte w Genui Ojczyźnie swoiey iey rozruchy

ofiarowaną dobrowolnie naywyższą władzę odmowili, iak tak podstępnego tyrana; a jeżeliśmy także mieli swoich Katylinów, to przynajmniey nigdy nie byli z oświeconey Klasy wielkich dowcipow, i heroicznosci, ale tylko z ciemney Klasy nikczemnikow i próżney dumy niedołęzców, którzy nigdy przed oczami nie mieli sławę wiekopomną, ale momental-

własnym swoim woyskiem uspokoił, a choć przez to miał tę Rzeczpospolitą w swoiey mocy, przecię naymnieyszey sobie władzy ani powagi nie przywłaszczył, a gdy ta skromność, iako też wielkie cnoty tego Wodza skłoniły wszystkie umysły, iż mu dobrowolnie naywyższą władzę na całe życie offiarowali; ten poczciwy Obywatel, tego nawet przyiacie niechciał, gdyż to było na przeciwko gruntowych ustaw tey Rzeczpltey, według których tylko Dożę na dwa lata z bardzo ograniczoną władzą obierać należy.

ny blask podłego podchlebstwa, i nienasyconą chuć rokoszy i wygod.

Gdy ^{by} kto z tych przestrog nad Uwagami Autora, i niektórych podchwytaił popędliwie sądził, że w tey dyspucie nie wiele propozycyi jego ocalało, a zatym całe jego dzieło, nie wiele przydatne; tenby się wielce omylił, gdyż to całe dzieło, tyle w sobie zawiera gruntownego uwiadomienia, zbawienney rady, i głębokich zamiarów, że nie może być nic szacownieyszego, i tak godne zalety, iak ta praca Autora, która tchnie szczególnie patryotyzmem, miłością rodu ludzkiego, i publicznego dobra, i nic chwalebniejszego być nie może, iak taka praca, którą w wolnym a samem o sobie radzącym Narodzie, po-

winna być iedynym celem powszechnego usłowania, aby każdy do tego przykładał swoje zdanie, radę i objaśnienie. Kiedy zaś takie Uwagi są tak potrzebne i rozsądne, na cóż ich tak potężnie naieżdzać, zbiaić, i niektóre maxymy z gruntu zniszczyć? dla tego, że zdania ludzkie bardzo są rozróżnione, i podległe różnym tłumaczeniom, dla wyciśnienia z nich iak naydowodnieyszych prawd, te sprzeczki są istotnie potrzebne, przez to się rozумы poleruią, treść rzeczy się wyłuszcza, a wiadomości nad publicznym interellem, co raz bardziey się rozprzestrzeniaią. W ciągu tego pisania może się często przytrafiło, że błędy Autora, memi błędami inney natury zbiaiał, nie przepuszczaiąc żadney omyłki; wymawiałem mu

może i takie, które sam popełni-
 łem, wyrzucałem mu nawet Pol-
 skie solecызmy, a sam w trakcie
 pisania, tak w moiej Polszczy-
 zniem ośechł, że mi wcale wyra-
 zow na wyłuszczenie moich my-
 śli braknęło, bądź że ten język
 tak ieszcze w słowa nie obfity, bądź
 też że tylko mnie iako wcale w
 Polskiej literaturze niewiadomemu
 wyrazow nie stało, tak że nie tyl-
 ko do zarzuconych makaronizmow
 często udawać się potrzeba było, ale
 ieszcze częściecey wiele myśli wca-
 le opuścić musiałem. Wcale nie
 przywłaszczam tym moim Uwa-
 gom tę wartość, aby text ory-
 ginalny przyćmić miały, owszem
 tamtemu zostaie zawsze szacunek
 pierwzeyej oryginalności, bo nic ła-
 twieyszego, iak nad gotowemi my-
 ślami Uwagi pisać, a iezeli coś-

kolwiek mogłem powiedzieć nowego i pożytecznego, to te Uwagi do tego były powodem, bez których zapewneby mi nigdy nawet do głowy nie przyszło, abym miał się ośmielić wkroczenia w tak śliski Departament, iakim jest polityczny, z którego u nas żadnych nadgród, zysków, ani nawet sławy spodziewać się nie można, ale jeszcze nienawiści i prześladowania obawiać się potrzeba, do tego bez osnowy rozrzucone materye textu, uwolniły i mnie od porządnego ułożenia, bo gdyby było przyszło część nadtkniętych materyi gruntownie wywodzić i methodycznie traktować, ledwoby za tyle lat to skończyć można, ile mi tygodni w pisaniu zeszło, gdyż dopiero na końcu Roku 1787. o tych Uwagach nad Zyciem Zamoyckiego sły-

szalem, i przypadkowo mi się potym dostały. Zamiast odstręczenia od podobney pracy Autora, potrzebaby go zachęcać i imieniem Oyczyzny zobowiązać, aby kontynuował oświecać publiczność nadiego prawdziwym interessem, tak iak każdego dobrego Obywatela jest powinnością do tego się przykładać. Ja z mey strony na co się przy tey okazji na prędcę zdobydź mogłem, to publiczności ofiaruję, zostawując iey wolność sądzenia do własnego upodobania, w czym nikogo niechcę uprzedzić, bo nie mam tey zuchwałości, abym groźbą i pogardzeniem, chciał przyganom zapobiedz, ani też tey podłości, żebym approbaty czyiey zebrał, dla tego nawet ani zawiłość stylu, ani pospolitość wyrazow niechcę exkuzować, bo w ta-

kich materyach idzie bardziey o pożyteczne prawdy, iak o piękność stylu, i wybòr słów dobranych; te wytworne piękrzydła, do dzieł Poetyckich, i do zabawnych pism należą.

Nayistotnieysze prawo Republikantskiego rządu, iest nie tylko Cywilna wolność, ale też oraz wolność każdego Obywatela wyiawienia zdania swego, nad ustawami, rządem, i interessem swego Kraiu, a z ziednoczonego zbioru tych zdań samotnych, wynika owe światło, które tak przewyższającym sposobem, nad samowładnemi rządami, objaśnia wszystkie polityczne i cywilne materye. Tey nayzacownieyszey istoty wolności umyślow, nie powinnyby nawet naydumnieyszi samodziercy zakazami krępować, gdyby despotyzm mógł się iednoczyć z zdrowym rozu-

mem, a nie był preumpcyą zaślepiony. Ale ta wolność wyłączenia z otwartością swego zdania, nie daie nikomu z osobną tego prawa, aby mógł komu swoje partykularne ustawy narzucać, i Współobywatelów do przyjęcia jego projektów przymuszać choćby i nayzbawiennieysze były; zaczym rozumiem, że nikt naszemu Autorowi nie będzie miał ^{za} złe, że różnostronne projekta podaie, a nie konkludującego w materyi ocalenia Oyczyzny, i uszczęśliwienia Kraiu nie stanowi, co iest bardziey własnością chwalebney skromności, iak wahająca wielostronna niegruntowna obojętność, gdyżby to było nieiaką zuchwałością, żeby i nayoświeceńszy Obywatel, w swoiey partykularności decydującym sposobem względem odmia.

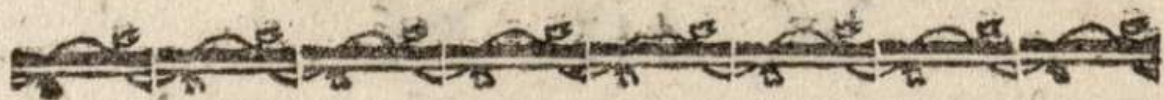
ny praw i zwyczajow což stano-
 wił, i tych wyrokow przyięcie u-
 kaźnie się domagał. Te ustaw prze-
 istoczenia, i generalne reformy od
 woli powszechney całego, albo
 większey części Narodu zawisły,
 albo też do wybranych do pano-
 wania i rządzenia Osob należą, kie-
 dy do tego mają prawne powoła-
 nie. Tą prawdą przenikniony ca-
 łąe moje usłowanie na tym szcze-
 gólnie zasadzałem, abym ten pro-
 myk błahego światła, którym po-
 lityczne materye przez Autora tra-
 ktowane moim sposobem objaśniam,
 przyłączył do światła powszechne-
 go, nie zaś żebym w moiey par-
 tykularności, miał sobie rościć
 pretenzye^{re} formowania zwyczajow,
 lub obyczajow Narodowych, a przy
 zupełnym przeświadczeniu o tym
 nayistotniejszy prawie, które ka-

żdego wolnego człowieka autorzywie wyiawienia ſwego zdania, i mówienia z otwartością tych prawd, któremi ieſt przenikniony; moia troſkliwa oſtrożność nie urażenia nikogo, tak w powſzechności, iako też w oſobności, niemal boiażliwey lękliwoſci doſzła, tak że dla nieobrażenia delikatnych uſzow, wiele bardzo ważnych prawd opuſcić muſiałem, kiedy bez przykrych wyrazow, i bez ſprzeciwienia ſię w brew publicznym mniemaniom, one wyluſzczyć nie mogłem; rozumiem że za tę oziębłą trwożliwą obojętność, nikt mnie ſłaniać nie będzie, że nie ſmiem ſię dotykać bolącego ſedna, gdyż ſą niektóre moralne wrzodenice, których naymnieyſze dotknięcie, bez wſzelkiey ulgi dla choroby rozjątrzy, i zarażliwą materye tym

bardziej rozszerza, trzeba to czasowi zostawić, któren wszystko do dojrzałości doprowadzi, i wszystkie wady tak fizyczne, iako też moralne uleczy. Nim zaś rzeczy dojdą do tego stopnia (bo daleko więcej czasu potrzeba, do dojrzałości moralney, iak do fizycznej) niechże tym czasem wolno będzie smutnym hypochondrykom płakać z swoim Patryarchą Heraklitem, nad niedolą ludzką z zaślepioney niedołężności i przewrotności umysłu ludzkiego pochodzącey, tak iak wesołym przedrwiwaczom, niech zostanie wolność, naśmiewania się z Demokrytem, nad wartogłowstwem i dziwactwem współżyających; ten ostatni sposob daleko skuteczniejszy do przyspieszenia tey szczęśliwey pory, większego moralnego oświecenia, iak te wszy-

ſtkie żałoſne narzekania, i okro-
 pne przyſzłości wyſtawienia, bo
 w poſpolitości daleko mniey ſię
 znaydzie duſz czułych, na takie
 lamentacye, iak tych tkliwych o
 włafną chlube umyſłow, którzy
 dla wſtydu nayulubieńſze nałogi
 odſtąpią, gdyż dla ich chluby ſzy-
 derſtwo daleko ieſt nieznoſnieyſze,
 iak wſzystkie łaiania nayſurowſzego
 moralifty, a ieſt rzeczą bardzo o-
 bojętną, iakiemi ſrzodkami do-
 piąć można zamierzonego celu,
 byleby tylko co przyczynić mo-
 żna do powſzechney ſzczęśliwo-
 ſci, to w wyborze nayprędfzy i
 nayskutecznieyſzy ſpoſob zawſze
 ieſt naylepfzy.

PRZYDATEK

DO

UWAG nad UWAGAMI

PO napisaniu tych Uwag, które zaraz na początku zeszłego Roku 1788. dokończone były, a dla oddalenia od Prasy drukarskich nie mogły być prędzey, aż w bieżącym Roku wydrukowane, tak w przeciągu tego czasu stan rzeczy się odmienił, iż gdyby się miało pisać stosownie do wszystkich terażnieyszych okoliczności, toby przyszło wszystko na nowo przeistoczyć, do czego ani czasu, ani sposobności niemam, gdyż poprzednie nawet wieszczemu Duchowi, zaledwo by można było przewidzieć, że

wszystkie odmiany, które niemal do szczytu całe Systema Polityczne naszej Europy przeistoczyły, i sprowadziły dla Polski tę najszczęśliwszą Porę do dźwignienia się z swego upadku, i figurowania na nowo w swoiey kolei między najpierwzemi Mocarstwami tey świata części. Niedotykaiąc tych przyczyn, które z Rządow Opatrzności, takowe przemiany w związkach politycznych ściągnęły, iednak co do wewnętrznego wskrzeszenia Patryotyzmu, i tey szczęśliwey fermentacyi, która wszystkie umyśły z długiego letargu ocuciła, i do iednego celu publicznego dobra iednoczy, to po części, można przypisać tym Uwagom nad Zyciem Jana Zamoyckiego, co patryotycznej duszy zacnego Autora niemałą powinno

bydź satysfakcją i nadgroda, za podjętą pracę. Jak mocno Publiczność interesowała to Piśmo, iawnie się pokazuje z tych licznych Kommentaryuszow i reflexyi, które nad tym Dziełem powychodziły te, które moje roztrząśnienia zupełnie niepotrzebnemiby uczynić mogły, gdyby to było podobieństwem, aby się różne zdania iednoczyć i do iednego punktu zeyść mogły, a że to bydź nie może, przeto też te Uwagi w swoiey Oryginalności bez najmnieyszey poprawy tak iak w oddalonym zakęcie napisane były, pod sąd Publiczności podaię, choć w prawdzie to nie wielki honor czyni moiemu przeniknieniu, że tak często śmiałem powątpiewać w ogolności o powszechnym Patryotyzmie Narodowym, za co słusznie powinienbym całą Publiczność przeprosić,

prosić, ale że na szczęście lepiej
 znałem Patryotyczne Sentymenta
 wielkomyślnego Narodu, iak mój
 Autor, kiedym na przeciw Jego
 zdania utrzymywał, iż to ieszcze
 ci sami wspaniałomyślni są Pola-
 cy, którzy byli za Zygmunów i
 Stefanów, tylko że się okoliczno-
 ści odmieniły. A że też pomimo
 tych wszystkich nayokazalszych po-
 czątkow, Dzieło uszczęśliwienia
 Oyczyzny ieszcze nie iest dokona-
 ne, ani iego trwałość ugruntowa-
 na, zaczym też aż do tey żąda-
 ney Epoki można się z tym prze-
 proszeniem zatrzymać, i wcale nie
 wątpię, abym tak krótkiey zwło-
 ki nie miał otrzymać, kiedy nam
 obiecuią, iż to wprędce ma na-
 stąpić. Lecz niewiem iak się uspra-
 wiedliwić potrafię przed płcią pię-
 kną, o którey Patryotyzmie śmia-

łem także powątpiewać, kiedy teraz na moje pohąbienie widzę w subskrypcyach tyle pięknych rączek podpisy, tych przezacnych Dam, które z szczodrobliwą wspaniałością kleynoty i inne hoyne dary na ofiarę dla Oyczyzny nieśią; przecię na iakieźkolwiek gryzącego sumnienia ukoienie, widzę, że liczba tych podpisow iefzcze nie iest tak znaczna, aby imie powfzechności nosić mogła, a ia też zawsze tylko o powfzechności mówiłem, zaczym też dopiero z nayrzewliwszą skruchą, te przezacne Damy przeproszę, iak w tym Regestrze ich wszystkie świetne i czci godne Imiona zobaczę.

Skutki wiekuiстых prawideł tey równoważności, które w świecie fizycznym i moralnym od stworzenia się utrzymują, i z zniszcze-

nią iednych ciał składają inne, a
 z niezcześnieści iednych iestestw
 uszcześnieści drugie, i teraz w
 tym żalósnym dla ludzkości cza-
 sie czuć się dają, bo w tey samey
 Epoce, kiedy na iednym brzegu
 Europy wojenna zaiadłość krociami
 niewinnych ofiar z dobrych, poży-
 tecznych i spokoynych ludzi na
 rzeź prowadzi, w pośrzedku tey
 świata części formuje się potężna
 Liga, za cel mająca zapobiegania,
 a przynajmniey utrudnienia na po-
 tym takowych politycznych za-
 bójstw; a ieżeli zamiary tego wiel-
 kiego sprzymierzenia są tak szcze-
 re, iak ie nam ci zastępcy Praw
 przyrodzonych, powszechney wol-
 ności, udzielnosci i niepodległości
 Narodow, iako też nienaruszoney
 własności każdego z osobna wysta-
 wują, to wielbić należy nasz wiek

oświecony, który tak święte ko-
 iarzy związki, tak, że nawet te
 ogromne Potencye, których ta Li-
 ga w swoich granicach określać u-
 siłuje, pomimo teraz poniesionej
 przykrości z tego ograniczenia, aby
 się aż do nieskończoności nie roz-
 szerzały, i w sąsiedzkie rządy się
 nie wdawały, będą kiedyś bło-
 goślawić tę konieczność, któ-
 ra ich do politycznej spokoyno-
 ści przymusiła, zwracając wszyst-
 kie ich czynności do prawdziwego
 ich celu, to jest do wewnętrznego
 swych Kraiow interessu, aby w nich
 przez wsparte rolnictwo, zagęszczo-
 ne rękodzielnie, i rozkrzewiony
 handel, własne Kraie wewnątrznie
 wzmocnić i poddanych dobrym rzą-
 dem uszczęśliwić, a to nawet nay-
 ogromnieysze Mocarstwo, którego
 rozległość do czterech Morza brze-

gów się rozciąga, zapewne swoje okropne pułstynie zaludni, kiedy już zewnętrznemi zatargami mniej zakłócone obróci czynną swoją troskliwość do wewnętrznego się przez ludność, rolnictwo, rękodzielnie i handel zmocnienie, gdyż tey Potencyi te wszystkie zwycięzkie Laurry, które z wszystkich stron świata odnosi, bardziey są szkodliwe iak korzystne, bo choćby też nayznakomitsze zwycięztwo, i zdobycz iakiego Królestwa, utratą iednego człowieka nabyte było, to strata iednego Pracownika zdatnego do wyrobienia pułstyni iakiey i pomnożenia plemienia swego dla zasilenia ludności, jest nader szkodliwa dla takiej administracyi, która krociami mil kwadratowych ma pułstyn, (q) còż

(q) Jeżeli mamy dać wiarę powieściom Biografow Imperatora Piotra I. to

dopiero kiedy te próżne zwycięz-
twa, i nowe zdobyte stepy krwią
kilku tysięcy szacownych pracowni-

ten Wielki Monarcha miał w przed-
sięwzięciu skoncentrowanie twoiey
Monarchii, i dla tego zamysłał Mie-
szkańców z oddalonych Prowincyow
Azyatyckich, i nawet od Europey-
skiej Tartaryi, w środek Państwa ścią-
gnąć, i szczególnie tyle tylko Kraiu po-
osadzać, ileby mu na dostateczne za-
ludnienie Mieszkańców dostawało, a z
strony Kamfzarki, Kaspiyskiego i Czarne-
go Morza rozległe zostawić puszcze, któ-
reby niezłomnym nieprzyjaciółom dla tru-
dnego przebycia przystępu do mieszka-
nych Prowincyi brónili; to według zda-
nia niektórych Politykow było bardzo
mądre ułożenie, bo przez to byłoby się
zapobiegło Sąfiedzkim napaściom, i
uchroniło się niszczącey konieczności
trzymania w gotowości licznego wo-
yska, z wielkim zawsze uszczerbkiem dla
Rolnictwa, w proporcyi zaś iakby się
była ludność pomnożyła, było można
się osadnikami na wszystkie strony roz-
szerzać, i te pustynie wyrabiać; cze-
mu zaś następcy tego Monarchy tey
Planty się nie trzymali, z tego niech
się sami przed Trybunałem ludzkości,
i przed potomnością usprawiedliwią.

kow okupić potrzeba. Co za szkoda dla tych pustyń, a naybardziej dla przyszłej ludności, kiedy ten użyteczny gatunek ludzi w kwiecie lat swoich razem z całym plemieniem ginie, i iak tylko temu niespokoynemu Ministerium zagrodzone będą drogi do kłocenia Szwecyi, Chin, Tartaryi, Persyi, Czerkasow, Wołochow, Grekow, Egipcyan, a naybardziej Polskę, przez którą na Turkow, na Prusakow i na Francuzow, iako przez otwarty Kray Woyłka prowadzono, to te obrotne rządy obróciwszy całą swoją staranność na wydarcie tych okropnych pustyń z pod panowania dzikich zwierząt, to te rozległe stepy i posępne lasy prędko zaludnione uyrzemy, iak tylko rządy pogranicznemi swarami roztargnione nie będą. Przez ta-

kie rozrządzenie, to Mocarstwo w swoim czasie doysć może do nay-pierwszey potęgi stopnia, którego nawet Monarchia Rzymska w kwitnącym stanie nie miała, bo pomimo swoiey poczwarney ogromności, przecież ani rozległością, ani regularnością zakręzenia nie wyrównała dzisieyszey Rossyi. Takowe udziałanie ściągnie na Rządy wdzięczne błogosławieństwo własnych poddanych, a u potomności daleko trwalszą sławę ziedna, iak tę która rozlewem krwi ludzkiej w Latopismach iest zapisana. Tak chwalebne dzieło prawdziwie iest godne tey wielkiej Monarchini, która z taką sławą ten Tron posiada, i bardzo stosowne do tych naydobrotliwszych sentymentow ludzkości, które iey naywspanialsze serce ożywiaią, aby tylko wszystkie

okazye Sąsiędzkiego zakłócenia dworskim intrygantom umknięte były. Na szczęście w Południowey Europie niewypowiedzianey wielkości długi, które Francją i Anglią obarczają, wprawują te dwa niespokoyne Mocarstwa w tę szczęśliwą niemoc, że się na wzajem iuż prawie więcey niszczyć nie mogą. Zeby ieszcze Polityka potrafiła w okolicach Bałtyckiego, Czarnego i Adryatyckiego morza utworzyć przeszkodę tym woennym zaboystwom, toć kiedyś możemy mieć pokoy trwalszy. Podchlebna Maro! czyż można temu zaufać, aby niespokoyność, ambicya i chciwość ludzka do tego kresu skromności doysć miała, ażeby uczucie własney przemocy nie miało przywieść kiedyś mocnieyszego do pognębienia słabszego, od

czego go szczególnie nieprzełamany odpór uzbroionej gotowości odwieść zdoła. Dążące do takiego celu uzbroienie naszego Narodu, i inne tey natury chwalebne i ledwo spodziewane zarządzenia, troskliwego o Dobro Publiczne Króla, i Patryotycznym Duchem pałających wielkomysłnych Mężów, których ocucony duch Narodowego Patryotyzmu do Prawodawstwa wybrał, wznieca w sercach Obywatelskich tę podchlebną nadzieję, iż Rząd wewnętrzny, samowładna niepodległość, i trwałe bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne Rzeczypospolitey, czynnościami terażnieyszego Prawodawstwa ugruntowane zostaną, a tak chwalebne działania zapewnią terażnieyszemu Seymowi nie wygasną wdzięczność całego Narodu, miłe wspo-

mnienie szczęśliwey Potomności,
i wiekopomną sławę w Latopismach
Narodowych, i dzieiach świata.

Przy tym szczęśliwym Patryo-
tyzmu poruszeniu, kiedy cały Na-
rod w powszechności tak jest ocho-
czy do podatkowania, a w szcze-
gólności wielka liczba przezacnych
Obywatelów z majątków swoich
tak hojne dla Rzeczypospolitey
czynią Ofiary, wątpić nie można
aby po tey sławney 20. Paździer-
nika, prawie cudowną iednomyśl-
nością stanowioney Konstytucyi,
która tey Epoce i Narodowi Pol-
skiemu na wszystkie wieki honor
przyniesie, aby na to nad spodzie-
wanie uchwalone Stotyfięczne Woy-
sko, nie miał się znaleźć dostate-
czny fundusz na iego erygowanie i
utrzymanie, iako też na opatrze-
nie go w wszystkie potrzeby.

Naywiększa szczególnie będzie trudność, zkąd przy tak szczupley ludności zaciągnąć tak liczne-go Rekruta, bez uszkodzenia Rolnictwu i warsztatom, zwłaszcza kiedy Konstytucya oddalająca Cudzoziemców od wszystkich awansow, zamyka nam wrota do Zagranicznych zaciągów; jest bowiem nawet w niższych Klassach ludzi, w wszystkich Narodach wielka liczba awanturnikow; ci choć od zrzędzenia na dozgonne flint noszenie są przeznaczeni, przecięż w zapalonych głowach zawsze o wysokich honorach i wielkiej fortunie się coś roi, choć się z nią nigdy nie zeydą, iednak to iedyne ludzkie uszczęśliwienie, iaką jest nadzieia, znaczną iaką liczbę tych ludzi do naszego Woyfka ściągnąć może, co nawet podwyższona pła-

ca, nie tak łatwo uskutecznić po-
trafi, iak ta ludząca nadzieia, któ-
ra wszystkie trudy i przykrości
wojskowe osładza. (r) Choć wąt-

(r) Kiedy do tego czasu przy tak szczu-
pym woysku, przecież rekrutowanie
tak uciążliwe dla Kraiu było, gdyż prawie
żadnego gatunku nie masz excessów, któ-
regoby się Rekrutarze nie dopuszczali,
kiedy po nocy domy najeżdżali i z na-
ruszeniem bezpieczeństwa domowego z
tych spokojnych siedlisk użytecznych
pracowników, z popełnieniem różnych
bezprawioŵ porywali, na Jarmarkach
i publicznych gościńcach gwałtowne za-
bory czynili, z kąd często w pośród poko-
iu domowa woyna i zabójstwa wyniknę-
ły, czegoż dopieroby się nie potrzeba spo-
dziewać, iak stotyfiężne woyska erygo-
wać i rekrutowaniem zaciąć przyidzie,
ieżeli rekrutowanie w rękach wojskowych
zostanie, zwłaszcza że ta kalkulacya,
która się na samych luźnych ludziach
zasadzała, nie wiele ma w sobie pe-
wności, i podobno te tyfiężne liczby
tych próżniaków, do setkow zreduko-
wane zostaną, do tego w iakie zam-
knięcie takich zbiegów osadzić, żeby z
Mundurami i z Bronią nie pouciekali,
kiedy fortec nie mamy. Jest też z do-
świadczenia zatwierdzona prawda, że

pić nie należy, aby do tey floty, fięczney Armii, nie miała się znaleźć między własnemi Rodakami dostateczna liczba Officyerow w własnym Woysku, w Korpusie Kadetow, i w Zagranicznej służbie w wszystkich ćwiczeniach wydoskonalonych, z tym wszystkim kto zna skłonność ludzką do opieślności i do korrupcyi, kiedy żadna emulacya, i oboczny bodziec działania, i obroty nie porusza, i w natężeniu utrzymuje, ten zapewne żądać będzie składania Woyska z różnych Narodow, które prócz rzeczoney emulacyi iefzcze ściągą.

na Zolnierza potrzeba człowieka dobrego i poczciwego, aby wypełniał wszystkie swoje obowiązki co zapewne od zbieranego łotrowstwa oczekiwać nie można, w tym zarządzeniu potrzeba iak naywiększey dołożyć przezorności, żeby lekarstwo na zewnętrzne niebezpieczeństwo nie było gorsze od samey choroby.

ga do Kraiu wynalazki wszystkich Narodów, a przez skupienie powszechnego wszystkich Narodów światła, coraz Nauki i wiadomości się wydoskonalają, tak iak uprzedzenia i przesady się powoli wytępią; lecz wczasie powszechnego przeciw Cudzoziemcom uprzedzenia wcale ieszcze teraz nie jest pora o tym mowienia, potrzeba zostawić czasowi, aby to przypro-
 wadził do dojrzałości. Choć przy naszej Republikantskiej spokojności, i tey chwalebney skromności Narodowey nietargania się nigdy na cudzą ziemię, przy wsparciu potężnych sprzymierzeńców, stotyfiężne woysko aż nadto dostateczne bydz się zdaie na zabezpieczenie granic Rzeczypospolitey od wszelkich postronnych niazdow, z tym wszystkim, komu

z Dzieiow wiadomo, że przy nie-
szczęśliwym woyny prowadzeniu,
taka Armia, przez iaką znaczną
porażkę w przeciągu iakiego Mie-
siąca do szczętu może bydź zni-
szczona (s) ten zapewne bę-
dzie

(s) Z niezliczonych przykładow, któremi-
by dowodzić można, że nayogromniey-
sze woyska po iedney klęsce mogą bydź
do szczętu zniszczone, tylko ieden przy-
toczę przypadek, z siedmioletney woyn-
ny; w której półtora krociowe Woysko
Austryackie po odniesionym pod Koli-
nem i Pragą nad Królem Pruskim zwy-
cięztwie, po zbiciu Xcia de Bevern pod
Wrocławiem, i opanowaniu tey Szląskiej
Stolicy na początku Grudnia Roku 1757.
przez iedyną porażkę pod Leuthen, tak
zostało zniszczone, że liczba do Czech
schronionego Zołnierza 20000. niedocho-
dziła, a ieszcze dwa faworyzujące przy-
padki tę Armiją salwowali, iedna nadcho-
dząca ciemna noc, która przerwę rz^{zi}ęczy
uczyniła, a druga pośa Zimowa; która
uciekających ścigać nie pozwalała, ina-
czej nie wieleby uszło z tak ogromnego
woyska, które pod czas akcyi do 60000.
wynosić miało, utraciwszy na tey bata-

dzie żądał, aby przynajmniej nad
każdego Sąsiada granicą ziedną
fortecę wystawiono, żeby podczas
woyny, tam mieć złożenie am-
municyi i żywności, i żeby małe
wojsko mogło się do czasu oprzeć
wielkiej Armii, i onę od dalsze-
go wtargnienia wstrzymać, oraz
aby w pośrodku Kraiu umieszczo-
ny był Magazyn wszystkich po-
trzeb woiennych, i żeby ten skład
generalny dobrze był ufortyfiko-
wany; do tego moim zdaniem nie
widzę zręczniejszego mieysca, iak
nad prawym brzegiem Wisły w Wo-
iewodztwie Lubelskim, na tych nie-
dostępnych i od natury przepaści-

lii w zabitych i niewolnikach do 24000,
a w Wrocławiu 17000. Garnizonu, prócz
tych co w rozsypkę pójść mogli, i ni-
gdy do Regimentow nie powrócili. Ta-
kie przyk'ady uczą, iaką można pokła-
dać ufność w Wojskach.

stemi parowami ufortyfikowanych gorach, które się w przeciągu blisko mil trzech od Wiosek Wilkowa i Podgórze, po nad Miastem Kazimierzem, i Wioską Bochońską, aż do Puław ciągną; lecz nad wszystkimi korzyściami tego tak zdatnego położenia, gdzie bardzo małym kosztem to przedsięwzięcie, by uskutecznić można, niechcę się rozszerzać. Z wszystkich zaś sposobow nayskuteczniejszy i naydoświadczeńszy środek trwałego zabezpieczenia całości Kraiu, udzielnosci i niepodległości Narodowej, iako też wolności Obywatelskiej, jest ten, aby przy gotowym bitnym woysku, oraz cały Naród (choć nie pod bronią) ale zawsze był gotowy do dania sobie samemu ratunku, i był przysposobionym do wszystkich woiennych ćwiczeń, i

determinowanym na każdą potrzebę tak w powszechności, iako też w szczególności każdego odeprzeć nieprzyjaciela, bądź postronnego, bądź wewnętrznego na udziałność Narodową, czy Obywatelską wolność następującego; zaczym potrzeba aby Stan Rycerski nie dla famey tytularney okazałości Imię Rycerskie na sobie nosił, lecz żeby go w famey istocie uiszczal; zaczym żeby też sam bez excepcyi czynił swoje Popisy, i w wszelkich woiennych sztukach i musztrach się ćwiczył, ale żeby też każdy z osobna Obywatel, swoich sług i poddanych do broni przyzwyczaiał, aby w gwałtowney potrzebie cały Narod mógł stanąć pod bronią. Musiałby bowiem z rozumu bydz obrany iaki chciwy zdobyciel, aby się porwał na taki Naród,

w którym wszyscy Mieszkańcy są
rodowitemi żołnierzami. W Gabi-
netach bowiem chciwych zdobycia
Kraioŵ, i podbicia sąsiadów, głę-
boka Polityka poprzednie przed za-
czepką kalkulacie na wiadomy od-
por gotowego wojska, które utra-
ione być nie może, i proporcyo-
nuie swoje niezdzne były, aby do-
starczającemi były na przełamanie
tego odporu. Lecz żeby się mia-
no porywać z krociowym Woy-
skiem na millionowe Narody, któ-
re są pod bronią, i w gotowości
odparcia wszelkich niazdów, gdzie
i po znieśieniu gotowego wojska
tey Hydrze na nowo ucinane głó-
wy odraſtaią, to nigdy nie podo-
bna, aby gdzie tak wartogłowne-
go Ministra znaleźć, aby to chci-
wemu samodziercy doradzał. Ta
obronna gotowość Szwaycarów tak

zabezpiecza, że się nikt nawet na nich nie porywa, a Polskę ta częstkowa Narodu gotowość kilkakrotnie już salwowała, osobliwie pod Janem Kazimierzem, i w Roku 1772. nieochybnieby nas była ocalała, gdyby z samego Stanu Rycerskiego, choć dzieśiąty był się znalazł zastępnik całości Kraiu i niepodległości, któryby się był na wyparcie naieżdników rzucił; coby było tak szczipłej liczbie obrońców własności na sie schodziło, toby medyacye, perswazye i wdawanie się Przyjacielskich i Neutralnych Mo-carstw dokonały. Jest to wprawdzie smutna konieczność być zawsze pod bronią, lecz jeżeli inaczej Oyczyzny i własnych swobód ocalić nie można, to lepiej tę ponosić przykrość, iak z ostatnią hańbą zgubić Oyczyznę, i iść

w niewolę, w czym tu powtarzam dawniey namienioną gruntowną Republikantzką maxymę: „ Kto wol-
 „ ności bronić nie umie, czy nie-
 „ chce, nie wart też aby był
 „ wolnym; „ gdyż ta wolność,
 która tylko przez płatnych Proku-
 ratorów, i zbroynych Pełnomocni-
 kow jest utrzymana, nie bardzo też
 wiele może mieć niezawodnego
 zapewnienia; naylepiey się tam dzie-
 ie, gdzie każdy w swey sprawie,
 sam od siebie stawa.

Między licznemi nakładami, któ-
 re się na różne dochody, zyski i za-
 robki stanowią zwykły, w Repu-
 blikantzkim Rządzie naylepszy, nay-
 niezawodnieyszy, a nawet do wy-
 boru nayłatwieyszy Podatku gatu-
 nek jest ten, który na grunta jest
 nałożony, który zarówno wwszyst-
 kich z produktow gruntowych ży-

iących Mieszkańców dotyka, i do proporcjonalnego ~~do~~^{od} swych dochodów procentu, przykładania się do publiczney potrzeby obowiązku, nie wchodząc w inne potoczne Podatki, które na rzeczy, na zarobki, na osoby, a nawet na dobytki nałożone być mogą, bo tych pobór zawsze jest trudny i kosztowny, a do tego Summy ztąd wynikające, zawsze są nie pewne, i odmianom podpadające, ani też nie roztrząsając bardzo rozsądny Projekt procentowego Podatku, który choć nayprzystojniejszy, i naybardziej sprawiedliwszy, pociągając każdego do proporcjonalney przykładki, ale te za sobą inkonweniencye ciągnie; że nayprzód potrzeba z naruszeniem wolności Obywatelskiej, inkwizycyjne badania aż do domowych tajemnic wprowadzać, i

przetrząść partykularne Pisma i Regeſtra, co ſię wbrew ſprzeciwia temu beſpieczeńſtwu, które każdy wolny Obywatel w domu ſwoim mieć powinien; powtore, daje pochoſ do utaienia wielu intrat, a zatem do wykrętów i krzywoprzyſięstwa prowadzi; potrzebie, nigdy równo, nie rozdziela nakłady, bo poczciwy i patryotycznie myſłący Obywatel, który ſkła- mać nie umie, daleko więcey płaci jak wykrętny ſamoſciec, który tylko ſwoie, ale nie publiczne zna Dobro, a ſwoie Dochody zataić potrafi. Morgowy zaś Podatek, choć także dla różności gruntów i uprawności, nie może być równościelny; lecz bądź że to Morgowe w ogólności na wſzystkie grunta bądź uprawne, bądź odłogowe, bądź zupełnie puſte i nie-

używane bez excepcyi nałożone, albo też z wyszczególnieniem gatunkow roli (jednak żadne pułtynie nie powinny bydź zupełnie excypowane, gdyż wolno każdemu właścicielowi one używać, i za to samo tey podatkowey kary godzien, że takich grunów nie wyrabia) w proporcyi ich Produktów stanowione, to taki Podatek niósłac na sobie stępel publiczney otwartości, tym też łatwiey może bydź wybrany, im powszechniey wiadomy, i tym iest w stałości nie zawodny, że żadnym odmianom nie podpada, gdy liczba Morgow nigdy przybywać ani ubywać może, tak iak się dzieie w nałożonych na osoby, na rzeczy, na dobytek, a nawet i na kominy podatkach. Co zaś naybardziej ieszcze ten gatunek podatkowania

zalecić może, jest owa szacowna
łatwość dla Prawodawczey Wła-
dzy pomnożenia, lub zmnieyfze-
nia Podatkow, a to iednym piora
pociągnięciem bez kosztownych no-
wych Lustracyi, i bez przykrego
badania w tajemnicach domowych.
Niech bowiem będzie wszystkich
gruntow Rzeczypospolitey 80. mil-
lionow Morgow, a niechby przy
teraźnięyszich nadzwyczajnych
potrzebach na każdy Morg był pie-
tnasto - groszowy podatek nało-
żony, to za zasyceniem tych po-
trzeb, zaciągnięcia nowego Woy-
ska, z kupowaniem Artylleryi bro-
ni &c. &c. to zaraz na pierwszym
Seymie do połowy może bydź
zmnieyszony, a zaś w gwałtowney
potrzebie Kraiu podwoiwszy ten
oryginalny Podatek, to do Skar-
bu publicznego wniydzie 80. mil-

lionow Złotych, i ten iedyny Po-
 datek iest tego gatunku, że nayfa-
 mowładnieyfi Monarchowie Euro-
 peyscy ieszcze się go nieśmieli do-
 tykać bez dołożenia się Stanow,
 tam gdzie się ich iaki cień ieszcze
 pozostał, kiedy przez wymyślenie
 millionowych inszych opłacek od
 rzeczy i działań iuż wszystkie in-
 ne Elementa, Ogień, Wodę i Wia-
 try opłacać kazały, przecię Zie-
 mi nakładami obarczać się wzdry-
 gaią i w tey materyi, choć cere-
 monialnego zezwolenia się doma-
 gaią, toć wielkim każdego wolne-
 go Narodu interessem ten grunto-
 wy Podatek iak naymocniey obwa-
 rować, aby i przy iakiey Rządu
 odmianie, nikt bez konsensu Sta-
 now nie mógł się w^zzierać w ten
 gatunek nakładow, bo przy wszy-
 stkich innych wymędrkowanych po-

datkach, które chciwość i zmyślna Polityka na wszystkie rzeczy nakładać zwykła, rozumny i skromny Obywatel, który się własnymi Produktami kontentuje, może się uchronić tych podatkow, kiedy sobie używanie tych drogo opłaconych rzeczy odmówi. Naywiększa trudność która tu zachodzi, jest ta: że do ustanowienia tych Morgowych nakładow żadney ieszcze stałej bazy nie mamy, gdyż wymiarow ogólnych Kraiu nigdy ieszcze nie czyniono, te zaś niezmierne, są trudne, kosztowne, i wiele czasu potrzebujące; iednak te wszystkie trudności nie wystawiają nam takie przeszkody, aby ich przewyciężyć nie można, bo niechby tylko do każdego Powiatu z ieden był wysłany Indzinier, Geometra czy Miernik, któryby ogólnie

ny uczynił wymiar, a właściciele Włości niechby obowiązani byli, według podanej informacyi tego Miernika, aby każdy swoją majątność iak nayprostszym sposobem wymierzyć kazał, i temuż Geometrze podał, choćby też do pierwszego razu ten wymiar nie był z Geometryczną ściśłością uskuteczony, gdyby też w nim nie była wyszczególniona klasyfikacya gatunkow ziemi, i różność używanych czy nieużywanych gruntow, bo według mego partykularnego zdania, Prawodawca w te drobne wyszczególnienie wchodzić nie może, gdyż iego obiektem same tylko ogólne są interessa, boć rozumem, że kto ma còkolwiek ieszcze miłości bliźniego, i poważa spokojność Obywatelską, ten zapewne wykwińskiego Urbaryuszko-

wania nie doradzi, które w Galli-
 cyi kilkuletnim ciągiem, i kilka-
 krotnym przerzuceniem Obywate-
 low znaczney części majątkow i
 spokoyności pozbawiło, i które
 chyba w przyszłym dopiero wieku
 dokończone będzie, choć rzecz
 sprawiedliwa, aby żyzne grunta i
 bogate okolice, które zyskowniej-
 szy na swoje Produkta mają od-
 byt, wyższe Morgowe płacili iak
 płonne role i wydmuchowe piaski,
 to tę różność na całe Powiaty lub
 Okolice ustanowić można, nie
 wchodząc w to kto ma więcej or-
 ney roli czy odłogów, boby przy-
 szło przez to pracowitość i prze-
 myśl opłacać, (t) ten co swoich

(t) W tym ogólnym całego Kraiu wy-
 miarze, w którym wszystkie grunta
 bez wyłączenia wchodzić powinny,
 gdyż ten nie tylko dla dokładnego
 Mappy tak generalney, iak też dla

poddanych rozpędził, albo puszczę swoje nieofadził, niech za tę niesprawiedliwość, lub gnusność, tę podatkową odnosi karę. Niechby tym czafem nawet naywiększe majątności w ogólny weszły wymiar, te Dobra gdyby kiedy podziałami rozrywane były, to wtedy będzie interessem od dzielnych Possessorow rozmiarkowania się między so-

szczególnych Plant mieyscowych, ale też dla zupełnego uwiadomienia tak Rządów, iak też całej Publiczności istotnie jest potrzebny, przez co wcale wnosić nie należy, aby zarówno Morgowe na wszystkie role bez excepcyi nałożyć można, różney natury Prawa, według którego Dobra te są posiadane, w tym też znaczną różność stanowią, tak bowiem Dobra Stołowe, Starostwa i Królewszczyzny, Dobra Duchowne, Dobra Ziemskie Dziedziczne, co do natury prawności, bardzo między sobą są rozróżnione. Wyłuszczenie zaś Gradacyi tey różności i ustanowienie na

bą, wiele na którey Wioſce podatku zoſtanie, co ich pociągnie do uczynienia między ſobą rozmiaru, a opuſzczenie tych drobnieyſzych partykularności nader ułatwi tę robotę i czas ſkróci, tak że to całe dzieło w przeciągu dwóch lat naydaleyby mogło bydź zakończone, przez które Rządy odbierają dokładne

każdy gatunek Poſſeſsyi proporcyonalnego Podatku, to do Prawodawczey należy władzy; to ſię tu tylko dokłada, że gdyby Podatek tego Morgowego miał kiedy naſtąpić na którychkolwiek rodzaj Dòbr, to iuż w tych Włoſciach Podatek Kominowy powinien bydź zniesiony. Czy zaś poddani zarównò z Dworskimi ſwoie role opłacać będą, w to także nie wchodzi, w niektórych Okolicach mi wiadomych, to od Morgu roli Chłopskiey poddani na Dymowe płacą od 20. do 24 grofzy, toć poddaństwo tam Morgowym, wcale nie będzie obciążone.

dne uwiadomienie o wielkości i rozciągłości całego Kraiu, ziemi własności aktualnych Produktow i wszelkich innych uwiadomień do spekulacyi w zarządzeniach tak mocno potrzebnych, a Publiczność zyska dokładną Mappę, którey do tych czas iefzcze niema, a dopiero potym można ustanowić Podatek, zarównowszystkich dotykaiący, a przez to poprawić zdrożności, któreby się w Protunkowe lub inne podatkiowania wśliznąć mogły. W tych wszystkich rozsądnych Proiektach, które różnostronnemi sposobami Starostwa i Królewszczyzny chcą mieć w przyszłości administrowane, w Emfiteutyczną Dzierżawę pułzczone, albo też Dziedzictwem odprzedane, ta sprawiedliwa uwaga widzieć się daie, aby głównieysze Miasta przy dawnych Prawach,

wolnościach i bezsrzednie pod Rządem Rzeczypospolitey zostawione były, co też iest nayzbawienieyszą radą, która w tey materyi dawana bydź może; w tych bowiem wolnych Miastach nayłatwiey się kiedyś wprowadzać mogą pożyteczne dla Kraiu Rękodzielnie, albo znakomitszy domowy lub Zagraniczny handel, gdyż dobrze zabezpieczone swobody, i szczegòlna podległość, od iakiey Magistratury od Rzeczypospolitey ustanowioney, są to takie ponęty, któreby wielu Entreprenierow, Kupcow i Rzemieślnikow do takich Miast przywabić powinny, którym gdy Skarb publiczny wsparcie, lub inne iakie korzyści udzieli, pewnikiem się w prędcie handel i przemysł w Kraiu dźwignie. Jabym w moiey partykularności ieszcze

żądał w wszystkich Państwa Oko-
 licach, wszelkiego gatunku gruntu
 zatrzymać, po iakiey Wiosce pod
 administracyą Kommissyow Skar-
 bowych oboygą Narodow, aby w
 nich kosztem publicznym iaką nad-
 zwyczajną kulturę tych roślin,
 które ieszczé nasze rolnictwo nie
 produkuje wprowadzić, i takby
 można stosownie do rodzaju zie-
 mi i klimatu, zasadzeniem Winnic,
 Morwowych i innych fruktowych
 drzewek, zasiewaniem krzewney
 bawełny, zasadzeniem przednich
 Tytuniow, Wirgińskiego i Ture-
 ckiego gatunku, iako też różnych
 farbierskich i innych do Manufa-
 ktur potrzebnych ziół i korzonkow,
 a w bezleśnych Okolicach by można
 próbę uczynić zasianiem różnego-
 rodzaju Amerykańskich Drzew,
 które w niektórych Sąsiedzkich Kra-

iach tak rozkosznie, i tak prędko
 porastaia, zgoła prócz spodziewa-
 ney z tego poprawionego rolni-
 ctwa, korzyści miałby iefzcze Na-
 ród to w zysku, żeby te nowe
 Plantacye służyły Prywatnym Rol-
 nikom za wzór do naśladowania,
 a z wszystkich popraw sposobów,
 nayskuteczniejszye są podoczne
 przykłady, gdzie nawet nayupart-
 fzy iafnym doświadczeniem może
 bydź przekonany. Z tych Wio-
 sek możnaby niektóre oddać pod
 Rząd Kommissyi Edukacyney,
 aby w nich Szkoły Ekonomieczne
 założyć, w którychby rolnictwo,
 sadownictwo, leśnictwo, Wetery-
 naryą czy Konowalstwo z bydło-
 chownictwem, pasiecznictwem i te-
 mi wszystkiemi gospodarzkimi wia-
 domościami uczono, które każde-
 mu gospodarzowi tak mocno są po-

trzebne. Gdyby jeszcze która z tych dla Szkół destynowanych włości przypadła w gorzystą Okolicę, gdzieby można góry otworzyć, toby można wszystkie Nauki górnicze tam zaraz otworzyć, iako to Mineralogie, Metallurgie, i tym podobne wiadomości i sztuki, i te pożyteczne Nauki rozszerzyć, bez których gospodarstwo nigdy z swojej niedoleżności nie wyidzie.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

OMYŁKI DRUKU.

Karta Wiersz

125	5	przeświadczyć <i>czytaj</i> przyświadczyć
128	9	dowodów <i>czytaj</i> powodów
130	4	Kontrabandziorów <i>czytaj</i> Kontrabandzierow
134	22	na skutecznienie <i>czytaj</i> na uskute-
cznienie
169	9	użyczyć <i>czytaj</i> życzyć
214	14	tameczna <i>czytaj</i> (Tamożna tak się
-	21	tameczna - (Komory czy My-
215	1	tameczna - (tnice Rossyjskie
		(nazywają, Ter-
		(min mniej zna-
		(iomy.
222	15	trzymanie <i>czytaj</i> utrzymanie
248	8	opuszczone dolożyć w Miedzianey
Gorze
301	16	nayszacowiejszy <i>czytaj</i> nayszaco-
wniejszy
312	Nota 22	Rzecz <i>czytaj</i> Rzeź
315	3	wsoley <i>czytaj</i> wesoley
334	1	sensu <i>czytaj</i> snów
335	14	wyciągnąłbym <i>czytaj</i> wyciągałbym
346	Nota 4	niegraniczone <i>czytaj</i> nieograniczo-
nego
356	22	karność <i>czytaj</i> bezkarność
435	4	Gdy kto <i>czytaj</i> Gdyby kto
441	11	miał złe <i>czytaj</i> miał za złe
442	19	formowania <i>czytaj</i> reformowania
464	Nota 17	rzeczy <i>czytaj</i> rzezi
471	2	do <i>czytaj</i> od
475	20	wzierać <i>czytaj</i> wdzierać

1. The first part of the book is devoted to a general introduction to the subject of the history of the world, and to a description of the various nations and empires which have existed since the beginning of the world.

2. The second part of the book is devoted to a description of the various nations and empires which have existed since the beginning of the world, and to a general introduction to the subject of the history of the world.

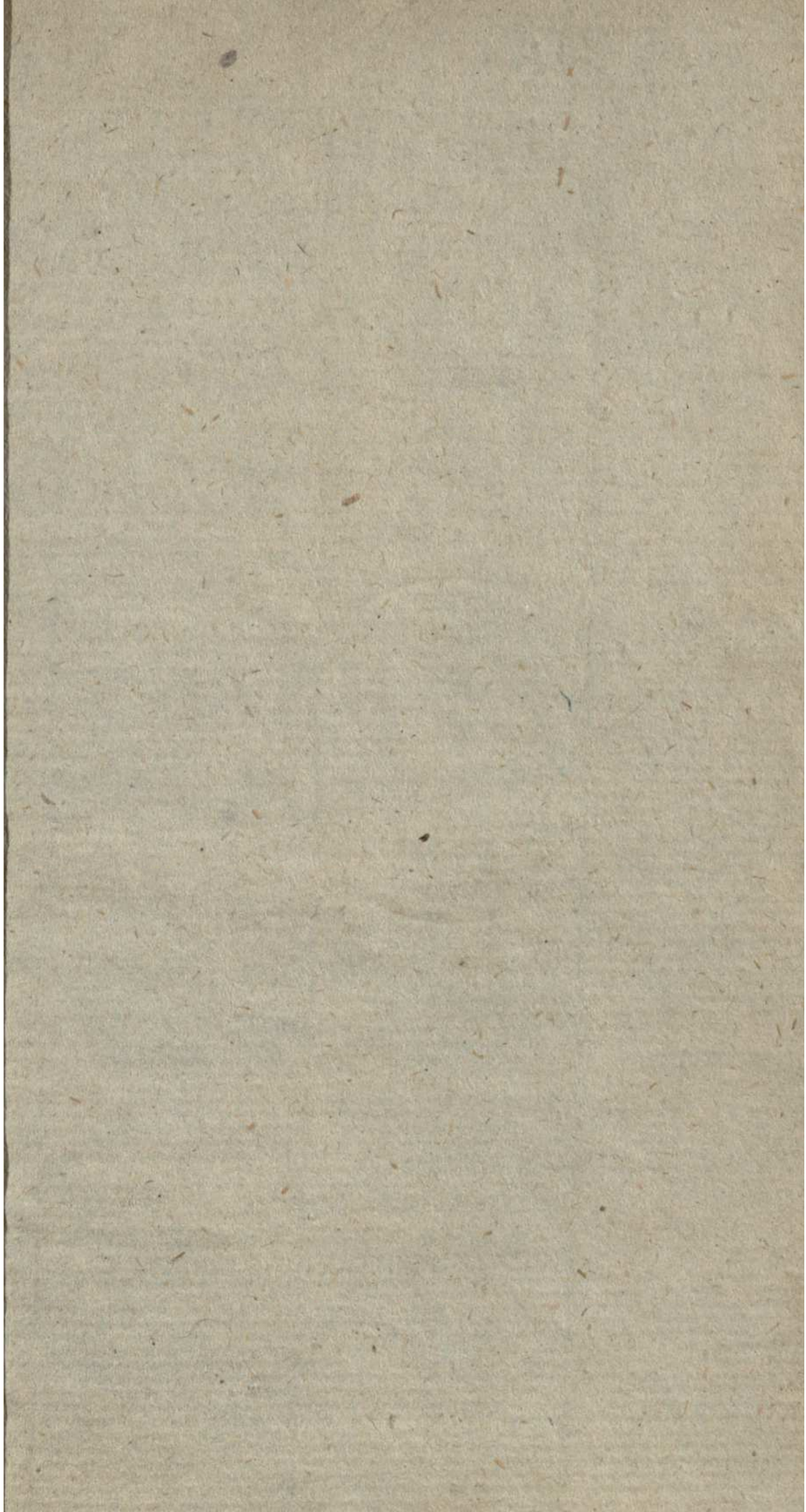
3. The third part of the book is devoted to a description of the various nations and empires which have existed since the beginning of the world, and to a general introduction to the subject of the history of the world.

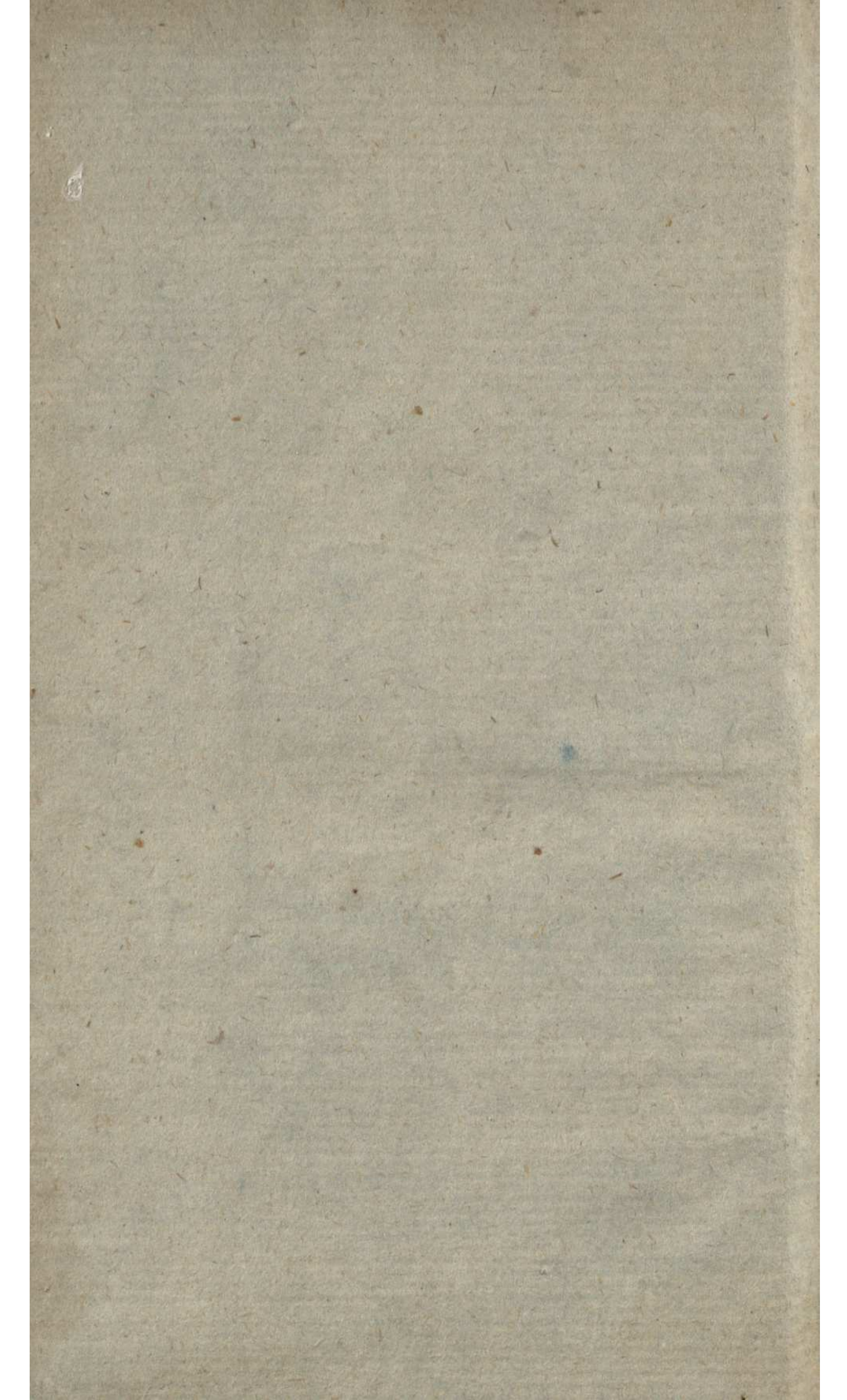
4. The fourth part of the book is devoted to a description of the various nations and empires which have existed since the beginning of the world, and to a general introduction to the subject of the history of the world.

5. The fifth part of the book is devoted to a description of the various nations and empires which have existed since the beginning of the world, and to a general introduction to the subject of the history of the world.

6. The sixth part of the book is devoted to a description of the various nations and empires which have existed since the beginning of the world, and to a general introduction to the subject of the history of the world.

7. The seventh part of the book is devoted to a description of the various nations and empires which have existed since the beginning of the world, and to a general introduction to the subject of the history of the world.

KSIĘGARNIA

ANTYKWARIAT

DOM
KSIĄZKI
DOM

450

≡ 202522 F ≡

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

